

Q6:3

M75

1145421

7733/13.6.19

சர்வேஸ்வராயநம்

சத்தியவேதாகம

சங்கேதபம்.

இ.த

131
1-76

மகாகனம்பொருந்திய இராஜரிஷி குரு

சாங்கோபாங்கநாத சுவாமிகளால்

இயற்றியது.

இ.த

சிரோஷ்

இராய் சதி லெழுந்தருளி யிருக்கும் மகா கனம்பொருந்திய

சங். தே. மரி.

ஞானப்பிரகாசநாத சுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது.

ம. சா. இயாகப்பிள்ளையால்

சென்னைப்பட்டணம்

இந்தியன் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1875.

Registered Copy Right.

செ. ம. ரீ. ஞானப்பிரகாசநாதசுவாமிகளின்
அறிவிப்பு.

686
230
114519

மகாதனம்பொருந்திய

தே. ம. ரீ. ஞானப்பிரகாசநாதசுவாமிகளின்

அறிவிப்பு.

சத்தியவேதாகம சங்க்ஷேபமென்னும் இப்புத்தகமா
து, 17-ம் நூற்றாண்டில் இந்நாட்டெங்கிலு மகா கீர்த்தி
யோடு விளங்கின சைகசபைக் குருசுவாமியார்களின் லொரு
வராகிய சாங்கோபாங்கநாத சுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.
இதைக்கொண்டு நமது சத்தியவேத சரித்திரங்களை யாதி
யோடந்தழுபுறியலாம். இது யாவருக்கும் தெளிவாய்
விளங்குபடிக்கு லேசான தமிழ்நடையாயும், உரோமானு
கத்தோலிக்குப் பள்ளிக்கூடங்களில் வாசிக்கும் பிள்ளை
ருக்கு மிகுதியும் உபயோகப்படும்பொருட்டுச் சுருக்கமா
தவும் வருஷத்தில்வரும் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமை
களிலும் சங்கங்கே கோவில்களில் வாசிக்கும்பொருட்டு
54-பிரிவாச புஞ் செய்திருக்கின்றன.

இப்புத்தகம் பூலே தாண்டமென்று வேதாந்த நிர்ணயப்
பத்திரிகை வழியாகப் பிரசுரஞ்செய்தபிறகு வெவ்வேறிடங்
களினின்றாவந்த பித்திகளில் இது சத்திய வேதாகம சங்
க்ஷேபமென்றே தியிருக்கக்கண்டமையால் இதற்குச் "சத்
தியவேதாகம சங்க்ஷேபம்" என்கிறபெயரை யச்சிடலா
யிற்று.

இப்புத்தகத்தை நாம் பரிசோதித்துப் பார்த்தபோது
இது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகுந்த உபயோகமுள்ளதாயிரு
ப்பதைப்பற்றி ஒவ்வொரு சூழ்நிலைமையும் தலைவராயிருக்
கிற பெரியவர்களுக்கும் தங்கத்தங்கள் வீட்டிலுள்ள ஆண்பிள்ளை
களையும் பெண்பிள்ளைகளையும் வேலையில்லாத காலங்களில்
வினாபேச்சுகளைப் பேசுவோட்டாமலும் தூர்ச்செய்கைகளை
வினாவிக்கிற தகாத கதைப்புத்தகங்களையும் அன்னியமதப்
புத்தகங்களையும் வாசித்துக்கொண்டு கண்காலம் போக்க
கொண்டுவந்து வேதவிஷயங்க ளடங்கிய இப்புத்தகத்தை
வாசிக்கச் செய்விப்பார்களாகில் அவர்களுக்கும் வாசிக்கின்
றவர்க்கும் கேட்பவர்க்கு மேலான புண்ணியபிரயோசன

முண்டாகக்கூடியதாயிருக்கின்றது. ஆகையினாலே மது பிரியமான சகோதரர்களே, உங்களில் ஒவ்வொருவரும் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டிருப்பீர்களென்று கம்புகோம்.

இஃது பிரசுரம் பண்ணப்பட்ட ம. சா. ஆயாகப்பி ன்னாவெருவாயுழைத்துப் பொருளுதவியுஞ் செய்தமை யாலவர்க்குமீட்பத்திற் சர்வேஸ்வரன் தனையே யோராமா யிற ன்க மன்னுமின்கள்.

இந்நூலைச் செய்தவரால் முகவுரை.

சர்வேஸ்வரனார் படைப்புண்டு இப்புதுவ நூலுள்ள சாதிமணிதர்களுக்கும் அநேகர் சாதாரண மான ப்ரேமாத்மர்கள் சரீரத்தைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் மிகுந்த கவலையுடையவர்களாகவும் நித்தியகாலமும் நிலைநிற்கத்தக்க அழி யாத ஆத்தமவிஷயத்திற் கவலையற்றவர்களாகப்போகலுங் காணப் படுகின்றார்கள். அப்படியென்றால் லெளகீகமும் சத்தக்கியம் அநேககாலநிர்க்கிரமங்களிற் பின்னாகத் தெரிகின்றபடியப் பண்ணவேண்டுமென்று எவ்வளவோ பண்ணச் செலவு அதிகமுண்டாயிசைப்பட்டுத் தூரதேசங்களுக் கப்பப் பின்னாகவரது அவர்கள் பின்னால் கிரளான செல்வங்களைச் சம்பாதிக்கும்படி யான எல்லா நூல்களையும் சம்பித்துக்கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் ஆத்தமவிஷயத்துக்கேற்ற அனுகூலநிர் காப்பது உப தேசப் புத்தகங்களையும் வேதசரித்திரப் புத்தகங்களையும் இக்கூச் செய்விக்கவும் வாங்கிக்கொடுக்கவு முடைய மடங்களுள்ள யிருக்கின்றார்கள். மெய்யாகவே இத்தேசத்துக் கிலிஸ்துவர்கள் உ லககாரியங்களிற் றங்கள் பின்னாகிப் பழகச்செ டும் விஷயத்திற் றுங்கொளியுத்துக்கொள்ளுங் கவலையிற் பத்திலெரு பங்காலும் வேதகாரியங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கப் பிரயாசப் பிவார்களாகில் மற்ற தேசங்களி லிருப்பதைவிட இத்தேசத்தி ன்க சுதேசருருக் களும் வேதசாஸ்திரிகளும் ஆர்ச்சிபுஷ்புட்களு முண்டாகி அகி னாலே அக்கியானங்குறைந்து ஏறக்குறைய எவ்வா மதஸ்ருஞ் சத்தியவேதத்தி னுட்பட்டிருப்பார்களென்பதிற் சந்தேகமு ன்னா? ஆகையாலிவ்வளவு நன்மைகளித்தேசத்தி லுண்டாகா ரு ரூப்பதற் குக் காரணம் நமது சொந்தவேதபுத்தகங்களைப் படியாக இருப்பதி னாலல்லவோ? ஆகையினால் வேதநூலை யறியாமல் மட்டுமே நிறு கையுந் சுற்று மொருபுலனு மடையக்கூடாததைப்போதி நமது ண்டாக்கப்பட்ட சத்தியவேதமாகக் கூங்கொடுமென்னும் இச்சிறி ய புத்தகத்தில் வேதசரித்திரங்களை யெல்லாம் ஆதியோடந்தமாய்

பொருளட்டவரை.

பக்கம்.

சகோதரம் பொருத்திய தெ. மரி. ஞானப்பிரகாசநாதசுவாமி
மிகுந்த அறிவிப்பு.

I

இந்நூலைச் செய்தவரால் முகவுரை.

II

சகோதரம், முகச்சுருக்கம், இதில் பராபர வஸ்துவனுடைய
ஆராதித்துவம் காண்பிக்கப்படுவது.

1

இரு உ-ம், சுருக்கம், இதில் பராபர வஸ்துவனுடைய
ஏகத்துவம் காண்பிக்கப்படுவது.

3

இரு சு-ம், சுருக்கம், இதில் பராபர வஸ்துவனுடைய
நிரித்துவம் காண்பிக்கப்படுவது.

இரு ஞானம், ஆதியும் முதற்சுருக்கம், இதிலே உலகம் படை
புண்ட விற்றும் ஆரணின் பிறப்பும் பத்துச்
சுருக்கமாகக் காண்பிக்கப்படுவது.

8

இரு உ-ம், சுருக்கம், இதில் உலகவிளக்கமுண்டா
கிய பௌத்தபிரகாசனின் சத்தக்கியம்

11

இரு சு-ம், சுருக்கம், வானமண்டலங்களுடைய விஸ்
தாரமும் (கிரகதாரகங்களுடைய வகைகளுங்
காண்பிக்கப்படுவது.

14

இரு சு-ம், சுருக்கம், அருபிகளுடைய சுபாவமும் வஸ்
தவியுங் காண்பிக்கப்படுவது.

17

இரு ஞானம், சுருக்கம், பசாசுக்களுடைய சுபாவமும்
பரியங்களும்காண்பிக்கப்படுவது.

19

இரு சு-ம், சுருக்கம், ஆதிமண்டலம் புண்டாக்கின வ
கை காண்பிக்கப்படுவது.

22

இரு சு-ம், சுருக்கம், சுதயுத்தியானமு மதிற் கொ
டுக்கப்பட்ட முதல்வேத தெரியுங் காண்பிக்
ப்படுவது.

25

இரு சு-ம், சுருக்கம், ஆகணின் பரமமுஞ் சாபமும் கா
ண்பிக்கப்படுவது.

28

இரு சு-ம், சுருக்கம், ஆகணும் பதுகின பிறிர்வழிச
லின்வகை காண்பிக்கப்படுவது.

31

இரு சு-ம், சுருக்கம், முற்றின உலகஞ் சலப்பிரளயத்
தர லுழிந்தவகை காண்பிக்கப்படுவது.

36

இரு சு-ம், முகச்சுருக்கம், கோயாலு உலகத்திற்
சுணம் படுகினவகை காண்பிக்கப்படுவது.

38

இரு சு-ம், சுருக்கம், பலபலவேதங்க ஞாண்டானவ
கை காண்பிக்கப்படுவது.

41

- உ-வது. கோயன்யுகம். ந-ம். சருக்கம். வேதத்தினுள்ளும்
யும் ஒருமையுள் காண்பிக்கப்படுவது. 44
- ந-வது. அபிராமயுகம். முதற்சருக்கம். அபிராம் பிறந்தவகை
காண்பிக்கப்படுவது. 46
- ஹே. உ-ம். சருக்கம். ஈசாக்கு யாக்கோப்பின் ஆதி
பிதாக்களுடைய கிரித்தவிசேஷம் காண்பிச்
கப்படுவது. 52
- ஹே. ந-ம். சருக்கம். ஆதிபிராவான யாக்கோப்புப்
புத்திரருடைய வகையும் அதிலே விசேஷமா
யச் சூசரியப்பருடைய கிரித்த விசேஷம்
காண்பிக்கப்படுவது. 55
- ஈ-வது. மோயீசன்யுகம். முதற்சருக்கம். மோயீசனுடைய
பிறப்பு வளப்பும் பார்வோனடிமைத்தனத்தி
னின்ற இசுராயேற்சனங்கள் காப்பாற்றப்
பட்ட வகையும் காண்பிக்கப்படுவது. 62
- உ-ம். சருக்கம். இசுராயேற்சனங்கள் எரித்த
சூழத்திலிருந்து புறப்பட்டதின் பின் வழியில்
நடந்த ஆச்சரியமானவகை காண்பிக்கப்படு
வது. 66
- ஹே. ந-ம். சருக்கம். தர்வெஸ்வரன் இசுராயேற்சன
ங்களுக்கு வேதம் கொடுத்தவகை காண்பிச்
கப்படுவது. 69
- ஹே. ஈ-ம். சருக்கம். வேதகெற்பா கடாரமுதலான
துகளை யுண்டாக்கின வகையும் காண்பித்தே
சத்தைக்கிடழிச் சேருமட்டும் நடந்த விசே
ஷங்களுள் காண்பிக்கப்படுவது. 71
- ஹே. இ-ம். சருக்கம். இசுராயேற்சனங்கள் காண்பி
த்தேசத்தைக் கைக்கொண்டவகை காண்பிச்
கப்படுவது. 74
- ஹே. ஈ-ம். சருக்கம். இசுராயேற்சந்திகள் நடப்பி
த்த நடுவர்களுடையவகை காண்பிக்கப்படு
வது. 76
- ஹே. எ-ம். சருக்கம். இசுராயேற்சந்திகள் நடப்பித்த
சூழம் தாவீதென்ற இரண்டு இராசாக்களு
டைய விசேஷம் காண்பிக்கப்படுவது. 82
- இ-வது. சலமோன்யுகம். முதற்சருக்கம். சூனசம்பிரதாவி
யாகிய சலோமோனிராயன் இராச்சியபரம்
பண்ணினவகையும், ஆலையுண்டாக்கின வ
கையும் காண்பிக்கப்படுவது. 83
- ஹே. உ-ம். சருக்கம். எலியாசு, எலிசேவுவென்ற இரு
திவ்விய நிருஷ்டிகருடைய கிரித்தவிசேஷம்
காண்பிக்கப்படுவது. 91

உ-ம். விடாமற் சருக்கினதை நிரூபிப்பதால் ஒவ்வொரு இரண்டு
வாக்களும் தங்கள்பின்னை விதிவாக்கிற்கும்படி செய்யப்பெற்ற
விரி சத்தியவேத பள்ளிக் கட்டத்து உபாத்திமார்களும் உபதேசி
மார்களும் விசேஷமா யிதை யாவார்க்கும் போதிக்கும்படி. மவனிக்
கக்கடவார்கள்.

இப்போது இப்புத்தத்தின் வரிசைக்கிரமம் மேதென்றால்
சகலாலத்திற்கும் அநாதியா யிருக்கிற பரபரவஸ்துவின் தன்
மையைப்பற்றி முதலாவது. அநாதித்தவமும், இரண்டாவது.
ஏகத்துவமும், மூன்றாவது. திரித்துவமும் ஆகிய மூன்று பிரிவுக
ளையு மொன்றாகக் கித்தற்கு அநாதியுமென்ப பெயரிட்கித் தன
ியவைத்தோம்.

அதன்பின் முதலாவது. ஆதனின் ஆகியுத்தில் உலகம்
படைப்புண்டதில்தமும், கிரித்தமும், கிராமும், உலகவிவாசமும்,
உற்பத்திலிளும், வானமண்டலம் கிரகதாரகைகளுடைய வகை
களுடைய கபாவமும், வல்லமையும், பசுக்களும்
கபாவமும், மாயமும், ஆதிமனிதனை யுண்டாக்கின வகையும்,
கசுதியுத்தியானம மகிழ்கொடுத்த இயல்வேதமெறியும், அதனின்
பாவமும், சாபமும், அவன்பிழிவழிகளும், மூத்தின் உலகஞ்
சுப்பினயத்த சூழித்ததும்,

இரண்டாவது. கோயன் யுகத்தில் கோயனும் மறுபடியும்
வகத்திற் சனம்பலுவின வகையும், பற்பல வேதங்களுண்டானவ
கையும், வேதத்தினுள் மையும், ஒருமையும்,

மூன்றாவது. அபிராமயுகத்தில் அபிராம் பிறந்தவகையும்,
ஈசாக்கு யாக்கோப்பின் ஆதிபிதாக்களுடைய கிரித்தங்களும்,
ஆதிபிராவான யாக்கோப்புவினுடைய பிதிரவழியும், விசேஷ
மாயச் சூசரியப்பருடைய கிரித்தவர்க்கமானங்களும்,

நா-வது. மோயீசன் யுகத்தில் இசுராயேல் சந்தி எரி
த்திராச்சியத்தி னின்ற புறப்பட்டதும், நரப்பது வருஷம் வழிநட்
ந்ததும், வரிசே நமுண்டானதும், வேதகெற்பா கடாரமுண்டா
னதும், காண்பித்தேசத்தைக் கைக்கொண்டதும், அவர்களை நடத்
தின் நடுவர்களுடைய வகையும், சலுவ தாவீதினுடைய சரித்திர
ங்களும்,

ஐந்தாவது. சலோமோன் யுகத்தில் சலோமோனிராச்சிய
பரம் பண்ணினதும், ஆலையுண்டாக்கினவிதமும், எலியாசு எலி
சேவுவென்ற திவ்விய நிருஷ்டிகர்களுடைய விசேஷங்களும்,
யோபுதோயியாகுடைய தரும் நடவடிக்கைகளும், யுதித்தை என்
தேரியின் வல்லமையும்,

ஆறாவது. திவ்விய நிருஷ்டிகர்களுடைய யுகத்தில் இசை
யீசு, ஜெரமியாஸ், இசக்கியேல், தானியேல், ஓர்சு, யோலேல்,
சுமோசு, அப்தியாசு, யோனாசு, மிக்கையேசு, சவும், அபாக்கு, சொப்

பவரியாசு, அசேவு, சக்கரியாசு, மலக்கியாசு இவர்களுடைய பருமையும் சுவிந்தசரித்திரங்களும்,

எழுவது.—அருள்வேதமாவிய கிறிஸ்துவின் யுகத்தின் ஸார்பக அருளப்பர் பிறப்பு வளப்பும், அர்ச். தேவமாதாவுடைய பிறப்பு வளப்பும், அசையப்பருடைய சுவிந்தவளமையும், கன்னி சுத்தமாதாவின் ஆசீர்வாத பந்தனமும், கிறிஸ்துராதர் பூலோகத்திற் பிறந்த மரிமையும், குழந்தைப்பருவத்தில் நடந்த விசேஷங்களும், பன்னிரண்டுவயதில் தேவாலயத்தில் காஸ்திரிகளுடன் தர்க்கம் பண்ணினதும், அவர் செய்தொழிலும், அவர்காண்பிந்த சுகிர்த மாதிரிகளாகும், சொன்ன பிரசங்கங்களும், நடத்தின புதுமைகளும், இயற்றிய தவறும், அவர் தேவநடிகருணை ஸ்தாபித்ததும், பிரபட்டதும், பட்டபாடுகளும், இலுவையிற் றொங்கும்போது சொல்லிய எழுவாக்கியங்களும், மரித்தயிர்த்தவகையும், இஸ்பிரீத்து இறங்கினதும், உலகமுழுவில் நடக்கும் அடையாளங்களும், இன்னுமனேககாரியங்களும் இப்புத்தகத்திற் சுருக்கமாகச் சொல்லி யிருக்கின்றோம்.

கைபால் நம்மாலுண்டாக்கப்பட்ட சத்தியவேதமாகும். சேஷபடமன்னும் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டுருக்கும் நமது சகோதரர்களுடைய ஒவ்வொரு வீடுகளிலுந் தேவாசீர்வாத முண்டாகக்கடவது.

முகவுரை முத்திரை.

- உ-ம். சுருக்கம். யோபு, தோபியாசென்ற இரு தருமவாண்களுடைய சுகிர்த விசேஷங் காண்பிக்கப்படுவது. 98
- ஷெ-ம். சுருக்கம். யுகித்தை, எஸ்தெரியென்ற இரு வருடைய சுகிர்தங் காண்பிக்கப்படுவது. 102
- வது. திவ்வியதிருஷ்டிகர்யுகம். முகற்சுருக்கம். இஸையாஸ், செரமியாஸ், இசக்கியல், தானியேலென்ற நாலு திருஷ்டிகருடைய ஸ்ரவங் காண்பிக்கப்படுவது. 104
- ஷெ-ம். சுருக்கம். தனியேலின் சுகிர்ததிருஷ்டியின் விசேஷங் காண்பிக்கப்படுவது. 109
- ஷெ-ம். சுருக்கம். பன்னிரண்டு சிறிய திருஷ்டிகருடைய விசேஷங் காண்பிக்கப்படுவது. 113
- வது. நகுந்தயுகம். முகற்சுருக்கம். இஸ்ராகபக அருளப்பர் பிறப்பு, வளப்பு முதலிய வரலாறு காண்பிக்கப்படும். 117
- ஷெ-ம். சுருக்கம். கன்னிசுத்த தேவமாதாவிடைய பிறப்புகளையும், பிரசாத மரிமையுங் காண்பிக்கப்படுவது. 119
- ஷெ-ம். சுருக்கம். கன்னிசுத்ததேவமாதாவின் ஆசீர்வாதபந்தனமும், விவாகமுங், சர்ப்பவற்பத்தி மரிமையுங் காண்பிக்கப்படுவது. 122
- ஷெ-ம். சுருக்கம். கிறிஸ்துராதர் பூலோகத்திற் பிறந்தமரிமை காண்பிக்கப்படுவது. 126
- ஷெ-ம். சுருக்கம். ஆண்டவருடைய குழந்தைவயதிலே நடந்த விசேஷங் காண்பிக்கப்படுவது. 128
- ஷெ-ம். சுருக்கம். ஆண்டவர் முப்பதுவயதாகுந்தனையும் நடந்த விசேஷங் காண்பிக்கப்படுவது. 132
- ஷெ-ம். சுருக்கம். ஆண்டவர் பிரசங்கத்திக்கு ஆயத்தமபண்ணின கிரிகைகள் காண்பிக்கப்படுவது. 135
- ஷெ-ம். சுருக்கம். ஆண்டவர் மலேயிலிசின் பண்ணின வுத்தம பிரசங்கங் காண்பிக்கப்படுவது. 139
- ஷெ-ம். சுருக்கம். ஆண்டவர் உவமைகளார் பண்ணின பிரசங்கங் காண்பிக்கப்படுவது. 141
- ஷெ-ம். சுருக்கம். ஆண்டவருடைய புதுமைகள் காண்பிக்கப்படுவது. 144
- ஷெ-ம். சுருக்கம். ஆண்டவர் பாடுபட்ட காரணமும் அதற் காயத்தமாகப்பண்ணின கிரிகைகளும் காண்பிக்கப்படுவது. 147

1-வது. சுருந்தயுகம். ௧௨-ம். சருக்கம். ஆண்டவர்ப்பட்ட பாடுகள் காண்பிக்கப்படுவது.	150
2-வது. சுருக்கம். ஆண்டவர்மரித்துயிர்த்த மகி மை காண்பிக்கப்படுவது.	155
3-வது. சுருக்கம். ஆண்டவர் பரலோகத்துக் செ ழுந்தருளின வகையும் இன்பித்தசாந்த வர் தவகையும் காண்பிக்கப்படுவது.	158
4-வது. சுருக்கம். முந்தின நிறின்று சபையின் டாவி வர்த்திக்கப்பட்டவரை காண்பிக்கப்படு வது.	158
5-வது. சுருக்கம். தேவமாதாவும் அப்போஸ்தல ரும் மாணித்துப் பரலோகஞ்சேர்ந்தவரை காண்பிக்கப்படுவது.	161
6-வது. சுருக்கம். கிறிஸ்து வேதத்தினுண்மை கா ண்பிக்கப்படுவது.	163
7-வது. சுருக்கம். உலகமுடிவு காண்பிக்கப்படு வது.	166
8-வது. சுருக்கம். ஆண்டவர் நடுத்திரக்க வருகிற வரை காண்பிக்கப்படுவது.	169
9-வது. சுருக்கம். மனுஷாத்தமங்கள் அவ்வாறு கத்திலே போய் நிற்கிற ஸ்தலங்களும், அந் திலுள்ள, துக்கமுஞ் சுருக்கம் காண்பிக்கப்படு வது.	172
10-வது. சுருக்கம். நரக துக்கமு மோகன சுருக்கம் காண்பிக்கப்படுவது.	173

சத்தியவேதாகம

சங்கேதம்.

அநாதியுகம்.

இதற் பராபர வஸ்துவினுடைய அநாதித்துவம்,
ஏகத்துவம், நிமித்துவம் ஆக மூன்று சருக்கமாகக் காண்பி
ப்படுவது.

முதற்சருக்கம்.

இதற் பராபர வஸ்துவினுடைய அநாதித்துவங்காண்பிக்கப்
படுவது.

கேழ்வி.—சகல பெருங்கருக்கு முந்தின வஸ்து
வெது?

மறுமொழி.—பராபரவஸ்து. இது எல்லாத்துக்கும்
தியு மநாதியுமாம். அது நிகழ்காலமும், இறந்தகாலமும்,
எதிர்காலமுமின்றி மூன்றுகாலத்து முதலே தானாகத்
தானிருக்கின்றது.

கே.—நிதப்பொருட்களு மொரு காரணத்தினுற் பி
றந்து வருகிற தென்றிருக்கப் பராபரவஸ்துமாதிராம் பி
றப்பில்லாது இருக்கிற தெப்படி?

ம.—பராபரவஸ்து எல்லாத்தக்கும் அதிகாரணமாயி
ருக்கிறபடியினாலே அதிகாரணத்துக்கு வேறே யா திகாரண
முண்டாயிருக்கப்போகாது.

கே.—அதற் கொப்பனை யென்ன?

ம.—இந்த உவமையினுற் பார்: ஒரு மரத்திற் காய்த்த
சளி பூவால்வருமே, பூ தழையால் வருமே, தழை கொப்
பு வால்வருமே, மரத்தாலும் மா மூலத்தாலும் வருமே.
ஆனால் மூலமட்டும் பூயினைத்தோண்டினதின் அப்
பாற ரேண்டித் தோண்டிப்போகுந் கணகானாத பாதர்

ளத்திலே விழுந்ததல்லாதே வேறே மூலங்காணுமோ? இல்லையே! இப்படியே சர்வாதிகாரமான பராபரவஸ்துவையுண்டாக்க வேறே காரணமில்லாமல் அவர்தாமே எல்லாத்துக்கு மாதிரியான காரணமாய்த் தாமாத் யிருக்கிற ரென் றறியலாம்.

கே.—தாமாத் யிருக்கிற விதமெப்படி?

ம.—அதற்கிந்த உவமையைக்கொண்டு பார்: சூரியன் தன் பிரகாசத்தால் அனைத்து பிரகாசிக்கிறதல்லாதே தன்னைப் பிரகாசிப்பிக்க வேறே சூரியனுண்டோ? ஆனந்தம் தன்னுயிராற்றானே சிவிக்கிறதல்லாதே தன்னைச் சிவிப்பிக்க வேறே சிவனுண்டோ? நெருப்புத் தன் அனலாற்றானே காய்கிறதல்லாதே அதற்கு வேறே நெருப்புண்டோ? இல்லையே. இப்படியே சர்வவஸ்வரானையுண்டாக்க வேறே காரணமில்லாமல் தம்முடைய அளவில்லாத வல்லமைதானே காரணமாய்த் தாமாத் தாமிருக்கிற மேனாயென்றறியவும்.

கே.—பராபரவஸ்துவுக்குமுன் வேறென்று மில்லையென்றால் உலகமுண்டாகுமுன்னே அவரெங்கே யிருந்தார்?

ம.—உலகமுண்டாகுமுன்னும் பின்னு மவர் தம்முடைய அளவில்லாத வல்லமையிற்றானே தங்கிச் சகலவுலகத்திலு மடங்கா திருக்கிறதல்லாதே உலகத்திற் றங்கியிருப்பகல்ல.

கே.—உலகத்தி லடங்காதிருக்கிற விதமெப்படி?

ம.—சூரியப் பிரகாசம்போலத் தம்முடைய ஞானத்திருஷ்டி யென்றும் வீசச் சமுத்திரம்போலவு எவ்விடமு நிறைந்த பிராணிபோலவுஞ் சகல பொருட்களுள்ளு முகி அனைவர்களைச் சிவிப்பித்து இரட்சித்திருக்கின்றார்.

கே.—அப்படியென்றால் நம்முடைய அண்ணுக்குத் தோற்றாததேன்?

ம.—அவர் அருபசொருபமானதினற் றேற்றமாட்டார்.

கே.—அருபமாவ தெப்படி?

ம.—மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி என்ற ஐந்திரியங்களுக்குத் தோற்றத்து அருபமென்று சொல்லப்படுகிறது.

கே.—அப்படிப்பட்ட பொருளைக் கண்டுபிடிப்பதெப்படி?

அநாதியுசம்.

ம.—அதின் வல்லமையும் கிரியையும் கொண்டு கண்டறியலாம்.

கே.—அது எந்தவிதம்?

ம.—நம தகத்திலிருக்கிற ஆனந்தமும் நமது கண்ணுக்குத் தோற்றவில்லையே, ஆனால் சரீரஞ் சிவிக்கிறதென்ற சிவனுண்டென் றறிவோமே, அப்படியே உலகம் நடந்துவருகிற கிரமத்தினு லதை நடத்துகிற தேவனுண்டென் றறியலாம். அறினற் சகலத்தை யு முண்டாக்கி இரகசிக்கிற வர்தானே எல்லாத்துக்கு மாதிகாரணருந் சர்வவஸ்வரானைன்றறியக்கடவது.

உ-ம். சருக்கம்.

இதில் பராபரவஸ்துவனுடைய ஏகத்துவங் காண்பிக்கப்படுகிறது.

கேழ்வி.—எத்தனை தேவர்களுண்டு?

மறுமொழி.—தானா யிருக்கிற தேவனென்று மாத்திரம். அவரவர்க ளுண்டாக்கிக்கொண்ட தேவர்களேகூட.

கே.—அவரவர்கள் தேவர்களை மெப்படி யுண்டாக்கிக்கொண்டார்கள்?

ம.—மாயாங்கமாய்ப் பண்ணுகிற கிரியைகளிள்கண்டு அவர்களைத் தேவனென்று சொன்னார்கள்.

கே.—மெய்யான பராபரவஸ்துவையும் அவைகளையு மறிக்கிறவகையெப்படி?

ம.—பராபரவஸ்துவனுடைய நல்ல விலட்சணங்களை யும் அவைகளுடைய அவலட்சணங்களையும் கொண்டு கண்டறியலாம்.

கே.—பராபர வஸ்துவனுடைய விலட்சணமென்ன?

ம.—சகலநன்மைத் தேவவிலட்சணங்களில் விசேஷமாகக் காண்பிக்கிற மகிமைகளாகிய அளவில்லாத வல்லமை, தன்மை, கிருபை, நீதி, ஞானமென்கிற ஐந்துவித மகிமைகளைக் கண்டுமெய்யான பராபரவஸ்துவை யறியலாம்.

கே.—இந்தமகிமைகள் பூலோகத்திலே காணப்படுகிறதெப்படி?

ம.—ஆதியிலே ஒன்றுமில்லாமையி னின்றி வரீனம், பூமி சகலதம் படைத்ததினால் அளவில்லாதவல்லமை காணப்படுவது. எண்ணில்லாத பொருட்களை யொன்றுக் கொன்று வேற்றுமையான ரூபவலங்கரமாக்கிச் சகலத் தையுமான வொழுங்கோடு நடத்துகிறதினால் அளவில்லாத ஞானம் காணப்படுவது. சிற்றெழும்பு, புழு, பட்சி, சகல சீவாத்துமாக்களுக்குமான பிழைப்புக் கட்டளையிட்டத னால் அளவில்லாத தயை காணப்படுவது. அவனவன் செய் த நன்மைதீமைக்கு இவ்வுலகத்திலே ஆக்கினை சம்பாவனை கொடுக்கிற இராயனாயு நடுகேட்டுஅவ்வுலகத்திலே மோட்ச மும் நரகமும் கட்டளையிட்டு வருவதனால் அளவில்லாத நீதி காணப்படுவது. அநேகம் பெரும்பாவினை யுடனே கொன்றுபோடாமல் பொறுத்திருக்கிறதினால் அளவில்லாத கிருபை காணப்படுவது. இப்படியே மற்றுமுண்டான நன்மையும் விசாரித்தால் காணப்படும்.

கே.—மாயாங்கத் தேவர்களுடைய அவலட்சணங் கான்கிறதெப்படி?

ம.—அவர்களுடைய கிரியைகள் எழுதியிருக்கிற பு ராணங்களை வாசித்தா லறியலாம். அதெப்படி பல ஸ்திரீ களோடு அக்ஷண மோகசஞ்சாரம் பண்ணினதென்றும், ரு றேத வைராக்கியங்கள் கொலை படை சங்காரம் பண்ணி னதென்றும், ஒன்றுக்கொன் றறியாமல் வீணை, வஞ்சகம் ப ண்ணினதென்றும் இப்படியே அநேக மவரு ண்க்கிரியைக ளெழுதி யிருக்கிறதினாலே அப்படிப்பட்ட துர்ச்சணக்கிரி யைகள் தேவலக்ஷணமல்லவென்றும் அதைப் பாராட்டு கிறவர்கள் நன்மை யறியாதவர்களென்றும் பாவிக்கென் றும் அறியலாம்.

கே.—ஆனால் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரனென்ற மும்மூர்த்திகள் அநாதி தேவர்களானால் ஒருவன் படைக்கி றதும், ஒருவனழிக்கிறதும், ஒருவன் காக்கிறதுமென்று சொல்லுகிற வார்த்தையென்ன?

ம.—அது பெரிய புத்தியினமென்று சொல்லத்தகுந் து. இந்த மூவருக்கும் வெவ்வேறே தத்துவ முண்டாயி ருக்குமானால் அழிக்கத்தக்க தத்துவமுள்ளவன் படைத் தவன்புங் காத்தவனையும் அழித்தால் தன்னைக் காப்பவரில்

லாமல் மூன்றுபேருள் கெட்டுப்போகிறதாயிருக்குமே. அந ல்லாமற் தங்களுக்குமுன் வேறே படைத்திரட்சித்தவ றில்லாதிருந்தால் தங்களைப் பெற்ற சத்தியென்கிற தா யையும் படைத்திரட்சித்தவ னில்லாம் லவஞ்சுந் தாங்களு மில்லையே. தங்களா லுண்டாக்கப்பட்ட உலகமில்லையே அதினால்து புத்தியினமென் றறியத்தகும்.

கே.—ஆனாலிந்த நினைவை அவர்க ளறியாம லந்தவா ர்த்தைச் சொல்வதென்ன?

ம.—அது பிரிதிவு, அப்பு, தேய்வு என்ற மூன்று பூ லியங்களைக்குறித்துச் சொன்னதல்லாதே மற்றப்படியல்ல.

கே.—அதெப்படி?

ம.—பிரிதிவினால் சகலதுமுண்டாகும், அப்புவால் இ ரட்சிக்கப்படும். தேயுவால் அழியும். அதனால் பிரமா பிரிதி வாகவும், விஷ்ணு அப்புவாகவும், உருத்திரன் தேயுவாக வும் இந்த மூன்று பூதியங்களுடைய தத்துவம் ஆரோ அ வர்களுக்கொப்பிவித்ததல்லாதே யவர்களுடைய தேவதத் துவ மல்லவென் றறியவும்.

கே.—அப்படியென்றால் நம்முடைய சரீர மிரட்சி கத்தக்கதாக பிரமா முக்கட்டென்பிலேயும், விஷ்ணு ஊத்தாம் பெட்டியிலேயும், சிவன் மேல்வயிற்றிற் குலையி லேயும், மயேசுரன் துணையிரலிலேயும், வைரவன் கண்ணி லேயு மிருக்கிறதென்ன?

ம.—அவ்வுந் தங்கள் தேவர்களை அதிக நிசிதமாக்கு கிற புத்தித் தாழ்வென்றறியலாம்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—சூல ஊத்தை நிறைந்திருக்கிற நம் தூடலுக் குள்ளே அந்தக் தேவர்க ளிருப்பாரானால் அந்த ஊத்தை பெல்லா மவர்கள்பேரிலே விழுவதல்லவோ? இதல்லாமல் உடலுக்குள்ளே குடிக்கொண்டிராமல் உடலைக்காக்க விய லாடுகின்றால் அத்தேவதத்துவமென்ன? அதினு லேதாவு தென்றறியலாம்.

கே.—ஆனாலிந்த நினைவெடுத்ததெப்படி?

ம.—நமது சரீரஞ் சிவிக்கத்தக்கதாகச் சர்வேஸ்வ ரன் ஐந்துறுப்புக்களை யுண்டாக்கினதுண்டு. அதாவது: செ ரிகளைக்குக் கண்ணையும், பொசிப்புக்ஷயிப்பதற்கு வயிற்றி ற் குலையையும், மூச்சுவிட துணையிரலையும், மலஞ்சலம்பாய

நிப்பையையும், செந்நத்துக்குச் சுக்ல ம்ரிக்கமூக்ஷிபு
பையையும் உண்டாக்கி இந்த ஐந் துபாயங்கனால் சரீரஞ்
யிக்குப் பல னினதுண்டு. புத்தியினமுள்ள மனிதர்ப்படிப்
பட்ட அவப்பவங்களைத் தேவர்களென்று சொல்லத் திரிவ
து தங்களுக்கு வயிறுதான் தேவனல்லாதே வேறேதே
வனில்லாததாய்க் காண்பிக்கிறார்கள். ஆனதினாற் புத்தி
மானா யிருக்கிறவன் படைப்புப்பேரலத் தேவர்களை யெ
ண்ணாமல் சகலத்தையும் படைத்தது ஓரோ பராபரவஸ்து
மாதிரித் தேவனென்றறிந்து ஆசரிக்கவேண்டுமென்றயிக்
கடவது.

ந.—ம். சாருக்கம்.

திரிற் பராபரவஸ்துவினுடைய திரித்துவங் காண்புகுப்
படுவது.

கேழ்வி.—பராபரவஸ்துவினுடைய வநாதத்துவமு
மேகத்துவமும் கண்டதிற்பிறகு அவர் சுவாபமகிணமயிலே
வேறே யறியத்தக்க விசேஷமேது?

மறுமொழி.—தேவ திரித்துவ மறியவேணும்.

கே.—தேவதிரித்துவ மாவதென்ன?

ம.—மூன்றுபேர் ஒரு தேவசுபாவமா யிருக்கிறது தே
வ திரித்துவமென்று சொல்லப்படும்.

கே.—அந்த மூன்றுபேர் ஆர்?

ம.—பிதா, சுதன், இஸ்பிரீத்து சாந்து வென்கிற மூ
வராம்.

கே.—ஒரு தேவனென்றால் மூன்றுபேரான தெக்கா
லம், எந்தவிதம்?

ம.—அநாதியிலேதானே ஒரு பராபரவஸ்து தம்மு
டைய அளவில்லாத ஞானத்திற் றம்மைத்தா மறிந்ததி
னால் தமது ஞானத்தாற் பிறந்த புத்தி வார்த்தை சுதனென்
னும் அதைப்பிறப்பித்த தம்மைப் பிதாவென்றுஞ் சொல்
லப்படுவது, மறுபடியும் பிதாச்சுத னிருவரும் தமது சகல
நன்மை சவுந்தரியத்துக்குச் சந்தோஷப் பிரியமானதினால்
மனதிற் கிளம்பின சந்தோஷத்துக்கு இஸ்பிரீத்து சாந்
தென்று சொல்லப்பட்டது.

கே.—இப்படி யே யநாதியிலேதானே ஒருதேவன் மூ
வரானமேனையைத் தெளிவோடு அறியத்தக்க வடிவமை
யெப்படி?

ம.—யாதொருவன் கண்ணாடியிலே தன் மகத்தைப்
பார்க்கும்போது அதிலேதனதுகாயலைக் கண்டு அகங்கரி
ப்பானே, அப்போது கண்ணாடியைப் பார்த் தவனு மதிலே
தோற்றின முகச்சாயலையும் அதினுல்வந்த அக்கனிப்பு மிக்
தப்பெயர் உரு தேவசுபாவத்திலே யுண்டான வித மென்
றறியவும்.

கே.—இந்த மூன்றுபேரு மூன்று தேவர்களென்று
சொல்லாமல் ஒரு தேவனென்றுசொல்லுகிற காரணமேது?

ம.—மூன்று தேவ சுபாவ முண்டானால் மூன்று தே
வர்களாம், ஒரு தேவ சுபாவ மானதினால் ஒரு தேவனென்
று சொல்லப்படும்.

கே.—அதற் குவணம் யெப்படி?

ம.—ஊற்றுக்கண்ணு லானு ஞானமு நிறைகிறபோது
மூன்றும் ஒரு தண்ணீரில்லாதே மூன்று தண்ணீ ரல்ல
வே, ஒரு சூரியன் அபனத்தால் உதயம் மத்தியானஞ் சந்தி
காலமாகிறபோது அந்த மூன்று காலமு மொரு சூரியனல்
லாதே மூன்று சூரியனல்லவே, மாணிக்கத்தில் ஓர்வழி
நிறமு மொப்பமும் ஒரு ரத்தினமாம். புஷ்பத்தில் சுகந்த
மும், வர்ணமும், இதழும் ஒரு புஷ்பமாம், மனித னுத்தாமத்
தில் மனது நினைவு புத்தி இம்மூன்றுமொரு ஆத்துமமாம்.
அப்படியே மொரு தேவ சுபாவத்திலே பிதாத்துவஞ் சு
தத்துவஞ் இஸ்பிரீத்துசாந்துத்துவம் என்ற இந்த மூன்
று தத்துவமொருதேவத்துவமென் றறியவும்.

* கே.—அஞ்ஞான மதத்திலே சொல்லப்பட்ட பிர்மா
விஷ்ணு உருத்திர னென்ற திரிமூர்த்தி இந்தத் தேவ
திரித்துவத்துக்குச் சமானமோ?

ம.—அதில்லை. அதேகிலே யென்றால் திரிமூர்த்தி
என்றவார்தை மூன்றுஞ் சரீரம். என்றகிலே. தேவசுபா
வமாயிராது. இதல்லாம லந்தமும்மூர்த்திகள் வெவ்வேறு ச
ருந்தையும் புத்தியையும் சுபாவத்தையும் கொண்டு சண்
டை, படை விரோதங்கள் பண்ணிக்கொண் டிருந்ததின
லே ஒரேவஸ்து வென்று சொல்லவிடவில்லை. நாம் சொல்
லுகிற மூன்று பேருக்கும் ஒரே சுபாபமல்லாதே மூன்று

னம் மூன்றுசுப்பம். மூன்று புத்தி குணமில்லாமல் ஒரேவஸ்துவென்று சொல்லப் படுவதினாற் பூமிக்கு ஆகாபம். எதனை நூர்மோ அப்படியே யிந்தத் தேவதிரிததுவத்துக்கு அந்த மூவருக்கும் வேற்றுமைபுண்டென் றநியக்கடவது.

கவது. ஆதியுகம்.

இதிலே உலகம் படைப்பு வந்திப்பு பத்துச் சருக்கமாகக் காணப்படுவது.

முதற் சருக்கம்.

இதில் உலகம் படைப்புண்ட நிமித்தமும் கிரமமும் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—உலகம் தானாயுண்டானதோ? யாதொருவராலுண்டாக்கப்பட்டதோ?

மதுமொழி.—உண்டாக்கப்பட்ட தல்லாதே; தானாய் வந்தே உலகம்.

கே.—தானாய் வரவில்லையென் றெப்படி யறியலாம்?

ம.—இந்த வுலகையாற் பார் தானா யூறுகிற தண்ணீர் கட்களவுண்டோ? இல்லையே. ஒருவனிறைக்கிற தண்ணீர் கட்களவுண்டு. அப்படியே வானமும், பூமியும், சமுத்திரமும், பாதாள முதலான சகலதங் குறித்த வெல்கையு மட்டளவுமா யிருக்கிறதினாலொருவ லுண்டாக்கினதென் றறியலாம்.

கே.—இப்படிப்பட்ட உலகம் ஆரா லுண்டாக்கப்பட்டது?

ம.—முந்தின தொன்று மில்லாமையிற் சர்வேஸ்வரன் றமது வல்லமையின லுண்டாக்கினார்.

கே.—ஏது காரணமாக லுண்டாக்கினார்?

ம.—இதனாற் றம்மை மற்றவர்க ளறிந்து தம்முடைய நன்மையைப்பெற வேணுமென்று உண்டாக்கினார்.

கே.—தம்முடைய நன்மைகளைக் கொடுக்கற் திருவுளமானதென்ன?

ம.—பாஸ்கரந்த தாயானவ ளதைத் தன்னிடத் திலு டக்க மாட்டாமலும் ஊட்டப் பிள்ளையைத் தேடிவதுபோல வுள் செல்வங்கள் நிறைந்த சமுத்திரமான ஆதைத் தன்னிடத்தி லடக்கமாட்டாமற் பூமிக்குள்ளே நிறிமணிதருக் குபகார மாக்குகிறது போலவும், அப்படியே சர்வேஸ்வரன் றம்முடைய வளனில்லாத கருணைகளைத் தம்மிடத் தில் அடக்கமாட்டாமல் ஆத்துமங்களையும் அவைகளின் இரட்சைக்கு உலகத்தைமுண்டாக்கினு ளென்றறியவும்.

கே.—இப்படிப்பட்ட உலக முந்தமுந்த லுண்டாக்கி னவந்த மெப்படி?

ம.—சர்வேஸ்வரன் றிருவுளம்பற்றின பிரகாரம் முதல் வானமும் பூமியு மொருமிக்க லுண்டாக்கி யதின்பின் ஆறுநாளிற் சகல பொருட்களையும் வகுத்தார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—வானமும் பூமியும் ஒன்றாய்த் தண்ணீர லமிழ்ந்தி யிருளடைந் திருக்கையில் வெளிச்ச மாகட்டுமென்று திருவுளம் பற்ற வெளிச்சமாச்சது இருளையும் வெளிச்சத்தையும் இருபிரிவாக்கி யிருளுக்கிரவென்றும் வெளிச்சத்துக்குப் பகலென்றும் பெயரிட ஒருதினமாச்சது.

கே.—இரண்டா நாளி லுண்டாக்கின தென்ன?

ம.—சலங்கள் நடுவிலே அசையாத நிலையுண்டாகி மேலுங் கீழுந் தண்ணீர் பிரிந்திருக்கக் கட்டளையிட்டு அப்படியே யுண்டாக்கப்பட்ட நிலத்துக்கு வானமண்டல மென்று பெயரிட்டார்.

கே.—மூன்றுநாளி லுண்டாக்கினதென்ன?

ம.—வான மண்டலத்தின் கீழ் பரவின தண்ணீர் ஏராளமாய்க் கூடிக் கணகானக் கட்டளை யிட்டு, அப்படியே காணப்பட்ட கணக்குப் பூமியென்றுங் கூடினதண்ணீர் ராழத்துக்குக் கடலென்றும் பெயரிட்டார். இதல்லாமல் பூமியின் மீதே பச்சிலையும் பூண்டுங் காய்க்கிற மரத் தழைகள் முளைத்துத் தன்றன் னினத்தின் படியே காய்த்து வித்துண்டாகக் கட்டளையிட அப்படியே புல், பாயிற் முதலான மாச்சாதிகளெல்லா முளைத்தெழும்பின.

கே.—நாலாம்நாளில் உண்டாக்கின தென்ன?

ம.—வாஸுமண்தலங்களிலே வெளிச்சந்த் னுதித்துப் பூமியைப் பிரகாசித்து இராப்பகலின் பிரிவையும் நாள் வருஷகாலக் கணக்கையும் காண்பிக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட அப்படியே பகலுக்குப் பொழுதும் இராவுக்கு நிலவும் நட்சத்திரங்களு முண்டாக்கப்பட்டது.

கே.—இந்தநாளி லுண்டாக்கின தென்ன?

ம.—பறங்கிற, நீர்நுகிற சீவாத்துமாக்கள் தண்ணீரா லுண்டான மீச்சம், பட்சிசாகிகளு முண்டாய்ப் பூமியி லுஞ் சமுத்திரத்திலும் வர்த்திக்க ஆசீர்வாதங் கொடுத் தார்.

கே.—ஆறுநாளி லுண்டாக்கினதென்ன?

ம.—ஊர்வன், நடப்பன் மிருகசீவாத்துமாக்களைத் தங்கள் தங்கள் சாதியின்படியே பூமியி லுண்டாகக் கட்ட ளையிட அது உண்டானதின்பின் சகல சீவாத்துமாக்க ளையும் உலகத்தை யாளத்தக்கதாகத் தம்முடைய சுருப் மாய் மனிதனை முண்டாக்குவோ மென்றருளி அப்படியே மனிதனை ஆனும் பெண்ணுமா யுண்டாக்கி வர்த்திக்க ஆசீர்வாதங் கொடுத்தார். இந்த வொழுங்காய்ச் சகலத்தை யும் ஆறுநாளில் வகுத்தாரான் றறியவும்.

கே.—அளவில்லாத வல்லமையுள்ள சர்வேஸ்வரன் ஒரு நாளிலேதானே யுலகத்தைப் படையாமல் ஆறுநாட் சென்றதென்ன?

ம.—அந்தப் பொருட்களுடைய மகிழ்ச்சியையும் வேத த்திறமையையும் காண்பிக்கத்தக்கதாக ஆறுநாள் வகுத்த தல்லாதே படைக்கிறதற் கருமையா யிருந்ததல்ல.

கே.—அதற்குவமை யெப்படி?

ம.—பலவித மட்கலங்கள் செய்கிற குபவன் அதெ ல்லாத்துக்கு முன்னொருபிக்க மண் பிரஸர்துவைத்து அ தின்பின் னதினா லொவ்வொரு மட்பாத்திரத்தை யிணக்க மாக்குவானே அப்படியே சர்வேஸ்வரன் சகல படைப்புக் ளுக்கு முந்தின மூலமாகிற மண், நீர், நெருப்பு, காற்றென் கிற பூதியங்களை ஒரு கண்ணத்திலே யுண்டாக்கி யதின்பின் நெருப்பால் வெளிச்சங்களையும் தண்ணீரால் மகிழ் பகி லுங்களையும் காற்றால் சீவாக்கினிகளையும் மண்ணால் மனிதர் சரீர மிருகங்களையு முண்டாக்கி ஒவ்வொரு பொருட்களு

டைய வேற் றமைமையு மகிழ்வையுங் காண்பிக்கச் செப் தார்.

கே.—இத்தால் சர்வேஸ்வர னமக்குக் கொடுத்த படி ப்பினை யென்ன?

ம.—ஆறுநாளிலே சகலவேலையு நிறைபெற்றி ஏழா நாளில் இளைப்பாறக்காண்பித்ததினால் நாமும் ஆறுநாள் சரீ ரத்தைத் தெண்டித்து ஏழாநாளிலே ஆறோகையாடிருந் து அவர் பண்ணின இவ்வித வுபகாரங்களை நினைக்கப் படி ப்பினையாக்கின தென்றறியக்கடவது.

உ-ம். சருத்தம்.

இதில் உலகநிலாகழு மகிழ்விண்டாகிற ஹைநப்பிரகாரமும் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழன்.—உலகத்திலிருக்கிற சகல பொருட்கள் எத் தனை வகையுண்டு?

மறுமொழி.—சீவனுள்ள பொருட்கள் நாலுவகையுஞ் சீவனில்லாதபொருட்கள் நாலுவகையுமுண்டு.

கே.—சீவனில்லாத பொருட்களென்ன?

ம.—மண், நீர், நெருப்பு, காற்று இந்நான்குஞ் சீவனி ல்லாத பொருட்களாம்.

கே.—அஞ்ஞானத்திலே ஐந்து பூதியங்க ளென்று சொல்லியிருக்கையிலே நாலென்று சொல்லுவதென்ன?

ம.—அது ஆகாயம் வெறும் பொருளுென்று நினைத்து அதையொரு பூதியமென்று அறியாதவர்கள் கூட்டிச் சொ ல்லுகிறார்கள். ஆனால் காற்றில்லாத வெறும்பொருள் ஒன் றும் பூலோகத்திலே யிருக்கப்போகாததினாலே காற்றும் ஆ காயமும் ஒரு பூதியமாய் நாலுபூதியமல்லாதே ஐந்து பூ தியமென்கிறது மெய்யல்ல.

கே.—சீவனுள்ள பொருட்களெது?

ம.—மரம், மிருகம், மனுஷன், அருமியென்ற நாலுங் களாம்.

கே.—இந்தச் சீவனெல்லாம் ஒருசமானமேர் வேற்று னைபுண்டோ?

ம.—மிருந்த வேற்றுமையுண்டு.

கே.—அந்த வேற்றுமையென்ன?

ம.—மார்துக்கு வளர்த்திமாதிரி மல்லாதே யிந்திரியத்தோடு மில்லை. மிருகத்துக்கு வளர்த்தியுபத்திரியத்தோற்றமல்லாதே ஞானமில்லை. மனிதனுக்கு வளர்த்தியு மிந்திரியத்தோற்றமும் ஞானமுமுண்டு. அருகிகளுக்கு முழுதும் ஞானமல்லாதே வளர்த்தியு மிந்திரியத்தோற்றமென்கிற கவாபம் மில்லை.

கே.—உந்தச் சீவன்களெல்லா மென்னத்தினாலுண்டாயின

ம.—மிருகத்தின் வேலு மரத்தின் சிவனுந் தினஞ் சீரத்தோடே கூடிய காற்றாற் சூட்சுமா யுண்டாகி யந்தச் சீரம் பிரியும்போது உலங்குட அழிபடும். மனிதனுடைய பிராணனோவென்றால் பூலோகத்திலே கூடியதொன்று மொன்றாமல் தேவவல்லமையால் மாதிரிச் செய்யப்பட்ட ஞானவாந்தியானதினாற் பளிங்குக்குப்பி யுடைந்தாலு மதிவிருக்கின்ற சூரியகாந்தி பழுதுபடாம விருக்கிறத்போல மனிதர் சீராமழிந்துபோனாலு மதிவிருக்கிற பிராணனாயிவாமிருக்குமென் றறியவும்.

கே.—முன் சொல்லப்பட்ட பூதியங்க ளிருக்கின்ற ஸ்தலங்களெது?

ம.—பிரிதிவுயென்கிற பூகிய மதிக பரமானதின லெல்லாத்துக்குங் கீழே யடித்தளங் கொண்டிருக்கும். அதின் மேலே தண்ணீருந் தண்ணீருக்குமேலே காற்றும் அதெல்லாத்துக்கு முயர வக்கினியுமிருக்கும். பூமியி னளவுமாத்திரம் இருபத்திராயிரங் காதமென்று பூமிசாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

கே.—பூமிதங்கியிருக்கிற நிலையெது?

ம.—தற்கபாபமா யிருக்கிறதல்லாதே வேறொன்றிற் றங்கியிருப்பதல்ல.

கே.—தற்கபாபமா யிருக்கிறவிதமெப்படி?

ம.—நெருப்பு தன்னுயரத்துக்குமேலே நாகுமாய்ப்போலே பூமி தன் சுப்பாபத்தால் பணிய விழுக்குமே, ஆனால் சுற்றியாகாயும் வளைந்து பணிவான ஸ்தலம். வேறில்லாததினா ஆமாயத்துக் கேறமாட்டாததினாலுந் தற்கபாபமாய்ப்போலுத்திருக்கின்றது.

கே.—புப்படியென்றும் பூமியானது மிருகத்துப்புகள் மீதே தந் தியிருக்குதென்று சொல்லுவதென்ன?

ம.—மிருகத்தின்மீதே யிருந்தா லந்த மிருக மிருக்க வேறே பூமியு மதற்கு வேறே தாங்கலுந் தேடித்தேடி முடிவு காணமாட்டாது. அதெல்லாம் புத்தியினமென் றந்தது கொள்ளலாம்.

கே.—பூமிக்கு நடுக்கமுண்டாகிற காரணமென்ன?

ம.—பூமியாலெழும்புந் ஆவியதினுள் நிருந்து புறப்படமாட்டாமல் அடிக்கிறபோது பூமிநடுக்கமாம்.

கே.—பூமிக்குமேலே தண்ணீரிருக்கிறதெப்படி?

ம.—அது மனிதர் வாசத்துக் கிடமலிட்டு சமுத்திரமாயோ ரிடத்திற்கூடி பூமிக்குமே லீழும் பரவி நிற்கும். அதின லெந்தக் கரையிற் றுணடினாலுந் தண்ணீர் காண னாம். எந்தச் சமுத்திரத்திலே விடுவா விட்டாலுங் கரைகூணலா யிருக்கும்.

கே.—பூமியின்மீதே யூற்றுக்களுண்டாகிற விதமெப்படி?

ம.—சமுத்திரத்தண்ணீர் பூமிக்குள்ளே யூறியோடி வருகிறபோது யாதொரு தடைகண்டவிடத்திலே அப்பா லோடமாட்டாமலும் பிறகாலேவருகிற உஷ்டணத்தாற் பின்வாங்க மாட்டாமலு மிளக்கங்கண்ட விடத்தி லுயரப் பாய்வது ஊற்றும். அதற்கு வேறே சிலதாலாகன் கூடிவர ஆகும்.

கே.—அப்படி யென்றும் உடற்றண்ணீர் கரிப்பும் ஊற்றுத் தண்ணீர் மதுரமு மாவதென்ன?

ம.—அந்தத் தண்ணீர் ரோடிவருகிற நிலவாசிக் குணத்தால் உப்புக்கார மற்று மதுரமாம்.

கே.—தண்ணீரின்மேலே காற்று நிற்கிறவகையெப்படி?

ம.—அது அந்தாமெல்லா நிறைந் திருப்பதினாற்றான்.

கே.—அந்தரத்தி லுண்டாகும் உற்பத்திகளென்ன?

ம.—மந்தாரம், மேகம், மழை, பனி, இடி, மின்னல் முதலானவை ஞாண்டாகும்.

கே.—அதென்னத்தா லுண்டாக்கப்படுவது?

ம.—பூமியினாலியா லுண்டாக்கப்படும்.

கே.—அதெப்படி?

சில புதைகள் பூமிக்குச் சமீபமாய் பரந்து கடிகிறதென மந்தாரமாம், பஞ்சடுக்கா பொட்டிற்சின் றபோது மேகமாம், இரவற் குளிரால் நீர்த் தனியாய்த் தூறுகிறபோது பனியாம், நடு அந்தரத்திலேறி மேகத்துக்குட் புகுந்து கலமாகிக் கனாந்துவிழ மழையாம், சிலதுகள் கட்டியா புறந்து காய்ச்சின விரும்புபோ லெரிந்து விழுகிறபோது டியாம், விழமாட்டாமல் மேகத்துக்குள்ளே பூமிச் சத்தம் காட்டுகிறபோது மின்னலாம், இவ்விதமெவ்வாம் பூமிமே லெழும்புகிற ஆவியா வுண்டாக்கப்படும்.

கே.—ஆகையத்திலே காணப்படுகிற இந்திர வில்லென்ன?

ம.—அது மேகங்களுக்கே விழுந்திருந் தாய்க்கையல்லாதே வேறொன்றுமல்ல.

கே.—அக்கினியென்கிற பூமிய் மிருக்கிற நிலையேயா?

ம.—சர்வேஸ்வரன் முதற் படைத்த சுத்தஅக்வினி யந்தரத்தி ண்கொடுவதே சந்திரமண்டலத்துக்குக் கீழே யிருக்கிறது. அதிலுந் பூமியா லெழும்புகிற நெருப்பெல்லாந்தன் சுவாப தலத்துக்குச் சுடராயெழும்பக் காணப்படுவது.

கே.—அந்த அக்வினி யெதினு லெரிந் திருக்கிறதா?

ம.—பூமி நெருப்புப்போ லெரியாமலும், சுடர் பிரகாசம் காண்பியாமலு முடலுக்குள்ளே யுஷ்டணம்போல தன் சுபாவமா யுஷ்டணித்திருக்கும். அதிலுந் பூமி அக்கினிக் கலப்பென்று மது சுத்த வக்கினியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படியே நாலு பூதியங்க ளொன்றுக்கு மேலொன் றடுக்கினதாய்ப் பூலோக மிருக்கிற ஒழுங்கென் றறியக்கடவது.

ந.—ம். சருக்கம்.

வான மண்டலங்களுடைய விஸ்தாரமும் கிரக தாரகைக ளுடைய வகைகளுங் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—வானமண்டலங்க ளெத்தனையுண்டு?

மறுமெழி.—பதினொரு மண்டலங்களுண்டு. அது ஒன்றுக்கொ டு பெரிதாய்ப் பத்துப்பிரமா னங் கொண் டதாயிருக்கு.

கே.—அந்த மண்டலங்களி லிக்குற்தென்ன?

ம.—ஏழு மண்டலங்களிலே ஏழுகிரகங்களுண்டு. அ தாவது: முதல் மண்டலத்திற் சந்திரனும், இரண்டா மண்டலத்திற் புதனும், மூன்றா மண்டலத்திற் சுக்கிரனும், நான்கா மண்டலத்திற் குரியனும், ஐந்தா மண்டலத்திற் செவ்வாயும், ஆறா மண்டலத்தில் வியாழமும், ஏழா மண்டலத்திற் சனியும், எட்டா மண்டலத்திலே மர்ந்து முண்டான சகல நட்சத்திரங்களும் பன்னிரண் ற கிரகநு மிருக்கும். அதிலுந் அது நட்சத்திர மண்டல மென்று பேராம்.

கே.—ஒன்பதா மண்டலத்தி லிருக்கிற தென்ன?

அதிற் சர்வேஸ்வரன் முதற் பிரித் தவத்த தண்கைக் கெட்டியாடி பனிக் குத் துற்பனம் பாலநீல் மா மிருக்கின்றது.

கே.—பத்தா மண்டலத்தி லிருக்கிறதென்ன?

அது மற்ற வானமண்டலங்கள் கற்றுக்கிற சக்கா குத்தி.

கே.—பதினொரு மண்டலத்தி லிருக்கிறதென்ன?

ம.—அதில் தேவ தூதர்களும் மற்றமோட்ச வாசிக ளுஞ் சர்வேஸ்வரனே முகமுகமாய்க் கண்டுகொண் டிருக்கிறார்கள்.

கே.—ஏழு மண்டலங்களிலேயு மிருக்கிற வேழு கிரகங்களுக்கு முயிருண்டோ?

ம.—இல்லை. அது விளக்குப்போல் மினுக்குவின்ற வெளிச்சமல்லாதே மனிதாங்க தேவத்துவங்களுள்ளதல்ல.

கே.—அப்படி யென்ற வந்தக் கிரகங்களால் மனுஷருக்கு நன்மை தின்மை வருகிறதென்கிற தெப்படி?

ம.—அந்தக் கிரகத்தின் காந்தி குளுமை முதலான சுபாப குணங்கள் பூமியிலேயுந் சரீரங்களிலேயும் படுகிற தல்லாதே ஆத்துமத்துக்கு அதால் வருகிற நன்மை தின்மை யொன்றுமில்லை. ஆகாதேரத்திலே பிறந்தவன் மன விரியத்தாற் புண்ணியவானாகவும் நல்ல நகரத்திலே பிறந்தவ னென்றவன் ஆங்காரத்தாற் பாவி யாகிறது முண்டு.

—சந்திர சூரிய நட்சத்திரங்களுடைய பருமனை
வ்வளவு?

ம.—சூரியன் பூமியைப்பார்க்க அநேகம் பங்குபெ
றியது, சந்திரன் பூமிக்குச் சிறியது, நட்சத்திரம் பூமியிலும்
பெரியதுடன் சிறியது முண்டென்று சொதிகாஸ்திரத்திற்
கண்டிருக்கின்றது.

கே.—சந்திர சூரியனின் கிராணம் பற்றுக்கிறதெப்படி?

ம.—சூரியனுட்க்கிற வழிக்குச் சந்திரனைதிர்ப்பட்
டி அதின் வழிற்றுக்குள்ளே நுழைகிறபோது சூரியன்
வெளிச்சமற்றான் சூரிய கிராணமாம். மறுபடி சந்திரனுக்
குஞ் சூரியனுக்குப் பரி நடுவிடமா யெதிர்ப்பட்டு சூரியன்
வெளிச்சம் சந்திரன் மெல்லெழாமல் மறைகிறபோது சந்
திரகிராணமாம்.

கே.—சந்திரனுடைய வெளிச்சம் எங்கே
கிறதாம் பெருக்கிறதெப்படி?

ம.—சந்திரனுக்குச் சூரிய னோக்கத்தூற் பிரகாசம்
நுகிறதினாலே சூரிய னடக்கிற வழிக்குச் சந்திரன் விளிம்பு
போகப் போக வெளிச்சம் பெருகும். முன்கிராமல் வெ
ளிச்சம் குறையும் அத்தால் அபரபகூழும் பூமியுமாம்.

கே.—சந்திர பிம்பத்திலே யெப்போதுங் காண்கிற
மாசென்ன?

ம.—அதினொரு அவயவத்திற் சூரியப்பிரகாசந் தரி
யாத மேனாயாய்ச் சர்வேஸ்வர னுண்டாக்கினதின லந்த அ
வயவயிருண்டுகொண் டிருக்கிறதல்லாதே முயல் முதலா
ன யிருதயிருக்குதென்கிறது புத்தியினமாம்.

கே.—வானமண்டலங்களுடைய விஸ்தாரமும் அதி
ருக்கிற துலையு மெவ்வளவு?

ம.—வானத்தி லிருக்கிற ஒவ்வொரு நட்சத்திரம் பூ
மியிலும் பெரிதானதினால் அப்படிப்பட்ட எண்ணிக்கை
யில்லாத நட்சத்திரங்க ளிருக்கிற மண்டல பெய்மீத்திரம்
பெரிய தென்று மட்டுக்கட்டலாம். இதல்லாம லதின் னு
லே காணத்தக்கதாகப் பூமியினின்று நட்சத்திர மண்டலத்
துக்குப்போக ஒருமணிதன் நாளொன்றுக்குப் பத்துக்கூத
நடந்து அப்படியே பதினாயிரம் வருஷம் நடந்தாலும் உச்
சிமண்டலத்திற் சோமாட்டானென்றும் அவுடத்தினின்

று ஒருகல்லே தள்ளினால் பூமியிலேயே வானேக வானுஞ்
செல்லுமென்றிஞ் சொதிகாஸ்திரங்களிற் கொல்லி யிருக்
கின்றது. ஆனால் நம் தாத்தும முடலைவிட்ட கடிணத்தி
லே யித்தனை தூரங்களையெல்லாங் கடந்து பரமண்டலத்
தி லேயுவது தேவப்பிரகாசத்தின் வல்லமையென்றறியக்
கடவது.

ச-ம். சருக்கம்.

அநுபிக்ருடைய சுபாபமும் வல்லமையுங் காண்பிக்கப்
படுவது.

கேழ்வி.—சர்வேஸ்வரன் முந்தமுந்த வானத்தையுண்
ராத்திரப்போது அதிற் றம்மை வணங்கவுந் தமக்குப்பணி
செய்து க்கின வாத்துமார்க்க ளென்ன?

மறுமொழி.—அநுபிகள்தான்.

கே.—அவர்களுடைய சுபாப ன்ரூப மெப்படி?

ம.—மனிதரூபம்போல சரீர வங்க வனவயவமு மிந்
திரியும் பளர்த்தியு யில்லாமல் முழுதும் ஞானரூபமாம்.

கே.—அவர்களுடைய அறிவின் மகிமை யெப்படி?

ம.—உலகத்திலே கற்கிற சகலவித்தை சாஸ்திரங்க
ளை மூலாக்கிரமமா யறிந்திருக்கிற தல்லாமல் மேல்வரும்
அனேக விசேஷங்களும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கே.—அவர்களுடைய வல்லமை யெம்மாதிரி?

ம.—காற்றினாற் பலவேஷங்க ளுண்டாக்கிக் கொள்
ளவும் ஆகாய பாதாளலோகமெல்லாம், கடிணத்திலே சுந்
தரவும், லோகத்திலே யில்லாத வெவ்வேறே யனேகம் புது
மைகளைச் செய்யவும் வல்லமையுண்டு.

கே.—அவர்களுக்குக் கைகால்கள் வாயில்லாதபோ
தே காணுதல், பேசுதல், நடக்குதல், யெப்படி?

ம.—தன்புத்தி கண்ணாகவும், விசாரம் வார்த்தையாக
வும் கண்டுபெசி அந்த விசாரங்களை மற்றவர்களுக்குச்
தோற்றிவித்து வேண்டியதை யறிவிப்பார்கள். இதல்லா
மல் கீதம், ஆடல், பாடல் செய்யவேண்டும்போது அதற்
கான இந்திரியங்களை யுண்டாக்கிக்கொண்டு வேண்டிய வ
லங்காரங்களைக் காண்பிப்பார்கள். அதின லவர்கள் சுபா

பத்தையும் வல்லமையையுந் காண்பிக்கத்தக்கதாகச் சிறகு
களும் அலங்கார வஸ்திரங்களு முண்டானதாய்ச் சித்தரிக்கப்
பட்டிருக்கின்றார்கள்.

கே.—இப்படிப்பட்ட அநபிகளைச் சர்வேஸ்வரன் ஏ
யாளமா யுண்டாக்கினாரோ?

ம.—ஆம். பூமியிலே பிறந்த சகல மனிதரிலும் அதிக
மாய் வானத்தின் ககூத்திரங்களைப்போல எண்ணில்லாத
கணக்கா யுண்டாக்கினார்.

கே.—இவர்களெல்லாரு மோகூத்திலேதானே யிரு
க்கிறார்களோ?

ம.—இல்லை. அதிற் சிலபேர்கள் பாவத்தினால் நரகத்தி
லே விழுந்தார்கள்.

கே.—அந்தப்பாவமென்ன?

ம.—அவர்களுக்கு முகாமையாயிருந்த சுகந்திரோத்தி
னென்றவன் ஆங்காரமாய்ச் சர்வேஸ்வரனான மா
னவனென்று நினைக்கத்தகு ஸவனையு மவனோடு கூடி
வர்களைப் புடனேதானே பச்சாகத் தள்ளிவிட்டார்.

கே.—தள்ளுண்டுபோனபே ரெவ்வளவு?

ம.—படைப்புண்டவர்களில் மூன்றிலொரு பகுதி
ளுண்டுபோனார்கள்.

கே.—பட்சவாதிகளா யிருந்த பேர்களுடைய மகிமை
யென்ன?

ம.—சர்வேஸ்வரன் அவர்களை ஒன்பது பத்தியாய்ப்
பிரித்து மோகூதமகிமைகளால் வெருமானித்து மிக்கேலெ
ன்றவரை எல்லாருக்கு முதன்மையாகப் பண்ணினார்.

கே.—ஒன்பது பத்தி வகுத்திருக்கிற வகையெப்படி?

ம.—சர்வேஸ்வரனுடைய அளவில்லாத நன்மைத் த
னத்திலே யதிகமேச பத்தியாயிருக்கிற பேர்களை பத்திச்சு
வாலகொன்றும், அவருடைய அளவில்லாத வல்லமையை
த்தியானிக்கிறவர்களை ஞானாதிக்கொன்றும், தேவநீதி சிம்மா
சனப் பணிவிடைசெய்கிறவர்கள் பத்திராசனொன்றும், தே
வசித்தத்தின் விசேஷங்களை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிச்
செலுத்திவிடுகிறவர்கள் நாதகீர்த்தியொன்றும், தேவசத்தி
யைக்கொண்டு அற்புதங்களைச் செய்கிறவர்கள் சத்துவக
ொன்றும், பசாசின் பலத்தை யடக்குகிறவர்கள் பலவந்த
ொன்றும், இராயயாயு மிராச்சியுங்களை யுந் காக்கிறவர்கள்

மிரதமிகொன்றும், மகா விசேஷங்களுக்கு உலகத்திலே ய
ணப்பப்பட்டவர்கள் அதிகுதானொன்றுத் சொல்லி இப்படி
யே ஒன்பது பத்தி வகுத்திருக்கிற வகையாம்.

கே.—இந்த வகை தவிர வேறே வெருமானம் பெற்ற
பேர்களுண்டோ?

ம.—ஆம் ஏழுபேர் தேவ சிம்மாசனத்திற் நூபங்
கூட்டுகிறவர்களுண்டு.

கே.—அவர்கள் பேரென்ன?

ம.—மிக்கேல், கபிரியேல், இரபேயேல், முதலான
ஏழுபேராம்.

கே.—இவர்களுடைய மகிமையென்ன?

ம.—மிக்கயேலென்றவர் தலையான பசாசோடெதிர்த்
து சர்வேஸ்வரனுடைய வெருமானங் காத்ததினாலே எல்
லாருக்கு ஸ்வமும், கபிரியேலென்றவர் லோகஸீடேற்
றத்தின் விசேஷஞ் சொல்லவந்த வ்தானாபதியாம், இரபே
யேலென்றவர் தேவசிகேக வக்கீனியென்றும், அறியக்கட
வது.

டு-ம். சருக்கம்.

பசாசுக்களுடைய சுபாபமு மாயங்களுந் காண்பிக்கப்
படுவது.

கேழ்வி.—பசாசாவதென்ன?

மறுமொழி.—முன் வராததினின் தள்ளுண்டுபோ
ன அநபிகளாம்.

கே.—அதி லிலகண்ணச் சாயலெப்படி?

ம.—அவைகள் செய்த பாவத்தின் மூர்க்கத்தனமும்
அக்கிரமகுணமும் விளங்கத்தக்கதாகவும் மிறுதலான பா
வத்தைக் காண்பிக்கத்தக்கதாகவும் மிருகம்போலக் கொம்
பும் வால்முதலான வருபருப்பான அங்கசுருபமா ரூபிக்கப்
படுகின்றது.

கே.—அவைகளுடைய கணக்கெவ்வளவு?

ம.—அநபிகளில் மூன்றிலொருபகுதி, அதைக் கணக்
கா லெண்ணத்துலையாது.

கே.—அவைகளுடைய பெயரென்ன?

ம.—முன்னள்ள பெயரை மனிதரநியாததிலுல் செத் துப்போன் மனிதர்களுடைய பெயரைக்கொண்டு தங்களை யறிவிக்கின்றன. அவைகள் பார்பதி, பாமேஸ்பா, கந்தா, குருநாதனென்று மிதுமுதலான செத்திறந்துபோன யோ க வந்தை மாயபுருஷ வதிகளுடைய பெயரைக்கொண்டிருக்கின்றன.

கே.—அவைகளெல்லாமிருக்கிற விடமெங்கே?

ம.—சிலதுகள் மாதத்திற் சிறைப்பட்டுஞ் சிலதுகள் பூலோகத்திலேயுஞ் சிலதுகள் அந்தரத்திலேயும் வினையமா யும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றன.

கே.—அதுகளின் வல்லமைமென்ன?

ம.—முன் னரூபிகளுடைய சபாபத்துக்குள்ள வல் லமை யிருந்தாலும் இப்போ சர்வேஸ்வரனுடைய நீதி பந் தனத்திற் கட்டுண்டிருக்கிறதினால் நாய்களுக்குச் சமான மாம்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—கட்டப்பட்ட நாயானது குலைத்துக் குதிக்குமல் லாதே கடிக்க இயலாது. அப்படியே பசாசு தன்மனதாற் பயமுறுத்தவும் பொல்லாத யெண்ணங்களைக் கோற்றி விக்கவு மியலுவதல்லாதே மனிதருடைய சரிதத்துக்குத் தன் மனதாய்ப் பொல்லாப்புச் செய்யப்போகாது.

கே.—அப்படியானால்! அநேகம்பேர்களுக்கு வாதை, பிணி, அழிவு, கேடுகளைப்பண்ணுவதெப்படி?

ம.—கட்டப்பட்ட நாயானது துலையிலே நிற்கிறவ னைக் கடிக்கவியலா விட்டாலுந் தன்கட்டுக்குள்ளே வந்தவ னைக் கடிக்கலாகுமே. இதல்லாமல் நாயின்கட்டவீழ்த்து விட்டவிடத்திலே பாயலாகுமே. அப்படிப்போலே மனி தன் தன்மனதாய்ப் பூசைகாணிக்கைகளைப் பசாசு காலடி யிலேவைத்து வணங்கப் போகிறபோது அவனையது தன் னடி மைபோலவெண்ணி வேண்டியவாதை யுண்டாக்கிற துண்டு, அல்லதுசர்வேஸ்வர னுத்தாரங் கொடுக்கிறபோது அந்த வுத்தாரத்தின்படியே வாதை யுண்டாக்குகிறது முண்டு.

கே.—சர்வேஸ்வன் உத்தாரங் கொடுக்கிற காரண மென்ன?

ம.—பாவிதருக் காக்களை மிடவும் புண்ணியவரன்க ளத்தோடே போர்பொருதி பெறுபெற வேணுமென்றதி னால் உத்தாரங் கொடுக்கிறதுண்டு.

கே.—பசாசானது நாய்க்குச் சரியென்றபோதே க டிக்க வருகின்ற நாய்க்கு யெலும்புகொடுத் துறவாடுமாப் போல் பசாசுக்கு ஆட்டைப் படுகொடுத்திறவாடலாகா தோ?

ம.—ஒருபோதுங் கூடாது. அதெப்படி யெனில் எரி கிற வக்கினியில் வீறமும் எண்ணையும் விடவிட வதிக மதி கமாய்ப் பற்றுமல்லாதே யமரமாட்டாது. அதுபோலப் பசாசுக்குக் காணிக்கைக் கொடுக்கிறவன் அதிகமா யதின் கைமிலே யகப்படுகிற தல்லாதே யிடெறமாட்டான்.

கே.—அப்படி யென்றா லனேகம்பேர்கள் பேய் மந்தி ர தந்திர வைவெற்றியங்களுந் சகாய சுகங்களை யுடைகிற தெப்படி?

ம.—மீன்பிடிக்கிறவன் தூண்டிலிலே ருசியான இ ணை கோர்த்தாலு மது மீனுக்கு வினையமல்லாதே நன்மை யல்லவே. அப்படிப்போலே பசாசு மனிதருடைய தூத்து மத்தைப் பாவமென்கிற தூண்டிலிலே கோர்த்து பசாத்தி லே யிழுத்துக்கொண்டு போகப்பண்ணுகிற தகதிரமென் றறியவும்.

கே.—இப்படிப்பட்ட வினையும் பசாசு மனிதருக்குப் பண்ணுகிற காரணமென்ன?

ம.—தாங்க ளிழுந்துபோன மோட்ச பாக்கியத்தை ம னித ரடையப்போகிறார்க ளென்கிற வைராக்கியத்தா லை யவர்க ளடையவொட்டாதபடிக்கு வேண்டிய உபா யங்களை யெல்லாம் பண்ணுகின்றது.

கே.—எத்தனைவகை யுபாயம் பண்ணுகின்றது?

ம.—வேட்டை யாடுகிறவன் எய்தானாலும், பசை, பெற்றவைத்தானாலும் மிருகம், பட்சிகளைக் கொல்லுவது போற் பசாசானது சிலனை லோக சுகங்களினாலுஞ் சில னைப் பொய்வேதமென்ற வலையினாலும் பிடித்து ஆத்துமத் தைக் கொல்லுகின்றது.

கே.—இப்படிப்பட்ட வினையங்கள் பண்ணுகிற பசா கங்களைச் சர்வேஸ்வர எழித்தாமல் வைத்திருக்கிறதென்ன?

ம.—தண்ணீரும் நெருப்பு மனோகம்பேர் சாகக் காரணமா யிருந்தாலும் அத்தால் உலக சனங்களெல்லாம் பிழைக்கக் காரணமா யிருக்கிறபடியா லதை பூழிக்க விட மில்லையே, இப்படியே பொல்லாதவர்கள் தங்கள் மனதால் பசாசாய்க் கெட்டுப்போனாலும் நல்லவர்க ளத்தோடே போர்பொருதவும் அனோகம் புண்ணிய பேறுகளை யடை யவுந் தேவரீதி காணவும் வேண்டுமென்கிறதின லதாகளை யழிக்காமல் வைத்திருக்கிறார்.

கே.—அப்படிப்பட்ட பசாசால் வருகிற வினைய தோஷங்களிலு மற்றவியாதி வருத்தங்களிலு மின்று எதே னுகிற வகை யெப்படி?

ம.—அதெல்லாந் தன்தன் பாவத்தினால் வருகிறதி னுற் குற்றவாளன் பூலோகத்திலே ஒன்றிலாக்கினைப்பட் டாவது, ஒன்றில் தெண்டியிறுத்தாவது, ஒன்றில் யாதொ ரு பெரியவனுடைய சலுகையடைந்தாவது விடுதி படுவது போலக் குற்றவாளி தான்செய்த பாவத்துக்கு மன்னதாபப் பிராயச்சித்தம் பண்ணியானாலுந் தெண்டியிறுத்தல்போல பிச்சை தானங்கொடுத்தானாலுந் தேவமாதா முதலான மோட்ச வாகிகளுடைய சலுகையைப் பெற்றானாலும் செ பத்தியானத்தால் வல்லமையை யடைந்தானாலும் பாவ வியாதி தோஷந் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமெயல்லால் மற்றப்படியல்ல. ஆனற் பசாகக்களுக்கெத்தனைவழிபாடி செய்தாலு மீடேறமாட்டானேன் றறியக்கடவது.

சு-ம். சருக்கம்.

ஆதிமனுஷினை யுண்டாக்கின வகை காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—சர்வேஸ்வர னாதிமனிதனை யுண்டாக்கின வகை யெப்படி?

மறுமொழி.—தமசனென்ற வெளியிற் காலிமண்ணெ டுத்துத் தண்ணீர், நெருப்பு, காற்று, இம்மூன்றுங் கூட்டி மனிதசரீர அபயவங்களை யுண்டாக்கினார்.

கே.—மண்ணு லுண்டாக்கின அபயவங்களைன்ன?

ம.—உரோமம், நகம், பல்லு, மாம்ஸம், தோல், எலும் பு, நரம்பு முதலான தடிப்புள்ளதாகளை மண்ணு லுண்டாக்கினார்.

கே.—நண்ணீரா லுண்டாக்கினதென்ன?

ம.—பீத்தம், சிலெட்டுமம், இரத்தம், செயல், சுக்கி லம், உமிழ்நீர், சிறுநீர், வெயர்வை முதலானவொழுதிற, வழிநிற, தல்லாந்தண்ணீரா லுண்டாக்கப்பட்டது.

கே.—காற்று லுண்டாக்கினதென்ன?

ம.—மூச்சு விடுதல் சல மலம் பாச்சுதல் கைகா ல சைக்குதல் நடக்குதல் முதலான வழிப்புத் துடிப்பு மு தலான ஆவிகளெல்லாந் காற்று குட்சத்தினு லுண்டாக்கப்பட்டது.

கே.—நெருப்பா லுண்டாக்கினதென்ன?

ம.—சீவாக்கினி, மூலாக்கினி, நண்ப்பிக்கிற மூட்டி விக்ஷி குடுடெல்லாம் நெருப்பா லுண்டாக்கப்பட்டது.

கே.—தலையிலிருக்கிற யெழுத்தென்ன?

ம.—அது தலையோ டிசைத்தவிசைப் பல்லாதே எ முத்தல்ல.

கே.—ஆத்தும முண்டாக்கின தெப்படி?

ம.—அதற்குப் பூலோகத்தா லொன்று மாட்டா மல் தம்முடைய வளவில்லாத வல்லமையாற் குண ஆவியைவிட்டு உண்டாக்கினார்.

கே.—அப்படிப்பட்ட வாத்துமத்தின் இலட்சண மென்ன?

ம.—தேவதிரித்துவத்தின் சாயலாகிய நினைவு, புத்தி, மனதென்ற மூன்று வல்லமை புள்ள ஞானரூப் இலட்சணமாம்.

கே.—ஆத்துமஞ் சரீரத்தோடே கூட மனிதனிடத் திடே யடங்கிய மகிமைகளென்ன?

ம.—வளர்த்தியால் விருட்ச சாயலும், இங்கிரியத்தால் மிருகச்சாயலும், ஞானத்தால் அருபிகளுடைய சாயலு மாய்ச்சகல லோக பொருட்களுடைய குண லட்சணங் களைக்கொண் டிருக்கிறதினால் மனிதனைச் சிற்பலோகமெ ன்று சொல்லப்படும்.

கே.—முதல் மனிதன் சரீரப் பருவத்தினாலும் புத்தி யினாலும் எப்படிக்கொத்த ஆளானான்.

ம.—முப்பது வயதுள்ள சரீரப்பருவமுண்டாய்ப் பூ லோக பாலோக சாஸ்திரங்களினால் முன்பின் சமான மில் லாத அறிவாளியா யிருந்தான்.

கே.—அவனுக்குக் கொடுத்த வேறே வரப்பிரசாதங்க ளென்ன?

ம.—சென்ம நீதியென்ற வரப்பிரசாதம் கொடுத்தார்.

கே.—அதாவதென்ன?

ம.—அவனுடைய புத்தி சர்வேஸ்வரனுக்குப் படிய, புத்திக்கு மனதுபடிய, மனதுக்கு ஆசைபடிய, தன்னாசை வார்த்தையின்படியே மிதவங்க ளமைந்துநடக்க விப்படியே சுகலதீ நீதிக் கிரமத்தோடு நடக்கப் பாவமும், வியாதி யு மரணமும்விலகிப் பூலோகத்திலநேக ஞன் சிவத்து ஆத் தும சரீரத்தோடு மோட்சக்கணசேரக் கொடுத்த வரமாம்.

கே.—மிருகசிவாத்தாமா வெல்லாம் ஆதனன்னடைய் லே வந்ததோ?

ம.—கரையில் நடக்கமாட்டாத மட்சமும் அழுக்கி அண்டாகிய பூச்சி புழுக்களு மல்லாதே மற்ற மிருகபட்சி சாத ளெல்லாம் தேவகட்டையாய்ச் சோடு சோடான படிமேலாந்து பணிந்து நின்றன.

கே.—அவைகளுக்குஆதன் கட்டளை யிட்டதென்ன?

ம.—அந்தந்தச் சாதியின் ருணக்கிரம மறிந்து அதற் கான பெயரிட அந்தபேர்தானே யிப்போதும் வழங்கிவரு கின்றது.

கே.—இதன்பின் இஸ்திரியை யுண்டாக்கினவித மெ ப்படி?

ம.—ஆதனுக்கு நித்திவைவரப்பண்ணி அவன் விலா வில் மாமிஸ எலும்பை யெடுத்து அதனால் செளந்தரிய ரூபமுள்ள இஸ்திரி சரீரத்தை யுண்டாக்கி ஆத்தமத்தை யுங் கொடுத்தார்.

கே.—ஆதன் எழுந்தபின் இஸ்திரியைக்கண்டு யென் னசொன்னான்?

ம.—இவளென்னெலும்பு லெலும்புமாய் மாமிஸத்தில் மாமிஸமாமா யெடுக்கப்பட்டபடியால் மனிதி யென்ற பெ ராமென்றும் இனி செனிப்பிக்கு மனிதர் தன் தாய் தந்தை

யைவிட்டு இஸ்திரியோ டிசைந்திருக்கும் பொருட் டொரோ மாமிஸமாமென்றுஞ் சொன்னார்.

கே.—சர்வேஸ்வரன் அநேக மனிதரை யொருமிக்க வு ண்டு பண்ணாமல் ஒருமனிதனையும் ஒருமலுஷியையு மாத்திர முண்டாக்கின காரணமென்ன?

ம.—மற்றவர்கள் அவர்களாற் பிறந்து எல்லாருக்கும் ஒருதாய் தந்தை யென்றறிந்து சகோதரம்போலத் த யையோடே நடக்கச்செய்தார்.

கே.—ஆதனுக் கநேகம் இஸ்திரியைக் கொட்டாமல் ஒரு இஸ்திரியை மாத்திரங்கொடுத்ததென்ன?

ம.—ஒரு புருஷன் அநேக ஸ்திரிகளோடு சஞ்சரிக் கிறதும் ஒருஸ்திரி அநேகம் புருஷரோடு சஞ்சரிக்கிற தும் மிருகத்திற்குத்த தல்லாதே மனிதனுக்கடுத்த தல் லவென்று காண்டிக்கச் செய்தார்.

கே.—ஆதனை யமைத்தபடி இஸ்திரியை யமையா மல் ஆதனின் இடது விலாவினின் நெடுத்ததென்ன?

ம.—இடதுவிலா யிருது மேனியானதினால் இஸ்திரி யானவன் தன் புருஷன்சொற் கீழமைந்து அவனுக்குத் து ணையாளியாய் நடக்கவேணுமென்று காண்டித்தார்.

கே.—மனிதனை மிருகம்போலக் கவிழ்த்த நடையா யுண்டாக்காமல் நிமிர்ந்த பார்வையா யுண்டாக்கின காரண மென்ன?

ம.—மிருகத்துக்குக் கதி பூமி, மனிதனுக்குக் கதி வா னம், அதினால் மிருகந்தன் கதியாகிய பூமியையும் மனிதன் தன் கதியாகிவானத்தையும் பார்த்து நடக்கச்செய்தார் ளென்றறியக்கடவது.

எ-ம். சருக்கம்.

சுகதி யுத்தியானமு மகிற் கொடுக்கப்பட்ட முதல் வேத நெறியுங் காண்டிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—சர்வேஸ்வரன் ஆதிமனிதனை யுண்டாக்கிய தின் பின் எவ்விடத்திலே வைத்தார்?

மறுமொழி.—சுகதி யுத்தியானமாவதென்ன?

கே.—அந்தச் சுகதி யுத்தியானமாவதென்ன?

ம.—பரம சுகத்தின் நினைவாகப் பூலோகத்திலே சர்வேஸ்வரனுண்டாக்கின சுகமான தோப்பாம்.

கே.—அதிருந்த விட்மெங்கே?

ம.—உதையதிக்கில் ஓருபார்த ஸ்தலத்திலிருந்தது.

கே.—அதிலுள்ள சுகசெல்வங்களென்ன?

ம.—சுகல ருசிகரமான காய் கனிபுள்ள டீரர் தழைகளையும்; பலவித வலங்கார சுகந்த புட்பழு மிருக பட்சிகளுடைய மதுரநாதம் பொருந்திய கீதங்களையும் இது முதலான பஞ்சேந்திரியங்களுக்குக் கெட்டாத சுகல சுக செல்வங்களுநிறைந்திருந்தது.

கே.—அதிலுள்ள மரங்களில் விசேஷமான மரமென்?

ம.—ஆயித்துவிருகூழும் நன்மை தின்மை யறியும் விருகூழுமென்ற இந்த விரண்டு விருகூழ்களாம்.

கே.—ஆயித்துமர மாவதென்ன?

ம.—அதன்கனி தின்றற் சரீர வாரோக்கியமும் ஆயிசு விர்த்தியு முண்டாம்.

கே.—நன்மை தின்மை யறியு மரமென்ன?

ம.—அதின் பழத்தைத் தின்றால் புண்ணியத்தின் டாயமும் பாவத்தின் சுகமுந் தோற்றப்படும்.

கே.—அந்த வுத்தியானத்திலிருந்த வேறே விசேஷ மாவதென்ன?

ம.—ஒரு ஊற்றுற் புறப்பட்ட நாலு நதி அந்த வுத்தியான முழுநூற் தண்ணீ ரிறைத்து வந்தது.

கே.—அந்த நாலு நதியின் பேரென்ன?

ம.—பிசோன், செயோன், திகிரி, எபிறுத்தியென்ற இந்த நாலு நதிகளாம்.

கே.—அந்த கங்கைகளிலுள்ள அபுருபமென்ன?

ம.—சிலது களிற்பொன் மாணிக்கம் விளைவுண்டாய்ச் சிலதுகள் பார்வைக்கெட்டாத விசாலம்பொருந்திய கங்கை களுமாயிருந்தது.

கே.—இந்தச் செல்வ வுத்தியானத்திலே சர்வேஸ்வரன் ஆதனையைத்ததன்பின் அவனுக்குக் கற்பித்த நென்ன?

ம.—அதிலுள்ள சுகல மரக்கனிகளையுந் தின்று சேவிக் கலாம். ஆனால் நடு வுத்தியானத்திலிருக்கின்ற நன்மை தின்மை யறியத்தக்க ஒருமரத்தின் கனியைமாதிரி தின்

ன வேண்டாம். அதைத் தின்றால் மாணத்துக் கேதுவா வீரர்களென்று கட்டினையிட்டார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட கற்பனையைக் கற்பித்த காரண மென்ன?

ம.—அவனுக்கு மந்த வுத்தியானத்துக்கும் வேறே நாயனுண்டென் றறிந்துகொள்ளக் கற்பித்தார்.

கே.—அவனடக்க யிர்தக் கற்பனைகள் தவிர வேறே கற்பனைகள் கொடுக்கவில்லையோ?

ம.—பிரபுருத வேதமென்ற தற்சபாவப் புத்திக்குத் தோற்றின நெறிகளையும் வேறநேகந் தேவ பரம ரகசியங்களை மறிவித்ததுண்டு.

கே.—சபாப புத்திக்குத் தோற்றின நெறிகளென்ன?

ம.—தன்னைப் பெற்றவனையும் பெற்றவனையுந் சங்கிக் கவும் பிறத்தியாருடைய சேவன் வஸ்து சங்கை முதலானது களுக்குக் கேடுபண்ணாமல் தன்னைப்போல மற்றவனை நேசிக்கவும் வேணுமென்ற விர்தப் பத்துக்கற்பனை யொழுங்கு மறிவித்தார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட தேவ கற்பனைகளின் மகிமை யென்ன?

ம.—அது முதல் மனிதன் படைப் புண்ட நரனிலே தானே கொடுத்ததின லதுதா னெல்லாத்துக்கு முந்தின வேதமென்றறியலாம்.

கே.—இந்த வேதஞ் சர்வேஸ்வரன் முந்தமுந்த வெல்லாருக்குந் கொடுத்திருக்கிற தென்னால் மோடிசன் வேத மென்றுங், கிறிஸ்துவேதமென் றுந் சொல்லுவதென்ன?

ம.—அந்த முந்தின கற்பனைகளேத்தானே மோயிசனுக்குச் சர்வேஸ்வரன் கற்பலகைகளி லெழுதித் கொடுத்ததினால் அது லிபித்த வேதமென்றும், அதைச் செலுத்திக் கிறிஸ்துநாதர் பிரசாதங்களைக் கொடுத்ததினால் கிறிஸ்து வேதமென்றுந் சொல்லப்படுகின்றது. இப்படியேயொரு லீட்டுக்கு முத லஸ்திவாரம் போட்டுப் பின் சுவருயர்த்தி முகடு மூடுகிறதுபோலச் சர்வேஸ்வரன் தம்முடைய வேதத்தை மூன்று காலத்திலேயுந் நெளிவித்து ஈடேற்றத்தின் ஆலையும் நிறைவேற்றினான் றறியக்கடவது.

அ-ம். சருக்கம்.

ஆதனின் பாவமுஞ் சாபமுங் காண்டிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—சர்வேஸ்வரன் ஆதமேவைக்கு உத்தியானத்திலே கற்பித்த கற்பனைகளின்படியே அவர்தான் நடந்தார்களோ?

மறுமொழி.—பசாசின் ஏய்ப்பால் அந்தக் கற்பனையை மீறினதல்லாதே யதை நடத்தவில்லை.

கே.—பசாசு எந்தவிதமா யேய்த்தது?

ம.—மனிதமுதமுஞ் சர்ப்பவுடலுமுள்ள வேஷத்தைக்கொண்டு விலக்கின மரத்தின் மீதேறி யேவையைப் பார்த்து அந்த வுத்தியானப் பழமெல்லா முக்களுக்கு விலக்கினதேதென்று கேட்டது.

கே.—அதற்கவளென்ன சொன்னான்?

ம.—நடுவுத்தியானத்தின் மரக்கனியாற் செத்துப் போவோமென்று அதை மாத் திரம் விலக்கினால்லாது மற்ற மரக்கனியொன்றையும் விலக்கினதில்லையென்று சொன்னான்.

கே.—அதற்கு மீளவும் பசாசு சொன்னதென்ன?

ம.—அந்தக்கனியால் உங்கள் கண்கள் திறக்கப்பட்டுத் தேயிலைப்போலே நன்மை தின்மை யறிவீர்க ளல்லவர். இது சாவு நுகராலும் வராதென்று சொல்லிற்று.

கே.—அதைக்கேட்டு ஏவை யென்ன செய்தான்?

ம.—கண்ணுக்கும் வாய்க்கும் பிரியமாயிருந்த அந்தப் பழத்தையெடுத்துத் தானும் தின்று புருஷனுக்குக் கொடுத்தான்.

கே.—புருஷனுக்குக் கொடுத்த காரணமென்ன?

ம.—புருஷன் சகல மனிதருக்குத் தலைவனானதினால் அவன் தின்னாமல் பிள்ளைகளுக்கு அந்தத் தேவபாகியை வாராதென்று பசாசு தந்திரம்பண்ணினதினால் அதுஷ்டுக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தான்.

கே.—ஆதனந்தவார்த்தையைப் பொய்யென்றறியவில்லையோ?

ம.—அறிந்தாலும் பெண்சாதி மனநோகாதபடிக்குத் தின்றான்.

கே.—தின்றவுடனே சம்பவித்ததென்ன?

ம.—அதின் குணத்தால் இருவருடைய கண்களுந் திறக்கப்பட்டு முன்னறியாத நாணந்தோற்றி இருவாணத்தோடு எப்படி நிரூப்போமென்று அந்த மரத்தின் அதலியை நழைக்க அரையிற் சுற்றிக்கொண்டார்கள்.

கே.—ஆன்னஞ் சம்பவித்ததென்ன?

ம.—அந்தப் பாவத்துக் கிடமான தீர்வையின்படியே காமக்குரோதமுதலான ஆசைகளீறி ஆத்மமத்தைக் கெடுக்கவும், பித்த சிலேட்டும மீறிச் சரீரத்தைக் கெடுக்கவும், மிருக சர்ப்ப மீறிச் சேவனைக் கெடுக்கவும், இடமுண்டாச்சது. அப்படியே முன் தங்களுக்குக் கிடைத்த சென்மநீதிப் பிரசாதங்க ளிழந்து சென்மப் பாவத்தினது துன்பங்கள் தங்களுக்குத் தங்கள் புத்திர சந்ததியாரான நமக்கும் வரப் பண்ணினார்கள்.

கே.—அவனவன் செய்தபாவம் அவனவன் கொண்டு தீரவானென்று சொல்லி யிருக்கையிலே ஆதன்செய்த பாவம் மற்ற மனிதருக்கு வரவேண்டிய காரணமென்ன?

ம.—இந்த வுலமையாற்பார். ஒரு மரத்திலிருக்கிற யிலை, இளைகளில் ஒன்று விழுந்ததினால் மற்றனுகளு லிலை, இளைகளில் ஒன்று விழுந்ததனால் எல்லாம் விழுமே. அப்படியே ஒரு மனிதனுடைய பாவ மற்றவனுக்கு வர விட்டாலும் ஆதன் எல்லாருக்கும் ஆதிமூலமா யிருந்ததினால் வன் விழுந்த பாவத்திலே எல்லாரும் விழுந்தார்கள்.

கே.—ஆதன் பாவஞ் செய்ததின் பின் சர்வேஸ்வரன் அதை விசாரித்த வகையெப்படி? [ன்று கேட்டார்.

ம.—உத்தியானத்தி லெழுந்தருளி ஆதம் எங்கேயே

கே.—அப்போதவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?

ம.—இருவரு மரத்தினடியிலே பொலித்து ஆண்ட வரோ தேவரீர் வருகிற சத்தத்தைக்கேட்டு இருவாணமாயிருக்கிறதினால் மறைந்திருக்கிறேனென்று ஆதன் சொன்னான்.

கே.—அப்போது சர்வேஸ்வரன் திருவுளம்பற்றினதென்ன?

ம.—உன்னுடைய நிருவாணத்தை யுனக்குக் காண்படுத்தார்? விலக்கினகனியைத் தின்றதினால்லவோ அனைக்காணக் கண்திறக்கப் பட்டது? இவ்வண்ணஞ் செய்ததேதென்று கேட்டார்.

கே.—அதற்கு ஆதம் என்னமறுமொழி சொன்னான்?
ம.—தேவரீரொனக்குத்தந்த ஸ்திரி அதைக் கொடுத்த
தினால் தின்மெனென்றான்.

கே.—ஸ்திரியைப்பார்த்து ஏனிப்படிச் செய்தாயென்
று கேட்டதற்கு அவன் என்ன சொன்னான்?

ம.—சர்ப்பம் என்னை யேமாற்றிற்றுமென்று சொன்
னான். அப்படியே ஒருவருடைய பாவத்தை மற்றொருவர்
பேரிலே சாட்டினார்கள்.

கே.—அப்போது சர்வேஸ்வரன் என்னசெய்தார்?

ம.—பாவத்துக்கான ஆக்கினையிட்டு அவர்களைச் சபி
த்தார்.

கே.—பாம்புக்கிட்ட தீர்வையெப்படி?

ம.—ஈ சகல மிருகங்களிலும் அதிக பொல்லாத
தாய்ப் பூமியிலே பூர்ந்து மண்ணைத்தின்று சிவிப்பாய்,
பெண்வித்துக்கு முன்வித்துக்கும் பகையுண்டாக்குவோம்.
ஈயவர்களைக் கொத்துவாய் அவளுள் தலையை நசுக்குவா
ளென்று திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—ஏவைக்கிட்ட தீர்வையென்ன?

ம.—உன்னுடைய வுபத்திராவங்களுங் கர்ப்பவுபத்திர
வங் ஞாயிக அம்பாயத்தோடு பிள்ளைபெற்று, புருஷன்கி
ழமைத் திருப்பாயென்று திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—ஆதனுக்கிட்ட தீர்வையென்ன?

ம.—புன் சிரசின் வெயர்வை நிலத்திலிழ விழுது
பிரயாசத்தோடு பயிரிட்டுத் தின்று மண்ணுண்டாக்கப்
பட்ட சரீர மறுபடியு மண்ணாய்ப்போருந்தனையும் இப்படி
யே சிவிப்பாயென்று திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட சாபமெல்லா மவனவனுக்குப்
பலித்ததோ?

ம.—எவ்வளவுத் தப்பாமற் பலித்தது.

கே.—ஸ்திரீக்குத் தீர்வை பலித்ததெப்படி?

ம.—அவள் பிள்ளைபெறுகிறதன்பங்களனுபவித்துப்
புருஷனுக்குப் பணிவிடைசெய்து வருகின்றாள்.

கே.—ஆதனுக்கிட்ட தீர்வை பலித்ததெப்படி?

ம.—மனிதன் மழையிலும் வெய்யலிலுஞ் சருவாங்
கம் வெயர்வையாகத் தெண்டித்தும் நல்விளைவு காணாமல்
வருத்தப்படுகிறவர்கள் அநேகராகக் காணப்பட்டார்கள்.

கே.—சர்வேஸ்வரன் எவையையும், ஆதனைபுஞ் சபித்
ததின்பின் வேறே யென்ன கட்டளைபண்ணினார்.

ம.—அந்த வுத்தியானத்தில் ஆபுசுபரியந்தம் கனி
யைத்தின்று சிவியாதபடிக்கு அவ்விடம்விட் டப்புறப்
படுத்தியினிமேலந்த வழிவராமல் அக்கினிவாள் கையி
லுள்ள ஒரு தெவதுதனைக் காவல்வைத்தார்.

கே.—அவர்களுடைய பிழைப்புக்குக் கட்டளை பண்
னின தென்ன?

ம.—சரீர நிர்வாணத்துக்கு மிருகத்தோ லுடுப்பாக்கி
மனுஷ னெனம் பலுகத் தக்கதாகப் படைப்புண்ட பூமி
யிற்போய்ச் சிவிக்கக் கட்டளைபண்ணினார்.

கே.—ஆதமீ சுகதி யுத்தியானத்திலே யெத்தனைநா
ளிருந்தார்?

ம.—தான் படைப்புண்ட வெள்ளிக்கிழமை யடுத்த
புறவெள்ளிக்கிழமையிற் பாவத்திலே விழுந்து தள்ளுண்
டு போனபடியால் அந்தப்பாவத்துக்காக ஆண்டவ ரொரு
வெள்ளிக்கிழமையிற்றானே பாடுபட்டு மரித்தார்.

கே.—ஆதன் கனி தின்று விலகின மரத்தின் சாய்
லென்ன?

ம.—இலை, வாழையிலைபோலவும், பழம்-இலந்தைப்ப
ழம்-போலவுஞ் சாயலான மரம். விலச்சி லென்ற தேசத்
திலே காய்க்கிற பழத்தின் சதைக்குள்ளே ஆடவருடை
ய அஞ்ச காயமுஞ் சிலுவை ஆணி லட்சணமுங் காணப்
படுவ தென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே யாண்டவர்
தாம் பாடுபட்ட நினைவுண்டாகப் பண்ணினாரென் மறியக்
கடவது.

கைம். சருக்கம்.

ஆதனார் பலுவின் பிதிர்வழிகளின் வகை காண்பிக்கப்
படுவது.

கேழ்வி.—நமது ஆதித்தகப்பனான ஆதனுமேனையும்
த்தியானத்தி லிருந்து புறப்பட்டதின் பின் எந்தெந்த
தேசத்தி லிருந்தார்கள்.

மறுமொழி.—பூலோக நடுவார்தாமாத் விருக்கிற பல ஸ்திஸுவென்ற தேசத்திற் தமசேனென்ற பூமியிலேநானே சிவத்திருந்தார்கள்.

கே.—எப்படி சிவத்திருந்தார்கள்?

ம.—சர்வேஸ்வரன் சித்திரகாரம் தங்கள் ஐயா லுழைத்துத் தின்று செய்த பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்தப் பட்டு மனுஷ சென்மம். பலுக இஸ்திரீ புருஷ சங்கமாய்ச் சிவத்தார்கள்.

கே.—அவர்கள் முந்தமுந்த பெற்ற பிள்ளைகளார்.

ம.—காயின், ஆபேல் என்ற இருபத்திரண்டு பெற்றார்கள்.

கே.—அவர்களுக்கு ஆதன் பூப்பித்த தொழிலென்ன?

ம.—காயி னென்ற மூத்தவனுக்கு வெள்ளாண்மைக் தொழிலையும் ஆபேலென்ற யிலையவனுக்கு இடையர் தொழிலையும் சரீரப் பிழைப்பாக வருத்திவைத்துச் சர்வேஸ்வரன் வணங்குகலுக்குத் தாங்க னுண்டாக்கிற் பலன்களாற் பூசை காணிக்கை வைக்கப் படிப்பித்தார்.

கே.—அப்போதவர்கள் நடந்தசெய் லெப்படி?

ம.—ஆபேலென்றவன் வெகு பத்தியோடு தனது ஆடுகளிற் கொழுத்த தலையீற்றுக்களைச் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பூசைபடை. அந்தேவ கருணை யடைந்தான். காயி னென்றவன் பத்தியல்லாமல் தன்னுடைய தோட்டத்தில் அசுடான கனிகளைச் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பூசைபண்ணித் தேவமுனி வடைந்தான்.

கே.—அப்போ தவர்களுக்குள்ளே சம்பவித்ததென்ன?

ம.—காயி னென்றவன் தன்னுடைய தம்பி தன்னிலு மதிக கருணை யடைந்ததைக் கண்டு வன்மித்து அவனைக் கொன்று போட்டான்.

கே.—எப்படி கொன்றுபோட்டான்?

ம.—வெஸியிலே போவோமென்று அந்தாங்கத்திலே கொண்டுபோய் ஒரு மிருக வெலும்பிடுவே அடித்துக் கொன்று போட்டான்.

கே.—சர்வேஸ்வர னந்தப் பாவத்தை விசாரித் தெப்படி?

ம.—காயினைப்பார்த்து உன் தம்பி யென்கே யென்று கேட்டார் அதற் கவன் நானறியேன் என் தம்பிக்கு நான் காவலோ வென்று சொன்னான்.

கே.—அப்போது சர்வேஸ்வரன் என்னகட்டளை பண்ணினார்?

ம.—உன் தம்பியின் இரத்தம் பூமியிலே நின்று என்னைக் கூப்பிடுகிறதின லந்த விரத்தஞ் சுவரின் பூமியிலே நீ நிற்பாக்கியனாய் கல்வினைவு காணாமலும், நீ யிருக்க வா சங்குடையாமலும் தேசாந்திரி யாவாயென்று திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—அப்போதவன் சொன்னதென்ன?

ம.—என்பாரும் பொறுக்கத்தக்க பாவமல்ல வும்முடைய சமூகத்தினி ற்றென்னை யிப்போது தன்னின்போதே இனி யென்னைக்கூடவர்கள் கொன்று போடுவார்களென்று பரதவித்தான்.

தென்ன?

கே.—அதற்குச் சர்வேஸ்வரன் கட்டளை பண்ணினான்.

ம.—காயினைக்கொன்றவன் ஏழுபங்கதிக வாக்கினை யனுபவிப்பானென்று திருவுளம்பற்றி யாதொருவனும் அவனைக் கொல்லாதபடிக்கு ஒருஅடையாளம் பதித்துவிட்டார்.

கே.—அந்த வடையாளமென்ன?

ம.—அவன் வாய்கோணலாயுந் தலையு மேலு நடுக்க மாயுந் திரியப்பண்ணி அத்தாலவனுடைய பாவத்தின் நடுத்திரவை காண்பிக்கச் செய்தார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட திரவை காய் னடைந்தபின் னெவ்விடத்திலே போயிருந்தான்?

ம.—கல்மனுவென்கிற தன் பெண்ணாதியைக் கூட்டிக் கொண்டு ஏழு வானதிக்குக்குப்போன னங்கே யவனுடைய பிதிரிகள் வந்ததித்தது.

கே.—அவனால் உலகத்துக் குண்டாகப்பட்ட வளமையென்ன?

ம.—தேசப்பட்டன கிராமங்கள் புகுத்து எல்கையிட்டதும் வியாபாரத்துக்களவு நிறை கோல் முத்தியையிட்டு ரொக்கமுதலானதுகள் உண்டாக்கினது மவன்தான்.

கே.—அவன் பிள்ளைகளால் வந்தவளமையென்ன?

ம.—சாதிபேதங்கள் வந்தது. அதெப்படியென்றால் லமேக்கென்றவன் தலையுமேலே ஒருவன் மூன்று

ஆண்பிள்ளையும் ஒரு பெண்பிள்ளையும் பெற்றவீட்டத்திலே அகி லொருவன் இடையர் தொழிலையும், ஒருவன் சங்கீதத் தொழிலையும், மற்றவன் கம்மாளத்தொழிலையும், நேயமா-
னென்ற பெண்பிள்ளை ரோமங்களாற் புடவை நெய்கிற தொழிலையு முண்டாக்கி இந்தத் தொழில்களை யவனவன் பிதிரவழிகள் நடத்திவர இடையர், கொல்லர், சங்கீதர், சேணியரென்ற தொழில்களாற் சாதிபேதமுண்டாயிற்று.

கே.—காயினென்றவன் செத்த வகையெப்படி?

ம.—வேட்டைக்குப்போய்ப் புறப்பதைக்குட் பதுங்-
கி யிருக்கிறபோது லமெக்கென்ற தன் பிதிர பிள்ளைகள் அவனை மிருகமென்று நினைத்து எய்யச் செத்துப்போ-
னான். அதினுற்கொன்றவன் கொலையுண்பானென்கிற தீர்-
வை யவனுக்குச் சித்திக்கப்பட்டது.

கே.—ஆதனுக்குச் சர்வேஸ்வரன் வேறே பிள்ளைக-
ளைக் கொடுக்கவில்லையோ?

ம.—ஆபேலினிடமாய்ச் செத்தானென்ற முகவகீகர-
முள்ள பிள்ளையைக்கொடுத்து இவனால் ஆதனின் பிதிரவ-
ளரப்பண்ணினார்.

கே.—இவர்களுக்குக் கிடைத்த கருணையென்ன?

ம.—அவனுற் பலுகப்பட்ட பிதிர்களுக்குத் தேவமக்-
களென்றும், பொல்லாத காயினுடைய மக்களுக்கு மனுமக்க-
ளென்றுப் பேரிட்டார்.

கே.—இவனு லுலகத்துக்கு வந்த நன்மையென்ன?

ம.—நாசுத்திலுந் தேவபத்தியிலும் உத்தமனாய்ச்-
சர்வேஸ்வரனை வணங்கு நெறிகளை முந்தமுந்தக் காண்பித்த
வனுமாய், வியாதிருணம், மூலகுணம் இதுகளையறிந்து வயி-
த்திய சாஸ்திரம் படிப்பித்த வனுமாய்ச், சோ திமண்டலங்க-
ளைமட்டுக்கட்டி எழுமுகம், பன்னிரண்டிராசி முதலான வ-
நேகம் நகூத்திரங்களுக்குப் பேர்கொடுத்தவனுமாய், மிருக
வகஷணமாயிராமல் ஆசாரங்களை ரூபித்தவனுமாய், இந்த
நன்மைகளுக்குக் கெல்லாம் அவன்குருவாய் உலகத்திலே மு-
தற்காரனான யிருந்தான்.

கே.—ஆதாம் எத்தனை வயதுள்ளவனாய்ச் சிவத்திருந்-
தார்?

ம.—தொள்ளாயிரத்து முப்பதுவருஷஞ்சிவித்து மர-
ணத்தை யடைந்தார்.

கே.—அவருடைய பிதிரவழி, செத்துவினாற் பலுகி-
ன தலைமுறைக ளெத்தனை? [தது.

ம.—நோயன் வருமட்டும் பத்துத் தலைமுறை வளர்ந்

கே.—அந்தத் தலைமுறைகளுடைய பேரென்ன?

ம.—ஆதாம், சேத்து, ஏனோக்கு, கயினான், மலே-
யெல், யார்த்தி, ஏனோச்சி, மத்துசுலன், லமெக்கு, நோ-
யன் இவர்கள் ஒருத்த ஒருத்தனாய்ப் பிறந்து சந்ததிய-
ளாந்தது.

கே.—இவர்கள், ஒவ்வொருவரும் எத்தனை வயதா-
ய்ச் சிவத்தார்கள்?

ம.—தொளாயிரம் வருஷம் ஏறக்குறைய இவர்கள்
சிவித்து, மத்துசுலன் எனவருவன் எல்லாருக்குமதிக வய-
தாளியாய்த் தொளாயிரத்து அறுபத்தொன்பதுவருஷஞ்-
சிவித்தான்.

கே.—ஏனோக்குடைய விசேஷமென்ன?

ம.—முந்தூற்றன்பத்தைந்து வருஷம் சர்வேஸ்வர-
னோடு ஒரு சித்தமாய்ச் சிவித்துஞ் சாகாமற் சர்வேஸ்வர-
னவனா யெடுத்து அந்தரதானமாய் மனிதரறியாத விடத்-
திலே வைத்திருக்கிறார். லோகசங்கரா காலத்திலே மனித-
னா யேய்க்கவருகிற அந்திக்கிறீஸ்தென்றவனுக்குத் தேவ-
சத்தாராதியாக யிருக்கிறார்.

கே.—நோயனின் விசேஷமென்ன?

ம.—ஆதனுடைய பிதிர்களில் அதிக புறுபெற்றவ-
னாய் அவனால் மேலோகம் வர்த்திக்கத்தக்கதாக சர்வேஸ்வ-
ரன் தெரிந்துகொண்டார்.

கே.—அந்தக்காலத்திலே சம்பவித்ததென்ன?

ம.—தேவமக்களென்று சொல்லப்பட்ட சேத்தானி-
ன்பிள்ளைகள் பொல்லாத காயினுடைய பிள்ளைகளோடு
கூடவேண்டாமென்று சர்வேஸ்வரன் கற்பித்த கற்பனைமீறி
அந்தர்த்தப் பெண்பிள்ளைகளோடு சஞ்சாரம் பண்ணினதி-
னால் அவர்கள் துற்குணமடைந்து மகா பாவியரானார்கள்.
அதின லந்தப்பாவ மினிமேல் லோகத்திலே வளராதபடிக்-
கு அந்த யுகத்தை முடிக்கச் சர்வேஸ்வர னிருபித்தானான்
அறியக்கடவது.

க0-ம். சருக்கம்.

முந்தினலோக யுகஞ் சல்பிரளயத்தா லழிந்தவகை
காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—சர்வேஸ்வரன் முதல் மனித யுக மழிக்கச்
சித்தமான காரணமென்ன?

மனுமொழி.—விமரிசையுள்ள கோவியன் முள்ளுமு
ளைத்த காட்டைச்சுட்டு நல்வினா வினாப்பதுபோல சர்
வேஸ்வரன் துஷ்ட முட்செடியாய் வளர்ந்த பாவினைய
ழித்துப் புண்ணியக் கிரியையுள்ளவர்களால் லோகம் மறுப
டியும் பனுக வேணுமென்று திருவுளமானார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட அழிவுவருந் ததை யந்த மனி
தருக்கு அறிவிக்கவில்லையோ?

ம.—அநேகம் வருஷத்துக்கு முன்னே நோயனென்
கிறவரைக்கொண்டு பிரசங்கம் பண்ணுவித்த விடத்துமே
அதை விசுவசியாமல் சச்சங்கதம் பண்ணினதினாலவர்களு
டைய பாவம் நிறையப்பட்டது.

கே.—அதற்குமேல் மனிதர் பனுகுதற்கு ஆணைத்தெ
ரித்துகொண்டார்?

ம.—பாவயின்றி நடந்த நோயனையு மவனுடைய சமு
சாரத்தைப் தெரிந்துகொண்டார். [தெப்படி?

கே.—அவர்கள் சல்ப பிரளயத்தாற்சாகாமற் தாத்த

ம.—அதற்கொரு கப்பலையுண்டாக்கக் கட்டளைப்பண்

கே.—அந்தக்கப்பல் மாதிரியெப்படி? [னிதர்.

ம.—முந்தாறுமுழ நிகளும் ஐம்பதுமுழ அகலமு
முள்ளதாயிருந்தது.

கே.—அது எத்தனைவருஷத்திலே முடிந்தது?

ம.—நூறுவருஷத்திலே நோயன் செய்துமுடித்தார்.

கே.—அதிலேறினவர்களார்?

ம.—நோயனு மவன்பெண்சாதிபு மக்கள்முன்னுபு
ரும் அவர்களுடைய பெண்சாதிகளும் ஆக யிவர்களெட்
டுப்பெயர் சர்வேகரனுடைய கட்டளையின்படியே யேறின
துந்தவிர யிருகபட்டிகளில் ஆண் பெண் சோடுசோடாகக்
சகலசாதிகளும் அதுகளெல்லாத்துக்கும் வேண்டிய சவ
னத்துக்கான தானியங்களும் யேற்றப்பட்டது.

கே.—அதிலின் சல்பிரளயம் வந்ததெப்படி?

ம.—காற்பதுநான் ஒருகண்டிராய் விடாத மறை
பொழிந்து பூமியிற் சகல ஜீவனுந் திறக்கப்பட்டித் தண்
னீர் பெருகலாயிற்று.

கே.—அப்போது மனிதர் என்னசெய்தார்கள்?

ம.—தங்கள் தேட்டம் தூரவுகளிற் சலமுலாவீ வரு
கிறதைக்கண்டு வீடுகளிற்புகுந்தாம், மாங்கனிலு மலேகளிலு
மேறியும் அவைகளெல்லாம் மூடப்பட்ட யிவர்த குன்றுக
ளுக்குமிற்படுகின்றமுழந் தண்ணீர் பாய்ந்து சகல மனி
தரு யிருகங்களுஞ் செத்துப் பிணங்களாய் மிதந்தார்கள்.

கே.—கப்பலிலேறினவர்க ளெப்படி யிருந்தார்கள்?

ம.—அந்தக்கப்பல் சுக்கான் பாய்ச்சிலையொன்று யில்
லாமல் மரக்கோளுப் பட வில்லாதே யிருக்கச் சர்வேஸ்வர
னுடைய காவலாக ஒருகுறையு யின்றித் தண்ணீர்மீதே
மிதக்க அதிலிருந்தவர்க ளீடேறிஞர்கள். இவல்லாமல்
யெல்லுருத் கப்பலாயிருக்கல் ஒன்றிக்கொன்று விரோத
யினைமற பயந்து ஒடுங்கி யிருந்தது.

கே.—எத்தனைநாள் வெள்ளப் பெருகியிருந்தது?

ம.—நூற்றைம்பதுநாள் வடநீர்மிருந்தது.

கே.—அதிலின் வந்ததெப்படி?

ம.—அந்தப் பாவிக்குனுடைய வர்க்கினே முடிந்ததினால்
தண்ணீர்வற்றச் சர்வேஸ்வரன் கட்டளைபண்ணச் சகல ஜீவ
னுக்கண்களு மடைபட்டுத் தண்ணீர் வடியல் நிற்றது.

கே.—நோயனின் ஓடம் எவ்விடத்திற் கணாசென்றது?

ம.—அருமேனியென்ற கேசத்தில் அரணத்தென்னும்
மலையின்மீதே சணாசோப்பட்டது.

கே.—அப்போது நோய் என்னதிறவ என்னசெய்
தார்?

ம.—சகலவிடங்களிலும் வெள்ளம் வடியுந்தனையும்
அதில் காற்பதுநாளிருந்து தண்ணீர் வற்றியதுபார்க்க ஒரு
காற்வச ஈட்டிலிடத்திலே அது மிதந்தே பிணங்களைத்
தின்ன வக்கொண்டு திருவடிக் வராதிருப்பதைக்கண்டு ஒரு புற
ணையிட்டார், அந்தபுற வெங்குமபறந்து திரிந்து திற்கவிட
வல்லாமல் வந்தது. அதினுற் தண்ணீர் வடியவில்லையென்
றந்தார்.

கே.—அதற்குப்பின் என்ன செய்தார்?

ம.—எழுநூல்பொறுத்து இன்னொரு புறவையிட அது மரத்தின், கொப்பை யொடித்துக் கொத்திக்கொண்டு வந்தது.

கே.—அதைக்கண்டு நொய என்னசெய்தார்?

ம.—தண்ணீர் வடிந்ததையறிந்து இன்ன மீர முலநூல் தணையு மேழநூலானபின் சர்வேஸ்வரனுடைய வுத்தாரத்தின்படியே தனது சமுசாரத்தோடிநங்கி மிருக படகிலையு மிறக்கிவிட்டார்.

கே.—நொயன் இறங்கினபின் என்னசெய்தார்?

ம.—பீடத்தை ஸ்தாபித்து சர்வேஸ்வரனுக்குப் பூசை படைக்கொடுத்தார்.

கே.—அப்போ சர்வேஸ்வர னவருக்கென்ன கட்டளை கொடுத்தார்?

ம.—அவருக்கும் உலகத்துக்கும் தருணைகாண்டித்து மறுபடியும் உலகத் தண்ணீரா லழியாதபடிக்கு அடை யாளமாக ஆகாசத்தினமீதே வில்வனையாகக் காண்ப்புப் பேனென்று திருவுளம் பற்றினார். இதல்லாம லவருக னீர வாதங்கொடுத்துப் பூமிமேலே வர்த்திக்கவு மிருகபட்சிக னவ ருக்கொடுக்கி உணவாகவுங் கட்டளைபண்ணினார். அன்று தொடுத்து மட்சமாங்கிதம் மனிதரனுபவிக்க வளப்பமா யிற்று. அதையறியாமல் மிருககொலை பாவமென்றுமனிதருக் குண்பினை விலக்கிறவர்க ளெத்தனை புத்தியினமுன்னவர்க ளென்குற்றிட்டகடவது.

உ - வது நொயன் யுகம்.

இஹில் உலக மறுபடியும் வந்தித்தாத் தேசபாஷை வேதங் கள் புறப்பட்ட வந்ததானாம்
மூன்று சருக்கமாய்க் காண்பிக்கப்படுவது.

முதற் சருக்கம்.

நொயனுல் உலகத்திற் சனம்பலுமினவகை காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—சலப்பிரளயத்தா லழிந்தபோன உலக மறு படியு நொய டுல் வந்தித்தப்பட்ட தெப்படி?

ம.—அவனுடைய மூன்றுபிள்ளைகளாகிய சேனு, காணு, ஆபேத்து வென்றவர்களுக்கு உலகத்தின் மூன்று திக்கு களைப்பருந்துகொடுக்க அவர்களாக மனுத்திரள் பலுகிற்று.

கே.—அவனவனுக்குக்கொடுத்த திக்கென்ன?

ம.—சேனுக்கு ஆசியவென்ற திசையும், காணுக்கு ஆ டிரீக்காவென்ற திசையும், ஆபேத்துக்கு ஐரோப்பென்ற திசையுந் குறித்தார்.

கே.—நொயனிருந்த தேசமென்ன?

ம.—தமசேனுவென்ற ஸ்தலத்திலே யந்தத்தேச நடு வாக்தா ராச்சியத்தை அவர் கைக்கொண்டிருந்தார்.

கே.—அப்போது சம்பவித்த தென்ன?

ம.—அவர் நித்தினாகொண்ட விடத்திலே காணு வென்றிறவன் அவர் யசங்கதமாய்ப்பார்த்துச் சிரித்ததையு மற்ற விருபுத்திரர் ஆசாரத்தோடே புடைவை மூடினகை யும் விழித்தபின் னறிந்து காணு வென்று தன்னுடைய மூத் தமகனைச் சபித்து மற்றவர்களுக்கு காலைவாதங் கொடுத்தார்.

கே.—அவனுக்கிட்ட சாபமென்ன?

ம.—அவன் தன்சகோதரனுக்குத் தாசனுவானென்று சொல்ல வப்படியே யவன் பிதிர் பிறந்தவர்கள் கறுத்த மனிதராய் மற்றவர்களுக்கு அடினையாகிறதாய்க் காணப்படு கிறார்கள்.

கே.—மூன்றுபிள்ளைகளாலும் பலுகின கொத்திரங்க ளெத்தனை?

ம.—சேனுவால் இருபத்தாறும், காணு வால் முப்பத்தி ராண்டும், அபேத்தால் பதினாலும் ஆக எழுபத்திரண்டி கொத்திரம் பலுகினது.

கே.—அப்போது சம்பவித்ததென்ன?

ம.—காணு வென்றவனுடைய கொத்திரத்தில் நொம் புரோவென்ற பப்பரவெனுவன் பிறந்து மகா கெம்பிரமுள் ளவனுய் மற்றெல்லானாயுந் கைக்குள்ளாக்கி ஆகாசந் தட்ட ஓடு கோபுரத்தை யுண்டாக்கவேனுமென்று நினைத்தான்.

கே.—எதுக்குண்டாக்க நினைத்தான்?

ம.—இனிமேல் சலப்பிரளயம்வங்கால் அதிலேறித் த ப்பலுந் தங்கன்பேர் உலகத்திலே புகழப்படவும் வேணு மென்று நுகரியையுந் கோபுரத்தைபு முண்டாக்க வசாவதல் பண்ணினான்.

கே.—அதற்கு மற்றவர்கள் சம்மதித்தார்களோ?

ம.—சேனு பிரிரால்வந்த பெருங்கோத்திரத்தார்தனிர மற்றெல்லாருஞ் சம்மதித்தார்கள்.

கே.—அப்படிப்பட்ட கோபுரம் எந்தத் தேசத்திலே எவ்விதமாய்ச் செய்தார்கள்?

ம.—பவுலோனிய தேசத்திலே செங்குளால் உயர்த்தினார்கள்.

கே.—அது எவ்வளவு உயர்த்தப்பட்டது?

ம.—இருபத்திரண்டுவருஷஞ்செய்து ஒரு காதமளவு உயர்த்தினார்கள்.

கே.—அப்போ சம்பவித்ததென்ன?

ம.—இவர்களொரு பாஷையாற்குடி யிப்படிப்பட்ட ஆங்கார நினைக்கிறார்களென்று சர்வேஸ்வரன் கோபித்துப் பாஷையைப் பேதகமாக்கினார்.

கே.—அப்போ அவர்க ளென்னசெய்தார்கள்?

ம.—ஒருவன்பாஷை யொருவனுக்குத் தெரியாதபடியால் நினைத்தவேலை முடிக்கமாட்டாமற் பலதேசங்களுக்குச் சிதறிப்போனார்கள்.

கே.—ஆதிமுதலுள்ளபாஷை யெவர்களுக்குச் சேர்ந்தது?

ம.—ஒருபெருங் கோத்திரத்தார் அந்தக் கோபுர ஆலோசனைக்குச் சம்மதியாதபடியால் அவர்களுடைய பாஷை பேதலியாமல் முன்பிரகாரமா யிருந்தது. அநிலே அவ் தப்பெரியபாஷை எல்லாத்துக்கு முந்தினதென் றறியவும்.

கே.—பாஷைபேதகமல்லாதே யின்னமும்வந்த விபரீதமென்ன?

ம.—மனுஷர் அங்கங்களிலும்பேதகங்காணப்பட்டது.

கே.—அதெப்படி?

ம.—சிலர் பப்பரவொன்றும், அதனிலும் உயர்த்தியாய்ச் சிலரகத்தியொன்றுங் குள்ளராய்ச்சிலர் அர்த்துலியொன்றுஞ் சிலருக்கு நெத்தியிலொரு கண்மாத்கியமுஞ் சிலருக்கு அகலியவொருகால் மாத்கிரமும் திலர் வெகு விசாலமுள்ள இருகாதுண்டாய் ஒன்றையிரித்து ஒன்றைப் போர்த்திப் படுத்துக் கொள்ளுகிறதாகவுஞ் சிலர் மூன்று தெத்திப்பல்லும் சிலர் மிருகம்போல் நாற் காலுண்டாய்

இவ்வித விபரீத பேதக அங்கமெல்லாம் அந்தப்பாலத்தினால் வந்தது.

கே.—சிதறிப்போன சனங்கள் எந்தெந்த தேசத்திற் குடியேறினார்கள்?

ம.—கொயனால் குறித்துக்கொடுத்த எல்கையின்படியே சேனு தன்னுடைய யிருபத்தாறு கோத்திரங்களோடு ஆசிய திசையிலும், காணு தன்னுடைய முப்பத்திரண்டு கோத்திரங்களோடு ஆசிரீக்கா, எத்தியோப்பியா திசையிலும், ஆபேத்து தனது பதினாறு கோத்திரங்களோடு ஸ்ரோப்பு திசையிலுங் குடியேறி யிப்படியே சகலலோகத்திலு மனிதர் நிறைந்தார்கள்.

கே.—நோயன் எத்தனைவருஷஞ் சீவித்தார்?

ம.—சலப்பிசு அயத்துக்குப்பின் முன்னுற்று ஐம்பது வருஷஞ்சீவித்துப் புத்திரர் போர்முகலான அநேகம் பின்பிந்த தலைமுறைகளைக்கண்டு தொண்டிரத்து அன்பதுபிராயம்நிறைந்து ககிர்த்தோடு காலச் சென்றொன்றறியவும்.

உ - ம். சருக்கம்.

பலபல வேதங்களுண்டான வகை காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—சர்வேஸ்வரன் ஆதியிலே ஒரு மனிதனையும் ஒரு மனுஷியையும்முண்டாக்கி யொருவேத நெற்கொடுத்திருக்க விப்போ பற்பல வேதங்களுண்டான தெப்படி?

ம.—இடையலில்லாத ஆடுகள் பலவிடங்களிலிலைந்து திறிற்றதுபோலப் பலபாஷைகளாற் பிரிந்தபின் முன்னுள்ள வேதம்படிப்பிக்கப் பாஷையறிந்த ருருவில்லாததினாலுரிவர்கள் நினைத்தபடி தேவனையும் வேதத்தையு முண்டாக்கிக்கொண்டார்கள்.

கே.—எந்தெந்த நினைவைக்கொண்டு உண்டாக்கினார்கள்?

ம.—சிலர் வானத்திலிருக்கிற நிலவு, பொழுது, நகை, சூரியன், வானத்திலிருந்து வுபகாரங்களைப்பார்த்து அனாதான் நன்மைநினைவை கொடுக்கிற தேவர்களென்றும், சிலர் தங்

கனையாண்டிவந்த விராசாக்கள் தேவனுய்ப் பொலர்களென் றும், சிலர் செந்துப்போன மாயவித்தைக்காரரும் பொல்லா தபாசுக்களுங் காண்பிக்கிற மாயைகளைக்கண்டு அவர்களை யும் தேவனென்று கையெடுக்க அப்படியே முப்பத்து முக் கோடிதேவர்களுண்டானார்கள்.

கே.—இதைவிட வேறே தேவர்களில்லையோ?

ம.—இன்னமுஞ் சிலபேர்கள் அக்கினி, பாம்புமுதலா னன்களால் வருகிற பொல்லாப்புவிடையும், யாதொரு பொ ருளால் வருகிற நன்மை துமையடையவேண்டு மென்று அந்தந்தப்பொருளையுஞ், சர்ப்பங்களையும், பூதியங்களையுந் தேவனென்று இப்படியே கணக்கில்லாத தேவர்களு மவர் களை வணங்கப் பல்வேதச் சடங்குகளும் பூலோகத்திலே நடந்துவருகிறது.

கே.—அப்படிப்பட்டதனை வணங்குகிறதினால் யா தொருபலனுண்டா கின்றதோ?

ம.—செத்தமரந் துக்கு ஆயிரம்வருஷந்தண்ணீர்வார்த் தாலுமென்ன பலனுண்டா? ஒன்றுமில்லையே. அப்படியே செத்திறந்துபோன மனிதனையும் உலகப் பொருட்களையுங் கையெடுப்பதினால் அந்த உலகம் ஒன்றுமில்லை.

கே.—அப்படியா அந்த உலகத்திலே கணக்கில்லாத சனங்கள் அவர்களை வணங்குவதேது?

ம.—நஞ்சுகவந்த பாணிக் குயக்கலத்திலே எழும்புக ளெத்தனைவிழுந்து! செத்துப்போனாறு மந்தருசியை விட மாட்டாமல் இன்றாழும் நாடிப்போவதற்களவிலையே, அப் படியே பாசு காண்பிக்கிற உலகத்தின் மாயத்தைநாடி யெத்தனை கேயிவந்தாலு மந்தப்பத்தி விடாமலிருக்கிற வித மென்றறியவும்.

கே.—ஆனாலும் மாயத்திற் றெளிய்த்தக்கதாக யா தொருவரை காண்பிக்கவில்லையோ?

ம.—அதற்கு முற்காலத்திலே யொரு தெளிவுகண்ட துண்டு. அதிதப்படியென்றால், பிழையென்ற ரோமம் ராயன் காலத்திலே அந்த ரோமான்சனங்கள் பல தேவர்க ளால்வருகிற வீரோதங்களுக்குத்தப்ப வயிடுமல்லாமல் எல் லாபையுந் காக்கத்தக்கதாக ஒரு தேவனைத் தேடுகிறவன் யெப்படியென் றெல்லாருங்கூடி யாலோசனை புண்ணிற் றார்கள்.

கே.—அதற் கவரவ னான்ன புத்தி கொன்றார்கள்!

ம.—பணக்காரர் பணத்துக்குப் பெரியவிகாரை யி ல்லையென்றும், வல்லமைக்காரர் வல்லமைக்குப் பெரியதொ ன்றுமில்லையென்றும், புத்திக்காரர் புத்திக்குப் பெரியதொ ன்றுமில்லையென்றும் அவரவர்தாங்கள் சொன்னபடி தேவ னுகவணங்கியேனுமென்று சொன்னார்கள்.

கே.—அதற்கு மற்றவர்களென்னசொன் னார்கள்?

ம.—ஏழையாயிருக்கிறசனங்கள் அந்தந்த தம்பிரான் கள் தங்களுக்குச் சம்மதியாகாமல் எல்லாருக்குஞ் சமானசித் தமுள்ள வொரு தம்பிரானைக் காண்பிப்போமென்று செங் கல்லிலே வெட்டியிருந்த வொரு சுருபத்தைக் காண்பித் தார்கள்.

கே.—அந்தச் சுருபத்தின் இலட்சணமென்ன?

ம.—இருகரஞ் சிறகுபோலவிரித்து, விலாவிந் காய முண்டாய், வலத்திற்கொங்கிநே னென்றும்; இடத்திற் கா க்கிறேனென்றும், மார்பிற் பொ றங்கிறேனென்றும், சுற்றி யிரங்கிறேனென்றும், இந்த வடிக் களெழுதியிருந்தது.

கே.—அப்படிப்பட்ட தேபுரை?

ம.—இவ்வுலக அவ்வுலகான்மைகளை மனுஷருக்குண் டாக்கிக்கொடுத்தும் யாவருடையபாவம் பொறுக்கச் சில வையிலே யிருகரம் விரித்து விலாவிந் காயமுண்டாய்க் குற்றமுண்டதும் கமதாண்டவரான சேக்கிழிஸ்தல்லாதே வேறல்ல.

கே.—இதைக்கண்டு என்னசெய்தார்கள்?

ம.—இப்படிப்பட்ட இலட்சணமுள்ள தேவனைவண க்கதல்லதென்று பெரியோர் சிறியோ ரனைவருஞ் சம்மதப் பட்டார்கள். இப்படியே கிறிஸ்துகாதர் பூலோகத்திலே வரு நமுன்னர் அவருடைய சுருபலட்சணங்கண்டதி ல் மாத் திரம் அவரை வணங்கச் சம்மதித்தார்களென்றால் இப்போ பூ லோகத்திலே யவருடைய கிருமையும புதுமையுங்கண்டறி யுபின்னவரை வணங்க யெத்தனை யதிகஞாயமுண்டென் றறியக்கூடாது.

ந - ம். சூக்தம்.

வேதத்தி னுண்மையும் ஒருமையும் காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—பாஷைபேதகத்தால் வேதங்களும் பேதமான போதே யவனவன் தன்தன் வேதத்தின்படியே நடந்தால் மோட்சக்கரையேறுவானோ?

ம.—சர்வேஸ்வரன் கொடுத்த வேதத்தின்படி நடந்தால்லாதே மற்றப்படி கரைசேரப்போகாது.

கே.—சர்வேஸ்வரன் எத்தனை வேதமுண்டாக்கினார்?

ம.—எல்லாருக்குமொரே சாயலன்னவாத் தாமக் கொடுத்ததினால் யாவருக்கு மொருவேதநெறியும் ஒருததியுமல்லாதே வேறெயில்லை.

கே.—அப்படியென்றால் நாலுவேதும் ஆறுசாஸ்திரம் பதினெண் புராணமென்பதென்ன?

ம.—அது அவ்வாவனுண்டாக்கிக்கொண்ட தேவர்களுக்கிணக்கமாய்க்கட்டிக்கொண்ட ஆசார்களல்லாதே சர்வேஸ்வரனுடைய கட்டளாகல்ல.

கே.—அந்தவேதங்களைல்லாஞ் சர்வேஸ்வர னுண்டாக்கவில்லையென்று எப்படியறியலாம்?

ம.—அது மொன் டிக்கொண்டு விரோதமுண்டாக்கிற்றினால் அப்படிப்பட்டவிரோதப்போட்டுக்கள் உண்மையான சர்வேஸ்வர னுண்டாக்கவில்லையென்று கண்கொள்ளலாம்.

கே.—அந்தந்த வேதத்திலேசெய்திரு சடங்கல்லாமொருபாணைக்குறித்துச் செய்கிறபோதே யதிற்பலனில்லையோ?

ம.—நவதானியப் பலனே கிளைத்து முள்விதையை விணக்கிறவன் முள்ளல்லாதே நவதானியங்கைக்கொள்ள மாட்டானே, அப்படியே சர்வேஸ்வரன் கட்டளையில்லாத சடங்குகளைச் செய்வதினு லப்பராபரனாற்பலனடையப்போகாது.

கே.—ஒருபட்டணத்துக்குப்போக வனேக வாயின பாயிருக்கிறபோதே மோட்சத்துக்குப்போக வனேகும் வேதவாயில்லாததென்ன?

ம.—ஒருபட்டணத்துக்குப் போறவழியெல்லாம் ஒரு கிக்குகோக்கிப்போகிறதல்லாதே முன்னோக்கியும் பின்னோக்கியும் போகிறவர்கள் ஒருபட்டணத்துக்குச்சேர மாட்டார்கள், அப்படியே ஒரேசர்வேஸ்வரனுடைய வேதத்தையும்

கட்டளைமையும் பார்த்துநடக்கிறவன் அவிராசனியத்திலே சேருவான்ல்லாதே பலதேவர்களைப் பின்செல்லுகிறவர்கள் அவருடைய மோட்சத்தைக் காணமாட்டா ரென்றறியவும்.

கே.—ஓரிராசாவனுடைய பிரதானிக ளந்தந்தத் தேசத்திக்குத்தக்கது. வெவ்வேறுவளமையும் ஞாயமுடடபிக்க வில்லையோ? அதுபோல ஒருசர்வேஸ்வரனுடைய பலரிவிடைக்காற் பாஷைக்குத்தக்கது பலவேதங்கள் நடப்பிக்கமாட்டாததென்ன?

ம.—ஓராசாவின் மந்திரிகள் பலநெறிகள் நடத்தினாலும் ஓராசா கட்டளைக்குவிரோதமானதை நடத்தினால் ராசனுக்கெதிராவியல்லாதே மந்திரியல்லவே, துப்படியே சர்வேஸ்வரனுடைய கட்டளைக்கு விரோதமான வேதத்தை நடத்துகிறவன் தேவனுக்குரியவ னல்லவென் றறியலாம்.

கே.—எந்த வேதமென்றாலு மதிலே நடக்கிறவர்களுடைய பொல்லாப்பல்லாதே வேதத்துக்குப் பொல்லாப்புச் சொல்லலாமோ?

ம.—பணத்திலும் கள்ளப்பணமுண்டே யதினால் பொன்வெள்ளியுணத்து ரீதுத்துப்பாராமல்முடிகிறவன் மூடனாய்ப்போகிறதுபோல, வேதத்தைபுந் தேவனுடையருருவையும் புத்தியால் விசாரித்துப்பாராமல் எதுஞ்சரியென்றுகினைக்கிறவன் மோசமாய்ப்போவானென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை.

கே.—அப்படியென்றால் ஒருவேதத்தைக்கொண்டு காரியமென்ன? நன்மைசெய்தவன் நன்மைபெறுவான், தின்மைசெய்தவன் தின்மைபெறுவானென்ற நெறியைமாத்திரம் பார்த்து நடந்தாற் போராடோ?

ம.—இருட்டிலே வெளிச்சமில்லாமல் நடக்கிறவன் மேகிபள்ளமறியாம விரடிவிழுவானே, அப்படியே வேதவெளிச்சமில்லாமல் நடக்கிறவன் நன்மையறியாமற் பரகதியென்று நினைத்து நரகத்தியில் விழுவானென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஆனால் பூலோகத்திலே நடக்கிற கணக்கில்லாத வேதங்களில் உண்மையான வேதந்தெரிந்தெடுக்கிற வகையெப்படி?

ம.—புத்திக்கு விரோதமான வார்த்தையுந்நிரியையுமுள்ள வேத முண்மையல்ல வென்று புத்திமான் கண்டுகொ

என்றான், அனாஸ்பபடி தேர்ந்தகொள்ளியிலாதவனுக்கு
எளிதான ஓடுவழியைக் காண்பிக்கலாம்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—இராசனியாயிருக்கிற பெரும்பாதையில் சகல
மானவர்களுடைய காலடிகளும், ஒற்றடிப்பாதையாகிற
தன் தன்னுருகுப்போகிற வழிகளில் அந்தந்த ஜாதிசனங்
களுடைய காலடிமாத்திரங்காலுமே அப்படியே தமிழ், சிங்
கள் இஸ்லாமான் முதலானவோதங்களிலே யந்தந்தச்சாதிய
ல்லாதே மற்ற மற்றவர்கள் நடவாதபடியால் அந்தவோதங்க
ளவனவன் தன்குன்சாநிக்குண்டாக்வினதென்றால் கிறிஸ்து
வோதத்திலே சகலசாதிகளு நடக்கிறதினால் அதுயெல்லாரு
க்குஞ் சர்வேஸ்வரன் பொதுவாயுண்டாக்வின தென்றற்கெ
ளியாய்க் கண்டுபிடிக்கலாமென்றறியவும்.

—வாது அபிராம் யுகம்.

இதில் அபிராம் எசாக்கு யாக்கோப்புவென்ற ஆதிபிதாக்க
ருடைய விசேஷ மூன்றுசருக்கமாய்க் காணப்படுவது.

முதற்சருக்கம் அபிராம்பிறந்த வகை
காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—அழிந்தபோன லோகத்தைச் சர்வேஸ்வரன்
நோயனைக்கொண்டு வர்த்திக்கப்பண்ணினபின் பிறிந்துபோ
னவேதநெறியையொன்றித்தலாக்கச் சர்வேஸ்வரன் ஆனாத்
தெரிந்துகொண்டார்!

ம.—அபிராமென்றவரை ஆதிபிதாவாகத் தெரிந்து
கொண்டார்.

கே.—அபிராம் நோயனுக்குப்பின் னெத்தனையது
தலைமுறையிற் பிறந்தார்?

ம.—பத்தாவதுதலைமுறையிற் தராவென்ற பிதாவாற்
பிறந்தார்.

கே.—இந்தத்தலைமுறையிலிருந்து முதற்பூசைசெய்ததார்!

ம.—மெல்க்கிசதேக்கென்கிறவர் தோதும்ப யப்ப

த்தையுமுந்திரிகைரசத்தையுங்கொண்டு முதற்பூசைபண்ணி
ன பூசாரியாய் அவர் பிறிர்வழியாகக் கிறிஸ்துவாதர் தேவ
குருவாக வந்தார்.

கே.—அபிராம் பிறந்து வளர்ந்த தேசமென்ன?

ம.—கலீலேய இராசகியத்திலே ஊரிய வென்கிற கிரா
மத்திலே பிறந்தார்.

கே.—அவருடன் பிறந்த சகோதரர்களார்?

ம.—நக்கோரு ஆரோலுவென்ற இந்த இருவராம்.

கே.—அபிராம் எவ்விடத்திலே விவாகம்பண்ணினார்?

ம.—தம்முடைய ஹெஸல் நக்கோருடைய மகளாயிரு
சாராளை விவாகம்பண்ணினார்.

கே.—அவரும் கல்விசாஸ்திரத்திலே யெத்தனை விவோ
கியா பிடுந்தார்?

ம.—பூலொக பரலோக சாஸ்திரத்திலேயும்தேவபத்து
யிலேயும் அந்தந்தத் தேசத்துக்குள்ளே அதிகரித்தவராயிரு
ந்தார்.

கே.—அப்போது சம்பவித்ததென்ன?

ம.—அந்தத்தேசத்தார் பண்ணுகிற அக்கியான் வழி
பாடுகளைத் தெளிவிக்கப் புத்திசொல்லுகிற விடத்திலே ய
வர்கள் தங்கள் மூடத்தனத்தை விடாததந்தவிர அவனாய்
நெருக்கம்பண்ணத் துவங்கினதினால் சர்வேஸ்வரன் அவரை
யந்தத் தேசத்தைவிட்டுக் காணத் தேசத்துக்குப்போகக் கம்
பித்தார்.

கே.—காணத் தேசத்தின்போனபின் அடைந்ததேவ
கருணை யென்ன?

ம.—அந்தத் தேசத்தை யவனுக்குமவன் பிதிர்வழிக்கும்
காணியாதவியாகக்கொடுக்கத் திருவுளமானதை யறிவித்தார்.

கே.—சர்வேஸ்வரன் லிப்படி திருவுளமானகாரண மெ
ன்ன?

ம.—அதிலே யவன் பிதிர் வழி வளர்ந்து அந்த வழி
யாமலுஷையப்பிறந்து சகலவோதங்கிரமங்களையும் அ
தபுதங்களையும் காண்பிக்க வேணுமென்கிறதினாலே யப்படி
யே சித்தமானார்.

கே.—அப்போது அபிரா மென்னசெய்தார்?

ம.—மலையிலே போய்த் தனக்குக்கிடைத்த கிழக்கு

மேற்கு எல்லைப்பார்த்துப் பூட்டத்தை ஸ்தாபித்து சர்வோஸ்வரவர்களுக்கு நோத்திரமாகப் பூசைபண்ணினார். அந்த இராச்சியந்தான் விப்போது பூதேய செருசலேமென்ற பேராய் வழங்கி வருகிறது.

கே.—அவ்விடத்திலிருக்கையிற் சம்பவித்ததென்ன?

ம.—பஞ்சம் வந்ததினால் எரித்திராச்சியத்துக்கும் பிழைக்கப்போன விடத்தில் அந்த எரித்திராசன் இவர் பெண்ணாடுமேலிச்சையைத்து அழைத்துக்கொண்டான்.

கே.—அப்போது சர்வோஸ்வர எவனைக் காத்ததென்பது?

ம.—இராயனுக்கு வெருதுன்பங்கள் வரவிட அத்தாபவன்பயந்து அபிராஸுடைய பெண்காதியை யவனுக்குத் தரவே கையளித்தார்.

கே.—அபிரான் பூற்றேசத்தி லண்டிந்த சம்பத்துக் கொடி நன்னேசத்துக்குத் திரும்பிவந்தபின் சம்பவித்ததென்ன?

ம.—தாதுக்கன் மனைபன் மகனான லோத்து வென்றவனு மவ்விடத்தில் வாசமாயிருக்கையிலே ஆம்மேய்க்கிற மோதூர்களுக்குள்ளே ஒருவருக்கெனருவர் விரோதம் வந்ததி னாலவர் லோத்தை யழைத்து ஒரு சனமாயிருக்கிற நமக்ருள்ளே விரோதமாகாது தீர்த்தனை தேசமெல்லா மிருப்பதால் நீ வலத்திற்போனால் நா மிடத்திற் போவேனென்று சமாதானஞ் சொன்னார்.

கே.—அப்போலோத்து எந்தத் தேசத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்?

ம.—அதிகபெரிப்பான சோதோங் கொமோரா வென்ற பட்டணங்களுற்போய் வந்ததார்.

கே.—அதினாபின் சர்வோஸ்வர னால் அபிராஸுக்குத் திடீர்த்த கருணைபென்ன?

ம.—அவனிடத்த சந்தோஷம் அனுபவிக்கப் புத்திர ில்லையென்று சலித்திருக்கிறபோது பூமி மணற்சமாளும் அதரசு வெள்ளிசமானமும் உனது புத்திரர் பனுகு நிறுஷனம் பற்றினார் இதல்லாம் விப்படிப்பட்ட நன்மை பெற அமாவாசை பாதத்திரமாசிருக்கவேறுமென்று ஒரு பேர்தெரிவிக்கப்பட்டபண்ணினார்.

கே.—அந்த வேதமென்ன?

ம.—அவன்பிதிர் சகலமானபேர்களுக்குஞ் சேதன ஆசாரம்பண்ணக் கற்பித்தார்.

கே.—அப்படிப்பட்ட சடங்கைக் கற்பித்த விவரமென்ன?

ம.—அத்தாலவன்பிதிர் தனதுசென்மமாய்க்காணவும் ஜீனிமேல் வரப்போகிற கிறிஸ்துநாதர் உண்டாக்குகிற பிரசாத ஞானஸ்தானத்துக்கு அடையாளமாயிருக்கும்படியாக வுங் கற்பித்தார் அதிலுலிப்போது பிரசாதஞானம் பெற்றவன் கிறிஸ்துநாதருடைய புண்ணியங்களுக்கு உரித்தாவிரியிருக்கிறதுபோல் அக்காலத்திலே யந்தச் சடங்கில்லாதவன் அபிராஸுடைய அபிஸ்வரியங்களை யடையப் பாத் திரமாகமாட்டான்.

கே.—இந்தவேதத்தை அபிரான் சந்தோஷமாய்க் கையேற்றதின்பின் ஸ்விஸுக்குக் கொடுத்த வரமென்ன?

ம.—சாராவென்ற அவன்பெண்காதி சசார்க்கென்ற பிள்ளை பெறுவானென்று அறிவித்து அதை விசுவலித்தத் தக்கதாக மூன்று தேவதூதர்களுடைய காட்சியைக் கொடுத்தார். அதெப்படியென்றால் மூன்று தேவதூதர்கள் மனுஷரூபமாய் அபிரான் நிவாசத்தண்டையில் வந்திருக்க அவர்களைவணங்கிக் கால்கழுவி போசனத்தையும் கொடுத்த விடத்தில் அவன்பெண்காதி கர்ப்பவதியா யிருக்கப்போறதைச்சொன் னார்கள் இதல்லாம் வவர்கள் புறப்பட்டுப்போம் வழியிலின்னமுமொருபெரிய தேவரகசியத்தை யவனுக்கறிவித்தார்கள் அதென்னவென்றால் லோத்தென்றவனிருக்கிற சோதோங்கொமாராவென்ற பட்டணத்தருடைய பாவமிருந்தது லந்தப்பட்டணங்கள் யழிக்கச் சர்வோஸ்வரன் திருவுளமானதை யறிவித்தார்கள்.

கே.—அதைக்கேட்டு அபிராமென்னசொன்னார்?

ம.—பாவஞ்செய்தவர்களுடன் புண்ணியவான்களும் பூயத் திருவுளமாவிரோ அன்பது புண்ணியவானிருந்தால் அவர்களுக்காகப் பொறுக்கமாட்டாரோ வென்றுகேட்டார்.

கே.—அதற்குத்தேவதூதன் என்னசொன்னான்?

ம.—அம்மாதிரம் புண்ணியவாளருண்டானால் அக்கலாமென்று சொன்னார்.

கே.—அப்போ அபிரான் என்னசொன்னார்?

ம.—அந்தக்கணங்களும், குறைத்துக்கேழ்க்க பத

பேராகிலுமுண்டானால் நகரியையழிக்காமற் பொறுப்போ
மென்றதினால் அம்மட்டிலே விட்டுவிட்டான்.

கே.—அதன்பின் சம்பவித்ததென்ன?

ம.—அவ்வளவு சனமாகிலும் நெறியோடே நடக்கிற
வர்களில்லாததினால் தேவதூத ரதிலேபோய் லொத்தையு
மவன் பெண்சாதிபிள்ளைகளையும் பின்பாராற்ற்போகச்சொல்
லி அப்புறப்படுத்தி ஆகாசநெருப்புர லந்தப் பட்டணமழி
யப் பண்ணினார்கள்.

கே.—லொத்து தன்சமுசாரத்தோடு பிறப்பட்டுப்
போய் வழிபிற சம்பவித்ததென்ன?

ம.—அவன்பெண்சாதி கட்டளையைமீறி வாஞ்சையா
ல் திரும்பிப்பார்த்தவுடனே அவடத்திற்குளே செத்து உப்
புக்கட்டியாய்ப் போய்விட்டான்.

கே.—தேவதூதர்சொன்னபடி சாரான் ஈசாக்கென்ற
பிள்ளையைப் பெற்றதிற்பின் சர்வேஸ்வரன் அபிராஹுனைய
விசுவாசத்தைச்சொதிக்கப்பண்ணின கருணையென்ன?

ம.—அந்தப்பிள்ளையை வெட்டித்தமக்குப் பலிகொ
டுவென்று கட்டளைபண்ணினார்.

கே.—அந்தக்கட்டளையை அபிரான் செலுத்தினவகை
யெப்படி?

ம.—அன்றிரவுதானே பிறப்பட்டுப்போய் குமாரனு
டைய தோளிலே யிறங்குடும் தன்னையிலே நெருப்பும்
வாளுங்கொண்டு சர்வேஸ்வரன் காண்பித்த மலையிலேறிப் பி
டத்தைஸ்தாபிப்புகிறதெய்து அதில் ஈசாக்கைக்கிடத்தி
வெட்டி ஒன்றாப்போது தேவதூதனவனைக்கண்டுபிள்ளையின்
மீதே கையை நீட்டாதே உண்புத்தி விசுவாசம் கண்டேன்
தேவனுக்கு உன்பிள்ளையைத்தந்ததின லுன்சந்தி கட்டு
மணற்சமீபமும் வானத்தின் நகேஷத்திரக் கூட்டங்களுக்
குச்சமீபமும் வர்த்திக்கலாய் அந்தாற் சகலலோகத்துக்
கும் நன்மை மரலாகுமென்று சொன்னான்.

கே.—இப்படிப்பட்ட அருள்களை யடைந்தவனின்
அபிராஹ்மென்னசெய்தார்?

ம.—ஈசாக்கென்ற குமாரனுக்கு தன்னுறவின் முறை
ருக்குள்ளே கலியாணம் பண்ணக்கூட்டின விட்டுத் தா
வையதன்னவராய் வேதத்துக்கு ஆதிபிதாவென்ற பே

புகழப்பட்டதித் தம்முடைய கவிர்த ஆயிசை முடித்தாரென்
றறியக்கூடவது.

உ - ம். சருசுகம்.

ஈசாக்கு யாக்கோப்பென்ற ஆதிபிதாக்களுடைய கவிர்த

விசேஷம் காண்கிக்கப்படுவது.

கே.—அபிராஹுடைய பிதர் மணற்சமானம் வர்த்திக்
குமென்று தேவ வருளுண்டாயிற்றே அது வர்த்தித்த
தெப்படி?

ம.—ஈசாக்கென்ற குமாரன் கலியாணம்பண்ணி யல
ளுற்சனம் பலுநிற்று.

கே.—ஈசாக்கென்ற குமாரன் ஆரைக்கலியாணம் ப
ண்ணினான்?

ம.—பிதாவின் கட்டளைப்படியே தன் பந்துசனங்க
ளுக்குள்ளேதானே நெபேக்காளென்ற ஸ்திரியை விவாக
முடித்தான்.

கே.—அவன் கர்ப்பத்திற்கண்ட அதிசய மென்ன?

ம.—அநேகவருஷ மலடியா நிறுந்து சர்வேஸ்வரனைப்
பிரார்த்திக்க இரட்டைப்பிள்ளை யுண்டாய் அதில் தேவ
ரகசியம் காணப்பட்டது.

கே.—அந்த தேவரகசிய மென்ன?

ம.—அவன் கர்ப்பத்திலே யிறந்த பிறட்டைப்பிள்ளை
ஒன்றுக்கொன்று மல்லுக்கட்டிநிறதாக கலியாணையுண்டாய்
அதேதென்று சர்வேஸ்வரனைப் பிரார்த்தித்தவரீடத்தில் உன்
யயற்றிலிருக்கிற இரண்டு பிள்ளைகளால் இரண்டிபிதர் ஒன்
றுக்கொன்று வல்லமை கொண்டதாய்ப் பிறந்து மூத்தவ
னினையவனுக்குக் கீழ்ப்படிவானென்று அருளுண்டாக்கது.

கே.—இவர்கள் பிறந்தவகை யெப்படி?

ம.—முதலொருவன் பிறப்பட மற்றவன் அவனுடைய
புறவடிபைப்பிறத்துப் பிறப்பட்டான்.

கே.—அவர்களுக்கிடப் பேரென்ன?

ம.—முன்பிறந்தவன் சிவத்த அங்கமா பிடல்முழுதும்
உரோமம் நிறைந்திருந்ததினால் ஏசாவென்றும் மற்றவன்

அவன் புறவடிவைப் பிடித்துப் பிறந் தினால் யாக்கோப் பென்னும் செயரிடப்பட்டது.

கே.—இருவ ரொருநேரத்திற் பிறந்தபிட்டுத்திலே யொருருணவொருமான மடைந்தார்களோ?

ம.—அதில்லை, ஒருவன் வெகுபாக்கியவானானும் மற்றவன் நிர்ப்பாக்கியவனுமானான். அதிலும் பிறந்த நேரத்துக்குத்தக்க நன்மைவருமென்று சொல்லுவிற வார்த்தை யுண்மையல்லவென்று காணலாம்.

கே.—இவர்கள் வளர்ந்ததன்பின் நடந்த கடபடிக்கை எப்படி?

ம.—ஏசா வெள்ளாண்மையாலும் வேட்டையாலும் சீதைத்து மற்றவன் வெகுவிக்குணமுள்ளவனும்த் தாயினருகே யிருப்பான்.

கே.—அப்போ சம்பவித்ததென்ன?

ம.—ஏசா ஒருநாள் வயலிலிருந் துள்ளேயிருந்து யாக்கோப்பு கைகொண்டுந் தீவனத்தைக் கேட்டயிடத்திலே உன்முதிய வரிமையையெனக்குத் தந்தாற்கொடுப்பேனென்று யாக்கோப்பு சொன்னதின லவன்பின் வருங்கடியத்தை நீ நேயாமல் மூடனுய்த் தீவனமாக வரிமையைத் தருவேனென்று ஆணையிட்டிடுக்துத்தான்.

கே.—அந்தமூடத்தனத்தால் அவனுக்கு வந்த கேடென்ன?

ம.—பிதாவின் ஆசீர்வாதத்தைப் பிறிதொரு கிடைக்கப் போகிற நன்மைபுரிந்து இளையவனுக்குக்கீழ்ப்படிய வச்சது.

கே.—உத்தரப்படி?

ம.—நாவாள் ஏசாக்கு விருந்தாப்பியனு யிருகண் தெரியாமல் சாவுருமினவேளையிலே ஏசாவுக்கு ஆசீர்வாதங்கொடுத் தோனுமென்று அறிவிப்போய் வேட்டையாடி மாம்சங்க ளைமத்து வரச்சொன்னவிடத்தில் தாயாரந்த ஆசீர்வாதத்தை வேறு உபாயமாக யாக்கோப்புக்கு அடை யப்பட்டானினான்.

கே.—அந்த உபாயமென்ன?

ம.—ஏசா வேட்டைக்கறி கொண்டுருமுன்னே யாக்கோபுக்கொரு ஆட்டிக்குட்டியைக் கறிசமைத்துக் கொடுத்து வசாவுக்குள்ள ரோம அடையாளமாக இவனுடைய கைகி

லுங் கழுத்திலும் கித்தோலைப்பொகிந்து அவனுடைய வாசமுள்ள பெருகை பிடித்திப் பிதாவிடத்தில் ஆசீர்வாதம்பெற வனுப்பினான்.

கே.—அவன் கறியைக்கொண்டுபோய் பிதாவுக்குக் கொடுத்து ஆசீர்வாதங்கேட்டதற்குப் பிதாவென்ன சொன்னார்?

ம.—இத்தனை சீக்ரத்திலவன் மாம்சங்கொண்கிவந்த தெப்படியென்றறிசாடித்து அவன் ஏசாதானேவென்று கைதொட்டுப் பார்த்தவிடத்திற் கைகிலே ரோமமும் உடுப்புச் சமுமாசிருக்கிறதினல் கை ஏசாகை சத்தம் யாக்கோபுக்கு லபோகிருக்குகென் றறியாம வசீர்வாதத்தைக்கொடுத்தார்.

கே.—என்னசொல்லி ஆசீர்வாதங்கொடுத்தார்?

ம.—பூமிபிற செழிப்பினையும் வேகவெகுமானமும் சகோதரையாகும் மகாவாயென்றுசொன்னார்.

கே.—அதற்குப்பின் ஏசாவந்து ஆசீர்வாதங்கேட்டதற்குப் பிதாவென்னசொன்னார்?

ம.—யாக்கோப்பு ஆசீர்வாதத்தைக் கவடமாகக்கொண் டுபோனென்றறிந்து அவனை யுங்களுக்கு நாயகனாக ஆசீர்வாதங் கொடுக்கப்பட்டுத்தென்று சொன்னார்.

கே.—தரும் இஷ்டனான யாக்கோப்பு இப்படிப்பட்ட வஞ்சககருமத்தைப் பண்ணின வுமென்ன?

ம.—அதற்கு மேல்வருந் தேவபாம விரகசியத்துக்கே தாஷ்டியாகச் சம்பவித்தது.

கே.—அந்த யோகாஷ்டியையென்ன?

ம.—யாக்கோப்புசாவின் வேஷத்தைக் கொண்டு தன் பிதாவிடத்திக்குப் பிதாவி ஓசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொ ளுத்ததுபோலக் கிறிஸ்துநாதர் பாசிகளுக்கே வேஷத்தைக் கொண்டு கலமனுஷர் சாதிக்கும் பிதாவிடைய சர்வேஸவா னுடைய ஆசீர்வாதத்தை யடையப்பண்ணின விவரமென் றறியவும்.

கே.—யாகோப்பு தன் பிதாவினுடைய ஆசீர்வாதம் பெற்றதின்பின் நடந்த வகையென்ன?

ம.—அவன் றன்பேரில் ஏசா வன்மங் கொண்டதி னால் தாய்கடப்பன் வீட்டிலேராம வவர்கள் சொற்படிக்குத் தங்கள் பந்துசனங்கிடுக்கிற மெசெப்பொத்தானிய வெ ன்றவூரிலே கலியாணம்பண்ணப்போனான்.

கே.—அப்போது சர்வேஸ்வரன் அவனுக்குக்காண்பித்தருணியென்ன?

ம.—வழியில் நித்திரைகொண்டயிடத்திலே ஒருகாட்சியைக்காண்பித்தார். அநென்னவென்றும் பூமியில் நின்று ஆகாசந்தட்ட ஒரேணிசாற்றி அதில் தேவதூதரேறுகிறதும் இறங்குகிறதும் புச்சியிலே சர்வேஸ்வரனிருந்து அவனுடைய பிதிர்பரம்புகிறதையும் சகலலோகசாதிகளாவன் வித்தாலாசிர்வாதம் பெறுகிறதை யறிவிக்கிறதையும் கண்டான்.

கே.—அதைக்கண்டு அவன்விழித்ததிற்பின்பென் செய்தான்?

ம.—அது தேவாலயஸ்தலமென்றும் அதற்குடையாளமாகத் தான் றலேசாப்திருந்த கல்லின்மேலே தயிலத்தை ழூற்றி தான்போகிறபயணம் சுகமாகவந்தால் பத்திலொன்று சர்வேஸ்வரனுக்குக் காணிக்கைக் கொடுப்பெனென்று பொருத்தனை பண்ணிக்கொண்டான்.

கே.—மேசெப்பொத்தானியாவென்ற ஐரிலே போய் விவாகம்பண்ணின விதமெப்படி?

ம.—லாபானென்ற தன்மாமன் வீட்டிலே பதினாறு வருஷம் புரிவையெய்க்கஞ்சம்மதித்து அவன்மகனாகிய றக்கேலென்றவனைக் கலியாணம்பண்ணினான்.

கே.—அவாடத்தி றிருக்கச்சே மாமனவனை நடப்பித்த வகை யெப்படி?

ம.—யாக்கோப்புவினால் தன்னுடையபுருஷா மிகுதியாகப் பலுகினதைக்கண்டு அவனைத் தன்னாருக்குப்போகவொட்டாமல் நித்தாக்ஷணமாக ஒரு பொருத்தத்தைச் செய்தான்.

கே.—அந்தப் பொருத்தமென்ன?

ம.—அவன்மேய்க்கிற புருவைமேற் பலநிறமானதுகளவனுக்கென்றும் ஒரு நிறமர்னதுகள் தனக்கென்றும் பொருந்தினான்.

கே.—அப்போ யாக்கோவு என்னசெய்தான்?

ம.—பச்சைக்கொட்டிகளைக் கொண்டுவந்து சிலதைப் பட்டையைபுரித்துஞ் சிலதைப்பட்டையோடும் ஆடுகள் தண்ணீர் குடிக்கிறயிடத்திற் றாக்கிவைக்கச் சினைக்கிற ஆடுகளையெய்க்கிவைத்துத் தனக்குப்பலகம்பண்ணினான்.

கே.—அது பாது மூலம் என்னசெய்தான்?

ம.—தனக்குள்ளும் மருமகனுக்கு லபமுள்வருகிறதைக்கண்டு அனேகந்தரம் பொருத்தத்தை மாற்றமாற்ற அவன்பங்கு பலுகினதின லவனைக்கண் குறைப்பார்த்தான்.

கே.—அதைக்கண்டு யாக்கோவு என்னசெய்தான்?

ம.—தேவகட்டையா லவாடத்திலிராமல் தன்பெண்ணாதிபிள்ளைகளையும் ஆஸ்தியையுங்கொண்டு தன் றய்யிட்டுக்குப் புறப்பட்டான்.

கே.—அவன் வருகிறவழியிலே சம்பலித்ததென்ன?

ம.—தன்னோடு வன்மங்கொண்டிருந்த தன் தமையாம்பில சேஷர்களேக் கூட்டிக்கொண்டு எதிராகவருகிறதைக்கண்டு சர்வேஸ்வரனைப் பிரார்த்திக்கு ஒரு கூட்டியைக்கண்டான்.

கே.—அதென்ன?

ம.—ஒரு வல்லிபுத்தான் தோன்ற அவருடைய திருப்பாதங்களைத் தானனைத்து அசிர்வாதம் பெருமல் விட்டெனென்று பத்தி வல்லமையாகச்சொல்ல அந்தத் தேவதூதன் அசிரவதித்து இனிமேல் நீ இசுரையெலென்ற பேராய வல்லவ குவாயென்று சொல்லிமறைந்தார்.

கே.—இந்தக் காட்சியால் யாக்கோப்பு அடைந்ததென்ன?

ம.—மளத்துணிவடைந்து தனக்கெதிராகவந்த தமைபனைச் சமாதானமாகி ஒருபொல்லாப்பு மிஸ்றியே தன்னாருக்குச்சேர்ந்து சர்வேஸ்வரனுக்குத் தோத்திரம்பண்ணினார். இப்படியே ஆதிபிதாவான யாக்கோப்பு அனேகனாட்சிகளைக்கண்டு மிகுதியாய்த் தேவரூபணியடைந்து தன்னுடைய புத்திரர்களால் தேவவேதமும் வேதங்காரருள் லோகத்திலே வந்ததிக்கலாச்சு தன் நறியக்கடவன்.

உ - ம். சருக் - ம்.

ஆதிபிதாவான யாக்கோப்பு புருடைய வகையும் அதிலே விசேஷமாய் குறு பப்பருடைய ககிசு

விசேஷமும் காண்பிக்கப் படுவது.

கே.—ஆதிபிதாவான யாக்கோப்பு எத்தனைபுத்திரையடைந்தார்?

ம. — பாரதண்டு புத்தகம் ஒரு, திபு மன்னர்
அவர்களால் வாரிசண்டு கொடுத்திருக்கிறது.

கே.—அந்தப் பிள்ளைகளுடைய பேரொண்ண?

ம.—ருபேஸ், சிபிபோன், லெவீன், யூதாசு, இசக்கார், சரெலொன், தாஸு, நெத்தலின், லாதன், ஆசவு, குசை, பெஞ்சமன் என்ற பரித்தப் பாவிரண்டு புத்திரரும் தீரு சொன்ற ஒரு புத்திரியுமாம்.

கே.—இந்த புத்திரர்களுக்கும்னே அதிக தேவகருணை
படைத்தவனார்?

ம.—ருணாயென்றவன் அதிக தேவப்பிரகாசமும் நற்
ருண சம்பத்தமுள்ளவனுய் தாய் தந்தையுடைய அதிக
சேமனைந்கான்.

கே.—அப்போது ரம்பவித்ததென்ன!

ம. — சூரை இரண்மகொற்பனங்கள், 6 அரைநச்செரன்
எதிற்றுச் சகோதரர்களால் வன்ம மலர்ந்தான்.

கே.—அந்தச் சொற்பனமென்ன?

ம.—முதற்கண்ட சொற்பனமாவது தான்கோதரர்
கனோடு வயலிற் கறிவிட்டுகிறதாகவும் அப்போது தன்க
டில்லுபார்த்து அதற்குத் தன்க்கோதரர் கட்டுகூர் வணங்கிற
தாகவும் கண்டான் இரண்டாவது நிலைமர் பொழுதும் பதி
னெரு நகடித்திரங்குநர் தன்கூர் வணங்குகிறதாகவும் கண்
டான்.

கே.—இதை யவன் தகப்பனுக்குள் சகோதரருக்குள்
பொன்னாவிடத்திலே அவர்களென்ன சொன்னார்கள்!

ம.—நீ யெங்களுக்கு கிரகசாவாக யிருப்பாயோவென்று
 கோதமர் வன்மிகித் தகப்பனும் நாங்களு முன்னே வணக்க
 யாகுமோவென்று சொலித்து அப்படிப்பட்ட சொற்பணக்
 களை யினிமேற் சொல்வயெண்டாமென்று விலக்கி

கே.—ஆயுட்பொ கோதயர் வன்மத்தினு லவனை யெ
ன்னசெய்தார்கள்?

ம.—அவர்க ளாய்வுக்குறி யிடத்திலே இவன் றனி யே வருகிறதாகண்டு சொற் றதகாரன் வருகிறான் அவனை வதைத்துப் பாழுந்தூரவிட்டுப் போகவோமென்று உசாவு தல்பண்ணினார்களா.

கே.—அதற்கு மூத்த தபையான ரூபேன் என்ன சொன்னான்?

ம.—சகோதரனுடைய விவரத்தை நமது கைகளிற் பட்டக் காரியமென்ன அவ்விவரத்தின்பாழுங் கிணற்றிலே உயிரோடு தள்ளிவிடுவோமென்று உசாவுதல்பண்ணி அந்தப்படியே அவனுமிப்பைக் கழற்றிக்கொண்டு பாழுங்கிணற்றிலே தள்ளிவிட்டார்கள்.

கே.—ஆகின்பின் யென்ன செய்தார்கள்?

ம. — எடுத்து இராச்சியத்துக்குப் போகிற விபரபாரிக
 னைக்கண்டு அவர்களுக்கு கவனம் விற்ப்போட்டால் எல்ல
 தென்று யுதாசென்றவன் சொல்ல அந்தப்படியே இரு
 பது வெள்ளிக்காசுக்கு விற்ப்போட்டார்கள் இத்தால்
 கிறீஸ்துநாதையுதால் முப்பதுவெள்ளிக்கு விற்ப்பு
 காணப்பட்டது.

கே.—இப்படிப்பட்ட பாதகத்தைச் செய்ததின் பின்
அதைத்தங்கள் பி.வகுக்கு மறைக்கச் செய்துபாயமென்ன

ம.—ருசேயினிடையை ஆட்கு விரத்தத்தில் தோ
ப்த்தப் பிதாவுக்கனுப்பி மீதோ இது வன்மகனுடைய சட
டையோ அல்லவோ பாருமென்று காண்பித்தார்கள்.

கே.—அப்போது பிதாவென்னசெய்தார்?

ம. — மெய்யாகவே தன்மகன் சட்டையாயிருக்கிறதை
 யறிந்து மகனே வன்மிகுந் தின்றுதென்று மகனுடைய
 பேரைச் சொல்லி யழுதார்.

கே.—வியாபாரிகள் சூழையை எடுத்து, ராஜ்யத்துக்குக் கொண்டுபோய் என்ன செய்தார்கள்?

ம. — அண்ணகருன புத்திப்பாளன் சேலபதிக்கு
விற்றுப்போட்டார்கள்.

கே.—சேஷபதி மகன் நடத்தி, வனையெப்படி?

ம. — குறை நடக்கிற நடக்கையார் தேவாவல்லமை யவ
 னுடையது இன்னொன்று கண்டு தடுத்து விட்டுவிசாரிப்பத
 சகலதுமாவது உத்தமராயர் தந்தான்.

கே.—அப்போது சம்பவித்ததென்ன?

மே.—புத்திப்பூர்வமான யுவன்மேல் மேல்
காசைப்பட்டு விரகப்படுத்துவது அழைத்தவிடத்தினே
நூசை சர்வேஸ்வரனுக்கு நாமானுக்கும் துரோகியாய்
பிப்போகமாட்டேனென்றி யல்லவா அப்போதவன் வான்
மையார் சட்டையைப்பிட்டுத்திழுத்ததினால் அந்தச்சட்டை
யை யவன் கையிற்றேனை கழிப்பவன்தோடிப்போனான்.

கே.—அப்போதவள் என்னசெய்தாள்?

ம.—வெறிக் கித் தன் குற்றத்தை மீன்மேலே சாட்டித் தன்னைப் பரிபாசம்பண்ணவந்தானென்று புருஷனிடத்தில் முறையிட்டாள்.

கே.—அதைக்கேட்டுச்சேனாதிபதியென்னசெய்தான்?

ம.—மெத்தவும் விபாகுலப்பட்டுச் சூசையைச் சிறைச் சாலையிலே வைத்தான்.

கே.—சூசைபேரி லொருகுற்றமு மில்லாதிருக்க இப்ப டிக்கொத்த நெருக்கங்கள்வரச் சர்வேஸ்வரன் சித்தமானகா ரணமென்ன?

ம.—நல்லபொண்ணு லாபரண முண்டாக்கிறவன் பொ ன்னைப் பட்டத்தில் வைத்தெடுக்குமாப்போல் இந்த நெருக்கங் களாற் சர்வேஸ்வரன் அன் சுகிர்தர்களைச் சேறித்து மகா பிரசாதமகிமைகளுக்கு அவனைப்பாத்திச் சர்க்கத் திருஷ்டிமா னார்.

கே.—அப்போது சூசை சிறையிலிருக்கையிலே சிறை க்குடத்து விசாரிப்புக்காரன் அவனை நடத்தினதெப்படி?

ம.—அவனுடைய புத்தியும் ஆலோசனையுங்கண்டு சி றைவீட்டின் விசாரிப்பெல்லா மவனுக்குக்கையளித்தான்.

கே.—அப்போ சம்பவித்ததென்ன?

ம.—இராயனுடைய பானக்காரனும் அப்பஞ்சுகிற வனுஞ் சிறையிலிருக்கையிலே இருவருஞ்சொற்பனங்கண்டு சூசையுடனே சொல்ல அவன் தெரிவித்தபடி சம்பவித்தது.

கே.—அந்தசொற்பனங்களென்ன?

ம.—பானக்காரன் கண்ட சொற்பனமாவது ஒரு முந்திரிகைமரத்தில் மூன்று கொடிபடர்ந்து அதிற் காய்த்த பழத்தை யிராசாவிட பாத்திரத்திற் பிழிந்து கொடுக்கிற தாகக் கண்டான்.

கே.—அதற்குச் சூசை சொன்ன விவரமென்ன?

ம.—இன்றுடை மூன்றாம் நாளிலே நீ விடுபட்டு முக் தின தொழிலடைவாய் அப்போது என்னையும் கிளைத்துக் கொள்ளென்று சொன்னான்.

கே.—அப்பஞ்சுகு கண்ட கனுவென்ன?

ம.—மூன்றுகூடைமாவை யென்றலையிற் கமந்துமோ கத்திவனமிருந்த மேற்கூடையிற் பட்சிகள்வந்தருந்தக்கண் டேனென்று சொன்னான்.

கே.—அதற்குச் சூசைசொன்ன விவரமென்ன?

ம.—நீ யின்றுதுவக்கி மூன்றா நாளிலே தூக்குண்டு ப ட்சிகளுக்கிரையாய்ப் போவாயென்று சொன்னான் அப்படி யே யிருவருக்குத் தப்பாமற் சம்பவித்தது.

கே.—சொற்பனங்கள் பொய்யென் றிருக்கையிலே இது மெய்யானே தெப்படி?

ம.—இது சர்வேஸ்வர னால் வந்ததினால் விசுவாசமான தல்லாதே பசாசினாலும் உடற்றோஷத்தினாலும் பகலில் கிளைத்த கிளைவினாலும் காணப்படுகிறவைகள் விசுவசிக்கத் தக்கதல்லவென் றறியவும்.

கே.—இதற்குப்பின் சூசை சிறையினின்று விடுதலைப் பட்ட தெப்படி?

ம.—இரண்டு வருஷத்திற்குப் பின் பார்வோவிராயன் கண்ட சொற்பனம் அத் தெளிவிக்க வொருவரும்ல்லாததி றுலே சூசை தெரிவிப்பானென்று பானக்காரன் சொன் னதினாற் சிறைச்சாலையிலின்றழைப்பிக்கப்பட்டான்.

கே.—இராசன் கண்டசொற்பனமென்ன?

ம.—முதற்சொற்பனமாவது வடிவுள்ள ஏழு கொழு த்த பசுக்கள் ஆற்றங்கரையிலே வந்து மேய்ந்துகொண்டு கிற்கப் பின்னாலே ஏழு வரட் ப்பசுக்கள் வந்து முன்வந்த ஏழ்பசுக்களையும் விழுங்கி இன்னமும்வயிறுநிறையாதிருக்க க்கண்டான் இரண்டாஞ்சொற்ப் னமாவது ஒரு கோதும்பை முதலில் வடிவுள்ள ஏழுசம்பூரணக் கதிர்களிருக்க வேறே ஏழு சவட்டைக்கதிர்கள் புறப்பட்டு முன்வந்த கதிர்களு டைய வடிவெல்லாம் மடியப்பண்ணினதாகக் கண்டேனெ ன்று சொன்னான்.

கே.—இந்தசொற்பனங்களை விடித்தவிவரமெப்படி?

ம.—முன்கண்ட ஏழுகொழுத்தபசுக்களுஞ் சம்பூரண க்கதிர்களும் அந்தவிசயத்துக்கு விரப்போயிற் ஏழு வரு ஷச்செழிப்பினையென்றும் பின்வந்த வரட்டுப்பசுக்களுஞ் ச வட்டைக்கதிர்களும் ஏழுவருஷ மட்டும் வந்திருக்கப்பெய்கிற பஞ்சத்துக்கடையாளமென்றும் அதற்கு இராயனாற் புத்தித் தமையுள்ள வொருவனைக்குறிச் சம்பூரணகாலத்தில் தவ ரங்குகட்டிவைத்தால் நல்லதென்றுஞ் சொன்னான்.

கே.—அதற்கிராயன் என்னகூட்டளைபண்ணினான்?

ம.—இப்படிப்பட்ட விவரத்தைக்கேட்டு அதிகசயப்

பட்டு அவனைத்தானே தனது விராச்சியத்துக் கிரண்டாவ
தாய்ச் சகலநீதையும் விராரிக்கக் கட்டினே பண்ணினார்.

கே.—அதன்பின் குசையப்பரென்னசெய்தார்?

ம.—செழிப்பினைக்காலத்திலேதாரணியங்களைச்சேர்த்து
எல்லாருடையபசிபுமாற்றி மீதியை அரண்மனைக்குப் பிர
யோசனமாகக் களஞ்சியங்களிலே கட்டிவைத்தார்.

கே.—அக்காலத்திலே சம்பவித்தவிசேஷமென்ன?

ம.—குசையப்பருடைய சகோதரர்கள் பத்துப்பேரு
ம் தவசங்கள் கொள்ளவந்து குசையப்பரை நமஸ்காரம்பண்
ணிவிட்டதில் அவர்களை குசையப்பர் தனசகோதரரெ
ன்றறிந்து தான் முன்கண்ட சொற்பனத்தின்விரை மெய்
பரச்சுதென்று நினைத்தார்.

கே.—அப்போ தயர்களுக்குச் செய்ததென்ன?

ம.—மற்றத் தம்பியையுந் தகப் பாயு மற்றியத்தக்கதாக
முதமறியாதவனைப்போலே நீங்க னெந்தவுறிலிருந்துவந்திற்
களென்று கேட்டார்.

கே.—அதற்கவர்க ளென்ன சொன்னார்கள்?

ம.—நாங்க ளொருநகரப்பலுடைய பவிரண்டு பிள்ளை
கள் அறிலொருவன் சொற்றார் ஒருவனைத் தகப்பனருநில
வைத்து நாங்கள் பத்துப்பேரும் தானியங்கொள்ள வந்தோ
மென்று சொன்னார்கள்.

கே.—அதற்கு குசை யென்னசொன்னார்?

ம.—அவர்களை யு மிந்தவுறிலே வரும்படிக் குபாயம்
பண்ணினார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—நீங்கள் நாடுசோதிக்கவந்த வேறுதாரரென்று
கொருவனைச் சிறையில்கொண்டு விட்டிலிருந்தே தம்பியைக்
கொண்டுமவந்தால் விடுவோனென்று தானியம்மு மதினவிலையு
மறியாமற் கொடுத்தனுப்பினார்.

கே.—அவர்கள் விட்டுக்குவந்து இப்படிப்பட்ட ஒரு
க்கடைகொல்லாத் தகப்பனுக்குச் சொல்ல அவனென்ன
சொன்னான்?

ம.—என்மக்களிலொருவனை மிருகத்துக்குக் கொடுத்
தீர்கள் மற்றொருவனைச் சிறையில்கொண்டீர்கள் இப்போதென்
னாகுவிருக்கிற வகையுங் கொல்ல நினைக்கிறீர்களென்ற

முது பசிபெற்றதறிந் திலுவனையுங் கூட்டிப்பத்துப்பே
ரையுந் தவசத்துக்கனுப்பினார்.

கே.—அப்போது குசையப்பர் அவர்களைக்கண்டென்
னசெய்தார்?

ம.—தம்பியந்ததினால் வெகுசந்தோஷப்பட்டுப் பதி
னொருபேருக்கும் விருந்து கொடுத்து நீங்கள் விலைப்படுத்
தின் சகோதரனான குசைநான்முன் அதுவுங்களையு மிந்தத்
தேசத்தாரையும் சிழைப்பிக்கச் சர்வேஸ்வரன்பொருட்டால்
வந்ததல்லாதே யுங்கள்மனதால்வந்ததல்லபயப்படாதேயுங்
கோளென்று தேற்றாவு சொன்னான். இதல்லாமல் தன்றகப்
பிளையு மிவடத்துக் கழைப்பிக்க இராசாவுக்கு விண்ணப்பம்
பண்ணி வண்டிகளையு மனைகத் தட்டுமுட்டுக்களையுங்
கொடுத்துப்பிணை.

கே.—அவரது போய்த் தகப்பனுக்கு இந்தவிசேஷத்
ததச் சொன்னவுடனே பிதாவான யாக்கோப்பு யென்ன
செய்தார்?

ம.—தம்முடைய நேசமுன்னமகன் உயிரோடிருக்கிற
தைக் கேட்டதினால் மனங்கொள்ளாத சந்தோஷத்தோடு
தன் சமுசாரம் ஆண் பெண் எழுபதுபேருடனே புறப்
பட்டுவந்தார்.

கே.—அவர்கள் வந்ததிலுமின் குசையப்ப ரென்ன
செய்தார்?

ம.—இராசாவுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து பேசே
யென்றவுரைப் பெற்றுக்கொடுத்து அதிற் சுகமாக வென்
லோரையுந் சிவிக்கப்பண்ணினார்.

கே.—பிதாவான யாக்கோப்பு அந்த வுறிலே யென்
னைவருநுஞ் சேவித்தார்?

ம.—தம்முடைய பன்னிரு புத்திரருக்குஞ் குசையப்ப
ருடைய விரண் பிள்ளைகளுக்கும் மேல்வரும் விசேஷங்
களைச்சொல்ல பாசர்வதித்து நூற்று நாற்பத்தேழு வயதுள்
ளவாய்த் தம்முடைய ஆயிரமுடித்தார்.

கே.—குசையப்பர் எத்தனைவருநுஞ் சேவித்தார்?

ம.—நூற்றுப்பத்து வயதுள்ளவராய் மாணிக்கை
யடைந்து தன்பிதாவின் சரிமடங்கினை காலுந்தேசத்திற்
குணே தாமு மடக்கப்பட்டார்.

கே.—யாக்கொப்புடைய பிழிர் பிள்ளைகள் அதிலெத் தனைகால பிருந்தார்கள்?

ம.—நானுறுவருஷமட்டு மந்தநாட்டிலே பலகி யி ராச்சியத்தி னெலகைமட்டும் பாம்பப்பட்டிரு. அப்படியே கடல்மணற் சமான மவன் பிழிர் பலுகுமென்று சர்வேஸ் வரன் திருவுளம்பற்றின வாக்கு நிறைவேறப்பட்டுதென் றறியக்கடவோம்.

சு.—வது மோயீசன் யுகம்.

இதில் இசுராயேல் சந்ததியை யெறிந்திராச்சிய ச்தி னின்னெடுத்த வகையும் வேதங்கொடு த்து நடப்பித்த வந்தமானமும்கு ஏழு சருக்கமாகக் காண்பிக்கப்படும்.

முதற் சருக்கம்.

கே.—இசுராயேல் சந்ததியர் எசித்துராச்சியத்தில் எத்தனைகால பிருந்தார்கள்?

ம.—நானுறு வருஷமிருந்தார்கள்.

கே.—அதிலுள்ள குழுவாங்கின காரணமென்ன?

ம.—அந்தவு ராசன் ஐவர்களுக்கு நெருக்கிடை பண ணுகிறதைச் சர்வேஸ்வரன்கண்டு அவர்களை அந்த இராச் சியத்தைவிட்டெடுக்கத் திருவுளமானார்.

கே.—அவர்களுக்குப் பார்வோனிராயன் பண்ணின நெருக்கமென்ன?

ம.—மன்னல்ல கமைப்பித்து இரேப்பாற்றியில்லர்மல னைவேலை ரெய்வித்ததல்ல. மல் அவர்கள் பெறுகிற ஆண் பிள்ளைகளெல்லாம் ஆற்றிலெறிந்து கொல்லக்கற்றிந்தான்.

கே.—எது காரணமாக யிப்படிப்பட்ட லிஷிரை கட்ட னைப்பண்ணினான்?

ம.—அந்த அம்சியசாதி சனங்கள் தன்னோசத்தில் மிஞ்ந்து ராச்சியத்துக்குச் சதிபண்ணுவர்க ளென்று அப்படிப்பட்ட கட்டளைப்பண்ணினான்.

கே.—அப்போது சர்வேஸ்வரன் அவர்களை எந்தவிதமாக யிடிற்றினார்?

ம.—மோயி சென்றவனாகக்கொண்டு அந்தராச்சியத்தை விட்டெடுப்பித்தார்.

கே.—மோயி சென்றவரார்?

ம.—அந்த இசுராயேல் சாதியிற்றினே யந்தராச்சியத் திலே பிறந்தவராம்.

கே.—அவர் ஆற்றிலே யமிழ்க்கப்பட்டாமல் தப்பின தெப்படி?

ம.—தர்ப் தந்தையோரவரைப் பேழையிலடைத்து ஆற்றிலேவிட இராசகுமாரத்தி யெடுத்து வளர்த்தான்.

கே.—அவரால் இசுராயேல் சனங்களை யெடுப்பிக்கச் சர்வேசரன் வரங்கொடுத்ததெப்படி?

ம.—ஒரேவென்ற மலையில் முட்செடியில் அக்கினி மயமாய்த் தோன்றி செடிவேகாம லிருக்கிற தேதென்று மோயிசன் கேட்டவிடத்தில் உன்பிதாப் பிதாக்களுடைய சர்வேஸ்வரன் நான் னுன் அவர்களுடைய பிழிர் எசித்து ராச் சியத்திலே புகிற நெடுக்கத்தைக் கண்டதினா பார்வோனி ராயனிடத்திலே போய்என்கட்டளையைச் சொல்லியவர்களை விடுதிப்படுத்திக் காளுன் தேசத்திற் கொண்டுபோகக் கட வாயென்று திருவுளம் பற்றினார்.

கே.—அதற்கு மோயிசன் யென்னசொன்னார்?

ம.—இப்படிப்பட்ட கருத் துக்குநான் போர்த்தவனல் லவென்று பின்வாங்கின விடத்திலே நானுனக்குத் துணை யா பிருப்பெனென்று தம்முடைய கட்டளையை விசுவ சிக்கச் சிலவடையாளங்களையும் காண்பித்தார்.

கே.—அந்த வடையாளமென்ன?

ம.—அவர் கையிலிருந்த தடியைப் பணியாட விக்கச் சர்ப்பமாச்சுது மறுபடியும் கைதொடத் தடியாச்சுது இதுதவிர வுன்கையை முகட்டிலே வையென்று திருவுளம் பற்றினபடியே அவர்க்குக் குஷ்டமாச்சுது மறுபடியும் வைத் தெடுக்கக்குணம் சூது. இந்த யிளன் டையாளம் விட்டுக் கெக்கையிற் னாவீர் இரத்தமாகவும் இது முதலான வநேச புதுமைகள் செய்து வரங்கொடுத்தார்.

கே.—அத்தான் மோயிசன் போகத் துணிந்தாரோ?

ம.—நான் பேச்சுக்குச் சமர்த்தனல்ல வென்று கூச் சட்டப்பட்டதினால் வாய்ச்சாலகளுன் ஆரோனென்ற அவன் தமையனையும் கூட்டிப்போகக் கட்டளை யிட்டனுப்பினார்.

கே.—மோயிசனும் ஆரோனும் பார்வோனிடத்திலே

போயந்தக் டட்டளை சொன்னதற்கு அவனென்ன சொன்னான்?

ம.—நாஸுங்கள் தேவனை யநியென்று சனங்களை யதிகமாய் நெருக்கம்பண்ணத் தன்னுட்கருக்குக் கட்டளை யிட்டான்.

கே.—அப்போது மோயீசன் அவனுக்கென்ன அடையாளங் காண்பித்தார்?

ம.—சர்வேஸ்வரனார் பெற்ற வரத்தின்படியே தன் தெண்டுகோலைத் தறையிலேயுன்றிச் சர்ப்பமாகிவினார்.

கே.—அதற்குப் பார்வோனென்ன செய்தான்?

ம.—தன்னுடைய வித்தைக்காற்றை யழைப்பிக்க அந்தப்படி அவர்களுக்குச் சர்ப்பஞ் செய்திருந் தேவகட்டளையை கம்பவில்லை.

கே.—அதிலுள்ள மோயீசனும் ஆரோனும் யென் செய்தார்கள்?

ம.—அவ லிராச்சியம் பிடிக்கத்தக்கதாக ஒன்றின் மேலொன்று கடினமான ஆபத்து யிடுக்கங்களை வரப்பண்ணினார்கள்.

கே.—அந்த யிடுக்கங்களைன்ன?

ம.—முதலாவது ஹெப்தகண்ணிர் யிரத்தமாகிக் குடிக்கத்தண்ணீ ரில்லாபடிக்குப் பண்ணினார்கள், இரண்டாவது தவளைக்கட்டம் பாம்பி உண்டினை தின்பினை நெருக்கப் படுக்கை சகலத்திலுநிறையலாந்தது, மூன்றாவது கண்கள் துஷ்டப்பெனுகி மனிதர் நெருக்கங்கையு மரிக் லாசகது நான்காவது ஈத்கிரங்கள் பரந்து தேச சமஸ்தம் தமக்கத்தமாச்சது, ஐந்தாவது தானியவிளைவு கருகும் ஆமிமாடு களுக்கு மழிவுவந்தது, ஆறாவது மனுஷர் நெருக்கங்களுக்குத் தொப்புண் குட்டம். த அந்த அரு வருப்பிலுல் வித்தைக்காற மோமப்போனார், ஏழாவது கண்மழை வருவித்து நெருக்கம் மலர் மாங்கனையுமிடத்தது, எட்டாவது தந்துக் கிளிகன்பரந்து விஞ்சின பச்சிலைகளெ ல்லாமழிந்தது, ஒன்பதாவது மூன்றுநாள் கனயினுள் மழி ஓறாவர் முக மோருவர்கான மாட்டாமல் பிம்பித் நெருத்திர் கள், இந்தவிடுக்கங்களெல்லாம் பார்வோன் சனங்களுக்கல்லா கே கொடுப்பனங்களுக் கொடுநெருக்கமு மில்லை.

கே.—இந்த நெருக்கங்களால் அவன் சனங்களை விட்டானோ?

ம.—நெருக்கங் கண்டபோத்திலே யது நீங்கினால் விடுவேனென்றும், நீங்கினதிற்பின் கன்னெஞ்சாய் விடாமலு யிருந்தான்.

கே.—அப்போ தெப்படி புறப்பட்டார்கள்?

ம.—பத்தாவது குழந்தைகளைச் சங்கரிக்கவே எல்லா ரும் போக விடைகொடுத்தான்.

கே.—மோயீசன் ஏவின யிடுக்கங்களால் எவ்வித ராச்சியம் எத்தனைகாலம் பிடிக்கப்பட்டது?

ம.—ஆனிமாதம் துவக்கிப் பைங்குனி மாதமட்டும் பத்துமாதம் பிடிக்கப் பட்டது.

கே.—அந்நிமித்தமென்ன?

ம.—பார்வோன் இசுராயெல் சனங்களுடைய பிள்ளைக ளைச் சாகரத்திலே யழுத்தி பத்துமாதம் பண்ணினபிழைக்கு அவனிராச்சியமுடி பத்துமாதம் பிடிக்கப்பட்டது.

கே.—இசுராயெற்சனங்கள் புறப்பட்டவகையெப்படி?

ம.—தங்களுடைய ஆமிமாடு பண்டம் பணதி சகல தாம் வண்டியி லேற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

கே.—அவடத்திலிருந்து புறப்பட்ட ஜன மெவ்வளவு?

ம.—குழந்தைகளும் பெண் பிள்ளைகளும் தவிர ஆண் பிள்ளைகள் 600-சனமும் துணைக்குஞ் சமைக்கும் போசனங் களுக்கும் கணக்கில்லை.

கே.—அவர்களை யந்தராச்சியத்தி னடிமைத் தனத்தி லின்று மீண்டெடுத்த வுபகாரத்துக்குச் சர்வேஸ்வரன் கட்டளை பண்ணினதென்ன?

ம.—அவர்கள் யப்புறப்படுத்தித் தள்ளி விட்டிருந் து மாதந்தோறுஞ் சிம்மநிப்பொசித்து பால்குவைக் கொண் டாடக் கற்பித்தார். இதல்லாமல் அவர்களுக்காக எரித்தா ருடைய தலைப்பிள்ளைகளைச் சாகப்பண்ணினதினால் தங்க ளுடைய தலைப்பிள்ளைகள் தேவ கோவில்களுக்குத் தாசராக ளும் ஒப்புக்கொடுக்கக் கட்டளை பண்ணினார். இப்படியே மோயீசன் இசுராயெல் சனங்களைத் தனது தெண்டுகோ லின் வல்லணையாற் பார்வோன் கையினின் றெடுத்த தற்குக் கிறிஸ்துநாதர் சிலுவை மீமித்தியமாய் மனிதரைப்

ந. - ம. சருக்கம்.

சர்வேஸ்வரன் இஸ்ருயேற் சனங்களுக்கு வேதம்

கொடுத்த வகை காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—சர்வேஸ்வரன் இஸ்ருயேல் சனங்களுக்கு வேதங் கொடுத்த வகை யெப்படி?

ம.—சர்வேஸ்வரன் மலையோரத்திற் சேர்ந்தவுடனே வேதங்கேட்க எல்லாநாயும் ஆயித்தமாயிருக்கச் சொல்லி மூன்றாம்நாள் இடி மின்னல் முழக்கம் வெருவாயுண்டாய்க்குமா என மெகம் இருள் மூடி மலையிற்புகைத்து எக்காளச்சத்தமாகத் தேவ வேத கற்பனைகள் கேட்கப்பட்டது.

கே.—அந்தக்கற்பனைக ளென்ன?

ம.—முதலாவது—உன்னை எரித்துராச்சிய வாடிமைத்தனத்தினின் றெடுத்தவுன் சர்வேஸ்வரனோடே நமக்கு முன்பாக அந்நியதேவர்களை வைக்கவும், வானம் பூமி சமுத்திரத்திலுள்ள யாதொரு சுருபசாயல் செய்து வணங்கவும், வேண்டாம். இந்த கற்பனைகளை மீறினவர்களுக்கு நாவார் தலைமுறைமட்டு மாக்கினாயுன், செலுத்தின வர்களுக்கு நாவார் தலைமுறைகணக்கா யிரக்கமும் பண்ணுவேனென்று திருவுளம்பற்றினார்.—உ-வது—சர்வேஸ்வரனுடைய நாமத்தை விண்சத்தியமாய்ச் சொல்லாதே அதைச் சொன்னவன்பாதகனாவானென்றும், ந-வது—சனிக்கிழமையை யாசரிப்பாய், ஆறாநாள் சகலவேலைபுஞ்செய்து ஏழாநாளிலேயுன்னுடைய மக்களென்கிலும், அடிமை மிருகமுதலிய வீட்டிலிருக்கும் யாரானாலு மொருவேலைபுஞ் செய்யவேண்டாம். அதேதேவரிற் சர்வேஸ்வரன் ஆறாநாளிலே வானம், பூமி, சகலதும் படைத்து, ஏழாநாளிலே யிளைப்பாறினது ஓலந்த நாளை யாதிர்வதித்து, அசாரத்துக்கேற்றநாளாக்கினான் என்றும். ச-வது உன் தாய்தந்தையைச் சங்கிப்பாய், அப்படியாயுன் சர்வேஸ்வரன் உனக்குக்கொடுத்ததேசத்திலே நீளிப்ப யென்றும். ந-வது—கொலைசெய்யாதே யென்றும். சு-வது—மோகசஞ்சாரம் பண்ணாதேயென்றும். ஏ-வது—களவு செய்யாதேயென்றும். அ-வது—புறத்தியாலுக் கெதிராகப்பொய்சாட்சி சொல்லாதேயென்றும். கூ-வது—பாதாரத்தை விரும்பாதேயென்றும். டி-வது—புறந்தியாருடைய ஆளடிமை மாடு மிருகம்

ஒன்றையு மபேட்சியாதேயென்றும். இந்தப் பத்துக்கற்பனைகளத்திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—வானம் பூமி சமுத்திரத்திலுள்ள சுருபச்சாயலை வணங்க வேண்டாமென்ற தேப்படி அந்தச் சுருபங்களென்ன?

ம.—வானத்திலிருக்கிற நிலவு, பொழுது, வெள்ளி, முதலான ஆகாசத்திற் பறக்கிற பட்சிசாயலும், பூமியிலுஞ், சமுத்திரத்திலுமிருக்கிற மிருகம், மட்சசாயலும் இவ்விதசுருபமும் விலக்கினாரென்றும் மோயிசன் தானே தெரிந்துகொடுத்தார் அதல்லாதே மெய்யான சுருபம்விலக்கவில்லை.

கே.—வானத்திலிருக்கிற தேவதூதர்களுடைய சுருபம் விலக்கவில்லையோ?

ம.—அந்தச் சுருபங்களைப் பொன்னாற் செய்தவைக்கத் தேவன் கற்பித்ததினால் விலக்கவில்லையென்றறியலாம்.

கே.—கிறிஸ்துநாதருடைய சுருபமும் தேவமாதாமுதலான மோட்சவாசிகளுடைய சுருபமும்தினால் விலக்கினதோ செய்யக்கற்பித்ததோ?

ம.—அக்காலத்திலே கிறிஸ்துநாதர் பூலோகத்திலே வரவுமிடில்லை, தேவமாதா முதலான மோகஷவாசிகள் மோகஷத்தருப் போகவுமிடில்லை, அதினாலந்த சுருபங்களை அந்தக் கற்பனைகளிலே கிரகிக்கவில்லை.

கே.—ஆலுலிப்போது அதை வணங்குகிற தெப்படி?

ம.—கிறிஸ்துநாதர் பூலோகத்திலே வந்ததினின் பின் தம்முடைய திருமுகம் துடைத்த தூயிலிலேயு, மரித்ததேகம் பொதிந்ததூயிலிலேயுத் தமது சுருபம்பதித்துக்கொடுத்தார். இவ்விடத்து சாந்து புறநுபமாயிறுங்கி அந்தச் சுருபமுங் காண்பித்தார். தேவமாதா முதலான மோகஷவாசிகளும் பத்தியுள்ள வர்களுந் தத் தோன்றி, கொவில்களையுஞ் சுருபத்தைபு முண்டாசுச்சொல்லி யத்தாலாச்சரிய சகாயம்பண்ணிவருகின்றனர். அதினாலப்படிப்பட்ட சுருபங்களின் ஆசாரஞ் சர்வேஸ்வரனுக்குப் பொருத்தமாயிருக்குதென் றறியப்பட்டது.

கே.—இப்படி சொல்லப்பட்ட கற்பனைகளைத் தவிர வேறு வேதக்கிரமங்களைச் சர்வேஸ்வரனறி வித்ததுண்டோ?

ம.—மோயிசனை மறுபடியு மலையிலே யழைப்பிடுத்து, அவன் நார்பது நாளன்னபாந மில்லாதிருக்க, லோகம்

படைப்புண்ட நான் துவக்கம் நடந்தவர்த்தமானமும், வேறே யனேகம் வேதவிசேஷக்ரமங்களைப்பூசி, சடங்குகளையும் கட்டினையிட்டதுந்தவிர, அந்தப் பத்துக்கற்பனைப் பிரண்டு கற்பலகையி லெழுதிக்கொடுத்தார்.

கே.—மோயிசன்மலையிலிருந்து யிறங்குந்தனைபுஞ் சம்பவித்ததென்ன?

ம.—தாழ்விருந்த சனங்கலிவர் வரத்தாமதமானதினால் ஏதோசம்பவித்ததென்று நினைத்துத், தங்களுக்கு வழிகாண்பிக்க வேறே தேவனைச் செய்துதர வேணுமென்று, ஆரோனைநெருக்கித் தங்கள் பொன்னாபரணங்களால் ஒரு ரிஷபசுருபத்தை யுண்டாக்கி வணங்கி ஓர்கள்.

கே.—இப்படிப்பட்ட பாதகத்தை மோயிசனறிந்து என்னசெய்தார்?

ம.—அந்தச் சுருபத்தை யுதைத்து சுட்டு நீராக்கிப்பாதகருக்குக் குடிக்கக்கொடுத்தார். இதல்லாமலந்தப் பாவத்துக்கு மனஸ்தாபப்பட்டாத வன்னெஞ்சரைத் தேவகட்டளை யின்படியே வதைக்கச் சொல்லி இப்படிப்பட்ட வேதகற்பனைகளை மீறினவர்களுக்கு நரகஸ்தல முண்டென்று காண்பித்தார்.

கே.—மோயிசனுக்குச் சர்வேஸ்வரன் கற்பித்தவதை சடங்குக் கொல்லா யிப்போதுகடந்துவருகின்றதோ?

ம.—கிறிஸ்து வரவுகண்டயாளமாய்க் கட்டளையிட்ட செம்மறிப்பொசிப்புச், சேஷனாக முதலான சடங்குகள் அவர் வந்ததின்பின் வழக்கமற்றுப் போச்சது, இதல்லாமற்பத்துக்கற்பனை ஒழங்கிலேயுஞ் சனிக்கிழமை யாசரியாமலது நினைவாய் ஞாயிற்றுக்கிழமை யாசரிக்கப்படுகின்றது.

கே.—அதற்குக் காரணமென்ன?

ம.—சர்வேசுவரன் லோகத்தைப் படைத்த வுபகாரத்தை நினைத்தந்தக்கதாக அது நிறைவேற்றின சனிக்கிழமையி லிளைப்பாற்றி யாசரிக்கக் கற்பித்ததுண்டு, ஆனால் இப்போது நமதாத்தாம யீடேற்றம் ஞாயிற்றுக்கிழமை யிற் றைவேற்றி யிளைப்பாற்றினதினால்ந்த வுபகாரத்தை நினைக்க ஞாயிற்றுக்கிழமை யாசரிக்கக் கட்டளையா யிருக்குதென்றறியக்கடவது.

ம - ம. சருக்கம்.

வேதகெற்பாரகடார முதலானதுகளை யுண்டாக்கின வகையுந், காணாதேசத்தைக்கிட்டிச் சேரு மட்டும் நடந்த விசேஷங்களும் காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—இவையேற் சனங்களுக்குச் சர்வேஸ்வரன் வேதங்கொடுத்ததின் பின் அதின் பூசியத்துக்குக் கட்டளை யிட்ட கருமங்களென்ன?

ம.—வேதகெற்பாக்கடாரத்தையும், தீபதூபபாத்திரம், பிழிந்த சையாபரண முதலான தேவபூச்சியத்துக்கு உபயோகிப்பதற்குச் செய்யக்கட்டளை யிட்டார்.

கே.—வேதகெற்பாரமுண்டாக்கினமாதிரிகையென்ன?

ம.—பெட்டகம்போல் இரண்டாடாமுடிகளமும், ஒன்றரைமுழ அகலமும், புதினமேலேமூடி, வளைத்து, உள்ளும் புறம்பும் பொன்பூசி, யிரண்டு புறத்திலே இருதேவதூதருடைய பெற்சுருபமும், முண்டாக்கியிருந்தது.

கே.—வேதகெற்பாரத்தில் வைத்திருந்ததென்ன?

ம.—வேதமெழுதின கற்பத்திரங்களும், ஆகாசத்தாற் சூழியத் மன்னாவென்ற ஓய்வனமும், அதற்குப்பின் பிற்பித்த ஆரோகனமைய தென்னுசோலு மதில் வைத்தாசரிக்கப் பட்டுவந்தது.

கே.—அதாற் சறுவேசுவரன் காண்பித்த வாச்சரிய மென்ன?

ம.—ஒருவாடிவானமேகம் வந்து அதை லாடிப் பிரகாசிக்காண்பித்தது அதுவில்கின ஷடனே சனங்கள் நடக்கவும், மூடினஷடனே லங்கவும், இப்படியே வழிகாண்பித்துவந்ததுந்தவிர அதுபோகிறவிடங்களிலே சத்துராதிகளுக்குப் பயங்கரமும், அதைத் மதியாதவர்களுக்கு ஆத்திரமும் உட்டிக்குழுவின காண்பித்துவந்தது. அதிலு லதுசேனைக் கிணடைய தம்பிரானென்று பெயராய்ப் பூசைவழிப் பாடுகளைப்பண்ணி யாசரிக்கப்பட்டு தேவ சுருபங்களுடைய ஆசாரமுங்காண்பிக்கப்பட்டது.

கே.—இத்தோடு இசுரையேல் சனங்கள் நடக்கிற வழியிலே சம்பவித்தவேறே விசேஷங்களென்ன?

ம.—சர்வேசுவரன் பண்ணின வுபகாரங்களை யெண்ணு மலவநம்பிக்கைப் பண்ணினவர்களுக்கு வந்த ஆர்ச்சியவித வீரக்கிளைகள் முதலான அனேக விசேஷங்கள் காணப்பட்டது.

கே.—அதெப்படி?

ம.—சிலபேர்கள் வழிகடந்து இளைத்தோமென்று மு னுமுணுகிறபோது தேவமுனிவரால் ஆகினைவந்து யெரி ந்துபோனார்கள். சிலபேர்கள் எசித்திராச்சியத்திலே தின் காய்கனிமச்சமாங்கிலும் எப்போகிடைக்குமோவென்று பெ ருமூச்சுவிட்கிறபோது காடைக்குருவி மாங்கிலும் திராயப் பட்டு அதுவாயிலிருந்த தேவமுனிவரால் செட்டிப்போனா கள். இன்னமுஞ் சிலபேர்கள் காணன்றேசத்திற் று கள் இருக்கிறார்களென்ற செய்திகேட்டு அறிந் போகமாட் டோமென்று எசித்திராச்சியத்துக்குத் திரும்புகிறபோது வழியிலே சத்திராசிகளால் கொலைண்டார்கள். இன்னமும் கோரோ தத்தானு எயிரோனென்ற இந்த மூன்றுபேர் குழப் பம்பண்ணி மோயீசனை மதியாமல் தங்கனமனதாய் இருநா ற்றையப்பதுபேர்களைச் சர்வேஸ்வரனுக்குத் தூபங்கொடுக்கிற வர்களாய் தெரிந்துகொண்ட விடத்திலே யந்தக் குழப்பம் பண்ணின மூன்று பேரிருந்த யிடத்தேசுநி பூமிவிழுந்தது தல்லாமல் அவர்களாற் றெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தூபக்கூறு 250 பேருந் தூபக்கலசை கையிலிருந்த ஆகாசவக்ஷியா லெரிந்து போனார்கள். இன்னமுமிந்தச் சரவுகளைக் கண்டு அதிகமாய்க் குழப்பமோயீசனோடு யெதிர்த்தவர்கள் 14,700 பேர் செத்துப்போனார்கள்.

கே.—அதிலுள்ள மோயீசன் தூபபூசாரிகளைத்தெரிந்து கொண்டவகை யெப்படி?

ம.—இசுரையேலின் பலிரண்டு சோத்திரத்தோர் பே ராற் பன்னிரண்டு தெண்கோல்களை யெடுத்து தேவசந் தியில்வைக்க லேவிகோத்திரத்தின் பேரால் வைத்த ஓரோ னின் தெண்கோல்தழைத்துக் கனித்ததின லந்த கோத்தி ரத்தோர் மாத்திரம் குருப்பிரசாநியாக வாழ்ந்து ட்டுவர் தார்கள்.

கே.—இதிலுள்ள கண்ட விசேஷமென்ன?

ம.—இன்னமுஞ் சிலபேர்கள் இத்தனை வரு மன்னுவென்ற ஓய்வனத்தினும் உங்களுக்குக் கனிப்

தென்று ஆவலா தியாய்ச்சொன்னபடியால் அக்கினியமாய்ச் சர்ப்பங்களவர்களைத் தீண்டியெரிஷ்டாய்ச் சாகலாச்சுது. கே.—அப்போது மோயீசன் என்னசெய்தார்?

ம.—அவர்கள் பாவத்துக்கு மனஸ்தாபப்பட்டதினால் தேவகட்டளையால் வெங்கலத்தாற் சர்ப்பருபத்தைச் செய் து மரத்திற் றூக்கிவைக்க அதைப்பார்த்தவர்கள் ருணமா வார்கள்.

கே.—இதின் விபரமென்ன?

ம.—ஹிஸ்துராதர் பாவங்களுடைய வேஷமாய்ச் சிலு வைத்திற் றெங்கிப்பசாசால் வருகிற பாவவிஷத்தைக்கு யாத் துண்டாய் யானமாகப்பட்டது.

கே.—இப்படியே எசித்திராச்சியத்தின் மின்னு பிறப் பட்ட பேர்களில் எத்தனைபேர் செத்தார்கள்?

ம.—கலேவு, யோசுவாவென்ற இருவரைவிட்டு மற்ற முதத்தவர்க ளெல்லாருந் செத்து அவர்களாற் பிறந்த பிள்ளை கள் பூபரியவரானார்கள்.

கே.—காணுந் தேசத்துக்குக் கிட்டினவுடனே சம்ப வித்ததென்ன?

ம.—மோயீசனந்தச் சனங்களை நடப்பித்த பிரயாசத் சர்வேஸ்வரன் அவருக்கு மோஷ யினைப்பாற்றியை க்கொடுக்கத் திருவுளமானார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—அவரை நெடுவென்கிற வுன்னத மலையிலழைத்து அதில் மின்னு காணுந்தேசத்தின் பட்டணக்கிராமாச்சியஞ் சீர்மையெல்லாம் காண்பித்தது அவன் சீவியகால முடிதிற தையு மறிவித்தார்.

கே.—அப்போது மோயீசன் யென்ன செய்தார்?

ம.—அந்தக் கிளைகளை நடப்பிக்கத் தன்னிடமாய் யோ சுவாவென்றவனைக் கற்பித்துத் தனக்குக்கிடைத்த வரப்பிர சாதமெல்லா மவனையப்பண்ணி இஸுரையேல் கோத்திரம் பணிரெண்டுகும் மேல்வரும் விசேஷங்களைச் சொல்லியா ரிவதினது தங்குமுடைய சுசிந்தவாத்தாமத்தைச் சர்வேஸ் வரனுக்குக் கையளித்தார்.

கே.—அவருடைய சரீரமெங்கே யடக்கப்பட்டது?

ம.—அந்தச் சரீரஞ் சர்வேஸ்வரனுடைய தெரிசனை யால் மகா திவ்ய காகியடைந்ததினால் யாதொரு மனி

தர் கைதொடாதபடிக்குச் சர்வேஸ்வரன் றுமேயொருவரு
மறியாதபடித்தி லடக்கம்பண்ணினார்.

கே.—எசித்திராச்சியத்தி லிருந்து கானுன் தேசத்து
க்கு வர யெத்தனைவருஷிற் சென்றது?

ம.—40 வருஷிற் சென்றது.

கே.—அம்மாத்திர நாட்சென்ற காரணமென்ன?

ம.—கொஞ்ச வழியாயிருந்தாலுஞ் சர்வேஸ்வரனவர்
கள் மனதைச் சொதித்துச் சுத்தம்பண்ணினு ரென்றறியத்
கடவது.

ரு ம். சருக்கம்.

இஸுறயேல் சனங்கள் கானுன் தேசத்தைக்கைக்

கொண்டவகை காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—இஸுறயேல் சனங்களை யோசுவா கானுன் தேசத்
துக் சூப்பித்தினவகை யெப்படி?

ம.—அந்ததேசத்தின் எலகையான யொடுதாநதியோர
த்திற் சென்றவுடனே தேவகட்டளையின்படியே யூசாரிகள்
வேதகெற்பாரத்தைக்கொண்டு ஆற்றிலிறங்க ஆற்றத்திற்
சீருபிறமாய் விலகி நடு ஓடாய்க் கரைப்பட்டார்கள்.

கே.—இப்படிப்பட்ட வல்லமையோடு இவர்கள் வரு
கிறசெய்தியை யந்த தேசத்தார் கேட்டென்ன செய்தார்
கள்?

ம.—மகா பயங்கரத்தோடு தங்கள் பட்டணங்களை
வெகுவாய்ப்பலப்படுத்திச் சூதானம் பண்ணினார்கள்.

கே.—அப்போயோசுவா அந்தப்பட்டணங் கைக்கொ
ண்டவகை யெப்படி?

ம.—முந்த முந்த செரிக்கோவென்ற பட்டணத்தில
முடுகின டுடனே தேவகட்டளையாய் வேதகெற்பாரத்தைக்
கொண்டு ஏழுநாள் நிருவிழாமேனாயாய்க் கேட்டினையைச்
சுற்றி யோழாநாளிலே யெல்லாருஞ் செயஞ்செய்யுண்ட
ஒரு சத்தமாய்க் கூர்நூலிடக் கோட்டைமதில்கள் தாண்ட
மிடிந்து விழுந்து பட்டணங் கைவசமாக்கப்பட்டது.

கே.—இதன்பின் செரிக்கோ பட்டணங் கைகேந்த
வகையெப்படி?

ம.—அந்தப் பட்டணத்து ராயன் வெகுதெய்வீரத்
தோடு நாலுராசதானிகளுடைய சேனைகளையும் உதவியாய்க்
கொண்டு, யெதிர்த்தயிடத்திலே யோசுவா தேவவல்லமை
யோடு தன்னுடைய சேனைகளைக்கொண்டு இரவிலேயவர்கள்
மேலே யெதிர்க்க அந்த ராசாக்களுடைய சேனைகள் கண்ட
கண்ட திக்விடோடுநிற்போது ஆகாசத்திலிருந்து கன்மாரி
பெய்து டாதிப்பேரிந்தார்கள் மற்றவர்கள் செயங்கொள்
றன் பொழுது பங்கிறதினாள் யோசுவா சர்வேஸ்வரனைப்
பிரார்த்தித்தபொழுது முப்பது நாழிகைமட்டும் பொழுது
கண்டுகொள்ளாமலிருந்து முழுதுஞ்செயங் கொண்டதின்
பிறகு அந்தமிக்கப்பட்டது.

கே.—இதன்பின் மற்றப்பட்டணங்களைக் கைக்கொண்ட
வகையெப்படி?

ம.—ஆகாசத்திற் பட்டணத்து ராயனோடு இருபத்தி
நாலு மண்டலநிபர் படிக்கொண்டு முந்தாறுயிரம் படை
வீரர்களோடும், எண்ணிக்கையிலலாத குதிரைவாகனங்களோ
டும், மணலளவாய்ச்சனங்கள் யோசுவாவோடே யெதிர்த்த
வடத்திலே யவன் சர்வேஸ்வரனுடைய வல்லமையைக்கொ
ண்டு அவர்களுக்கு நடுவிடமாய்ப் பிறிப்பாய்ச் சத்துருசேனை
யிற்றிப்போனார்கள். அப்படியேகானுன் சீர்மையிலடங்கிய
முப்பத்தொரு ராசதானிகளையு மவர்களுடைய பட்டணங்
களையும் யோசுவா தேவவல்லமையினாற் கைக்கொண்டு இஸ
றயேல் கோத்திரம் பன்னிரண்டுக்கும் பகுத்துகொடுத்தார்.
சர்வேசுரன் அபிரான் சந்ததிக்குப் பால்பொழிநிற ராச்சியங்
கொடுப்பெனென்று 545 வருஷத்துக்குமுன் கொடுத்த வாக்
குப்பிரகாரஞ் செய்தப்பட்டது.

கே.—அதன்பின் யோசுவா யெத்தனை வருஷமிருந்
தார்?

ம.—அந்தப் பட்டணத்தோரை ஒழுங்குபடுத்தித்தனை
41-ஞ் சிறிதாலுஞ்சிவித்து 160 வயதாளியாய்த் தம்முடைய
சுகிர் ஆயிசை முடித்தார்.

கே.—நீதிபானுன் சர்வேஸ்வரன் அந்த ராசாக்களு
டைய பட்டணங்களை யெடுத்து இஸுறயேல் சந்ததியாருக்
குக்கொடுத்த றாயமென்ன?

ம.—அந்த ராசாக்களுடைய அன்னித்தாலுஞ் சனங்

களுடைய பாவமிக்குடியாலுந் தேசங்களை மாற்றத்திருவுள மாணர்.

கே.—இஹையேல் சந்ததி யிந்த தேசத்தையடைய நாற்பது வருஷம் வகுந்திரவழியாய் லோக ஓய்வனமன்றிப் பாடுபடவும், இத்தனை சத்துராசிகளோடு போர்பொருதவுஞ் சர்வேஸ்வரன் சித்தமான விபரமென்ன!

ம.—காணுதேச மோக்ஷராச்சியத்துக் கலையாளமா னுதின லந்தவழியே நடக்கச் செய்ததினால் கிறிஸ்துநாட் யினத்தினுடைய நாற்பதுநாள் பசியொழுத்துப் பசாசின் சோ தனைகளைச் செய்தித் தமோ காண்பித்த விபரமாம். அப் படியே நாமும் ஒரு சந்தியொழுத்தல் முதலான தவத் தோடு உடலுலகம் பேயென்ற சத்துராசிகளை வென்று அமிர்தம் பொழிநிற மோக்ஷராச்சியத்தைக் கைக்கொள்ள வேணுமென் றறியக்கடவது.

கூ. ம. சருக்கம்.

இஹையேல் சந்ததியை நடப்பித்த நடுவர்களு

டைய வகைகாண்பிக்கப்படுவது.

கே.—மோயீசனும் யோசவாவு மரித்ததின் பின் இஹை யேல் சந்ததியை நடப்பித்தார்!

ம.—சர்வேஸ்வரன் தெரிந்துகொண்ட நடுவர் நடப்பித் துவந்தார்கள்.

கே.—அந்த நடுவர்களில் அதிகாரித்திபெற்றவர்களார்!

ம.—சேதையோன் தேவவல்லமையாலுஞ் சஞ்சோன் சரீரவல்லமையாலும் சாமுவேல் திவ்விய திரிஷ்டி வல்லமை யாலும் அதிக கிர்த்தியுள்ளவர்களாம்.

கே.—சேதையோனுடைய தேவவல்லமையின் விசே ஷமென்ன!

ம.—சர்வேஸ்வர னவனைப்படைத்தலையுடைய தெரிந் துகொள்ளுகிறபோது அதின் வெற்றியை முன்னகாட் சியாகக் காண்பித்தார்.

கே.—அதெப்படி!

ம.—அவன் தேவசித்த மறியவேணுமென்று தன் கம் பளத்தை பிரவிற களத்தில் விரித்து கம்பளத்தில் மாத்தி

ரம் பணிபெய்து, சனத்திற் பெய்யாமலிருந்ததல் செயங்கா ண்பெனென்று சொல்ல, அப்படியே வந்தது. மறுபடியுந் களத்திலேபணிபெய்யவும், கம்பளியிலே பெய்யாமலிருக்கவு மென்றுசொல்ல அதுவுமப்படியே யானதைக்கண்டு சர்வே ஸ்வரனுடைய வல்லமை தனக்குத்திடக்கிறதை விசுவாசி த்தான்.

கே.—இதின்விபரமென்ன!

ம.—உரோமமுன்ன கம்பளி தேவ செம்மறியாகியு கிறதென்குட்கலையாளமா யவர்பணிபென்கிற ஜனமாத் தவாந்து பிரசாதத்தால், களமென்கிற லோகத்திலே பிறந்து லோகத்தையும் பசாசையும் வெல்லுவாரென்ற விபரமாம்.

கே.—சேதையோன் படைக்குப் போகிறபோது சர் வேஸ்வர னவனுக்குக் கற்பித்த தென்ன!

ம.—அவன் முப்பதியிராய் காலாட்களோடு போகிற தைக்கண்டு அத்தனை சனவல்லமையோடு போனால் தம்மு டைய வல்லமை காணலாயிராதென்று கொஞ்ச சனமட்டுந் தெரிந்துகொண்டு போகக்கூட்டினாயிட்டார்.

கே.—அப்போ சேதையோன் யென்னசெய்தார்!

ம.—முந்நாறு ஆட்களை மாத்திரம் தெரிந்துக்கொண்டு திரை வந்துப்பிவிட்டுப் படைக்குப்போனார்.

கே.—படைக்குப் போனவிடத்திலே செயற்கொண்ட லுபாய்மெப்படி!

ம.—மெதியாளென்ற சந்திராதி பாளையத்தை முந் தூறுபேரும் முன்னுசங்கமாய் விரைந்து ஒவ்வொருவன் கை யில் ஒவ்வொருவனுக்குப் கலங்களுந் தீக்கொள்ளிகளுந் கொண்டு யெல்லா மொருமிக்க ஏக்காளமுதிகுயக் கலங் கையுமுடைத்து தீக்கொள்ளிகளை விளக்கிச் செய்து செயம் சேதையோன் வானத்தேவவானென்று ஒரு சத்தமாய்க் கூக்குரலிட சத்துராசிகள் தமொறி தங்களுக்குள்ளேதானே யொன்று கொண்டு வெட்டிக்குத்திச் செத்து மற்றவர்க ளோடும் போனார்கள்.

கே.—சஞ்சோனுடைய சரீரவல்லமையின் விசேஷ மென்ன!

ம.—அவன் விவாவதும் விசாரிக்கப்போம் வழியிலே யொரு சிங்கத்தினலகைக் கையாற் கிழித்துக்கொண்டு போ ட்டான்.

ம.—இருப்பிச் சங்கிலிகளாற் கட்டி யிருக்கனையும் ழிடிங்கி காசாவென்ற தங்கள் பட்டணத்திலே கொண்டு போய்த் திருகைக்கல்லாலே மாவரைக்கவைத்தார்கள்.

கே.—அதன்பின் சம்பவித்ததென்ன?

—அவன் நிலையிற் வளர்ந்துவழிப்போய் நேரத் திலே சத்தாராதிக ளவனைப்படித்து நூலுத்தால் திரு விழாக்கொண்டாடி அவனையும் பெயக்கோவிலிலே கொண்டு போய் இன்னு தூணுக்கு நடுவிலே வைத்து கோவிலின் பாத சூழ்சோன் தனக்கு முந்தினவுதவண்கள் சர் வேஸ்வரனப்பிரா க்தித்து தனது சேவனோடு சத்தாராதிகள் சேவலுங்கடமடியப் பிழைத்து இருகையா விரண்டு தூண் ளையும்சைக்கக் கோயிலிடுத்து விழுந்து அதற்குள்ளிருந் தாசபிரதாவி முதலான மூவாயிரஞ் சனங்க ளை விறந்தார்கள்.

அப்படியே கிறிஸ்து நாதர் தம்முடைய பிராணனைக் கொடுத்து ஆத்தாமசத்தாராதிகளைச் செய்து தகராணங் காண் பிக்கப்பட்டது.

கே.—சாமுவேலுடைய திருநாட்டிப் பிரசாதத்தின் விசேஷமென்ன?

ம.—ஆளுயிபென்ற அவன் தாய் நேர்ந்தபடிக்கொண் ண்ற திருநாட்டிப் பிரசாதிக்குச் சேஷனாய்க் கோவிலிலே பணிவிடை செய்யவிட்டிருக்கச்சே இரவிலே சர்வேஸ்வர னவனைச் சாமுவேலென்றடைத்து எல்லென்ற குருப்பிழைசா தியின் வரமெல்லாயிவனுக்குக் கொடுத்து இசராயேல் சன ங்களை நடப்பிக்கவுத்தாரமுங் கொடுத்தார்.

கே.—அக்காலத்திலே இலையேல் சனங்களுக்கு வந்திருந்த நெருக்கமென்ன?

ம.—அவர்கள் பாவத்தினால் பிலித்திய சத்தாராதி களவர்களுடைய வனேகதேசங்களைப் பிடித்து வேதகெற்பா ரத்தையும் பறித்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

கே.—வேதகெற்பாரத்திலே தேவனுடைய யிருக்கச் செய்தே சத்தாராதிகள் கையிலே யகப்படச் செய்தவன் சித்தமானதென்ன?

ம.—அத்தால் இலையேல் சனங்களுடைய பாவங்கு றியைக் காண்பிக்கவும் அதைப்பறித்த சத்தாராதிகளுக்கு ஆக்கினையிடவும் வேனுமென்று சித்தமானார்.

கே.—அக்கால் சத்தாராதிகளுக்கு வந்த ஆக்கினை யென்ன?

ம.—அவர்கள் வேதகெற்பாரத்தைக் கொண்டுபோய் தக்கோ னின்ற தங்கள் தேவனுடைய கோவிலிலே வைத் தபிடித்து இரத்திரிமி லந்தத்தேவனுடைய கிறிவேத துறியிற் கொண்டு வரவிலே விழுந்தது. மறுபடியு மதை யெடுத்தவைக்க மீளவும் அதின் கையுங்கு லுழைப டுத்து சரிமுத்துபோகவும் அந்தப் பட்டணத்திலே எவிகள் பிற ப்பட்டி விளைவுகளை யழிக்கவு மணிதருக்குச் சாவுகளாவு டுக்கொள் வரவுமாச்சது.

கே.—அதைக் கண்டு பிலித்திய சனங்கள் யென்ன செய்தார்கள்?

—தவமுணிவு அமரத்தக்கதாக அதைக்கொண்டு துவோமென்று திருவிழாமேனாயாய்ப் பிறப்பட்ட கட்டத்திலே போறமிடமெல்லாஞ் சாவு நோவு அதிகப்பட் டது.

கே.—அப்போ யென்னசெய்தார்கள்?

ம.—அப்படிப்பட்ட தேவன் தங்களிடத்திலே யிருக் கிறதன்மேன்று அதற்குக் காணிக்கைகளைவைத்துத் தலை யிறீற்றிப் பசுக்களைக் கட்டித்தன்கயமாய்ப் போகவிட்ட மிடத்திலே இது இலையேல் சனமிருக்கிற வுரிலே சேரப் பட்டது.

கே.—அதன்பின் சாமுவேல் இலையேல் சனங்களை நடப்பித்த தெப்ப?

ம.—தெறிப் பான சனங்களுடையெல்லாம் கடப்பண் ணியவர்கள் பாவ தினாலே வந்த கேடுகளைக் காண்பித்து யின்மேலொரு விசுவாசமாய் நடந்தால் இழந்த வுரெல்லாங் கைகொடுமென்று புத்திசொல்ல அப்படியே சம்பவித்தது.

கே.—அதெந்தவிதம்?

ம.—அப்படித் தெல்லாரும் மொருவிசுவாச மாய் கொண்டுபோய் பறித்த வுர்களை மறுபடி கையளித்தார்கள். அப்படியே சாமுவேல் முனிவயது செல்லுந்தனையும் இலையேல் சனங்களுக்கு ஒரு தீங்கும் வராதுபடிக்குத் தற்காத்து நடப்பித்து வந்தாரென்றறியக்கூடவது.

எ - ம் சருக்கம்.

இன்றுமே... சத்தியவேதாசனம் கட்டப்பட்டதே தென்ற
இரண்டு இராசாக்களுடைய விசேஷம்
காண்டிக்கப் படுவது.

சாமுவேலுக்குப்பின்... பல்...
டப்பித்தார்?

சீ.—சர்வேசுவரனுடைய கட்டளைப்படியே சாமு
வேல் முறியடிக்கப் பட்டிருந்த ராசாக்கள் டப்பித்
தார்கள்.

சு.—இராசாக்களை யுண்டாக்கச் சர்வேஸ்வரன்
பாபண்ணின் காரணமென்ன?

சீ.—அந்த சனங்கள் தங்களுக்கு ராயன்
என்று கேட்டுக்கொண்டதினால் இராசாக்களுடைய
ஞாய மறிவித்து அவர்கள் கேட்டபடி இராயனுடைய
கொடுக்கக் கட்டளைபண்ணினார்.

சு.—சாமுவேல் தீர்க்கத்தரிசி சொன்ன இராயன்
ருடைய கீதி ஞாய மென்ன?

சீ.—இராயன் உங்களைத் தனக்கு ஐயுறுக்கா
ரர்களுவான் உங்கள் குமாரிகளை அரண்மனைப் பெண்களாக
குமாரன் காணி பூமிகளைப் படைபாடி காணியாக்கித் தனது
யக்காரர்களுக்குத் தர்சன் ஒருக்குத் தியாகமாய்க் கொடுத்த
மற்ற சகலத்திலும் அறு வரியெடுத்து அடுமை வேலை
செய்விப்பானென்றறிவித்தார்.

சு.—அதற்கு அந்தசனங்கள் என் சொன்னார்கள்?

சீ.—எதுவந்தாலும் எங்குளையாடும் படைகளிலே
முன்னிடமும் இராயன் தானே வேணுமென்று கேட்டார்
கள்.

சு.—அப்போது சாமுவேல் ஆரை ராயனாகக் கற்பித்
தார்.

சீ.—பெஞ்சுமன் கோத்திரத்தி... சுவலென்ற
வனை இராசாவின்மேலும் பண்ணிச் சர்வேசுவரனுடைய கட்ட
ளையை யறிவித்தார்.

சு.—சுவலென்றவனெப்படிப்பட்ட ஆரையிருந்தான்?

சீ.—சகல குடியாவவர்களில் உயர்ந்தவனுமாய் ஒரு
வயதுப்பின்னையப்போலக் கவடிவலாமலிருந்தான்.

சு.—அவன் இராச்சியமாம் பண்ணி... வகுப்பைப்
படி?

சீ.—தேவனவருளுக்கு சர்வேஸ்வரனுடைய வல்லமை
பைக்கொண்டு வெகு விரியங்களைச் செய்து தேசத்திலே ககா
த்து அறிவித்த பாதகனுய்த் தேவமுனிவனடைந்தான்.

சு.—அவன்... பந்தமென்ன?

சீ.—ஐயுறையைப் படைக்குப் போனயிடத்திலே சா
வேஸ்வரன் வந்துமுன்னே அவரிடமாகத் தரிந்நான் பூ
யழிபுரிந்துப் பண்ணினான். இன்னொரு நாள்...
த... படைமேன்று சர்வேஸ்வரன் கற்பித்திருக்க இவன்...
அவன்... பொன் வெள்ளி வஸ்துக்களைத் தேவகாணி
... எடுத்ததனால் தேவமுனிவன்
... சர்து அவ்வல்லமைகெட்டுப் பசாடி ஆவோசமா
யிட்டான்.

சு.—அந்நின்பின் சர்வேஸ்வரன் கட்டளைபண்ணின்
தென்ன?

சீ.—பூதாவின் கோத்திரத்திலுள்ள இசயிமகனாகிய
தாவீதென்கிறவனா இராச அபிஷேகம் பண்ணக் கட்டளை
யிட்டார்.

சு.—அவனிடத்திலே... தேவமெனம் பென்ன?

சீ.—அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட டைனே தீர்க்கத்த
ரிசனமடைந்து தத்து கரமண்டலத்தைக்கொண்டு தேவ
அபிரகியாஸங்களைப் பிடினார். இவ்வளவால் சுவலிராயன் பசா
சாவடிக்கப்பட்டும் டைனேயில் இவன் கரமண்டலத்தை வா
சிக்கப்பாடி அதனுடைய...

சு.—தாவீது... விரியமென்ன?

சீ.—இராசாதிக்கரனத்தி லெறுமுன்னே புலிங்கன்
களை அழகுபிணி வகுக்கவல்லவனு யிருந்ததுந்தவிர அ
துக வகுக்க வந்த வெகு பாரதூரப்படை விளையைத்தா
னே அகற்றினான்.

சு.—... யென்ன?

சீ.—... சனங்கள் மகாதேவையென்கொண்டு
சுவலிராயனை வெதிர்க்கவந்தபோது கோலியாதத்தென்ற
வொருராசாதுகன் இருப்புச்சட்டையை யணிந்து சுவலிராய
னையுமறிஞ்சியானவர்களையும்பாந்துகைத்துத்தன்னோடு

தனிப்போய் இருநிச் செயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு நா. யென்றும் செயங்கொள்ளாதவன் எங்களுக்கடிமையென்றுஞ் சபதங் கூறினான்.

கு.—அப்போது தாவீதென்னசெய்தார்?

சீ.—இப்படிப்பட்ட கிந்தனைகளை இவன் செய்து கொண்டு இருக்கும்போது அவன் தலை உயர்த்தி தான் பாதுமென்று அதை யிராயனுக் கறிவிக்கப்பண்ணினான்.

கு.—அதைக் கேட்டு சவுலிராயன் என்னசொன்னான்?

சீ.—தாவீது உயர்த்தித்து அவன் மனத்துணியைக் கேட்டு அதிசயித்தான். அவனை வென்றுவந்தால் தன் மரணத்துக்குக் கொடுக்கச் சம்மதிப்பாய் படைக்கனுப்பினான்.

கு.—அப்போது தாவீது படைக்குப்போய் வெப்படி?

சீ.—இராயன் கொடுத்த ஆயுதவாபரணங்களை தப்போட்டுத் தன்னுடைய தடிபையும் கவணையும் மறந்து கல்லு பெடுத்துக்கொண்டு டோனான்.

கு.—அப்போது கோலியாதென்ற ராசுடிகள் யென்னசெய்தான்?

சீ.—இவன் வருகிறசாயலைப்பாத்து நாயுட்கிற தடியெடுத்தெண்ணைத் தரத்தவந்தடியோவென்று கோபத்தோடு முன்னுக்கு வருகிறபோது இராயன் தன் கவணியை லொரு கல்லைவைத்தெறிப் வவெற்றும் பட்டு விழுந்தான். அங்கோமேயவனைமிதித்து அவன்வாள் ற்றுவே யவன்நிலையை யரித்தெடுத்துக்கொண்டவந்தான்.

கு.—இப்படிப்பட்ட செயத்தைக் கண்டு இராயனும் இராச்சியத்தாரு மென்னசெய்தார்கள்?

சீ.—இராச்சியத்தார் தாவீதைப்புழுத்திச்சொல்ல இராயன் வர்மங்கொண்டு அவனைக்கொல்ல நினைத்தான்.

கு.—அதற்குச்செய்த வினையென்ன?

சீ.—ஒருநாள் தாவீது சுரமண்டலம் வாசிக்கிறபோது இராயனவனை பிடிப்பாலெறிந்து கொல்லப் பார்த்தான். ஆனால், தேவமிருனையால் தப்பினான். இதனைக் கண்டு மூன்றுமுறை ராயன் தாவீதுகைகெட்டபட்டி ருக்க அவன் கொல்லாமற் றையபோடே பொறுத்தான்.

கு.—அதெப்படி?

சீ.—ஒரு படைமுகத்திலே தாவீது ஒளிந்திருந்த

விடத்திலே கற்கெவியிற் சவுலரசு னறியாமல் தாவீதும்போகத் தாவீது அவனுடைய ராசுவுத்தியதிட்டு டோனான் படை வெட்டியெடுத்து இராயனைக்கொல்லாமல் விட்டான். இன்னும் ஒருபடைமுகத்தில் ராயனுஞ் சேனையு நித்திரையாக விடத்தில் தாவீது ராசுக்கடாரத்திற் போயிராயனைக் கொல்லும் வவனுடைய பட்டியையும் தண்ணீர்ச்செம்பையும் கொண்டுவிடுத்து சனங்களை யெழுப்பிக் காண்பித்தான். இப்படியே தன்மனதில் வன்மையில்லாதாயலை யறிப்பண்ணினான்.

கு.—இதன்பின் சவுலிராயன் மரணமடைந்தான் தாவீதுக் கிராச்சியஞ் சேர்ந்தது மெப்படி?

சீ.—பலித்திய சாதியார் பெரும்படைகளா யெறித்துச் சவுலிராயனுடைய மூன்றுகுமாரர்களுஞ் சேனைகளை வதைத்து இராயனையுங்குத்திக் குற்றயிராயன்விட்ட விடத்திலே சத்துராகுமியால் சாகிறதைவிடத் தனக்கையாற் சாகிறது கல்லெடுத்து குத்திக்கொண்டு செத்தான். அப்போது அமலோசித்தென்ற வொருவன் அவனுடைய முடிபையும் இராசாவின் ஆயுதத்தையும் கொண்டுவந்து தாவீதுராயனுக்குக்கொடுத்து சவுலிராயன் செத்த வர்த்தமானத்தையுஞ் சொன்னான்.

கு.—அப்போது தாவீதரசு என்னசெய்தார்?

ம.—யிருந்த இப்போடு தன்னுடையைக் கழித்து அநேகநாளொறுதில் காத்ததன் பின் சவுலசனங்களுடைய சம்மதியுறற் கிம்மே சனா பெயினான்.

கு.—தாவீதுராயன் இராச்சியமானுகிறபோது சம்பவத்தென்ன?

ம.—ஒரு பாவத்திலேவிழுந்து மறுபடியும் அதற்குமன லதாபப்பட்டுத் தன்னுடைய சுகிந்த நெறியை யடைந்தார்.

கு.—பாவத்திலே விழுந்த வகையென்ன?

சீ.—தாவீதுசு வென்றவனுடைய பெண்சாதி குளித்த விடத்திலேயவன்மேலே கண்ணொக்கி யிச்சித்துப் பாவத்திலே விழுந்தார். இல்லாமல் அவன் புறவுணதையறி பாதபடிக்கு அவனையும் பாரமான படைமுகத்திற் கனுப்பிக் கொல்லுவித்தார்.

கே.—அந்தப்பாவத்துக்கு மனஸ்தாபப்பட்டுச் சுகிர்த நெறியை யுத்த தெப்படி?

ம.—நத்தோனென்ற தீர்க்கத்தரிசி தேவகட்டையாய் வந்து அந்தப்பாவத்தின் நிஷ்ரேத்தையு மதற்கு வருகிற ஆக்கினையும் காண்பிக்க மகாபாவியானேனென்ப விதனைத் தோடமுதான்.

கே.—அந்தப்பாவத்துக்கு வந்த ஆக்கினைகளைன்ன?

ம.—அவன் செய்த பிரகாரத்துக்கு அரண்மனைப் பெ னைக்கு அவன்மூன்று செய்த குலைக்குப் படையும் வரு மென்று தந்தானென்ற தீர்க்கத்தரிசி சொன்ன பிரகாரம் வந்த சம்பளித்தது.

கே.—அதெப்படி?

ம.—அபுசலோனென்ற அவன்மேசமுள்ள நகண் தானே அரண்மனையி லழிவுபாடுபண்ணி இராச்சியத்திடுங் பாதி பிடித்துக்கொண்டு தகப்படுகு படைக்கு வந்தான்.

கே.—படைக்கு வந்த மகனார் சும்பளித்ததென்ன?

ம.—அவன் குறினாமேலேறிக்கொண்டு விதி வரும் போது அவன் தலைமுடி மரத்தின் கொப்பிடுங்கித் தொங் கியிருக்க ஈட்டியாற் சூதுயண்டு செத்தான்.

கே.—அவன் செத்த விசேஷங்கெட்டுத் தால்திராய னென்னசெய்தான்?

ம.—அவனைக்கொள்ளாமல் வைத்து கட்டளை பண்ணி னபடி செய்யாததினாலே பாவத்தோடு செத்த மனிதனுக் காக வெகு மனஸ்தாபப்பட்டுத் தன்சு டையைக்கிழித்து அனேக நாள் ஆறுதல் கொள்ளாமலிருக்கான்.

கே.—இன்னமும் தால்திராயனுடைய அதர்மங்கண் டதெப்படி?

ம.—அவர் தமதிராச்சிய சனம் எண்ணிக்கை மிகு தியைக்கண்டு மனதிலாங்காய் கொண்டு தற்காரச் சர்வே ஸ்வரன் மூன்றுக்கிளைகள் காண்பித்து அதிலொன்றைத்தே ரிந்துகொள்ளச் சொன்ன விடத்திலே யவன் தனக்கே ற்ற சொரக்கிளையைத் தெரிந்துக் கொண்டான்.

கே.—மூன்றுக்கிளைகளைன்ன?

ம.—படையும் பஞ்சமும் கொள்ளேநோய் மென்ற இந்த மூன்றாங்காண்பித்த விடத்திலே படையிலும் பஞ்சத் திலும் இராயன் தப்பலாம் கொள்ளே நோயிலொருவரும் தப்

பப்போகாதென்றதினால் தானும் கூடப்படுகிற ஆக்கினையா னகொள்ளே நோய்வரச் சம்மதித்தான்.

கே.—அந்தக்கொள்ளே நோயால் மனுஷர் சுகிர்தபோது யென்னை செய்தான்?

ம.—சூற்றில்லாத சனங்களை ரெட்சியுமென்று மன் றுடின பிடித்திலே கொள்ளே நோய் விடைப்பட்டது.

கே.—கண்டியிலே யவர் பண்ணின சுகிர்தமென்ன?

ம.—பிசுத்த வயதள்ளவராய்ச் சாவுமுயுகின் போது சலமோனென்ற குமாரனை இராச சிம்மா சூனத்திலே நிறுத்தி ய்வனற் சர்வேஸ்வரனுக் காலையமுண்டாக்கத் தக்கதாக வேண்டியதிரையிழை மனுஷரு நியமித்துக்கொடுத்துத் தம் முடிய சுகிர்த முயிசை முடித்தார்.

கே.—அவர் சுகிர்தங்கனிலேயதிகமாய்க் கீர்த்தி பெற்ற சுகிர்த மென்ன?

ம.—வீரியத்தாற் றைவசத்தாராதியான பாவ ராகுத னை வென்றவருமாய், வீண்சங்கீதங்களி னற் பசரசின் மாய் கையை யகற்றினவருமாய்த், தீர்க்கத்தரிசியுமாய்த், தேவ வா க்கியங்களை ழாற்றன்பது கவியாகப் பாடினவருமாய்த், தின் னை செய்தவருக்கு நன்மைசெய்து மகாசாந்தருணமுள்ளவ் ருமாய்த், தேவசித்தத் துறை சித்தமுள்ளவரென்று சர் வேஸ்வரன் றிருவ க்கீற்றினே புகழப்பட்டவரென்றறி யக்கடவீர்களாக.

இ—வது சலமோனியும்.

இதிலே சலமோனிராயன் ஆலைமுண்டாக்கின வகைமுத லானதும் அவருடைய ஞானத்தின் வர்த்தமானமும்

அக்காலத்திலுள்ள சில சுகிர்தவாளருடைய நட தைகளும் நாலு சருக்கமாய்க் காண் பிக்கப்படுவது.

முநற் சருக்கம்.

ஞான சம்பிரதானியாகிய சலமோனிராயன் இராச்சிய
பாரம் பண்ணின வகையும் ஆலையமுண்டாக்கின
வகையும் காண்பிக்கப் படுவது.

கே.—சலமோனிராயன் இராச்சியம் ஆண்டதில் அதிக
மாய்க் கீர்த்திபெற்ற தென்ன?

ம.—அவருடைய ஞானவிமரிசையும், திரவியமும், ஆ
லைய முண்டாக்கின மகிமைபுகீர்த்திப் பிரதாபிக்கப்பட்டுது.

கே.—ஞானத்தை யடைந்த வகையெப்படி?

ம.—வேதகெற்பாரத் தண்டையில் தியானஞ் செய்
யும் போது நித்திரை மயக்கத்தில் சர்வேஸ்வரன் தரிசனை
யாகி உனக்கென்ன வேணுமென்று கேட்டவிடத்திலே
அடியேனுக்குள்ள விராச்சியத்தையான ஆனபுத்தி கிடைக்க
வேணுமென்று மன்றாட முன்னலிலாத வண்ணம்
உனக்கு ஞானத்தைக் கொடுத்தேன் இதல்லாமல் நீ கே
ளாதிரவியம் வெருமான முதலானதாகளையும் உலகமகிமை
களையும் மடைவாயென்று திருவுளம்பற்றக் கருவிடற்றின
பொன்போல அவனிருதயத்திலே சகல கல்விஞானங்க
ளும் போதிக்கப்பட்டுது.

கே.—இப்படிப்பட்ட ஞானம் எத்தமான் வகை
யெப்படி?

ம.—அந்நோத்தில் தீர்க்கப்பட்ட ஸ்வரூ ஞாயத்தினால்
பிரசித்தமாகப் பட்டுது.

கே.—அந்த ஞாயமென்ன?

ம.—இரண்டு இஸ்திரிகள் ஒருவிடிலே பிள்ளைபெற்
று இருக்கிறபோது நித்திமாமயக்கத்தி லொருத்தி யிடை
பிள்ளை மற்றவள் அணைப்பில் நகங்கொடுத்தபோது யிரோ
டேயிருக்கிறபிள்ளை உன்னுகென்னுதென்று வாக்குவாதி
ப்பட்டு வழக்கேறினார்கள்.

கே.—அதற்குச் சலமோனிராயன் ஞாயநகரீதத் தெ
ப்படி?

ம.—கண்டசாட்சியில்லாத தினால் மனஞ்சோதிக்கப்
பிள்ளையை யிருகருக்கிப் பருந்துக்கொள்ளச் சொன்னவிட

த்திலே பிள்ளையில்லாதவன் சந்தோஷப்பட்டுப் பிள்ளை யுள்
ளவள் அழுததினால் அழுதவன் பிள்ளைக்கு டையவனென்
று ஞாயந்தீர்த்தார்.

கே.—இன்னமும் காணப்பட்ட அவருடைய கல்வியி
ன்மன்னையென்ன?

ம.—சகலமிருக, விருகூ, பூண்டுகளின் குணகுணங்க
ளைத் திரிவித் து, மூவாயிரத் தர்ம விதங்களையும், ஆயிரத்
தஞ்சு கான்யக் கலோபங்களையு மெழுதி இன்னமு மனேகங்
கல்லி சாஸ்திரங்களைப் படிப்பிக்கத் தூரதேசத்தி லுள்ளவ
ர்கள் முதலாய்வந்து கேழ்க்க வருவார்கள்.

கே.—புலர் இராச்சிய சம்பத்துவின் மகிமை என்ன?

ம.—தமக் கட்டங்கிய சகலராசதானிகள் சமாதானமா
ய்க் கொடுக்கிற அறுவரி காணிக்கைத் திரவியங்கள் கணக்கி
ல்லாததாந்தவிர தூரதேசங்களிலவருகிற பொன், வெள்ளி,
மாணிக்கம், அம்பூர், மழத்து, இரத்த முதலான விலைமதியா
த வஸ்து பிருதயால்தன் னுமனையில் பாவிக்கிற, பரி
மாறுகிற, பாததிரம், யிருக்கை, பரிக்கை முதலானசகலதும்
பொன்னல்லாதே வெள்ளி, பித்தளைபைச், சட்டை பண்ணு
கிறதில்லை.

கே.—அவருடைய சேனை படைகளும் தினச்செலவு
மகிமைபு மெப்படி?

ம.—வண்டித் குதிரை நாற்பதினாயிரமும், வாகனக் கு
திரை பன்னிராயிம்முமாய் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற செல
வைவிட அரண்மனையில் தினச்சாப்பாட்டுச் சிலவுக்கு நா
ளொன்றுக்குத் தென்னு கோட்டை கோதும்பை மாவு
ம் மாடு, ஆடு, துறிற்புழப்பதும். வேட்டை மாங்கிஷங்கணக்
கில்லாததாமாய் சிலவழியும்.

கே.—அவ் ஆலைய முண்டாக்கின வகை யெப்படி?

ம.—மரத்தீசர் முப்பதினாயிரமும், கற்றச்சர் எண்ப
தினாயிரமும், சுண்டிசார் எழுபதினாயிரமும், செய்விக்கிறவர்
கள் ஸ்வாயிரத்து முன்னுறு பேர்களுமாக நியமித்துப்
பிதாவின் யாக்கோபு ஏணிதெரிசனைகண்டமலையிலே சக்
கரக்கோலால் அறுபதுகோல் நிகளமும், இருபதுகோல் அக
லமும், முப்பதுகோலுயரமும், முகப்பு இருவது கோலமாக
ஆலையம் கட்டப்பட்டுது.

கே.—அதைச்செய்த அலங்கார மகிமையெப்படி?

ம.—கூண் தாக்குச்சுள் நண்டு, கூடம், வாசல், திடீர்வாசல், பீடம், ஆரணமுதலானவைகள் இனங்களை ரூகத்தினைடைய மிமையும்கு அறிப்பதற்கு ரத்தங்களுடைய ஒளிவும் சொல்லுக் கெட்டாத வலங்காற மகிமைமயமும்.

கே.—அதை யுண்டாக்கிறதிற கண்ணப்பட்ட மென்ன?

ம.—ஆலையத்துக் குள்ளே வெட்டுச் செய்து சத்த மில்லாம உண்டாக்கப் பட்டது.

கே.—அதெப்படி?

ம.—மரம் கல்லுகள் அங்கங்கிறந்து தீர்த்து அந்தத்துக்குப் பொருத்தமா யினங்கிக்கொண்டு வந்தினில ஆலையத்துக் குள்ளே ஒரு சத்தமுங் கேழக்க வில்லையென்று சொல்லி யிருக்குது இதல்லாம வின்னமுமொருவிசேஷங் காணப்பட்டது.

கே.—அதென்ன?

ம.—அப்படி—கைக்கொண்டு வருங்கல்லுகளின் ஒருசெல்லு ஒருசெல்லுத்துக்கும் யினங்காமற் போட்டு விட்டு உடையிலே முகமுங்கிற கல்லுக்கு இனக்கமையிடுவதத்தின் பரமரகசியங் காண்பிக்கப் பட்டது.

கே.—அந்த இரகசிய மென்ன?

ம.—அந்தக்கல்லு தீர்த்து சாதாரண கையாளாமாயல் முண்டுகாறற் பிறக்கணிக்கப்பட்டுப் பின் நமதரத்தாம விடேற்றத்தின் ஆலையமாகிய திருச்சபை நிறைவேற்றத் தலைமையாயின விபரமாம்.

கே.—இப்படிப் பட்ட ஆலையமுதலானவைச் செய்த சலமோலுடைய ஞானமும் புகழப்பட்டதெப்படி?

ம.—ஷேபா இராசசியத்தை யறிவிட்ட மகர்விசேஷியான இராச ஸ்திரீ சலமோனி ராயனுடைய விமரிசை மகிமையின் விசுவாச மனதிற்கொள்ளாத கண்ணிற்கான வேணு மென்று சிலபுகைப்பொருளான பதங்களை ஸாண்டாக்கிக்கொண்டுவந்து கேட்ட யிடத்திலேசலமோனிராயன் கண்ணுற் கண்டதுபோலே அதை விளக்கின மகிமைமயம் நுமவாசெய்கிற நடப்பிக்கிற காரியங்களையும் கண்டு ஸாதாற் கேட்டதிலுங் கண்ணுற்கண்டது அதிகமா யிருக்குதென்று அதிகயித்ப்போலுள்.

கே.—கடைசியிலே சலமோனி ராயனுக்குச் சம்பவத்ததென்ன?

ம.—சகல லோகமும் பிரகாசிக்கிறருரியன் இருள்மே கத்தால் மறைபடுகிறது போல மோக மென்றிற புணையால் அப்படி மறைந்து பாலியாலுள்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—அவருக்கு விசேஷ ராச இஸ்திரிகள் எழுநூறு பேரும் அந்நேரம்தே தாரிகள் முந்நூறுபேரு முண்டாய அவர்கள் வணங்குகிற தெய்வங்களுக்குக் கெட்ட வுதவி களைப் பண்ணிப் பாவத்தில் விழுந்தார் அதிலுத் தன்னிரத்தியற் தாசர் கைவசமாகப் பாத்திரமாயின.

கே.—சாகிநவெளையிலே யந்தப்பாவத்தைத் தீர்த்து கண்மையுடைய வில்லையோ?

ம.—அது சர்வேஸ்வர னறியவேண்டிய விசேஷமல்லாமல் மனிதரறியத்தக்கதல்ல அதினுற் கல்வியிலுந் தருமத்திலு மிருத் தரும மிந்தக் காரியத்தைக் கண்டு பயப்பட்டு நடக்க வேண்டிய விடங்களாக.

உ-ம். சருசகம்.

எலியாக எலிசேஷ வென்ற இருநிவ்விய திருவிறகருடைய கவிர்த விசேஷங்காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—எலியாகமுதல் முதல் முதல் ஏதுமித்தமராகத் திவ்விய திருவிறகருடைய கவிர்த?

ம.—ஆகவு வென்ற விவரமாய் செவ்வென்ற தன் பெண்காதிபுடைய வார்த்தையைக்கொட்டு இஸரூபேய் சனங்கள் மெய்யான சாவேஸ்வரனை வணங்க வொட்டாமல் வாலுவென்ற தேவனை வணங்கப் பண்ணுகிறதின வந்தப் பாவத்துக்கு வருகிற வாக்கிண்பை யவனுக்கு அறிவிக்க எலியு மோனிக்குச் சர்வேஸ்வரன் திவ்விய திருவிறகருடைய பித்தலாப்பினார்.

கே.—எலியாக முனிபோய் இராயனுக் கறிவித்தவகை யெப்படி?

ம.—நீசெய்த பாவத்துக்காகத் தேவ ஆணையின்படி

யே வுண்ணில் மறை பெய்ப்பாநென்று சொல்ல அன்றுது வக்கி மூன்றுவருஷமும் ஆறுமாதம் மொரு மறைத்துனிபு மில்லாமல் இராச்சியம் வெருவாய் துக்க வகோமாய்ப் பிடிக்கப்பட்டது.

கே.—அதன்பின் மறுபடியும் மறைபெய்துண்டா?

ம.—பஞ்சத்தாற் பாவவாளர் செத்ததன்பின் இராய னுக்கு மெய்யான சர்வேஸ்வரனை யறிவித்து மறுபடியும் மறைபெய்யும் படிக்குத் தேவகட்டளை சொல்ல தக்கதாக எலியாசு தீர்க்கத் தரிசியை யனுப்பினார்.

கே.—எலியாசுமுனி மெய்யான சர்வேஸ்வரனை இரா யனுக்குத் தெப்படி?

ம.—அந்த ராயனுடைய பூசாரிகள் என்னுற் றன்பி னுபேனாயும் கருமேலுவென்ற மலைமலைமுத்துப்போய் நீ ங்களுங்கள் தேவனுக்கும் நா னென்தேவனுக்கும் பூசையை த்துக் கூப்பிடுவோம் எந்தத் தேவனுடைய பூசை கையேற் கப் படுகின்றதோ அந்தத் தேவனுக்குவோமென்று சொன்னார்.

கே.—அப்போ தென்ன சம்பவித்தது?

ம.—அவர்கள் பூசை வைத்து அந்திபடுத்தனையும் வா ளுவென்ற தேவனைக் கூப்பிட ஒன்றுங்காணாமல் எலியாசு முனி பூசைவைத்து சர்வேஸ்வரனைக் கூப்பிட்ட வுடனே ஆகாசவக்கினி வர பூசை கையேற்கப்பட்டது.

கே.—அதைக்கண்டு சனங்க னென்ன செய்தார்கள்?

ம.—எலியாசு முனியுடை தேவன் மெய்யான சர் வேஸ்வர னென்று கூக்குரலிட்டு யன் பெண்சாதிபு டைய பூசாரி எண்ணுற்றன்பது பேனாயுநண்ணி லமு ழ்த்திக் கொன்று போட்டார்கள் அந்நேரமே ஆகாசத்தால் கார்மேகங்கண்டு மறைமாரி பொழியத் துவக்கிற்று.

கே.—அதன்பின் எலியாசு முனிக்குச் சம்பவித்த தெ ன்ன?

ம.—இராயன் பெண்சாதி தனது குருமான் எலியா சுமுனி கொல்லுவித்ததற்காக அவனைக் கொல்லத்தேடின திரு லவர் வனவாச மேறினார்.

கே.—வனவாசம் போகையிற் சர்வேஸ்வரனால வருக் குக்கிடைத்த கிருபையென்ன?

ம.—பொரிக்க வொன்று மில்லாமல் இளைப்பாய் நித் தினா கொள்ளு மிடத்திலே தேவதூதன்வந்து அவனை யெ ழுப்பி அப்பமுற் தண்ணீரும் கொடுக்க அந்தப் பலத்தால் காற் துநாள் நடந்து ஒரேவு வென்ற குன்றிலே சேர்ந்து ஒரு குற் கெவியிலே வாசமாயிருந்தார்.

கே.—அப்போது சர்வேஸ்வரன் கட்டளை பண்ணின தென்ன?

ம.—தூய்விடத்திலே நீயென்னசெய்கிறாயென்று தே வவாக்குக் கேட்டதற்கு ஊராளும் இராசாக்கள் தனக்கும்வெ தத்துக்கும் நெருக்கிடை பண்ணுகிறார்களென்று முறையிட நீபோய் வேறே சிராசாக்களை யபிஷேகம்பண்ணி எலிசேவு அவர்களை யுன்னிடமாய்ச் சேவுனாகக் கையேற்றுவான் அவர்களைத் தேவாராதனைகள் வர்த்திக்கு மென்று கட்டளை யிட்டார்.

கே.—அந்தக் கட்டளையின்படியே எலிசேவுவைத் தன் சேவனுக்கிக் கொட்டுகப்பாற் போய்வழியிற் சம்பவித்த தென்ன?

ம.—வியாதி வருத்தமாயிருந்த ஒக்கையெவென்ற இரா யனுடைய தூதர் அவன் வருத்தத்துக்காகப் பேய்ச்சன்ன தங் கேழ்க்கப்போகிறதைக் கண்டு வுங்கனிராயன் பிழைக்க மாட்டானென்று சொல்லி யனுப்பினதினால் இராயன் எலி யாசுமுனியைப் பிடிக்க அன்புத்திரண்டு சேவுகொடு சே னுபதியையு மனுப்பினான்.

கே.—அப்போ எலியாசுமுனி யென்னசெய்தார்?

ம.—அவர்மலைமலையிருக்கும்போது தம்மைப் பிடிச் சவருவிறவர்களைக் கண்டு நான் தேவமுனி யென்றால் நீங்க னெரிந்து போகக்கடவதென்று சொல்ல அந்தப்படி யுடனே யுட்காச வக்கினியால் எரிந்துபோனார்கள்.

கே.—அவர்கள் வராததைக்கண்டு இராயன் யென்ன செய்தான்?

ம.—மறுபடியும் அம்மாத்திர மனுப்பியவர்களு மப்ப டியேயெரிந்துபோய் மூன்றாவது அனுப்பினவர்கள் மகா தாகுதியோடே முட்டிட்டு இராசகட்டளைகயச் சொன்னதி னால் எலியாசு தீர்க்கத்தெரிசிபோய் இராசாவின் சாவுதிட னென்று சொல்ல வட்டியேயவன் செத்துப் போனான்.

கே.—ஊட்டியாய் எலியாக முனியைச் சர்வேசுவரன் பூலோகத்தி னின்றெடுத்தவனை யெப்படி?

ம.—தம்மைச் சர்வேஸ்வரன் அழைக்கிறானறிந்து எலிசேவைப்பார்த்து உனக்கென்னால் வேண்டியதைக் கேளென்று சொன்னார்.

கே.—அப்போ எலிசேவு கேட்டதென்ன?

ம.—உம்முடைய திருஷ்டிப் பிரசாதம் மெய்யையும், புதுமைசெய்கிற வரமும் எனக் காட்டுகிறீர்கள். கேட்க என் பிரிந்துபோகிற நேரத்திலே நீ கண்டாற் கிடைக்கு மென்று சொன்னார் அந்நேரம் ஆகாசத்திலிருந்து அக்கினி மயக்குந்து பிரதம் வந்ததைக்கண்டு தன்னுத்தரியத்தைக் கழித்துவிட்டு அதிலே யெறினவுடனே அந்தரத்திலிருந்து கப்பப்பட்டார்.

கே.—சர்வேஸ்வர னவனையந்திரதானமா யெடுத்தகா ரணமென்ன?

ம.—முன் ஏனோக் கென்றவரைச் சாகாம வெடுத்தது போல இவருமாவரோ லெகமுடிவிலே அந்திக்கிறிஸ்துக் கிருகியாய் வந்ததக்கதாக இருவனாயுஞ் சாகாமல் மனிதரறி பாதவிடத்திலே வைத்திருக்கிறான் றறியவும்.

கே.—இதன்பின் யெலிசேவு முனியடைந்ததெருஷ்டிப் பிரசாதத்தின் வல்லமையு றன்று மவர்க்கிரதங்களின் வல்ல ம்புமெப்படி?

ம.—முதலாவது, எலியை முனியாற் கிடைத்த வுத்தரியத்தைக் கொண்டு ஒடுதாரத்தில்வந்து அவர்பேர்சொ ல்லி தண்ணீரி லடிக்கத் தண்ணீர் பிரிந்து அக்கணப்பட்ட ார்.

கே.—அதற்கப்பால் காண்பித்த புதுமை யென்ன?

ம.—செரிக்கோ வென்ற நகரிச்செனங்கள் உவர்த்தன் னீர்முடிக்க மாளாமல் துன்பப் படுகிறதைக்கண்டு புதுக் கலம் நிறைய வுப்பெடுத்துத் தேவவாக்குர் சொல்லி உவர்த் தண்ணீர்ற் போட மதாரமாகப்பட்டது, இரண்டாவது இன் னமுமப்பாற் போகச்சே ஒரு கைம்பெண்சாறியுடைய பிள் ளையைக் கடன்காரர் பிடித்துப் போற்றதைக் கண்டு அவன் வீட்டிலே ஒரு அற்புதவு எண்ணைப் பல்லாதே வேறென்று

மில்லாததினா ளுதையவள் வீட்டின் பாளைசட்டிகளிலேயும் அசல் பாளை சட்டிகளிலேயும் ஓற்றற்சொல்ல அப்படியே ஓற்றினவுடனே எல்லாம் எண்ணெய் நிறைந்து அத்தாற்க டலிறிந்து மேலும் பிழைக்க வுக்ககண்டது.

இருள் வென்ற நகரியிலே யவர்செய்த புதுமை யென்ன?

ம.—அந்தவழியிலே யவர் போக்கு வரத்தைக் கண்டு ஒருபுண்பியவதி அவருக்கு மூன்றுவிட சமைத்துவைத்த தினா வ்வாய்மெண்டிடலால் ஒருபுள்ளையை யுடைந்தான் ஆ ளு ஓற்றப்பிள்ளை திறுவாதிலேதானே செத்தவிடத்தில் ம ளுக்கத்தை யவருக்குர் சொல்ல அவர்வந்து தம்முடைய கையிப்பிடியங்களா ளந்தசவத்தின் கையைத்தொட்டு ஆவி யைவிட்டு ஷரீரப்பிடுத்துக் கொடுத்தார்.

கே.—இன்னமுங்கண்ட அவருடைய புதுமையென்ன? மரணிய ராச்சியத்திலிருந்து ஒரு பெர்பெற்ற சே ளுபிதன் சர்வாங்கத்திலே உண்டான குஷ்டங் குணமா காம ஸ்வரண்டையில் வந்தவிடத்தில் அப்போதவர் ஓடுதா ன் கெங்கையிலேபோய் ஏழுதரங் குறிக்கச்சொல்லஅத்தாற் குணமாச்சது.

கே.—அந்தப் புதுமைக்கா சேலுபதி யென்னசெய் தான்?

ம.—அவருக்கு மிருக சிவரஸ்ய சம்பத்துக் கொடுத்த விடத்திலே யவரதை வரங்காததினால் அவர்மிதித்த பூமி சுத்தமான பூமியென்று அதிலிரண்டு கூடைமணவெட்டி யெடுத்து தன்வீட்டிலே கொண்டுவந்து பிடித்தைச் சமை துண்டுபிடித்தல், சர்வேஸ்வரனல்லாதே வேறே தேவனில் லையென்று வணங்கினான்.

கே.—எலிசேவுமுனிசம்பத்துக்கண் வாக்காமல் வீட்டு ளிடத்தை யுயெடுபென்ற அவர்செஷன் கண்டு யென்னசெ ய்தான்?

ம.—உடைமை, உலகையால் சேலுபதி பிறகாலே போய்க் கன்னுத்தமைய பூமிவிந்த விடத்திலே எலிசேவு முனிதீவ்விய திருஷ்டி யாதை யறிந்து சேலுபதி யுடைய

வட்டமை பெற்று வந்த நீயவனுடைய குஷ்டத்தை யு மண்டி
வாயென்று சொல்ல அவனுடைய சர்வாங்கமும் குஷ்டமா
கப் பட்டுது.

கே.—இவர் இஸுரையேல் சனங்களைத் தம்முடைய
விய திரிஷ்டியா லீடேற்றின வகையெப்படி?

ம.—சீரிய பட்டணத்திராயன் இஸுரையேல் சனங்களு
க்குப் பண்ணுகிற சதிமானங்களுடைய எலிசேவுமுனியெ
லிப் படுத்தியிருக்கிற நபித்து அவரைப் பிடிக்கவென்று
மென்று அவரிருந்தநகரியை வளைந்தவிடத்தில் குதவந்த
தால் அவர்களுடைய கண்ணிருளடைந்தது.

கே.—அப்போ யெலிசேவுமுனிய யென்னசெய்தார்?

ம.—சீங்கன் தேடுகிற யெலிசேவுமுனியை நான்கான்
பிடிக்கவாருங்களுண்டு சம்மரியென்று இஷ்டமுடையவருடைய
சனங்களிருக்கிற பெரிய பட்டணத்திற்குப் பிடித்து
களை வளைந்து கண்டிதக்கப் பண்ணினார்.

கே.—அப்போ தவர்களையென்ன செய்தார்கள்?

ம.—நாங்களறியாமற் பிறத்தியில்வந்து அகப்பட்டோ
மென்று கடுங்கிவிருக்கையிலே இராயனவர்களைக் கொல்
லப்பார்த்ததுக்குக் கொல்ல வாட்டாமல் விருந்துகொடு
த்து அனுப்பிவிடக்கப் பண்ணினார்.

கே.—இன்னமும் இஸுரையேல் சனங்களவரை லண்ட
த சலுகையென்ன?

ம.—வெனதாக்குவென்ற சத்தாநராயன் சம்மரியெ
ன்ற பட்டணத்தை வளைந்து அடைகோட்டை யாக்கின
போது நகரிக்குள்ளே ஒழுதிதுகிற அமாங்கிஷ்டமும் எப்படி
பலக துத்துக்குக் கிடையாமல் தந்தன் பிள்ளையைத் தானே
பிடிக்கிறதா யிருக்கையிலே எலிசேவுமுனியை யதை யுந் து நா
ளை யொரு பணத்துக்கு யிருப்பதை யிளி கொள்ளலாயிருக்கு
மென்று சொன்னார்.

கே.—அதைக் கேட்டிருந்த மங்கிரி என்ன சொன்
னார்?

ம.—சர்வேஸ்வரன் அரிசிமழையாகப் பெய்வித்தா
லும் இந்த வார்த்தை மெய்யாகாதென்று சொன்னார்.

கே.—அதற்கு எலிசேவு யென்ன சொன்னார்?

ம.—அப்படியே நடக்கப்போகிற துறுதி; ஆனால்
நீ யுன் கண்ணாற்காண்பாயொழிய வாயா லருந்தமாட்டா
யென்று சொன்னார்.

கே.—அதன்பின் சம்பவித்ததென்ன?

ம.—நாலு பிச்சைக்காற் சத்தராதி பாளையத்திற்
பிச்சை நிரக்கப்போனவிடத்திற் பாளையத்தில் அனிதரில்
லாசை நிரக்கப்பட்ட தனதானிய சம்பத்துக்களெல்லாம்
இறைபட்டுக் கிடக்கிறதைக்கண்டு இராயனுக்கு வந்துசொ
ல்ல அவன்போய் விசாரித்தறிந்து ஓட்டக வண்டில்களை
யனுப்பி யெல்லாவற்றையும் வாரிக்கொண்டுவந்து எலிசே
வுமுனியை என்னப்படி ஒருபணத்திற் கிருபறை யரிசி
யாக மாற்றினார்.

கே.—வார்வார்த்தையை அசங்கதம்பண்ணின சே
னுபதிக்கு என்ன சம்பவித்தது?

ம.—இராசனுடைய கட்டளையின்படியே கோட்டை
வாசலில் வைக்கப்பட்டு அக்கோட்டைக்குட்படுகிற தவ
சதானியங்களைக் கண்ணாற் கண்டிப் வாயா லருந்தமாட்டா
மற் போகிற வருகிறவர்களுடைய காலால் மிதிப்பட்டுச்
செத்தான்.

கே.—சத்தராதி பிச்சைகள் தங்கள் றஸ்துக்களை விட்
டு விட்டுப் போனகாரண மென்ன?

ம.—இஸுரையேல் சனங்கள் வெகு பலத்தோடே தங்
களை விட்டு வருகிறார்களென்கிற வார்த்தையை யவர்கள்
மனதிடே சர்வேஸ்வரன்பொருட்டால் மெய்யாகவே தே
யிற் பிச்சை யயங்கரத்தால் சிவனைத் தவிர்த்து
சகலவர்களையும் விட்டுப்போய் விட்டார்கள். இப்படியே
எலியாக எலிசேவு என்ற யிருதிருஷ்டிகளுடைய மகி
யின் விசேஷமென்ற நபித்துக்கடவீர்களாக.

ந.ம. சருக்கம்.

யோபு, தோபியாசென்ற இரு தருமவான்களுடைய சுகிர்த விசேஷங் காணப்படுவது.

கேழ்வி.—யோபு, தோபியாசென்ற இரு தருமவர் களுடைய விசேஷ மென்ன?

மனுமொழி.—இவர்க ளிருவரையும் பூர்வத்திலே உல கத்துக்குப் பொறுமையைக் காண்பிக்கத்தக்கதாகச் சர்வே ஸ்வரன் தெரிந்துகொண்டார்.

கே.—யோபுவனுடைய பொறுமையின் விசேஷ மெ ன்ன?

ம.—அவர் ஊகவென்ற தேசத்திற்குறிந்து இவர் ஊக ரிஷி மதிக தருமவானுந் திரவியவானுமாக ஏழு புகழ்களையும் மூன்று புத்திரிகளையும் பெற்று ஏழாயிரம் ஆடுகளும், ஐந்து நேர்மாடுகளும், மூவாயிரம் ஒட்டகங்களும், ஐந்து அகழைகளும், அநேக திரவியங்களும் உண்டாய்ப் பின் னைகளும் நல்லொழுக்கத்தோடு தவ்வொருங்கக் கொள் ளுமொரு வீட்டில் விரந்தருந்தி அவர்கள் பூரவத் திலும் விழாதபடிக்கு யிவர் சர்வேஸ்வரன் தோலில் சீலைசு கொடுத்துப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்தார்.

கே.—அவருடைய தருமம் உலகத்துக்குப் பிரசித்த மான தெப்படி?

ம.—சர்வேஸ்வரன் அவரைச் சோதிக்கத்தக்கதாகப் பசாசுக் குத்தாரன் கொடுத்தபோது அது பண்ணின சோ தனையினால் அவருடைய பொறுமையின் மகிமை காணப் பட்டது.

கே.—பசாசு பண்ணின சோதனை யென்ன?

ம.—ஒருநாளிலேதானே அவருடைய சத்தியெல் லாம் அழிக்கத்துவக்கி முதலாவது—மாடுகள் கீழ்க்கை யும் அகினிடையராய் மழித்து, இரண்டாவது—ஆடுகளை மழித்து, மூன்றாவது—ஒட்டகங்களை மழித்து, நான்காவது—அகழைகளை மழித்து, ஐந்தாவது—மேய்ப்பனாபிடு மென்று, நான்காவது—அகழை களில் விருந்தாடிக்கொண்டிருந்த சகலமான பிள்ளைகளையும் ஊட்ட யிடித்துக்கொண்டு சூழ்வொரு அழிவின் விசே ஷஞ் சொல்லத் தானே தன்னுள்ளாய்வந்து ஒன்றின்மே

லொன்று சொல்லி யவர் மனதைக் கலக்க வுரியம் பண ணிற்று.

கே.—அப்போது தருமவானான யோபு என்ன செ ய்தார்?

ம.—சற்றென்கிலும் மனங்கலங்காமற் சர்வேஸ்வரன் தந்ததைச் சர்வேஸ்வரனானே யெடுத்துக்கொண்டார் அவருக்கே தோத்திரமுண்டாகக் கடவதென்று ஒரே விசுவாசமா யிருந்தார்.

கே.—அதின் பின் பசாசு யென்ன செய்தது?

ம.—உடமை புத்திர ரழிவினால் அசையாதிருக்கிற னைக்கண்டு இவரைத்தானே யுபாதிக்கச் சர்வேஸ்வரனிட லில் விடைபெற்றுச் சர்வாங்கமும் குஷ்டமோதமாய்ப் புரப்படுத்தி அதன் லெவருஞ் சகிக்காமற் குப்பைய லெற் பப்பட்டவராய் இருந்தார்.

கே.—அப்போது அவர் பெண்சாதிக்கு சினேகிதரு மென்ன சொன்னார்கள்?

ம.—சினேகிதர்கள் அவருடைய தயரத்தைக்கண்டு வெகுண்டே சலித்திருக்க அவர் பெண்சாதி மூன்று ராய் சுவரையும் நிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

கே.—அப்போது யோபு தன்பெண்சாதிக்கு என்ன சொன்னார்?

ம.—சர்வேஸ்வரன் சுகத்தைக் கொடுக்கும்போது மனதற் சந்தோஷப்படவும் துக்கத்தை கட்டினாயிடும் போது மனங்கொணவும் தான் மென்னவென்று தன் பெண்சாதிக்குப் புத்திசொல்லிப் பொறுதியோ டிருந் தார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட பொறுமையைக்கண்டு சர்வே ஸ்வரன் அவருக்குப் பண்ணின கருணையென்ன?

ம.—உடனேதானே சரீரத்துக்குச் சுகங்கொடுத்து முன்னிருந்த ஆஸ்தியிலும் இரட்டிப்பாகக் கொடுத்தார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—பெண்களும் குழந்தைகளும் அவருக்கு ஆபரணமும் ஒவ்வொரு ஆயுதமாகக் கொண்டுவர அதைச் சர்வேஸ்வரன் ஆதீரவதித்து ஏழு புத்திரரும் மூன்று புத் திரிகளுமாக முன்னிலை யிடுகப்பட்டது இப்படியே யோபு டைய தருமத்தின் மகிமை யென்றறியும்.

கே.—தோடியாகடைய தரும் விசேஷமென்ன?

ம.—இவர்களுக்கெல்லாம் நென்ற நகரத்திற் பிறந்து அந்தப் பட்டணத்தாரோடுகூட நினைவியென்னும் நகரின் சிறைப்பட்டிருக்கையிலே தன்னுள் சனங்களுள்ளிருக்கும் நற்புத்தி சொல்லி வருத்தப்படுகிறவர்களை யுபசரித்து அஞ் செத்தவர்களைத் தமது தோண்மேற் சுமந்துகொண்டு போய் அடக்கஞ் செய்தும் இப்படியே அன்ன ஆகாரங்களுந் தேடாமற் றம்மைத் தெண்டிப்பார்.

கே.—அவருடைய தரும் உலகத்திற்குப் பிரசித்தமானவகை யெப்படி?

ம.—சர்வேஸ்வரன் அவருக்கு வரவிட்ட ஒரு சோதனையினால் பிரசித்தமாகப்பட்டது.

கே.—அந்தச் சோதனையென்ன?

ம.—இவர் சவம்புகைத்துவந்து இளைப்பாய்ச் சாய்ந்துக் கொண்டிருக்கிறபோது தகைவிலான் குருவிக் கூட்டிலிருந்த எசும் இவர் கண்ணில் விழுந்து கண்கெட்டுப் போயிற்று.

அப்போது அவர் பெண்சாதி முதலாய் பந்து சனங்களுன்ன சொன்னார்கள்?

ம.—இரண்டு தோளாற் சவஞ்சுமந்ததற்கு இரண்டு கண்ணுகெட்டுப் போயிற்றென்று அவன் தருமத்தையுஞ் சர்வேஸ்வரனையு நிந்தித்தார்கள்.

கே.—அதற்கு வுன்னசொன்னார்.

ம.—அதினாற் றன்ருடைய துக்கமழிகப்பட்டுப் பெண்சாதிக்குப் புத்திசொன்ன தவ்லாதே தன்பத்தியை விடவில்லை இதல்லாமற் றனக்குள்ளே தன்சமுசாரம் பிழைக்க வகையிலலை யென்கிற வலையினால் வெகு கந்திப்பட்டும் சர்வேஸ்வரன் பேரில் வைத்த கம்பிக்கையும் விசுவாசமும் விடாமற் பொறுதியோ டிருந்தார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட பொறுதியைக்கண்டு சர்வேஸ்வரன் இவருக்குப் புண்ணின் கருணையென்ன?

ம.—இவருடைய வகைப்பாட்டையையதிக நன்மைகளைக் கொடுக்கத் திருவுள மானார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—ராக்கென்ற நகரி லிவருக்கு வரவேண்டிய கடனை வசூல்செய்ய ஒருவரு மில்லாபற் கவனித் திருக்கையிலே

இரபெலென்ற தேவதூதன் மானிடரூபமாய் வந்து இவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் கடனைத் திரட்டிக்கொடுத்ததல்லாமல் இன்னமும் அநேக நன்மைகளும் வரப் பண்ணினார்.

கே.—அந்த நன்மையென்ன?

ம.—இவர்களுடையவழியி லோராற்றங்கரையிற் கைகால் கத்தி செய்யும்போது துள்ளிவிழுந்த ஓர் பனை மீனைக் கிழி யதினாலும் பிச்சம் எடுத்துக்கொடுத்துக் கடன்காறதுள்ள நகரியிற்சென்று கடனையுந் தண்டிக்கொடுத்து அநிக திரவிய ம்பததுள்ள வோர் பெண்ணையும் விவாகஞ்செய்வித்து அதினாலும் அநேகதிரவியங்களை யடையப்பண்ணினார்.

கே.—அந்தப் பெண்சாதி யார்?

ம.—சாராயியென்ற பேருள்ளவன்; இவருக்கு விழுக்கையாணம்பண்ணிக் கலியாண முடிசிற அந்தந்தத் தினத்திலேயே பச்சாசால் மாண்டுபோன புருஷர்களுடைய பெண்சாதி யாம்.

கே.—அந்தப்பச்சா இவன்பேரில் நாடாம லிருந்ததெப்படி?

ம.—தேவதூதன் சொன்னபடி கொண்டுவந்த மீனையே உண்பட்டப் பச்சா சோடிப்போயிற்று.

கே.—அப்போது தோடியாகமக னென்னசெய்தான்?

ம.—மாமன் சந்தோஷப்பட்டிக் கொடுத்த ஆனடுமை ஒட்டகமுதலான திரவியங்களைப் பெற்றுப் பெண்சாதி யோடு தேவதூதனைத் துணையாகக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தார்.

கே.—வீட்டுக்குவந்தபின் தகப்பனுக்குச்செய்த நன்மையென்ன?

ம.—தான் கொண்டுவந்த மீன் பிச்சினால் அவுஷ்டம் பண்ணித் தன் பிதாவுக்கிட்டுக் கண் வெளிச்சமாக்கினான்.

கே.—தோடியாக கண்டித்து மகன் கொண்டுவந்த சம்பத்துகளைக்கண்டு என்ன சொன்னார்?

ம.—மகனாகாளிளா ஷத்தோடு சர்வேஸ்வரனுக்குத் தோத்திரம்பண்ணி இந்த நன்மையெல்லாம் கூடப்போன் மனிதனால் வந்ததென்று அவனுக்குச் சரிபாடியாய்ப் பகிர்ந்து கொடுக்கச்சொன்னார்.

கே.யு. கூடப்போனமனிதர் அதற் கென்ன சொன்னான்?

ம.—தேவ விரகசியத்தை யவருக்கு வெளிப்படுத்தி நான் இரபேலென்ற தேவதூதனல்லாமல் மறுவனவால், நீ யழகையோடு பண்ணின செபத்தியானங்களை யுந், பிழைத்துச் சவம்புதைத்த கிரிபைகளை யுந் சர்வேஸ்வரன் குழப்புக்கொடுத்தது நான்தான் அதினு லுன்னுடைய சகல துக்கங்களையும் நிவாரணமாக்கச் சர்வேஸ்வரன் என்னை யனுப்பினான் என்று மறைந்துபோனார்.

கே.—இதைக்கண்டு தோடியாக முனியென்ன செய்தார்.

ம.—பயந்து சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து சர்வேஸ்வரனுக்குத் தோத்திரம்பண்ணி யிந்த ஆச்சரியங்களை உலகத் தாக்குப் பிரசித்தமாக்கித் தம்முடைய சுகிர்த ஆயிசை முடித்தார். இப்படியே யோபு தோடியாசென்ற இருவருடைய சுகிர்த பொருளையை நாமும் படிப்பினை யாகக் கொண்டுவருகச் செய்தானே நறியக்கடவோமாக.

சு-ம. சருக்கம்.

யுதித்தை, எஸ்தேரியென்ற இருவருடைய சுகிர்தங் காண்பிக்கப்படுவது.

கே.யு.வி.—யுதித்தை எஸ்தேரியுடைய சுகிர்த விசேஷம் என்ன?

மறுமொழி.—இருவருந் தேவவேதத்திற்காகப் பண்ணின மனோ வல்லமையினற் கீர்த்திக்கப்பட்டார்கள்.

கே.—யுதித்தையின் மனோவல்லமையின் விசேஷம் என்ன?

ம.—இவள் யூதகுலத்தில் வெத்தாவி நகரின் பிரபல மனோசபையென்ற வங்கிவாதிபதியான சமூக சமய ஸானுக்கு வாழ்ந்து அம்மனுக்குக் கிடைத்த சமூக சமயவென்ற தேசத்தை யாண்டிருந்த நபுக்கனென்ற ஏக சக்கராதிபதி தன்னைத்தேவனாக வணங்குவதே வேண்டிய என்று சகல இராச்சியங்களுக்கும் சேனைபடைகள யனுப்பினான்.

பின் விடத்தில் அவர்களைல்லாநாயும் தீவனொருத்தி ஜெமித்து தேவரித்தனை மய நீக்கினான்.

கே.—அதெப்படி நீக்கினான்?

ம.—அந்த இராயனுடைய செனாதிபதியான ஒலிபே லெண்டவன் நூற்றி யிருபதின்மூன்று காலாட்களையும், பன் னாயிரம் குதிரைகளையும் கொண்டு இசுரூயேல் சனங்க ளிருக்கிற வெத்தானியென்ற நகரியை வளைந்த விடத் தில் அந்நகரியில் அதிக தேவபத்தியோ டிருந்த யுதித்தை யென்ற விதவை யவனை கொல்லத்தக்கதாகச் சர்வேஸ் வரனார் வரமாட்டந்தான்.

கே.—எந்த உபாயமாய் வென்றான்.

ம.—தன்னுடைய பொன்மாணிக்கப் புரை அணிமை யாய்ந்து சத்துரு பாளையத்திலேபோகச் செனாதிபதி யவனைக்கண்டு மயலாற் படைசிறைவு மறந்தவனு யவனை தன் வசமாக்கிக்கொள்ள நினைந்தான்.

கே.—அப்போது தந்தை யென்ன சொன்னான்?

ம.—அவர்களைக் காலாட்கள் எண்ணவருந்தாண்டு வெறியாட்குத்தியாயி லிருக்கச்சே அவன் செனாதிபதி கூட்டாட்சி யுடையோடு யிருக்கச் சத்துராதிகன் வல்லல இது லேவனென்று சர்வேஸ்வரனைப் பிரார்த்தித்துச் சேனா தியைப்போட்டி விருந்தவானை யெடுத்து அவன் தலையை வெட்டித் தன் கூடலந்த தாடியின் பொக்கணத்தி லிட்டித் தனது நகரிக்கு வந்தான்.

கே.—அப்போதந் நகர்ச்சகலங்கள் என்னசெய்தார்கள்?

ம.—அந்தச் சிரத்தைக் கோட்டை மதிலிலே தூக்கி வைத்து செயற் செயலென்று சகலருங் கூக்குரலிட்டிப் புறப்படச் சத்துராதிகன் தேனாதிபதியை யெழுப்பப்போய் தலையில்லாமற் கிடக்கிறதைக்கண்டு சதி சதியென்று தடு மாறித் திக்கறியாம லோடிச் கொலையுண்டு போனார்கள். இப் படியே ஒரு எளிய ஸ்திரி தேவவரத்தால் தேவசத்துராதி களைச் செய்து இறையேல் சனங்களைக் காத்தாளென் நறியக்கடவோமாக.

கே.—எஸ்தேரியின் சுகிர்தவல்லமையென்ன?

ம.—அவள் யூதகுலத்தி லுள்ளவளாய் அசுவேரு வென்ற இராயனுக்கு வாழ்ந்து இஸ்ரூயேல் சனங்களுக்கு வந்த அழிவுகளை நீக்கினான்.

தையும் இதுமுடலான் இன்னம் நேக விசேஷங்களையும் அறிவித்தார்.

கே.—அவர் வாக்கியத்திற்குள் தேவவல்லமையின் மடுமை யென்ன?

ம.—எசக்கியாசென்ற இராயனுடைய நகரின் பரி யராச்சியத்தோர் வளைந்திருக்கிறபோது செயமடைவார் என்று சொல்லத் தேவதூதன் ஒருராவிலேதானே சத்துரு சேனைகளில் நூற்றன்பத்தையாயிரம் பேர்களைக் கொன்று செயமடையப்பண்ணினார்.

கே.—இன்னமு மந்த இராயனுக்குக் கண்பிந்த புதுமை யென்ன?

ம.—அவனுக்கு நீண்டவயதில் செயமும் கடைக்கு மென்று நினைந்தான் அவன் நடப்பதும் பயந்த கொடுநூற்றாண்டில் அதை அவன் விசுவசித்து நம்புப்படிக்குப் பின்னர் சாய்கிறபொழுது எழுவானிற் பத்திராழிகை திரும்பினது சொல்ல அப்படியே காணப்பட்டது. இந்தப்பிரகாரம் தொல்பண்ட நூற்றாண்டில் பிரசங்கித்து வேதத்துக்காகத் தம்முடைய பராணனைக் கொடுத்தாரென்றியுக் கடவோமாக.

கே.—செரமியாசுடைய காட்சியின் விசேஷம் என்ன?

ம.—சர்வேஸ்வரன் அவரை பிரசங்கிக்க அனுப்பின கதிலே அவர் காட்சியோடே ஒலகித் தான் ஆதிச்சுவ யின் அ ஆ வென்ற அட்சரமு மறியாத சிறுபிள்ளையொ டுறு சொல்ல, நானுன்கே இராசசமுகத்திற் பிரசங்கிக்க வல்லவனுக்குவேனென்று அவன் வாக்கில் திருக்கரம்வை த்து வாய்ச்சாலகனுக்கினார்.

கே.—இன்னமு மவருக்குக் காண்பித்த காட்சி யெ ன்ன்?

ம.—காவற்பண்ணுகிற கோலப்போல அவன் கண் ணுக்குத் தோற்றப்பண்ணி அப்படியே யென்வாக்கைச் செ லுத்த நான் காவல்காக்கிறேனென் றறிவித்தார். மறுப டியு மவட திசையில் அக்மனியில் வேகிற குயக்கலத்தைக் காணப்பண்ணி அப்படியே வடக்குச் சத்துராநீரான செருசலே நகர் தீயப்படுமென்று திருவுளம்பற்றினார். இன் னமு மவரைக் குயவன்சாலைக்குப் போகச்சொல்லி அங்கே குயவன் ஒன்றையழித் தொன்றைச் செய்கிறதை யவருக்

அப்படியே இஸ்ராயேல் ராச்சியம் நம்மால் வே ரை கயலாக வுண்டாக்கப்படுமென்று திருவுளம்பற்றி இவை பலலாம் இஸ்ராயல் சனங்களுக்கு அறிவிக்கக் கற் றத்தான்.

செரமியாஸ் யென்னசெய்தார்?

ம.—செருசலேநகரின் கோயிற் தலைவாசலிலேயிருந் து அந்தநகர்ச் சத்துருக்களின் கைவசமாய்ப் போமென்று போகிறவருகிறவர்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணினபோது ஒருவருஞ் சந்தோஷமாய்க் கோளமல் இராசாவுக்குச்சொ ளியவரைச் சிறைப்படுத்தினார்கள்.

செரமியாஸ் சிறைப்பட்ட தினபின் யென்ன செய்தார்?

ம.—புத்தகங்களை யெழுதிப் பன்னேரில் கொண்டு அந்தவாக்கியங்களை மறுபடியும் செனங்களுக்கு வாசித்துக் காண்பித்தசொல்ல அந்தப் புத்தகங்களையும் ராயர் கட்டிப் போட்டான்.

கே.—அப்போ தந்த செருசுச் சம்பவித்ததென்ன?

ம.—நடுக்கனென்ற சத்துராதராயன் பாபிலோனிய ாச்சியத்திலிருந்துவந்து செருசலேயை வளைந்து தினிரசராவையும் அனேக சனங்களையுஞ் சிறைபிடித்துக் கொண்டு போய்விட்டான்.

கே.—அதைக்கண்டு இவருடைய வார்த்தையை மெ ய்கொண்டார்களோ?

ம.—இன்னமுஞ் சட்டைபண்ணாமல் மிஞ்சின போர்க ளைத் தப்பிப்போகச் சொன்னவிடத்திலும் போகாம லிருக் கிறபோது மறுபடியுஞ் சத்துருராயன்வந்து கோட்டை மாளிகையுஞ் சலமோஷுண்டாக்கின ஆலயத்தையு மிடித் துச் சகலத்தையு மழித்து சம்பந்ததுக்களையு மெடுத்துக் கொண்டு போனான்.

கே.—அதிலிருந் செரமியாஸ் யென்ன செய்தார்?

ம.—நகரின் அழிவுகளைக்கண்டபொழுது எழுவருவுந் துக்குப்பின் சிறையினின்று மறுபடியும் விடுதிப்படுவார்க ளென்றேதையும் இன்னமு மவர்களுக்குமேல்வரும் விசே ஷ நன்மை தின்மையு மெழுதிவைத்துச் சர்வேஸ்வரன் வாக்கியத்துக்காகப் பிராணனைக் கொடுத்தாரென் றறியக் கடவோமாக.

கே.—எசு சிபாஸ் காட்சியின் விசேஷ மென்ன?
ம.—அக்கிரிப் பற்றியிருக்க ஒரு மேகம் இருந்
தே சர்வேஸ்வரம் அதினருகே நாலு சீவாத்தாக்கள்
புழியின்மீதே வாருவண்டி விழுந்ததாகவுந் தாற்
பட்டது.

கே.—அந்தச் சீவாத்தாக்களென்ன?

ம.—மனுஷன், சிங்கம், மாடு, மிருகராசானியென்ற
இந்த நாலு சீவாத்தாக்களுடைய முகமுண்டாகி அதுக
ளுயிர்ப்பு வேகத்தால் அந்தவண்டில் நடக்கும்.

கே.—அதின் விபரமென்ன?

ம.—அந்த நாலுமுகம் கிறிஸ்துவேததம் பெழு
தின நாலு சுவசேஷகருடைய விலகண்ணமாகும்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—சுவசேஷகரான மத்தேயு கிறிஸ்துவின் மனுஷ
கந்தவக்க மெழுதினதினால் மனுஷர் முகத்திலிருந்
பட்டார், மாற்கு ஸ்காபகயோவான் வனத்திற் சிங்கநாத
மாய்ப் பிரசங்கித்ததை அங்கு பெழுதினதினால் சிங்க
முகத்திற் குறிக்கப்பட்டார், ஜாக்கா மாட்டுப்பலி புசா
ரி யான சகரியாசுவியன், அவக்கவகை பெழுதினதினால்
மாட்டின் முகத்திற் குறிக்கப்பட்டார் யோவான் ஆகா
தின்மேற் பறந்ததாகச் சர்வேஸ்வரனுடைய தெய்வக்
வக்கி பெழுதின பறக்கிறதில் வல்லபியான மிருகராசா
னியின் முகத்திற் குறிக்கப்பட்டார். இப்படியே இந்த
நாலுமுகத்திலு மந்தநாலு சுவசேஷகர் குறிக்கப்பட்டு
இன்பிடுத்துசாந்து வேகத்தால் வேதமென்கிற வண்டில்
நடக்கிற நெறியைக் காண்பிப்பார்களென்ற விபரமாக.

கே.—இஸுரையேல் சனங்களுக்குப் பிரசங்கித்தவாக்
கியமென்ன?

ம.—அவர்கள் படுகிற கஸ்த யவர்கள் பாவத்தினால்
வருகிறதினாலந்தப் பாவத்தை இலக்கினால் மறுமடியும்
சுடெற்றங் கிடைக்குமென்றும் இன்னமும் அவனவனுக்கு
வருகிற நன்மை தின்மையுஞ் சொல்லிவருவார்.

கே.—அவர் மரணமடைந்த தெப்படி?

ம.—அவர் சொன்னதெல்லா பெய்யாகவே சம்பவிக்
கிறதினால் அனேகம் பேர்களாவண விசுவசித்தும் அனே
கம்பேர் குரோதித்து அந்தப்பொல்லாத துஷ்டருடைய

கையார் சர்வேஸ்வரனுடைய வேதத்துக்கப் பிராண
ததார் இப்படியே மூன்று திவ்விய திருஷ்டிகர்,
சுருந் சீவாக்கியத்துக்காக மரித்து டோகூமுடிக்குப்
பாத்திரவன்களானுக்கென் றறியக்கடவோமாக.

இரண்டாஞ் சருக்கம்.

தனியேலின் சுகிர்ததிருஷ்டியின் விசேஷம்
காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—தனியேலின் திருஷ்டி விசேஷமென்ன?

ம.—இவர் இஸுரையேல் சனங்களோடு பவு
லோனிய ராச்சியத்திற் சிறைப்பட்டிருக்கையில் அனரி
யால் அனரியால் மிசயேலென்ற இந்தமூன்றுடேசோடு
இராசவரண்மனையில் வளர்ந்து அநேகங்கலவி சாஸ்திரங்க
ளையுங் கற்று சர்வேஸ்வரனுடைய அருளால் திவ்விய தரிசு
னைபடைந்தார்.

கே.—அவருடைய தீர்க்குதரிசு மகிமை பிரச்சித்த
மான தெப்படி?

ம.—பவுலோனிய ராயன் கண்ட தரிசு
பொருளினால் தரங்குட தரிசுனத்தையு மதின்
பொருளையுஞ்சொல்ல அறிவாளிகளுக்கு கறிவித்தடைத்தில்
ஒருவருஞ் சொல்லமாட்டா திருக்கையில் தனியேல் அந்
தரிசுனத்தையும் அதின் பொருளை ம வெளிப்படுத்தினார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—இராயன் கண்ட தரிசுனமாவது. ஒரு பிரமான்
டமான் சுருபம் அதின் தலைபொன்னும், மாட்பெவ்ளியும்,
வயிறு வெண்கலமும், கண்ணெய்க்குழல் இரும்பும், பாத்தமண்
னுமிரும்புமாம் அப்பேர தலையினின்று ஒரு கல்லுவந்து
அதின் பாதத்திற்பட்டுக் சுருபம் நொறுங்கிப்போய் அந்
தக்கல்லு மலையேரல் வந்ததாகக் கண்டதுண்டென்று
சொன்னார்.

கே.—அதின் பொருளத் தெரிவித்ததெப்படி?

ம.—பிரமான்டமானி சுருபமாவது உலகம் அதின்
பெருந்தலையாவது உமது இராசாங்கம் பொன்போலச்
சுருத்திலு முத்தம்மாம் மற்ற அவையவங்கள் வெள்ளியும்

வேன்தலமும் மீரும்பும் மொணுமா யிருந்தி லு வந்த
ருப்பின் வருகிற இராசாங்கம் புப்படி குண தவரு
கடைசியிலே ஒரு கல்லுவந்த கருபத்தை நாடத்
தலைபோல் விளர்ந்ததாவது நிறைந்ததாதர் புலே கத்திகே
வந்து பேயின் ராச்சியத்தை யழித்து வந்தே ன் தலை
லோகத்திலே வந்திக்கப்படுகிற விபரமென்று சொன்னார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட வாக்கை ராயன் கேட்டதின்
பிறகு யென்னசெய்தான்?

ம.—மகா கெம்பிரமாய் எழும்பி எழுபதுமுழ வுயர
முள்ள தன்னுடைய கருபத்தை யுண்டாக்கி யெல்லா
யும் வணங்கச்சொல்லி வணங்காதவர்களை கருப்பிலே
கொளுத்திப்போடக் கட்டளைபண்ணினான்.

கே.—அப்போ சம்பவித்ததென்ன?

ம.—தனியேயுடைய துணையாளியா யிருந்த அள
ரையாஸ் அசுரியாஸ் மிசயெலென்ற இந்த மூன்று வாலர்க
ளந்த கருபத்தை வணங்காததினால் அவர்களை இராயன்
கெருப்பிலிடச் சரீரவரன் திருபையால் நெருப்பில்
வேகாம விருக்கிறதைக்கொண்டு அவர்கள் வணங்குகிற தேவ
ன் மெய்யான தெய்வ விசுவாசித்தான்.

கே.—இன்னமுதிரையேயுடைய மகிமை விளங்கு
பட்ட தெப்படி?

ம.—மறுபடியு மந்தராயன் ஒருசொற்பனத்தைக் கா
ண அதையு மொருவருந் தெரிவிக்க மாட்டாமல் தனியேயு
தெரிவித்துப் புகழ்ச்சிபடைந்தார்.

கே.—அந்த சொற்பனமென்ன?

ம.—ஆகாசமென்ப வெரு யிருட்சம் வளர்ந்து
னித்து அதில் மிருகங்களும் பூக்களும் தாபரித்து அனைவ
ருக்குஞ் சிவாதாமாயிருந்த விஷத்தை ஒருதேவனுதன்
வந்து வெட்டித் தாழவிழப் பலாணி வேரைமாத்திரம்மறு
படியுமுள்ளை வைக்கச் சொன்னதாகக் கண்டான்.

கே.—அதற்குத் தனியேயு சொன்ன பொருளைப்
படி?

ம.—அகாசத்திட்ட வளர்ந்த விருஷமாவது உலகத்
துக்கு அதிக மகிமையுள்ள இராயனுடைய கீர்தான் உம்
முடைய ஆதாரத்தால் அனைத்தும் பிழைத்திருக்க
வெட்டப்பட்டதுபோலச் சத்துராடிகள் உமமுடைய

ராச்சியத்தைப்பிடித்து யும்மை மிருகங்களோடு சிவிக்கப்
பண்ணுவார்கள். ஆனாலும் பாவத்தை யுத்தரித்ததின
பின் முகைக்கவைத்த வேர்போல மறுபடியு மும்முடைய
ராச்சியம் உதகேசு, மென்ற விபரமும் ஆன இம்முடைய
பாவத்தை யிப்போதானே யுத்தரித்தால். நல்லதென்று
சொன்னார்.

கே.—தீர்க்கத்தரிசியான தனியேயு சொன்ன பொரு
ளைக்கேட்டு இராயன் யென்னசெய்தான்?

ம.—அந்தவிவரத்தைக்கேட்டறிந்து மிவர் கொன்ன
படி உயிர்த்தினால் தன்னிராச்சியஞ் சத்துருக்கள் கைவ
சமாய்ப்படோ யவனு மிருகவேஷமாப்ப் புத்தியற்ற மாடுபோ
லப் புல்லருகித் திரியலாச்சது. அப்படியே குறித்தகான்
முகியுந்தனையும் ஏழுவருஷம் பாடுபட்டதன்பின் மறுபடி
யு கினைவூந்து சரீரவரனை யறியத் தன்னுடைய இராச்
சியமும் கைகேர்ந்து தருமத்தோடு நடந்து ஆயுளை முடித்
தான்.

கே.—இதற்குப்பின் னந்த யிராயனுடைய குமாரன்
வலத்திசாரென்றவன் இராச்சியமென்பது தனியே
யுடைய திருஷ்டிப்பிரகாதற் காணப்பட்ட தெப்படி?

ம.—அந்த இராயன் விருந்துண்ணச்சே அரக்குப்பா
ன லாகிரியாற் கோவிற பூசைப்பா திரங்களைக் கொண்டு
வந்து உதவிக் கொண்டதினால் உடனே தேவமுனிவனால்
விருந்துச்சாலை மதிலிலே ஒருமனிதன் விரலால் அதை
எழுதுகிறதாகக் காணப்பட்டது. அந்தமே திருவ
ரும் வாசிக்கமாட்டான். இவையே யழைப்பிக்க அவர் வா
சித்துச்சொன்னார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—எண்ணுவது. கிதுப்பதும், பிரிப்பதும் என்
றெழுதியிருந்தது.

கே.—அதன்பொரு ளென்ன?

ம.—எண்ணுவதாவது இராயனுடைய பாவத்தின்
களாக்கும் நிறுத்தாய்த் அதின் தீர்வையும் பிரிக்குதலா
வது அதற் காக்கினைபா விராச்சியம் பிரிப்பெதுமென்று
சொன்னார்.

கே.—அந்தப்படிவந்து சம்பவித்ததோ?

ம.—ஆம், அன்றுதானே தபுவென்ற ராய் னவனைக் கொன்றுபோட்டு இராச்சியத்தையும் பிடித்து தன்னாட்களுக்குப் பகுத்துக்கொடுத்தான்.

கே.—தரியுவென்ற இராயன்காலத்திலே தனியே லுடைய சுமீர்தங் காணப்பட்ட தெப்படி?

ம.—அந்தவூரிலே வேலென்ற பேய்ச்சிலையும் இன்ன மொரு சர்ப்பந்தையும்வணங்குகிறதினால் தனியே லதின் மாயத்தை வெளியாக்கி மெய்யான சரீவஸ்வதியை யறி யப்பண்ணினார்.

கே.—வேலென்ற பேய்ச்சிலையின்மாயத்தை யாக்கின தெப்படி?

ம.—அதுக்கு ஒருநாளேக்கு நாற்பது ஆடும் பன்னி யண்டு மரக்கால்மாவும் ஆறுகாலஞ் சாராயமும் அருந்து கிறதென்கிற மகிமைபாராட்டி வணங்குகிறதினால் அதின் உளவைக் காண்பித்தார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—அந்தத்தேவனுக்கு ராயன் புசைவைக்கப்போன விடத்திலே தனியேக்கோவிலிலே சாம்பலை பாண மறுநாள் இராசாகூடப்போய் அந்தச் சாம்பலிலிருந்து மனுஷத்தடங்களைப் பார்க்கச்சொன்னார்.

கே.—அப்போ இராசா யென்னசெய்தார்.

ம.—அதில் சிறியார் பெரியோர்களுடைய அடிக ளைக்கண்டு அந்தக் குருமாரு மவர்களுடைய பிள்ளைகளுந் தவிர வந்து அதைத் சிங்கிறதென்றந்ந்ந்து அதைச் சொதித் தபடித வாராயுங் கொன்று போட்டான்.

கே.—சர்ப்பந்தின்மாயம் வெளியாக்கின தெப்படி?

ம.—அது சிறுதலால் அக்கினிப் புகைபற்றி மனுஷ நாக்கொல்லுகிறதினால் அதைத் தேவனென்று வணங்கி றதைக்கண்டு தனியேல் பிசினுங் கீலும் பிடைந்து ஒரு தீவனஞ் செய்து தின்னக்கொடுக்க அவகொட்டி வாய் தி றக்கமாட்டாமல் செத்துப்போச்சது.

கே.—இப்படிப்பட்ட காரியங்களைக்கண்டு ஊரிலுள் ளசனங்கள் யென்னசெய்தார்கள்?

ம.—இராயனோ டெதிர்த்து தனியேலைத் தங்கள்கை யி லொப்புகொடாவிட்டால் இராச்சியத்தை மாற்றுவோ

மென்றார்கள். அதிலை இராயன் வுத்தாரங்கொடுக்க அவ வாகச் சிங்கக்கிடங்கிலே போட்டுச் சிங்கங்களைப் பட்டினி யாய் வைத்தார்கள்.

கே.—அப்போ தென்ன சம்பவித்தது?

ம.—சிங்கங்கள் தேவனுடையா லவனைப் பட்டியா மல் ஆறுநாளேக்குப்பின் திறந்துபார்க்க அவருயிரோடருக் கிறதைக்கண்டு அதிசயித்து அந்தவன்மக்காரரைச் சிங்கக் குழியிலேபோட்டு கொல்லுவித்தான்.

கே.—இவாற் சொல்லப்பட்ட திர்க்கத்தரிசன விசே ஷம் என்ன?

ம.—அநேகராச்சியங்களுக்கு வரப்போகிற நன்மை தின்மைகளை யறிவித்ததல்லாமற் கிறீஸ்துநாதர் பூலோகத் திலேபிறக்கிற நாட்களுடைய கணக்கையும் லோகமுடிய முன்வருகிற அந்திக்கிறீஸ்துவின் அடையாளங்களையும் இதுமுதலான வனையகாரியங்களைச் சொல்லித் தம்மு டைய சுமீர்த ஆயிசை முடித்தார்.

மூன்றாஞ் சாதம்.

பனிரண்டு சிறிய திருஷ்டிகருடைய விசேஷங் காண்பிக்கப்படுவது

கேழ்வி.—சிறியதிரிஷ்டிகர் பூண்டுபேரார்?

மறுமொழி.—ஒசெய், யோயேல், ஆமோசு, அபதீய சு, யோனசு, மிக்காயசு, நவாயாசு, சொபானாயசு, ஆசேலு, சக்கரியாசு, யசுவென்ற இந்தப் பனிரே ண்டு பேராம்.

கே.—அவர்களைச் சிறிய திரிஷ்டிகரென்று சொல் லுவண்டிய காரணமென்ன?

ம.—அவர்கள்தேவவாக்கியங்களைச் சுருக்கமாக யெ ழுதினதினாற் சிறிய திருஷ்டிகரென்று சொல்லப்படுகிறதே யல்லாமல் தருமத்திலேயும் புண்ணியங்களிலேயுஞ் சிறியவ ர்களல்ல.

கே.—ஒகேயென்றவொழுதின வாக்கியத்தின் லுமென்ன?

இசுராயேல் சனங்களுக்கு வரப்போகிற கெடுகெண் காண்பித்தது மல்லாமல் தேவசபன் மனுஷனுய்ப் பிறக்கிற தையும் பாடுபட்டு மரித்து மூண்டுநாளுயிரக்கிறதையும் யுகமுடிவின் சரீபகாலத்திற் சகலசாட்சி சனங்களுக்கும் ஒரே வேதமாகிறதையும் வெளிப்பொருளாய் விவரித்தான்.

கே.—யோசயேலென்கிற தீர்க்கத்தெரிசி திருவுளம்ப் பற்றின வாக்கியமென்ன?

ம.—நாலு இராசாக்களால் இஸ்ரவேல் சனங்களுக்கு வரப்போகிற அழிவுபாடுகளைக் காண்பித்தது மல்லாமற் கிறிஸ்துவாதர் வந்ததின பின் இஸ்ரவேல் சாந்திற்பகி கேள்பைபவர்த்திக்கிறதையும் கடைசியிலே பொதுநடுத்தேவியு ண்டாகிறதையும் மொழிந்தார்.

கே.—ஆமோசென்கிறவர் திருவுளம்பற்றின வாக்கிய மென்ன?

ம.—இசுராயேல் சனங்களுடைய பாவங்கூதையைக்கண் டி அவர்கள்பேரிற் கேட்கித்து சம்மரியா வென்ற அவர்கள் பிரதானப்பட்டணத்திலே விவருகிறதையும் மந்திரிபிரதா னி முதலான பஞ்சுக்குப் பற்பலவாக்கினை வருகிற தையும் வசனித்தார்.

கே.—அவுதி சென்ற தீர்க்கத்தெரிசிவசனித்த வாக்கியமென்ன?

ம.—எதோனென்று இராச்சியத்தோர் ஆங்காரமாய்இ சையேல் சாதியை நிந்தித்ததின லந்தபாவத்தா லவர்களடி மையாய்ப்போகிற திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—யோன சென்றவருடைய திருஷ்டிப் பிரசாதத்தின் வகையென்ன?

ம.—அவர்தன் மனதில்லாமற் சர்வேஸ்வர னுடைய வல்லமையால் நினிவியென்ற நகருக்குப் பிரசாதி யானுப் பப்பட்டார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—அந்த நகரிக்குப் போகாதபடிக்கு ஒருகப்பலே நிறைப் போகிறபோது புசலாற் கப்பல் தாழ்ந்து போகிறதாயிருந்ததினால் அது அவர்பாவத்திற் திருநென்.

நந்து அவரைக்கட்டிலே போட்டவிடத்திலே ஒருபனைநீ லேவரை விழுங்கி நன்றுநானேக்குப் பிள்ளை அந்த நினிவியெ ன்கிற பெரியபட்டணத்திற்குநே கத்திற்றுது அநினால் தர் குற்றத்தை யறிந்து மின்வயிற்றிற் பிறப்பட்ட லுந் தைச் சட்டைபோடே தானே சர்வேஸ்வரன் கட்டளைப் பண்ணின பிரகாரம் அந்தநானிலே பிரசங்கம்பண்ணப் போனார்.

கே.—அவர் பிரசங்கித்த வாக்கிய மென்ன?

ம.—அந்த ஐராருடைய பாவங்களுக்காக நாற்பதுநா ளைக்குள்ளாக நகரியழியு மென்று மொழிந்தார்.

கே.—அப்போதந்தச் சனங்கள் என்னசெய்தார்கள்?

ம.—அந்தவார்த்தையை விசுவாசித்து தங்கள் பாவங் களுக்காக வெகுமன ஸ்தாபத்தோடு ஐநொறுத்துச் சாம் பலிதோ புரண்டு சகலமான பேர்களும் நாற்பதுநாள் தவம் பண்ணினதினாற் சர்வேஸ்வரன் அவர்கள் பாவத்தையும் பொறுத்து நகரியையு மழியு ம்கூடார்.

கே.—மிக்கயேசென்ற தீர்க்கத்தெரிசி மொழிந்தவாக்கி டமென்ன?

ம.—பூலோகத்திலே புண்ண யமற்றுப் பாவமெத்த விருக்கிற நோத்திலே சர்வேஸ்வரன் வெல்லையென்ற நகரி யிலே பிறப்பா ரென்றும் அப்போ பலசாதிமனுஷர் அவர் திருவாக்கைக்கேட்டுப் பாவங்களைவிட்டு நன்மையு டைய லாயிருக்குமெல் லுந் திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—நலுமென்ற தீர்க்கத்தெரிசி மொழிந்த வாக்கிய மென்ன?

ம.—நினிவி நகரிக்குப் பிரசங்கியாய்ப்போய் அந்தச் சனங்க ளுமன்விட்டு விட்டபாவங்களை மறுபடியிஞ் செய் ததினாற் நகரியழியுமென் றறிவிக்க அப்படியே சம்பவித் தது.

கே.—அபாக்கு வென்ற தீர்க்கத்தெரிசி திருவுளம்பற் றவாக்கியமென்ன?

ம.—பூலோகிய ராயன் செருசலே நகரியை யழிக்

கிறதையும் மறுபடியு மந்தராயனுடைய பாவத்தினு லவனு
டைய பாபிலோனி ராட்சிய மழிபடுகிறதையும் இதற்குந்
த மற்ற விசேஷங்களையும் வசனித்து மொழிந்தார்.

கே.—சொபோனிய சென்ற தீர்க்கதரிசி திருவுள்ள
பற்றின வாக்கியமென்ன?

ம.—உலகத்திலே பாவங்களுக்கு வருகிற ஆக்கினைக
ளும் அதின்பின் செருசலே நகருக்கு வருகிற அழிவுபாடு
களும் அதிற் சனங்கள் குடிவாங்குபோகியையு மொ
ழிந்தார்.

கே.—ஆசேவென்றவர் மொழிந்த வாக்கிய மென்ன?

ம.—பவுலோனிய ராட்சியத்திற் சிறைப்பட்டிருந்த
இஸுறயேல் சனங்கள் மீட்சியடைந்து தங்கள் சுயராட்சியஞ்
சேருகிறதையும் அப்போது அழியப்பட்ட சலமோனாலை
யத்தை மறுபடியு மூண்டாக்கத் துணிவுவரும்படிக்கும்
புத்திசொன்னார்.

கே.—சக்கரியாசென்ற மொழிந்த வாக்கிய மென்ன?

ம.—செருசலே நகரி மதுபடியுஞ் செழித்துச் சனங்
கள் நகரிக்குள்ளடங்காமல் சுற்றிலு நிறைந்து ஆலையமுன்
டாக்கப்படுகிற வலங்கரத்தையு மொழிந்தார்.

கே.—மலக்கியசென்றவர் சொன்ன வாக்கியமென்ன?

ம.—இசுறயேல் சனங்கள் மீட்சிப்பட்டதின்பின் மறு
படியுந் நன்றியறியாமற்செய்கிற பாவங்களையும் யூதகுரு
மார் ஆலையத்துக்கும் பீடத்துக்கும் பண்ணுகிற நிந்தனை
களும் அதற்காக வருகிற ஆக்கினைகளும் காண்பித்ததுமல்
லாமல் கிறீஸ்து வரவுக்குமுன் ஸ்ரபகயுவானி பிரசங்
கியாய் வருகிறதையும் நடுத்தீர்வைக்கு முன் ஏனோக்கலி
யாசென்ற யிருவர் வருகிறதையும் இது முதலான வனேக
விசேஷங்களை யு மொழிந்தார். இப்படியே பனிராடி தீர்
க்கதரிகளும் செருசலே நகரின் விசேஷங்களையும் கிறீஸ்
துநாதர் விசேஷங்களையும் உலகத்துக்கு ஏற்கனவே காண்
பிசுக்கூடர்வேசரனால் திவ்விய திருஷ்டியைக்கொடுத்து
அனுப்பப்பட்டார்களென் றறியக்கடவோ

எ-வது. இருந்தபடி.

இயகிறீஸ்துவின் புகழாம்.

இதில் கிறீஸ்துவின் வரவுதுக்கி லோகமுடியுமட்டுமுள்ள
பிரசாத பேதத்தின் கவி சுவரலாறு இருவத்தொரு
சூக்கமார்சாண்பிக்கப் படுகின்றது.

முதற் சருக்கம்.

இஸ்ரபக அருளப்பர் பிறப்பு வளப்பு முதலியவரலாறு
காணப்படும்.

கேழ்வி.—ஸ்ரபக அருளப்பர் ஆர்?

மறுமொழி.—கிறீஸ்துவின் வருகையைப் பிரசங்கிக்க
வந்தமன்கே மனவாறியென்று சொல்லப்படும்.

கே.—அவருடைய தாய்தந்தை யார்?

ம.—சக்கரியாசென்ற பண்பு தேவ புசாரியும் எலிச
பேத்தென்ற புண்ணியிழைவர்கள் சிந்தனை வாக்குக்
கிரிகைகளிற் குற்றமற்றவராய் நடத்தினார் சுகிர்தவாள
வான்று தேவ திருவாக்காற் புகழப்பட்டது.

கே.—இவர்களுத்தனை வயதிலே ஸ்ரபகயுவானியை
பெற்றார்கள்?

ம.—சக்கரியாஸ் அறுபதுவயதுள்ள விரத்தனுமாய்
எலிசபேத்தம்மாள் அன்பது வயது நின்றந்த மலடியுமாய்
வெருபிரார்த்தனையோ டிருக்கப் பிள்ளையுண்டாகிற் விசே
தவுதைத் தேவதூதன் அறிவித்தான்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—சக்கரியாசென்பவர் தமது முறைப் புசைக்கிழ
மையிலே பீடத்திற் தூபங்காட்டுகிறபோது தேவதூதன்
றோன் னுன்னுடைய பிரார்த்தனை தேவகருணைக்கேற்றதி
னால் உன் பெண்சாதி உலகத்துக்குப் புகழ்ச்சியான ஓர்
பிள்ளையுப் பெறுவா ளந்தப்பிள்ளை அருளப்பொன்ற
பேராய்த் தேவசந்தியிலே வெகுமகிமை பெற்றுக் கிறீஸ்
துவின் தே மனவாதி யாவானென்று சொன்னார்.

கே.—அதற்குச் சக்கரியாச யென்னசொன்னார்?

ம.—இத்தனை வயதுசென்ற யெங்களுக்குப் பிள்ளை
யுண்டாகிற் விதமெப்படி யோ வென்று சந்தேகப்பட்டதி

இலே நீபுன் கண்ணை காணுந்தனைம் வாயார் பேசுதி
ருப்பாயென்று தேவதூதன் சொல்ல வந்து துவக்கி சக்கரி
யாக வுமையாய்ப்பாணர்.

கே.—ஸநாபக அருளப்பர் தாய் யற்றி லிருக்கிற
நேத்திலும் பிறந்த நேரத்திலுங் கண்ட மகிமையென்ன?

ம.—ஆராமாதம் வயிற்றில் லிருக்கிறபோது தேவமரதர்
வந்து எலிசபேத்தம்மாளை மின் னெரேத்திற் றந்தோடித்
திறுலே கர்ப்பத்துக்குள்ளே குதிக்க தாகக் காணப்பட்ட
து அந்நேரத் தேவபார்வையா லவர் சென்மப் பாவமும்
தீர்ந்து சுத்தமாக்கப்பட்டார்.

கே.—பிறந்த நேரத்திலே கண்ட மகிமையென்ன?

ம.—அந்த வுருக்குள்ளே வெகு அக்களிப்புண்டா
யவருக்கென்ன பேரிடுவோமென்று தகப்பனைக் கேட்ட
யிடத்திலே யவனுமையா யிருந்ததினால் ஒரு கற்பலகை
யிலே யோவானென்றெழுத வுடனே வாழ்நிற்பேசி
னர். இப்படிப்பட்ட ஆச்சரியங்களைக்கண்டு இந்தப்பி
ள்ளை யெப்படிப்பட்ட வாரோவென்று பூர்முழுதும்
வாழ்த்தலாயிற்று.

கே.—அவர் வளர்ந்த வகையெப்படி?

ம.—எரோதிராபுன் குழந்தைகளைக் கொல்லுவிக்கிற
நேரத்திலே சிறுபொருட் வனத்திற் கொண்டுபோத...
புச் சர்வேஸ்வரன் கிருபையால் வளர்ந்து இலேகிழங்குக்
ளைத் தின்று காட்டுத் தேன்களையும் வெட்டுக்களிகளையும்
அருந்தி ஓட்டகத் தோலுடுத்தித் தவம்பண்ணிக்கொண்
டிருந்தார்.

கே.—அவர் கிறிஸ்துநாதருடைய வருகையைப் பிர
சங்கித்த தெப்படி?

ம.—தேவகட்டளையால் யோர்தா திச் சுற்றுக்கிராமங்
களில் வந்து நான் வனத்திற் கூப்பிடுவானுடைய சத்த
மாம் ஆண்டவருடைய வழியை நேர் டண்ணுங்கொன்றும்
மேடுபள்ளம் திருநுகோணல் உக்கிரம் அக்கிரமமான
தெல்லாக் கிரமமென்றும் இப்படியே மனதுகொள் யொ
ழுங்குடனானிக் கிறிஸ்துவை விசுவசிக்கத்தக்கதாகப் புத்
திகொண்டார்.

கே.—அதை விசுவசித்தவர்களுக்குப் பண்ணின சட்
ங்கென்ன?

ம.—பாவத்துக்கு மனஸ்தாபப் பட்டபின் அந்த
கெங்கையிற் றன்னரால் ஸநானம் பண்ணுவித்து வரு
வார் அதிலுலந்த என்னத்துக்கு பச்சாத்தாப ஸநானமென்
றும் அவருக்கு ஸநாபகனென்றும் பேருண்டாயிற்று.

கே.—ஆண்டவரைப்பார்த்து அவர்சொன்ன வசன
மென்ன?

ம.—உலகத்தினுடைய பாவங்களைப் போக்குகிற
தேவசெம்மிற்ப்புருவை மீயர்தாமென்று கையாலே காண
பித்து அந்நேரத்திலே யவன் ஸநாபக யுமானிபேரிலே வன்
மீத்து இராயனுக்குச் சொல்லியவனுடைய தலையைவெட்
டப் பண்ணினான்.

கே.—அவர் மரித்த வகையெப்படி?

ம.—எரோதிராபுன் தன்றமையனுடைய பெண்கா
றையை யெடுத்ததின லந்தப்பாவத்தைக் தள்ளப் புத்தி
சொன்ன விடத்திலே யவன் ஸநாபக யுமானிபேரிலே வன்
மீத்து இராயனுக்குச் சொல்லியவனுடைய தலையைவெட்
டப் பண்ணினான்.

கே.—அவருடைய தருமம் புகழப்படுவதெப்படி?

ம.—உலகத்திலே பிறந்தவர்களை லவரைப்பார்க்கப்
பெரியவரில்லையென்றுஞ் சகல தீர்க்கத்தரிசிகளிலும்
புகழ்க்கத்தரிசி யென்றும் பூலாகத்திலே யனுப்பப்
பட்ட தேவதூதனென்று மிப்படியே தேவநிருவாக்கால்
வாழ்த்தப்பட்டாரென் றறியக்கடவீராக.

இரண்டாம் சருக்கம்.

கன்னிசுத்த தேவமாதாவினுடைய பிறப்பும் வளப்பின்
பிரசாத ம் மையுந் காண்பிக்கப்படுவது.

சேழ்வி.—கன்னிசுத்த தேவமாதாவைப் பெற்ற தாய்
தந்தைய ரார்?

ம.—மேலேயுள்ள ஆளுனென்ற சுகிர்தவாளராம்.

கே.—அவர்களுடைய சுகிர்தமகிமையென்ன?

ம.—மூக்கியமாய்க் காணப்பட்டவரு விசேஷமா
வது தங்களுக்குள்ள சம்பத்துக்களை மூன்றாய்பிரித்து பிச்

சைக்கு நில்லுக்குத் தங்கள் சமுசாரத்துக்குள் சிலவழித்து வருவார்கள்.

கே.—அவர்கள் தேவமாதாவை டைந்தவித மெப்படி?

ம.—இருவதுவருஷம் பிள்ளையில்லாமல் வியாருட்பட்டுப் பிள்ளை கிடைத்தாற் சர்வேஸ்வரனுக்கு ஒப்புக் கொடுப்போமென்று நேர்ந்து வருஷந்தோடும் எண்ணிக்கை கொடுத்துவந்தும் அவர்களுடைய அக்க மதிசமான திருணத்தில் ஆரோக்கியம் கொடுக்கச் சர்வேஸ்வரன் திருநாள் மாணா.

கே.—அக்க மதிசப்பட்டவேண்டிய காரணமென்ன?

ம.—தமது வழக்கத்தின்படியே காணிக்கையுங்கொண்டு ஆலையத்துக்குப்போனபோது ராசகுருப்பிரகாசி சுவக்கினுவை முனிவாய்ப்பார்த்து ஆசீர்வாதப் புத்திரனில்லாத நீர் தேவமுதத்திலே வருவதேதென்று கோரிக்கை அந்த வெழக்கத்தாலவர் விட்டுக்குப்போகாமல் வனத்திலே போயிருந்ததினால் ஆனால் அக்க மதிசப்பட்டது.

கே.—அந்நேரம் சர்வேஸ்வரனவர்களுக்குக் கிருபை பண்ணின தெப்படி?

ம.—ஒரு தேவதூதன் சுவக்கினுக்குத் தோன்றி இஸ்திரிகளில் ஆசீர்வதிக்கப் பட்ட பெண்பிள்ளையை மரியவென்ற நாமமாக அடைவாய். இதற்கடையாளமாக அவர்களுடைய ண்சாதி யெருசலே நகரம் பொற்பபூச்சு வாசலில் வுரனைச் சந்திப்பாளென்று சொல்ல அந்தப்படி சம்பவித்த ஆனாயி தெற்பணியானாள்.

கே.—தேவமாதா வற்பவித்த மகிமையெப்படி?

ம.—மற்றமனுஷர் சென்மிக்ஷ சென்ம தோஷந்தனக்கில்லாமற் பழுதின்றியே யுற்பவித்தாள்.

கே.—ஆதனுடைய சென்மதோஷம் சகலமனுஷருக்குச் சித்திக்குமென்றிருக்கையிலே தேவமாதாவுக்கு அந்தத்தோஷுக்கு சித்தியாததெப்படி?

ம.—அவள்வயிற்றிலே தேவசுதன்பிறக்க வேணுமென்று அ—சர்வேஸ்வரன் நிருபித்ததினால் அந்தக் கட்டளைக்கு அ—எனக்காமல் விலகிச் சத்தமாய்ப் பிறக்கத்திருவுளமாணா.

கே.—இதற் ருவமான மெப்படி?

ம.—லோகாதிஸ்வர எகசக்கராயன் தனக்கடங்கிய விராச்சியத்தில் யாபுரூ மண்டலாதிபதி செய்த யிராசுதுரோகங்களுக்காக அவனு மவன் சந்திபட்டண கிராம சிவாசங்கையழிக்க நுக்கியாபிக்கிறபோது அந்நகரில் தான் வசித்திற அரண்மனை சிங்நாசனமும் பொசித்திற இனிய நுக்கா பழவர்க்க விருட்சாதி யுத்தியான விளாகஞ் சிதையாதபடிக்குக் காப்பனை அப்படியே ஆதன்செய்த தேவதுரோகத்துக்காக அவன் பிதர் லோகவாசி சமஸ்தருக்கும் தரும் அழிவுபாவெருகிறபோது தாம்வசித்திற மாளிகை சிங்நாசனமும் பொசித்திற யினியரசான்னிய அமிர்தகனி பயோதரவிருட்சமுமாகிய தமது மாதாவுக்கும் அப்படிப்பட்டது அணுகாமல் தற்காத்தார்.

கே.—அப்படிப்பட்டதோஷ மவளுக்குச் சித்திக்க வில்லையென்று விசுவசிக்கத்தக்க அடையாள மென்ன?

ம.—அந்தச் சென்மத்தோஷத்தால் அனைவருக்கும் வருகிற கோபம், மோகம் முதலான வாசைகளின் மீறுதலும் பிள்ளைபெறுகிறதிலுள்ள அம்பாய்ப் பிறவித்துன்பங்களும், செத்தபின் சரீர அழிவும், இப்படிப்பட்ட வடையாளங்கள் அவ்விடத்திற் காணாததினற் சென்மதோஷ மில்லையென்று நிஷ்டாந்திரமாய் பறியலாம்.

கே.—அவன் பிறந்த மகிமை யெப்படி?

ம.—சர்வேஸ்வரனுதியிலே படைத்த ஏவையென்ற தந்தி சகல இஸ்திரிகளுக்கு அநிக வழகுள்ளவளாயிருக்காததப்பார்க்க மெத்தவும் ரூபசவுந்திரியமுண்டாய்த் தவப்பிரகாசி நிறைந்தவளாய்ப் பிறந்தாள்.

கே.—மரியவென்ற நாமத்தின் மகிமை யென்ன?

ம.—அதற்குச் சமரண் நாமம் பூலோகத்திலே யில்லாதபடியால் சர்வேஸ்வரனாருமே தேவதூதனைக்கொண்டு அந்தவாமயிடக் கட்டையிட்டார்.

கே.—மரியவென்றதற் கர்த்த மென்ன?

ம.—லத்தின்பாஷையால் சமுத்திரமென்றும், சிரிப்பாஷையால் உத்தம நாயகியென்றும், எபிரேயாஷையில் வடக்கு நகேத்திரமென்றுஞ் சொல்லப்படுவதெய்யவன் சமுத்திரம்போலத் தேவப்பிரகாசி நிறைந்து பா லோகநாயகி முடிபெற்று வுக்கு நகேத்திரம்போல் மனி

த ரீடேற்றத்துக்குக் குறிப்பானுள்ள விபரமாம். அதி
ன லெந்தவேளைகளிலும் அந்த நாமத்தை யுச்சரிக்கிறவன்
சுடேறுவானென் றறியவும்.

கே.—தேவமாதா பிறந்ததின் னென் வளர்ந்த மகிமை
யெப்படி?

ம.—மூன்றுவய தாகிறபோது நாய் தந்தையோர்
நேர்ந்தபடி தேவாலயத்திலே யொப்பிக்கொடுக்க கண்டி
யாஸ்திரிகளின் கூட்டத்திலே ஆளுனென்ற தலைவியின்
கீழ் வளர்ந்து எழுத்துவாசனைகளிலேயும் கருமநெறிகளி
லேயும் பெருகி அந்தக்கூட்டத்திலுள்ள சகல கன்னியாஸ
்திரிகளுக்கு மதிக வுத்தமியானான்.

கே.—அவளுடைய தருமத்தின் மகிமை யென்ன?

ம.—ஒருநாளிலுள்ள முப்பது நாழிகையிலேயும் அந்
தந்த தரும ஒழுங்கைக்குறித்து ஒரு அற்பநேரமென்றாலும்
விண்காலம்போக்காமற் சர்வேஸ்வரனைத் துதித்திருப்பான்.
இதுவும்ல்லாமல் அவளுடைய கற்பின் மகிமையாவது சித்
தனைவாக்குக் கிரிகைகளில் யாதொரு தகாமையிலாவதான
தவிர எப்படிக்கொத்த ஆகாமியனு மவளைக் கண்டாற் அந்
தநினைவை யகற்றிவிடுவான். இப்படியே க்ஷணத்துக்குக்
ஷணம் இம்மிரட்டியாய்த் தேவப்பிர சாதத்தினாலே வளர்ந்து
பூலோக பரலோகத்திலுள்ள சகல சுகிர்தவாளர்களிலும்
அதிகப்பட்டாளென் றறியக்கடவீர்களாக.

மூன்றாஞ் சருக்கம்.

கன்னிசுத்த தேவமாதாவின் ஆசீர்வாதபந்தனமும்
கமுவ கப்பவற்பத்திமகிஷ வயுங் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—கன்னிசுத்த தேவமாதா விவாகம்பண்ணி
னதெப்படி?

மறுமொழி.—அக்காலத்திலே வாழாத குமரிகளுக்குச்
சங்கைபோதாததினற் கன்னிமரியாயி பதினாறு வயதாகிற்
போது தாய்தந்தையோர் அவளுக்கு மணமுடிச்ச இராச
குருப்பிரசாதிபுத்திலே வுசாவுதல் பண்ணினார்கள்.

கே.—அக்கூட்டுக் கன்னிமரியாயி யென்னசொன்
னாள்?

ம.—தனது கற்பைச் சர்வேஸ்வரனுக்குக் கையளித்தி
ருக்கிறதினால் யாதொரு புருஷனோடேயும் வாழமாட்டே
னென்று சொன்னாள்.

கே.—அப்போ இராசகுருப்பிரசாதி யென்ன கட்ட
ளைபண்ணினாள்?

ம.—இப்படிப்பட்ட தருமநெறிக்கு எதிர்மொழி
சொல்வேனாவென்று அறியாமல் வேதகெற்பரத்தினன்
டைமிற் பிரார்த்தித்திருக்கத் தால்திராயன் குலத்திலுள்
ள ஒரு புருஷன் கைத்தெண்டுக்கோல் புஷ்பிக்கும் அவளை
மணமுடிக்கலாமென்ற சத்தங்கேட்டு அந்தராச குலத்தி
லுள்ள வாலிபரைக் கூட்டத்தக்கதாகக் கட்டளைபண்ணினார்.

கே.—அப்போ சம்பவித்ததென்ன?

ம.—அந்தக்கூட்டத்தில் குசையப்பரும் வந்து டிங்கை
யில் அவர் கையிலிருந்த கோல் தழைத்துப் புஷ்பித்தது
அதினாலே கன்னிமரியாயியை யவருக் காசீர்வாத பந்தனம்
பண்ணிக்கொடுத்தார்கள்.

கே.—குசையப்பர் ஆர்?

ம.—தால்திராச குலத்திலுதித்த யாக்கோப்பென்பவ
ருடைய குமாரன். எளிமையால் மரத் தச்சத்தொழிலாற்
பிழைத்து மகா சுகிர்த்தோமி விரத்தனாயிருந்தார்.

கே.—தேவசுதன் கன்னியாஸ்திரியிடத்திலே பிறக்
கச் சித்தமாயிருக்கச் செய்தே கன்னிமரியாயி விவாகம்
பண்ணத் திருவுளமான காரணமென்ன?

ம.—புருஷனில்லாத ஸ்திரி பிள்ளைபெற்றால் உலகத்
தொழிலுக்கு ஆவலாதிக் கிடமுண்டாயிருக்கிறதினால்த் தேவகு
மாராஜாவுக்கும் மாதாவுக்கும் ஆதாரமும் காவலும் துணையுமா
யிருக்கவேணு மென்கிறதினாலும் அப்படியே கட்டளைபண்
னினாள்.

கே.—குசையப்பருங் கன்னிமரியாயிபுங் கலியாணம்
பண்ணியபின் இருவரும் நடந்த வகையெப்படி?

ம.—இருவரும் தங்கள் கற்பு நெறியைச் சர்வேஸ்வரனு
க்கு நேர்ந்து யிருக்கிறதைத் தங்களுக்குள்ளே யறியப்ப
ண்ணி இஸ்திரி புருஷசஞ்சார மில்லாமல் சகோதரர்போற்
சித்தனை வாக்குக் கிரிகைகளி லொருபுறமுள்ள நடந்து
வந்தார்கள்.

கே.—அப்போ தேவசுதன் அவள் கர்ப்பத்திலே யுற்
பவித்த தெப்படி?

ம.—கலியாணம்பண்ணின நாகர்வது மாதந்திற் சர்
வேஸ்வரன் கலரியேலென்ற தூதனையனுப்பி யவன் கர்ப்
பத்திலே தேவசுதன் உற்பவிக்கிறதை அறியப்பண்ணினார்

கே.—கண்ணியரியாயி தேவதூதர் பண்ணின மிஷ்
வதல்கேட்டு யென்னசொன்னான்?

ம.—தாம்புருஷனை யறியாதிருக்கச்செய்தே பிள்ளை
யுண்டாவ தெப்படியென்று கேட்டான்.

கே.—அதற்குத் தேவதூதர் சொன்னதென்ன?

ம.—அது புருஷனுடைய கிரிகையிலலாமல் இஸ்பிரீ
த்துவின் வரப்பிரச்சாதத்தா லுண்டாகுமென்றும், அவள்
பந்துரான எலிசபேத்து மலடியாயிருக்க ஆறுமாதம் கர்ப்
பந் தரித்திருக்கிற தென்றும், அப்படியே சர்வேஸ்வரனுக்கு
அபுரணமான தொன்றுமில்லை யென்றும் அவள்மனதைத்
தெளிவித்தார்.

கே.—அப்போ கண்ணியரியாயி யென்னசொன்னான்?

ம.—ஆண்டவனுடைய வடியாளாயிருக்கிற யெனக்கு
அவர் சித்தத்தின்படி யாகட்டுமென்று சொன்னவுடனே
தேவசுதன்வருடைய கர்ப்பத்தில் மனுஷிக்குக் கொண்டு
பவித்தார். ஆனுலிந்த வேளையில் கமதிடேற்றத்தின் உப
காரம் நினைக்க அந்தமங்கனவாக்கியஞ் சொல்லிச் செயல்
பண்ண யெல்லாருக்கு நியமமாம்

கே.—புலோகத்திலே வித்தில்லாமல் விருஷ்டனே
யாதென்றால் தேவமாதா கர்ப்பத்திலே மனுஷிவித்தி
மல் மனுஷிவற்பத்தியான தெப்படி?

ம.—தேவ வரத்தா லுண்டாகிற காரியங்களுக்கு அவ
ருடைய வரப்பிரச்சாத வாக்ருவித்தல்லாமல் வேறே வித்
தாத் தேவையிலலை. அப்படியே ஆதபேவை வேறே நாய
தந்தையில்லாம லுண்டாக்கப்பட்டதுந் தவிர விருஷ்டங்
களுக் கொத்தி நடாமற் பனியால் முளைகிறதுண்டு.

கே.—பிரதட்சத னிஸ்பிரீத்து சார்து மூவரொரு
தேவகவாபமாயிருக்கச்சே கர்ப்பத்திலே யெய்தந்த மனு
ஷிகம் மூன்றுபேருக்கும் அயிர்க்கியமல்லாமல் சுதனுக்கு
மாந்திரம் அயிக்கியமான தெப்படி?

ம.—சூரியமுதலும், அனலும், வெளிச்சமும் மொன்று
யிருக்கப் பரிளது பாத்நிரத்தில் வெளிச்சமாத்நிரற் கோற்
துறை தல்லாதே அனலும் முகச்சாயலும் காணுமிருக்கிற
கப்போ லென்றறியவும்.

கே.—கந்தரிசுத்த தேவமாதா கர்ப்பந் தரித்ததின்
பின் யென்னசெய்தாள்?

ம.—தமது பந்துவான எலிசபேத்தம்மாள் கர்ப்பினி
யாயிருக்கிறதை யறிந்ததினால் அவளை மினவப்போனா.

கே.—அப்போது வித்த தென்ன?

ம.—தேவமாதா பண்ணின மினவதல் எலிசபேத்து
கேட்டவுடனே இஸ்பிரீத்துசார்து பிரசாதத்தா லவன்
தேவமாதாவாயிருக்கிறதை யறிந்து வாழ்த்தினது. தவிரத்
தன்னையறிந்திருந்த பிள்ளையும் அந்தப்பிரசாதம்பெற்றுத்
தாவியாய்ந்து சந்தோஷத்தைக் காண்பித்தது.

கே.—தேவமாதா எலிசபேத்தனைடையி லெத்தனை
கா ளிருந்தாள்?

ம.—அவள் பிள்ளைபெறுந்தனையும் மூன்றுமாத மே
மக்குறையயிருந்து தமதுலிட்டுக்குத் திரும்பினாள்.

கே.—தேவமாதா கர்ப்பினியாயிருக்கிறதைக் கண்டு
குதையப்ப ரென்னசெய்தார்?

ம.—தேவவாக்கிய மறியாதபடியால் வெருவாய்ச் ச
லித்து விட்டடைவிட்டுப்போக மனதாயிருந்தார்.

கே.—அப்போது சர்வேஸ்வரன் பண்ணின கிருபை
யென்ன?

ம.—தேவதூதனைக்கொண்டு தெரிசனமா யவர் மன
தைத் தெளிவித்து இஸ்பிரீத்துசார்துவின வரப்பிரசாதத்
தால் தேவசுதன் வற்பவித்ததை யறிவித்தார். அதினு
லன்று தொடுத்துத் தமது பெண்சாதி தேவமாதாவான
தை யறிந்து அதற்கான ஆசாரவன்போடு நடப்பித்து இரு
வரும் தேவசுதன் பிறங்குந்தனையும் பத்தியோடே பிரார்த்
தித்திருந்தார்களென் றறியக்கடவது.

நான்காஞ் சருக்கம்.

கிழிஸ்துநாதர் பூலோகத்திற் பிறந்த மகிமை
காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—தேவகதன் பிறந்த மகிமை யெப்படி?

மறுமொழி.—கன்னிகத்த தேவமாதர் ஒன்பதுமாத
நினைந்ததின் பின் பெத்லேநகரிற் போயிருக்கையிலே தேவ
குமாரனைப் பெற்றான்.

கே.—பெத்லே நகரியிற் போன யானை மென்ன?

ம.—அருஸ்து செசாரனாகிற வீராயன் தம்முடைய
பிராசைகளைக் கணக்கிடவேண்டுமென்று அவனவன் றன்ன
மையத் தலைமுறை ஓர்களிலே போயிருக்கக் கட்டளையிட
பதினாலே தேவமாதாவுஞ் சூசையுடைய தங்கள் இராச
குலத் தலைமுறைப்படியே தரவிதராயனுடைய ஜா
கிய பெத்லேநகரியிலே போயிருந்தார்கள்.

கே.—அந்த நகரியிற் போயிருந்த விடத்திலே சம்ப
வித்ததென்ன?

ம.—நகரிக்குள்ளிருக்க விடுதிகிடையாமல் தேவபொ
ருட்டால் அவாந்திரப்பட்டு அவதிபுடனே கோட்டைப்பு
றத்தியிலே மிருகங்கள் தங்குகிற மாட்டுக்கொட்டிலிலே
விடுதிவிட்டார்கள்.

கே.—அப்போ பிரசவித்த மகிமை யெப்படி?

ம.—மற்ற இஸ்திரிகள் பிரவினோக்குகிற நேரத்திலே
படுகிற அம்பாயங்க ளில்லாமல் மகா அக்களிப்புத்தோன்
றிப் பிறவினோ மறிந்தார்.

கே.—அதற்குக் காரணம் என்ன?

ம.—தாம் சென்மதோஷியில்லா திருந்ததினால் மற்ற
இஸ்திரிகள் அந்த தோஷத்தாற் படுகிற அவதி தாம்பட
வில்லை.

கே.—பிறவி நோவில்லாமற் பிரசவித்த தெப்படி?

ம.—அந்தநேரத்திலே முட்டிட்டிருந்து தியானத்தி
லே பிரவேசித்து பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரனைப் பிரார்த்தித்
திருக்க மேகத்தாற் பிறப்பட்ட சூரியன்போலையும் புஷ்
பத்தா லெழும்பும் வாசம்போலையும் கன்னிமுத்தினா ளுள்
றும் பிரசவித்தார்.

கே.—அப்போ தேவமாதர் குமாரனுக்குப் பண்ணின
சூசார மென்ன?

ம.—சீலேத்துணிகளாற் பொதிந்து அதிலிருந்த சுறும்
பில் வைக்கோற் பரப்பி அதில்வைத்து வாழ்த்திப் பாத
முத்திசெய்தாள். அந்தப்படிக்குச் சூசைப்பாரும் பாதமுத்
திசெய்ய அதிலிருந்த இரணம் மிருகங்களும் ஒடுக்கத்
தோடே சூசாரங்கள் காண்பித்தது.

கே.—அந்தநேரம் பிதாவாகிய சர்வேஸ்வரன் செய்த
வெகுமான மென்ன?

ம.—அவர் டட் லைபர யனேகர் தேவதூதாக்களி
றங்க ளுதுதித்து வானத்திற் சர்வேஸ்வரனுக்குத் தோத்தி
ரமும் பூமியில் நற்கருத்துடையவர்களுக்குச் சமாதானமு
மென்று பீடினார்கள்.

கே.—இன்னமுடிகண்ட மகிமை யென்ன?

ம.—அசலூரிலிருந்த இடையர்கள் தேவதூதரால் வி
சேஷுடறிந்து தங்கள் மந்தை நந்தாவனங்களிலான காணிக்
கைகளைக்கொண்டு தெரிவிக்கவந்தார்கள்.

கே.—இதுதவிர பூலோகத்திலே கண்ட வேறே வி
சேஷமென்ன?

ம.—சிலராச்சியங்களிலே பொழுது மூன்றுமுகமா
ய்த் தோன்றினதும், பிறகாசன்கொண்ட ஒரு மேகர் தூணு
கக் காணப்பட்டதும், பூங்காவனங்கள் உடனே புஷ்பித்துக்
களித்ததும், பேப்ச்சிலைகள் விழுந்ததும், இதுமுதலான
அனேகம் புதுமைகளா லவருடைய தேவமகிமை காணப்
பட்டதென்று லோகவந்தமான் புத்தகங்களிலே யெழுதப்
பட்டிருக்கின்றது.

கே.—இப்படிப்பட்ட தேவபிறப்பு எந்தகாலத்தில்
எத்தனை தலைமுறைக்குப்பின் னுண்டாயிற்று.

ம.—ஆதித்தகப்பன் தலைமுறைதுவக்கிக் கிழிஸ்து
மட்டும் 75 தலைமுறையிற் சென்றவருவும் லோகம் படைப்
புண்ட 4,004-ம். (ஐ)த்தில சலப்பிரளயத்துக்குப் பிற்பாடு
2348-ம் (ஐ)த்தில மகாத்மாவாழிற் அபிரகாம் கோத்தி
ரத்தில் 42 தலைமுறையிற் சென்ற 1,996-ம். வருஷத்தில
தால்தென்கிற ராசாபட்டத்துக்குவந்து 1,047-ம். வருஷத்
தில் பூதேய சனங்கள் எசுத்திராச்சியத்தை அட்டிப் புறப்
பட்ட 1,491-ம். வருஷத்தில் தனியே லென்கிற தீர்க்கத்

தரிசி யெழுதிவைத்த கணக்கின்படியே ரோமைப்பட்டணர்ந்துவந்த 753 ம். வருஷத்தில் சேசாரகுலத்து வென்கிறவர் ரோமாபுரி ராயன்பட்டத்துக்கு வந்த 42-ம். வருஷத்தில் மாக்ரதிமாதம் உருவ வெள்ளிக்கிழமை நடுச்சாமத்துக்குப் பிற்பாடு சேசுக்குறித்து பிறந்தார். இப்படியே ஆகியிலே தேவதோஷின் ஞானத்தினால் பிறந்ததினால் தேவசுபாஷமும் பூலோகத்திலே மனுஷனுப்ப பிறந்ததினால் மனுஷசுபாஷமும் இந்த யிரு சுவாஸுமண்டாயத் தேவமனுஷனுப்ப பிறந்தா னென்றியக்கடவர்க்காக.

இந்தாற் றருக்கம்.

ஆண்டவருடைய குழந்தையாதிலே நடந்த விசேஷங்கள் காண்பிக்கப் படுகிறது.

கேழ்வி.—ஆண்டவருடைய பூபாலயத்தில் நடந்த விசேஷமென்ன?

மனுமொழி.—பிறந்த பெட்டாநாளிலே சேதனாங்கை யேற்றுச் சேசுவென்கிற நாமத்தரித்தார். பதிமூன்றாநாளிலே மூன்றிராசாக்களால் வணங்கப்பட்டார். நற்பதாநாளிலே ஆலையத்திலே யொப்புக்கொடுக்கப்பட்டார்.

கே.—சேதனாங்கை யேற்றல்கை யென்ன?

ம.—அது பழையவேதத்தின் பொருத்தத்தின்படியே கிறிஸ்துவாவுக்குக் குறிப்பாகச் சர்வேஸ்டரன் கட்டிப் பண்ணின வெள்ளு சடங்கானதினால் அந்தக்கட்டிலைதவிராகப்படிக்கு ஒரு வேதாந்தியைக்கொண்டு ஆண்டவருக்கு அந்த சடங்கு பண்ணிவைத்தார்கள்.

கே.—அப்படிப்பட்ட சடங்குபண்ணுகிற வேளையிலிருமேனியிற் சத்தியம் பண்ணப்பட்டுச் சொரிந்த ரத்தத்தின் விபரமென்ன?

ம.—இலிமேல் நமதிடேற்றத்துக்கு விலையாகக் கொடுக்கப்போகிற சர்வாங்க ரத்தத்துக்கு இந்தத்துவிகள் அச்சாரமாகச் சிந்தப்பட்டுத் திருவுளமானார். அதினால்த ரத்தத்துவிகளுக்கெவெட்டுவெட மாங்கிலுமும் தேவமாதா சுத்தமான அச்சியலிஷ்ட வஸ்துவாக ஆசாரத்துடனே வைத்திருந்தாள்.

கே.—அப்படிப்பட்ட சேதனாங்கு யிக்காலத்திலே வழங்காம லென்ன?

ம.—அது மனுஷருக்குக் கடினமானபடியால் ஆண்டவரால் விலகி யதினிடமாக மிகுந்த தேவப்பிரசாதமுள்ள தண்ணீர் ஞானஸ்தானமாகக் கட்டியாயிட்டார்.

கே.—அந்தேரம் ஆண்டவருக்குத் தரித்த நாமமென்ன?

ம.—முன் தேவனுதலால் லறிவிக்கப்பட்ட சேசுவென்கிற நாமத்தரிக்கப்பட்டது.

கே.—சேசுவென்கிற நாமத்தின் அர்த்தமென்ன?

ம.—இரவணத்திறவரென்று சொல்லப்படும்.

கே.—பிறிஸ்துவென்கிறதற்கு அர்த்தமென்ன?

ம.—ஆடுவேகம் பண்ணப்பட்டவராம்.

கே.—அதாவது யென்ன?

ம.—சகல ராயர்களுக்கும் பூசாரிகளுக்கும் தீர்க்கத்தரிசிகளுக்கும் அவரதிபதிராயனும் பூசாரியும் தெரிசியமாக அபிஷேகப்பட்டதினால் அந்தநாமம் அவருடைய பட்டப் பெயராம்.

கே.—சேசுவென்கிற நாமத்தின் மதிமையென்ன?

ம.—பரலோக பூலோகபாதாளத்திலிருக்கையாவரும் அந்தநாமம் கேட்டவுடனே மூட்டிட்டு நமஸ்காரம் பண்ணுவார்களென்று சர்வேஸ்வரனால் திருவுளம்பற்றியிருந்தது. சகல அந்தப்பெர் உச்சரித்தவர்களுக்குப் பேய் ஆவேஷமுதலான சகல ஆபத்துகள் அகன்றுயிர்தேற்றங்கிடைக்கிறதாண்டு. அதினாலே மாண வவஸ்தையிலே விசேஷமா யெல்லவரும் இந்தத் திருநாமத்தையவையாய் பூச்சரிக்கவேணுமென் றறியவும்.

கே.—ஆண்டவர் பிறந்த பதிமூன்றாநாளிலே இராசாக்கள் தரிசிக்கப்பட்ட விசேஷமென்ன?

ம.—கிழக்குச் சர்மைபிலிருந்து மூன்று இராசாக்கள் அவரை வணங்கவந்தார்கள்.

கே.—ஆண்டவர் பிறந்ததை அவர்கள் எறிந்ததெப்படி?

ம.—சோதிராஸ்திரத்திற் கற்றநாடகவாக்க ளானபடியால் வானத்தி லுதித்த வெள்ளு பதிய நடுநடுநிலைகளைக் கண்டு சர்வேஸ்வரன் கொடுத்த அருளால் நான் தெரிந்து தேவராயன் பிறந்ததற் றெயாளமென் றறிந்தார்கள்.

கே.—இந்த மூன்றுராசாக்கள் பேரும் பிரிர்வழிப்
மென்ன?

ம.—வலிச்சார், கன்ப்பார், வலத்திராரென்ற பே
ராம். இவர்கள் நோயேனுடைய மூன்று புத்திரராகிய
சேனு கானு ஆபெத்தென்ற பிரிர்வழியிலுள்ளவர்களாம்.

கே.—இவர்கள் மூவரும் வர சர்வேஸ்வரன் சித்தமா
ன காரண மென்ன?

ம.—நோயேனுடைய மூன்று புத்திரர்களால் ஒவ்வொ
ருத்தனுடைய பிதிரிலுள்ளவர்களில் ஒவ்வொரு ராசாவர
சகல சனங்களும் ஆண்டவரை வணங்கத்தக்கதாகக் காண்
பிக்கச்செய்தார்.

கே.—அவர்க ளாண்டவரைத் தேடிவந்து வணங்கித்
தெப்படி?

ம.—அவர்கள் கண்ட நட்சேத்திரம் வயிருள்ளது
போல முன்னடக்க அதைப்பார்த்துப் பார்த்து வழியுந்
தங்குகிற தலமும் அறிந்துவந்தார்கள். அதினால்தான் நட்சேத்
திர வேஷங்கொண்ட வொருதேவதூதனென்று சொல்ல
ப்படுகின்றது.

கே.—எரோதைராயனுடைய செருசலே நகரிற்சென்
தவுடனே சம்பவத்தென்ன?

ம.—அந்த யிராயனுடைய மனது ஆகாததினாலவ
னுடைய பட்டணத்திலே நட்சேத்திரம் தெரியாமல் யுறை
யப்பண்ணினார்.

கே.—அப்போ இராச்சக்கள் யென்னசெய்தார்கள்?

ம.—வழியறியாமல் யுதருடைய இராசா பிறந்த யிட
மெங்கே யென்று தேடித் திரிந்தார்கள்.

கே.—அந்த விசேஷத்தை எரோதைராய னறிந்து
யென்னசெய்தான்?

ம.—யுதருக்கு வேறொரு ராயன்பிறந்தால் தன்னு
டைய இராச்சியத்தை எடுத்துக்கொள்வானென்று அவரை
க்கொல்ல நினைத்து அவரிருக்கிற யிடம்விசாரித்துஞ்சொல்
ல் அந்த மூன்று யிராயன்களுக்குங் கற்பித்தான்.

ம.—அந்த நேரையினிட்டு அவர்கள் பிறப்பட்டதின்
பின் ஆண்டவருந் யிடந்தேடின தெப்படி?

ம.—தெப்படியு மந்த நட்சேத்திரந்தோன்றி ஆண்டவ
ரிருந்த தினைநிட்டி மட்டும் வந்து அப்பாற் போகாமல் நின்

நதினா லந்த யிடத்தை யறிந்து ஆண்டவரைக்கண்டு காணி
க்கைகளை வைத்து வணங்கினார்கள்.

ம.—அந்தக்காணிக்கைகளென்ன?

ம.—பொன், தூபம், மீறையென்ற சுகந்தபிசின் இந்
த மூன்று காணிக்கைகளும் வைத்துக்கூண்டார்கள்.

கே.—இப்படிப்பட்ட காணிக்கை வைத்தவிபரமெ
ன்ன?

ம.—பொன் யாயனுக்கண்டயாளரும், தூபம் தேவ
னுக்கண்டயாளமும், சுகந்தபிசின் மலுஷனென்றதுக் கடை
யாளமாகவும், அத்தாலாண்டவர் ராயனுந் தேவனு மனு
ஷனு மென்ற விசுவசத்தைக் காண்பிக்கச் செய்தார்கள்.
ஆண்டவரைக் கண்டதன்பின் நெந்தவழியா
ய்த திருவருள்கள்?

ம.—தவ்ஹை எரோதிராயனுடைய நகரிற் போகா
தபடிக்குத் தேவவரு ளாண்டத்தினால் கடல் யாத்திரையாய்
ததங்கள் தேசங்களுக்குவந்து ஆண்டவருடைய மகிமை
யைப் பிரசங்கித்து அநந்தபத்தியோடே நடந்துமோக்கி
ஷமுட பெற்றார்கள்.

கே.—ஆண்டவர் நாற்பதா காளிலே வொப்புத்தொடுக்
கப்பட்ட விசேஷமென்ன?

ம.—பழைய வேதத்தின்படியே ஆண்பிள்ளைபெற்ற
இஸ்திரி நாற்பதாநாள் சத்திகரமா யிருந்ததன்பின் பெற்ற
பிள்ளை யுமதற்கான காணிக்கைகளையுங் கொண்டு ஆலையத்
திலொட்டிக் கொடுக்கவேணுமென்ற படியால் தேவமாதா
குமாரனையு மொருசோடு புறவும் அஞ்சபணங்களையுங்
கொண்டுபோய்க் காணிக்கையாக வைத்தாள்.

கே.—அந்நேரஞ்சம் புவித்த புதுமைகளென்ன?

ம.—ஆனாயி சிமோனென்ற தீர்க்கத் தெரிசிகர் யிரு
வரும் ஆண்டவரை யறிந்து இலரையேல் சனங்களை மீட்க
வந்தவ ரிவர்தாமென்று ஸ்துதித்ததாமல்லாமல் அவடத்தி
லிருந்த சனங்களும் மெழுகுதிரி கொளுத்தித் திருவிழா
கொண்டாடினார்கள்.

கே.—சிமியோனென்றவரார்?

ம.—வெகு தேவபத்தியோடே நடந்து ஆண்டவரை
க்காணாமட்டும் சாகாம லிருக்கக் கடவாயென வரமடை
ந்தவராம். அதினால் ஆண்டவர் ஆலையத்தில் வீடுநேரம்

இவ்வியற்றுவடியால் அறிந்து வந்து தன்கையிலே யவையே
யேந்தித் துதித்தான்.

கே.—ஆனாயியென்றவளார்?

ம.—தேவமாதா கன்னியாஸ்திரிகள் கூட்டத்திலேயே
நுக்கச்செய்தே யவர்களுக்குத் தாடியாபிநுந்து விதவையாய்த்
தன் காலமெல்லாம் ரிதமும் ஆலையத்திலே செபத்தோடு
பிரியாம விருந்தவளாம்.

கே.—மெழுகுதிரிகளைக் கொழுத்திக் கொண்டாடின
விபரமென்ன?

ம.—மெழுகுதிரியி லிருந்து மெழுகுத் திரியுந் திரியும்
ஆண்டவருடைய தெய்வீகத்துக்கும் ஆத்தமத்துக்குத்
ரத்துக்கும் அடையாளமா யந்த விசுவாசங் துக் கப்ப
ட்டது. ஆனபடியால் கிழிந்துவேதத்திலுட்புகிற நெர
த்திலும் சாகிறநேரத்திலும் கையிலே மெழுகுதிரி பிடித்து
அந்த விசுவாசத்தைக் காண்பிக்க நியமாமென் றறியக்கட
வீர்களாக.

ஆறாஞ் சருக்கம்.

ஆண்டவர் முப்பதுவயதாரூர் தனையும் நடந்த
விசேஷம் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—ஆண்டவர் முப்பது வயதாரூர் தனையும் நட
ந்தமற்றும் விசேஷமான காரணங்களென்ன?

மறுமொழி.—ஏழுவருஷம் யெசித்து ராச்சிடத்திலே
தேசாந்தரியானார். பன்னொன்று வயதிலே தேவாலையத்தில்
வேதபாரகருக்கு வேதந்தெளிவித்தார். அன்று தொடுத்த
துப் பதினெட்டு வருஷம் தாயின்மீதுருந்து தம் வர்த்திப்
பைக் காண்பித்தார்.

கே.—எசித்திராச்சியத்திலே தேசாந்திரி யுகப்பட்ட
காரணமென்ன?

ம.—எரோதிராயன் அவனைக் கொல்லத் தேடினதி
னால் தேவகியின்மையினால் கொல்லே நகரியைவிட்டு குசை
யப்பரு தாவுந் குமாரனைக் கொண்டு எசித்திராச்சியத்
தெய்வியப் போரைகள்.

கே.—எரோதிராயன் தேவகுமாரனைக் கொல்லத்
தேடின காரணமென்ன?

ம.—யூதருடைய ராசா பிறந்தாரென்றதைக் கேட்ட
தினால் தன்னுடைய ராசாங்கம் எடுப்பாரென்ற நினைவா
யவனைக்கொல்லத் தேடினான். மேலும் பவிரிருக்கிற யிடம
றியாததினால் பெத்தே நகரியிலு மதின் சுற்றுக்கிராமங்களி
லுமிருக்கிற பிரண்டு வயதுக்குள்ளான சிறுபிள்ளைகளையெ
ல்லாங் கொல்லப்பண்ணினான்.

கே.—கொலையுண்ட பிள்ளைகளுடைய ஆத்தமங்களுக்கு
க்குக் கிடைத்த நன்மைகளுென்ன?

ம.—அவர்களில் சிறப்பப்பட்ட இரத்தந்தானே யவர்க
ளுக்குப் பிற ஞானஸ்நானமாகச் சென்மப்பாவம் தீர்ந்
து மோட்சமடைந்தார்கள்.

கே.—அப்படிப்பட்ட நிஷ்டரஞ்செய்த எரோதிராய
னுக்கு வந்த ஆக்கினை யென்ன?

ம.—சர்வாங்கமும் புழுத்தெரிவெடுத்துச் செத்து
நாகத்திலே விழுந்தான்.

கே.—தேவகுமாரன் தப்பி எசித்திராட்சியத்துக்குப்
டோனவிடத்திலே சம்பவித்ததென்ன?

ம.—அந்த பிராச்சியத்திலுள்ள பெயர்கே. பிள்ளையும்
சிலைகளும் தானாக யிடிந்து விழுந்தது. இதுதவிர அந்தச்
சனங்கள் தங்களுடைய துக்கநெருக்கங்களுக்குத் தேவசகா
யர்ட்டுடைந்து அநேகம்பேர்கள் அக்கியானந்தெளிந்து
மேய்யான சர்வேஸ்வரனை யறியலாச்சது.

கே.—இப்படிப்பட்ட நன்மைகள் அந்தராச்சியத்
துக்கு எண்ணச் சர்வேஸ்வரன் திருவுளமான கிமித்தமெ
ன்ன?

ம.—மோயீசன் தாலத்திலே அந்தராச்சியத்துக்கு
வரப்பண்ணின யிடுக்கங்களுக்கு அர்த்தமாக இந்தரகசியங்
களைப் பண்ணச் சித்தமான விபரமாகும்.

கே.—தேவமாதாவும் குமாரனும் அந்த பிராச்சியத்
திலே எத்தனைவருவுமிருந்தார்கள்?

ம.—ஏழுவருஷ மிருந்தபின் மதுரையுந் தேவகட்ட
ளையாற் புறப்பட்டார்கள்.

கே.—ஆண்டவர் பன்னிரண்டு வயதாகுட்போது ஆ
லையத்தில் காண்பித்த காரணமென்ன?

ம.—தம்முடைய மாதாவோடே திருநாள் தரிசனைக் குப் போனவிடத்திலே அவர்களை யறியாமல் மூன்றுநாள் ஆலையத்திலேயிருந்து வேதபாரகரோடே வேத அற்புதங்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

கே.—அந்த அற்புதங்களென்ன?

ம.—கிறிஸ்துநாதர் பூலோகத்திலே வருவாரென்று மூன் தீர்க்கத்தரிசிகளால் எழுதியிருக்கிற வாக்கியத்தின் படியே வந்ததோ இல்லையோவென்ற தர்க்கமுண்டாய்த் தெனியமாட்டாம விருக்கிறபோது ஆண்டவரதைத் தெளிவித்துக் கொடுத்தார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—எழுபது கிழமையிலே வருவாரென்று ஆய்வென்ருகிழமை யேழுவருஷமாக யெண்ணி தனியேல் தீர்க்கத்தரிசி சொன்னவிபரத்தின் படியே அந்தவருஷக் கணக்கு நிறைந்ததையும் பெத்தே நகரில் புறப்பட்டாரென்ற தினு லந்த நகரியிற்கண்ட புதுமைகளையுஞ் சொல்லிக் கிறீஸ்து பூலோகத்திலே பிறந்து பன்னிரண்டு வயதாகுதென் றொப்பிவித்தார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட ஞானத்தை யந்தவேதபாரகர் கேட்டு யென்ன சொன்னார்கள்?

ம.—அவர் கிறிஸ்துவென் றறியாததினால் அதிசெயித்து தேவவரமுள்ள பிள்ளையென்று வாழ்த்தினார்கள்.

கே.—ஆண்டவர் தேவாலையத்திலே யிருந்ததைத் தாய்தந்தையோ ரறியாமற் போனதெப்படி?

ம.—திருநாட் சந்தடியில் ஆர்குடப்போனமூன்று யாமல் ஒருநாட் பயணம் வந்ததன்பின் ஒருவர் சந்தித்த யிடத்திலே தங்கள் கூடக் குமாரனில்லாததைக் கண்டார்கள்.

கே.—அப்போது தேடின தெப்படி?

ம.—தன்பந்து சனங்களிடத்திலே விசாரித் துக்காணத்தினால் மூன்று நாளைக்குப் பின் மறுபடியும் ஆலையத்திலே வேதபாரகரோடே யிருக்கிறதைக் கண்டார்கள்.

கே.—தன்மனத்தின் சொன்னதென்ன?

ம.—தங்கள் தேடித்திருந்த சலிப்பைச் சொல்ல ஆண்டவர் தம்முடைய பிதாவின் கட்டளை அறிலும் விசேஷமென்று

ஞாயத்தைச் சொல்லி அவர்களோடே நசொ நகரியில் வந்திருந்தார்.

கே.—அந்த நகரியிலே தாய்தகப்பனோ டெத்தனை வருஷமிருந்தார்?

ம.—முப்பது வயதாகுமட்டும் அழைச்சலைக் காண்பித்து அவர்கள் செய்கிற யெளிமைத் தொழிலுக்குதவிபண்ணி அநேகதரும்க் கிரிகைகளையுங் காண்பித்திருந்தார்.

கே.—அவர்களிருந்த வீட்டின் மகிமையென்ன?

ம.—ஆண்டவர் மரித் துயிர்த்துப் பரலோகத்துக்குப் போனதன்பின் அப்போஸ்தலர்கள் அந்தவீட்டிலே தேடிச் சை வழிப்பாடுகளைப் பண்ணி அநேககாலம்போனதன்பின் அந்த ஆர் துலுக்க சத்தாராதிகளுக்கு அகப்பட்ட ஞால் சர்வெஸ்வர னந்தச் சத்தமான ஆலையத்தைத் தேவநாதாக்களால் எடுப்பித்துக் கிறிஸ்தியா னிராட்சியத்தில வைக்கப்பட்டது. இப்போ இத்தாலிய ராச்சியத்திலே லோரோத்தென்ற தலத்திலே மகா ஆசாரத்துடனே அனேகம் புதுமைகள் காண்பித்திருக்குதென் றறியக் கடவீர்களாக.

வழாஞ் சருக்கம்.

ஆண்டவர் பிரசங்கத்துக்கு ஆயத்தம்பண்ணின கிரிகைகள் காண்பிக்கப் படுவது.

கேழ்வி.—ஆண்டவர் பிரசங்கத்துக் காயத்தம்பண்ணின கிரிகைகளென்ன?

கேழ்வி.—பிரசாத ஞானஸ்நானங் கையேற்றுத் தம்பண்ணிச் சீஷர்களைக் கூட்டி அவர்களுக்கான படிப்பினையும் வர்த்தகொடுத்தார்.

கே.—பிரசாத ஞானஸ்நானங் கையேற்றவகை யெப்படி?

ம.—ஒருநாட்குப் பிரசங்கத்திருந்த ஸ்நாபகயுவா கையால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கப்பட்டார்.

கே.—அப்போது கண்ட புதுமைக ளென்ன?

ம.—ஆண்டவர் சிரசின்மீதே இஸ்பிரீத்துசார்து புறூபமாக யிறங்கி பிதாவாகிய சர்வெஸ்வரன் தம்முடைய அதிகநேசமுள்ள சுதன் இவர்தானென்ற சத்தம் கேட்

கப்பட்டது. அதிலுந் பிதாச்சுதன் இஸ்பிரீத்துசார்து மூவரும் ஒரே சர்வேஸ்வரனென்ற விசுவாசமும் அந்த மூவர் நாமத்தால் எல்லவரும் ஞானஸ்நானம் பெறவேனுமென்ற நெறியும் காண்பிக்கப்பட்டது.

கே.—இப்படிப்பட்ட ஞானஸ்நானம் பெறுதவர்களுக்கு மோட்ச மில்லையோ?

ம.—இல்லை.

கே.—அதேதினாலே?

ம.—அளவிலாத மோட்ச நன்மைபெற அளவில்லாத புண்ணியம் வேணும். அதுமட்டுள்ள மனுஷரார் செய்யப்போகாததினால்தான் ஞானஸ்நானத்தால் மோட்சம் ஆண்டவருடைய அளவில்லாத புண்ணி மில்லாமல் மோகம் மடையக்கூடாதென்றறியவும்.

கே.—ஆண்டவர் தவம்பண்ணின் தெப்படி?

ம.—வனத்திலே நாற்பதுநாள் அன்னபானமென்றுத்து யெல்லவர்க்கும் ஒறுத்தலின் நெறியைக்கற்பித்த பகலால்தே, அவடந்திற் பசாசுபண்ணின மூன்று சோதனைகளை மகந்திற் திரவியசுக வெகுமானமென்கிறமூலகைகளையும் வெறுக்கவேனுமென்கிற நெறியையுங்காண்பித்தார்.

கே.—பசாசுபண்ணின சோதனைக் என்ன?

ம.—முதலாவது—கல்லுக்களை யப்பமாக்கிப் புசித்துச் சொல்லி சரீரகதத்தின் ஆசையைக் காண்பித்தது. இரண்டாவது—ஆலையத்தின் சிகரத்தினின்று பள்ளத்திற் குதிக்கச்சொல்லி அதிற் பொல்லாப்புவராமல் தேவதூதர்கையெந்துவார்களென்று வெகுமானத்தின் ஆசையைக் காண்பித்தது. மூன்றாவது—சகலலோக நாச்சியர் துவிய மகிமைபுங் காணப்பண்ணித் தன்னைக் கும்பிட்டால் அதையெல்லாம் தருவேனென்று திரவியத்தினைக் காண்பித்தது.

கே.—இந்தச் சோதனைகளை ஆண்டவர் தன்னினைப்படி?

ம.—கல்லால் அப்பஞ்செய்யச் சொன்னதற்கு அப்பத்தினால் மனுஷன் சிவக்கிறதல்ல தேவதிருவாக்காற் பிழைக்கலாமென்று அறட்டினார். பணியவிழ்ச் சொன்னதற்கு உன் தேவனைச் சோதியதே யென்றும், திரவியத்

துக்காகத் தன்னைக் கும்பிடச் சொன்னதற்கு உன் கர்த்தாவான சர்வேஸ்வரனைமாத்திரம் வணங்கக்கடவாயென்றும் அறட்டினார். இப்படியே மூன்று 'சோதனைகளையுந் செய்து சரீரகதத்துக்காகவும் லோக வெகுமான திரவியத்துக்காகவும் சர்வேஸ்வரனுக்கு ஏராத்பாவஞ் செய்யப் போகாதென்று படிப்பித்தார்.

கே.—ஆண்டவர்செய்து காண்பித்த ஐனெறுத்தலை எல்லாருஞ் செய்யக்கடனுண்டோ?

ம.—சுவர் தேவபலத்தால் இரண்டுவேளையும் அன்னபானமொறுத்தித் தாலும் பலயின சரீரமுள்ள நாம் ஒருவேளையாகிலும் அன்னமொறுக்கக் கடனுண்டு.

கே.—அந்தக் கடனெந்தநாளிலே யெந்தெந்த பேர்க்குண்டு?

ம.—தபசுகாலங்களிலே வருகிற ஏழுவெள்ளிக்கிழமைகளிலும் கடைசி சனிக்கிழமையிலும் கர்த்தார்பிறந்த திருநாளுக்கு முந்தின நாளிலும் இடையிடையாகக் கொடுத்து அறுபது வயதுமட்டும் வசக்கேடில்லாத எல்லாருக்குக் கடனுண்டென்றறியக்கடவது.

கே.—ஆண்டவர் சீஷர்களைக் கூட்டின வகைகளைப்படி?

ம.—மோகூராச்சியத்தைத் தேடுங்கொன்று பிரசங்கித்த தம்முடைய கருணைக்கேற்ற யெரியவர்களைப்பார்த்து யென்றகே வரவேனுமென்று அவர்களுக்குச்சொல்ல அவர்களுந் தங்கள் தங்கள் விடுவாசல் உழைப்புப் பிழைப்புக் கிட்டு ஆண்டவரைப் பின்சென்றார்கள்.

கே.—த்தனைபேர் பின்சென்றார்கள்?

ம.—எழுபத்திரண்டு சீஷர்களையன்றி அப்போஸ்தலர்கட்கு உறுது கொண்டவர்கள் பனிரொண்டுபேராம்.

கே.—அந்தப் பனிரொண்டு பேருடைய நாமதேயயென்ன?

ம.—அர்ச். இராயப்பர், அர்ச். பெலவேந்திரர், அர்ச். பெரிய யாகப்பர், அர்ச். சின்ன யாகப்பர், அர்ச். அருளப்பர், அர்ச். பிலிப்பு, அர்ச். பர்த்தலோமே, அர்ச். மத்தேயு, அர்ச். தோமாஸ், அர்ச். ரமோன், அர்ச். ததேயு, யூதரஸ்காரியோத் தென்ற பிவர்களாம்.

கே.—இவர்களெந்தக் குலத்திலுள்ளவர்கள்?

ம.—எபிரோய் சாதியார். இவர்கள் கடலிலுங் கணையிலும் எளியதொழிற்களாற் பிழைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களாம்.

கே.—ஆண்டவர் வலியவர்களைத் தேடாம லெளியவர்களைத் தேடினதென்ன?

ம.—வலியவர்களுடைய பிரசங்கத்தால் உலகத்தார் வேதத்துக்கு ஒடுங்கினால் அவர்களுடைய வல்லமை புகழப்படுகிற தல்லாதே தேவப்பிரசாதத்தின் வல்லமை காண மாட்டாதென்கிறதினால் எளியவர்களைத் தேறித்துக் கம்முடைய வரப்பிரசாதத்தினால் வல்லவர்களாக்கத் திருவுள மாணர்.

ம.—அவர்களைப் பிரசங்கியா மனுப்புகிறபோது தெடுத்தவரமும் படிப்பினையு மென்ன?

கே.—ஒளய்களுக்கள்ளே ஆடுகளைப்போலப் பொறுப்பு இல்லாமல் புரையைப்போலக் கபடற்ற மனநாயகம், தலையைக்கீழ் சர்ப்பத்தைப்போல வேதவிக்ரவாசனத்தைக் காக்கப் புத்தியுண்டாய், பொன், வெள்ளியுடைய பையையும் இரண்டுவஸ்திரம், பாதரட்சை தெண்டிகோல் முதலானவழி யுபகரணங்களு மில்லாமற் போகச் சொல்லி உழைப்புக்குத் தங்கக்கூலி கொடுப்போமென்றுங் கட்டளைபண்ணினார்.

கே.—இப்படிப்பட்ட கட்டளைபண்ணக் காரணம்?

ம.—அவர்கள் உடுப்புக் கவலையாலும் வோகபயங்கரத்தினாலும் பிரசங்கம் விடாநிறுக்கும்படிக்கும் மேகூனையாயிருந்து காப்பொன்கிற நம்பிக்கைக் காணுந் தார்.

கே.—போகும் இடங்களிலே நடக்கும் வகை கட்டளைபண்ணின தெப்படி?

ம.—சமாதானமென்கிற வார்த்தைசொல்லத் தங்கள் வார்த்தையைக் கேட்கிறவர்களுடைய விட்டிலே கொடுக்கிறதைப் பூர்த்திக்கலாமென்றும் கேளாதவர்களுடைய விட்டிலேயும் ஊரிலேயு மிராமல் தங்கள் காலிப்பட்ட அந்தஸ்தர் மண்ணைத் தட்டிப்போட்டுப் புறப்படுவீர்களென்றுங் கற்பித்தார். அப்படியே யவர்களுடைய பாவத்தின் அநிகத்தைக் காண்பிக்கச் செய்தாரென் றறியக்கடவர்களாக.

எட்டாஞ் சுருத்தும்.

ஆண்டவர் மலையிலின்று பண்ணின வுத்தம் பிரசங்கம் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—மலையினின்று செய்தருளின பிரசங்கம் என்ன?

மறுமொழி.—முதல் எட்டுவித பாக்கியங்களைப் பிரசங்கித்து அநின்பின் லோகத்திலே முன் கேளாத தரும நெறிகளையும் காண்பித்தார்.

கே.—முதல் சங்கித்த யெட்டுவித பாக்கியமென்ன?

ம.—மன தாரித்திரமுள்ளவர்களும், சாந்தகுணமுள்ளவர்களும் அபரகண்ணுள்ளவர்களும், தர்மத்துக்குப் பசித்திருக்கிறவர்களும் இரக்கமுள்ளவர்களும், தந்த மனதுள்ளவர்களும் சமாதானமுள்ளவர்களும், வேதத்துக் காகப் பாடுபடுகிறவர்களும் இந்த யெட்டுவித கிரிகையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்க ளென்பது காண்பித்தார்.

மோட்டி மகிமைகளையும் காண்பித்தார்.

கே.—வேறே படிபித்த தருமநெறிகளென்ன?

ம.—மெய்க்குரு, பொய்க்குரு அநிகிறவகையும்; மெய்ஞ்ஞானம், பொய்ஞ்ஞான வகையும்; தானஞ், செபந், தவம், தயை, பொறுதி, நம்பிக்கை, பிரார்த்தனை இது முதலான தர்மநெறிகளையும் படிப்பித்தார்.

கே.—மெய்க்குருவின் இலட்சணமறியப் படிபித்த வகை எப்படி?

ம.—நீங்கள் உலகத்தில் உப்புக்கும் வெளிச்சத்துக்கும் சமமானமாம். காரங்கெட்ட உப்பும் மறைத்துவைத்த விளக்கும் ஒன்றுக்கு முதவாததுபோலக் கிரிகையாற் காண்பியாமல் மாயாற் படிப்பிக்கிறது பொராதென்றுகற்பித்தார்.

கே.—பொய்க்குரு அறியப் படிப்பித்ததெப்படி?

ம.—ஆட்டுத்தோ லுமித்திக் கொடிய ஓநாயைப் போக வுள்ளமுடையவனாய் வருவான். அவனுடைய கிரிகைகளா லவனை யறிந்துக்கொள்வீர்களென்று திருவுளம் பற்றினார்.

கே.—மெய்ஞ்ஞானமும் பொய்ஞ்ஞானமும் காண்பித்த தெப்படி?

ம.—மெய்ஞ்ஞானமும் பொய்ஞ்ஞானமும் காண்பித்த தெப்படி?

ம.—பொய்யுஞ்ஞானிகள் தங்கள் தருமம் லோகங் காணச் செய்வார்கள். தானங்கொடுக்கிறபோது எக்காளமுதலவர்கள். ஒறுத்தல் செங்கிறபோது முகங்கழுமாமல் திரிவார்கள். செபம் பண்ணுற போது. தெருவிதிறச் செபம் பண்ணுவார்கள். அப்படியே லோகசங்கையைத் தேடுகிறதினால் அவர்கள் பரலோக கன்மை யடையமாட்டார்கள். மெய்யான தரும வான்களோ வென்றால் வலது கை கொடுக்கிறதை இடதுகையறியாமலும் ஒறுத்தல்செய்கிறபோது முகத்தில் அழுக்குக் காண்பிராமலும், செங்கிறபோது தங்கன்விட்டுக்கதவையடத்துச் செபிப்பார்கள். அப்படியே தருமத் தகுஞ் செய்ய விரகசியமாய்ப் பார்த்திருக்கிற பரமபிதா பலன்தருவார் என்று உறுதியுடைய பறிதீர்.

கே.—பொறுமையைப் படிப்பித்ததெப்படி?

ம.—ஒரு கன்னத்தில் வடிவதால் மறுகன்னத்தையுள் வலதுகை வலதுகைப் பறித்தவனுக்கு மெல்லவந்திரத்தையுள் கொடுப்பாயென்றும், அரைக்கூதவழிக்குக் கூலிக்கொடுத்தால் ஒருகாதம் போவாயென்றும். இப்படியே யொட்டிக்கிரட்டி பொறுதியை யிறுப்பாயென்று திருவுளம் பற்றினார்.

கே.—தயையைப் படிப்பித்த தெப்படி?

ம.—நன்மை செய்தவனுக்கு நன்மைசெய்தால் வெளிய காரியமல்ல அப்படியே அக்கியானிகளுக்குச் செய்கிறார்கள். நீ தின்மைசெய்தவனுக்கு நன்மைசெய்து புகைத்தவனைச் சினேகி அப்போ சர்வேஸ்வரனுடைய பிள்ளையாய் யென்று திருவுளம் பற்றினார்.

கே.—புறத்தியரரை நிந்தியாதபடிக்குப் படிப்பித்த தெப்படி?

ம.—நீயளக்கிற ஆழாக்காற்றானே யுன்களையு கொடுப்பார்கள். நீ போருவனைக் கனயின்மாத பெண்ணுல் உன்னையுக் கனயும் மருக யெண்ணுவார்கள். நீயை யா யெண்ணினால் சங்கைசெய்வார்களென்று திருவுளம் பற்றினார்.

கே.—ஊனுடுப்புக் கவகாஷா விடப்படிப்பித்ததெப்படி?

ம.—ஆகாசத்திற் பட்சிகளையும் வனத்திற் புஷ்பங்களையும் பராக்ஷன் பட்சிகள் வினாக்காமல்த் தின்னும் புஷ்பம் நெய்யும் லுடுக்கும் அப்படியே பிகாவாகிய சர்வேஸ்வரன் உங்களுக்கு மிச்சமாய்க் கொடுத்துக் காப்பாரென்று திருவுளம் பற்றினார்.

கே.—தவத்தைப்படிப்பித்த தெப்படி?

ம.—நாகத்தின் வழியகலியது, மோகாவழி ருறுகியது, லௌகிக ஆடம்பர செவ்வ நடக்கையைவிட்டு ஒடுக்கமாக வாசலா லுட்படுங்களென்று திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—நற்கிரிகையில்லாமற் செங்கிற செபம்போராது படிப்பித்ததெப்படி?

ம.—கல்லின்மேற்கட்டின வீடுகளிக்கும் மணலின் மேற்பட்ட வீடு அழியும் அப்படியே சுவாமி சுவாமி யென்று கூப்பிட்டு அவருடைய சித்தத்தின் படியே நடவாழ்வார்களுடைய பிரார்த்தனை வினுமென்று திருவுளம்பற்றினார். இத்தப்பிரகாரமா உத்தத்திலே முன்கேளாத அகிசயமான வனேக்கரும் மறிகளை யடிப்பதற்கு உத்தியுடையது.

ஒன்பதாஞ் சருக்கம்.

ஆண்டவர் உவமைகளாற் பண்ணின பிரசங்கங் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—ஆண்டவர் திருவுளம்பற்றின வுலமைகளென்ன?

மறுமொழி.—வெள்ளாண்மை வினாக்கிறவனுடைய வுலமையும் உழவரைத்தேடுகிற குடும்பாளியினுடைய வுலமையும், மருமணியினுடைய வுலமையும், புதையலே னுல் னையும், விருந்து சமைத்தவனுடைய வுலமையும், கடன் தீர வுலமையும், பத்துக் கன்னியாஸ்திரிகளுடைய வுலமையும், வஸ்துவேசியினுடைய வுலமையும், ஊதாரிப்பிள்ளையினுடைய வுலமையும் இது முதலான அந் வுலமைகள் திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—வெள்ளாண்மை வினாக்கிறவனுடைய வுலமையெப்படி?

ம.—ஒருவெள்ளாண்மைக்காரன் வினாத்தவினா சில து கல்லிலேயு முள்ளிலேயும் வழியிலேயும் விழுந்து பாழாய்ப்போய் நல்ல நிலத்தில் விழுந்ததுகள் ஒன்றுக்குப் பத்து நன்றாய்ப் பலன்கொடுக்கப்பட்டது. அப்படியே அஷ்டர்கள் காதினிலேயுந்த தர்மப் பிரசங்கம் வினாய்ப் போம் பத்தியுள்ளவன் கேட்டதில் மிக்க பலனொன்று காண்பித்தார்.

கே.—குரூல் காக்கிறவனுடைய லுவமை யெப்படி?

ம.—வெள்ளாண்மை காக்கிறவன் நித்தியம் விருத்திப்போது அஷ்டர்வந்து நல்லவித்துக்குள்ளே அசுடானதைக்கலந்து விட்டுப்போனான். அப்படியே தன் தன்மைய தருமத்தைத் தியான செபத்தார் காவதவிட அந் பசாது அதிலே யவகடமான நினைவு உண்டாகுமாறு காண்பித்தார்.

கே.—உழவனாத் தேடுகிற குடும்பாளியி லுவமை யெப்படி?

ம.—ஒரு குடியாளி தன்வயலில் தினமொருபணங் கூலிபொருந்தி நாலுசாமத்திலேயும் ஆட்களைத்தேடி, டேலி செய்வித்துப் பொழுதுபோன நேரத்திலே முன்வந்தவர்க ளுக்கும் பின் வந்தவர்களுக்கும் ஒவ்வொருபணங் கூலிதர் தான். அப்படியே சர்வேஸ்வரன் மனிதலா எந்தெந்த வ யதிலேயும் வேதத்துக்கும் தருமத்துக்கு மழைத்து சாகிற நேரத்திலே எல்லாருக்கு மொருமோட்ச தரிசனம் கொ டிப்பாரென்று காண்பித்தார்.

கே.—கடுகுமணியி லுவமை யென்ன?

ம.—கடுகுமணி யெல்லா வித்துக்களிலுஞ் சிறியதா யிருந்தாலு முளைத்தால் விருட்சமாய் வளர்ந்து அதிற்பட் சிதளு மடங்கியிருக்கும். அப்படியே கிறிஸ்துவத விசுவாசம் கொஞ்சமாகிலு மனதிலே தரித்தால் மகா தருமாய் வளர்ந்து அதை நாடி ய்னேகம்பேர்கள் பின்செல்ல லு து மென்று காண்பித்தார்.

கே.—புதையலி லுவமை யென்ன?

ம.—புதையலுள்ள விட மறிந்தவன் அதற்காகத் தன னை சகல உடைமைகளையுந் தாடுத்து அதைக்கொள்வா னே அப்படியே மோட்ச புதை யுள்ள விடமாயி கிறிஸ்து

அவேத லுண்மையை யறிந்தவன் அதற்காகச் சகல சம்பத் துகளையுந் சீவனையுந் கொடுப்பாரென்று காண்பித்தார்.

கே.—விருந்து சமைத்தவனுடைய லுவமை யெப்படி?

ம.—விருந்துண்டாக்கின வொரு மனுஷன் விருந்து ண்ண அநேகம்பேர்களை யழைத்தவிடத்திலே அவனவன் தன் தன்னுடைய அலுவலைச்சொல்லி வராதேபோனார்கள். அதிலுல் வழியிலே கண்டகுருடர் முடவர் முதலான யெ ளியவர்களைக் கூட்டிவந்து விருந்துச்சாலையை நிறையப் பண்ணினான். அப்படியே சர்வேஸ்வரன் மோட்சசகத் து யுதிக்கத்தக்கதாக அழைப்பிக்கப் பெரியவர்கள் குலக லுவலால் அனுபவியாமற்போனபடியால் எவரிய வர்க ளுமோட்சநன்மை யடைவார்களென்று காண் பித்தார்.

கே.—கடன்காரனுடைய உவமை யெப்படி?

ம.—பதினாயிரம்பணங் கடன்கொடுக்கவேண்டிய வொ ருவ னுதைக்கொடுக்க வகையிலுததைக்கண்டு முத லாளியதைப் பொறுத்திருக்க வேண்டிய தன்னைக்குச் சிலபணங் கொடுக்கவேண்டிய தன்னுடைய உடன் உன னுடன் நெருக்கி யவனுக்குப் பொறுத்தல் கொடா ததினில் அதை முதலாளியறிந்து மீளவு மவனை யழைப் பித்துத் தன்னுடைய பதினாயிரம்பணமும் அறுவாக்குந்த னையும் மறியல்வைத்தான். அப்படியே நாம் நமக்கு மற்ற வன்செய்த குற்றத்தைப் பொறும்விருந்தார் சர்வேஸ்வரன் ளுது பாவங்களையும் பொறுக்கமாட்டாரென்று காண்பித் தார்.

கே.—பத்துக் கன்னியாஸ்திரிகளுடைய லுவமை யெ ப்படி?

ம.—பத்துக் கன்னியாஸ்திரிகள் தங்கள் பத்தர் வருகி றதை விழித்திருந்து பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்போது விவேகாலிகளான ஐந்துபேர் விளக்குகளையுந் கொளுத்தி எண்ணையையும் வைத்திருந்தார்கள். புத்தியில்லாத ஐந் துபேர் விளக்குமாத்திரம் கொளுத்தி எண்ணையில்லாதி டுக்கள். அதிலுல் நடுச்சுத்திலே பத்தாவா எண் ணையுள்ளவர்கள் வெளிச்சத்தோடு அவனைக்குண்டு நன்மை பெற்றார்கள். எண்ணையில்லாதவர்கள் அதைத்தேடி யடை யுந்தனையும் தரிசனை பிடிந்துபோனார்கள். அப்படியே

விசுவாசமுங் கிரிகையுமுள்ளவர்கள் சர்வேஸ்வரனைக் காண் பாக் ளல்லாதே கிரிகையில்லாமல் விசுவாசமாத்திர முன் ளவர்கள் காணமாட்டார்களென்று காண்பித்தார்.

கே.—திரவியவானு ஊலோபியினுடைய வுவுமை யென்ன?

ம.—வஸ்து லோபியொருவன் விலைபெற்ற வஸ்திரங் களை யுடுத்தி அயிர்த்தங்களைச் சுடுத்து அவஸ்திரத்தில் வந்த லாசறுவென்ற பிச்சைக்காரனுக்கு எச்சிலிலயுங் கொடாம லிருந்தான். இப்படியிருக்க லாசறு மரணித்து மேரட்ச மடைந்தான். திரவியவான் நாகத்திலே விழுந்தான். அப்படி யே இயல்புகத்திற் தேவனையிழந்து சுகமனுபவிச்சொன் னு அயல்புகத்திற் சுகமனுபவியானென்று காண்பித்தார்.

கே.—ஊதாரியுடைய வுவுமை யெப்படி?

ம.—சம்பத்துள்ளவனுடைய மகனொருவன் தன்னு டைய பாகத்தை வாங்கிக்கொண்டுபோய் தோழர் தோழி களுக்கு வீணிலே சிலவெடுத்துப் பின்பொருமற் பன்றிகள் தின்கிற தவிடுமுதலிய காய்களிகளுங் கிடையாமல் மறுப டியுந் தன் தகப்பனைத் தேடிவந்தான். அப்படி யே விசுவாசனை விலகிப்போகிறவன் சுகல தருமங்கள் அனேகம் பாவங்களிலே விழுந்ததென்பின் மறுபடியுந் சர் வேஸ்வரனுடைய இரக்கத்தைத் தேடலாமென்று காண் பித்தார். இந்தப்பிரகாரமாய் ஆண்டவரின் மனேகவுவ மைகள் திருவுளம் பற்றினாரென் றறியக்கடவது.

பத்தாஞ் சருக்கம்.

ஆண்டவருடைய புதுமைகள் காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—ஆண்டவர்செய்த புதுமைக ளென்ன?

ம.—அன்னபானம் வர்த்திக்கப்பண்ணினான், பற்ற காற்றில் வல்லமை காண்பித்ததும், பசரின் ஆசைக்களை நீக்கினதும், குஷ்டவிடிக் காரணக் குணமாக்கின த்தவர்களை வுயிர்ப்பித்ததும் யிவைமுதலிய சரித்திரத் துத்த புதுமைகளும் ஆத்மமத்துக்கடுத்த வனேகம் புது மைகளுஞ் செய்தார்.

கே.—அன்னபானம் வர்த்திக்கப்பண்ணின தெப்படி?

ம.—ஒருகலியாணத்திலே முத்திரிகைப்பானங் குறைந் ததற்கு ஆறுசாலில் தண்ணீர் கிறைப்பித்து முத்திரிகை யிரசமாக்கிக்கொடுத்தார். அன்னபானமில்லாத யிடத்தி லே ஒருசமையத்தில் ஐந்தப்பமும் இரண்டு மடசந்தையுங் கொண்டு ஐயாயி ம் பேர்களைத் திருப்தியாக்கினார். இன்ன மொரு சமையத் தில் ஏழப்பத்தைக்கொண்டு காலாயிரம் பேர்களைச் சம்ப்ரணமாக்கினார்.

கே.—அந்நிற் காண்பித்த வல்லமை யென்ன?

ம.—ஒரு சமையத்தில் சேஷிருந்த கப்பல் புசலால் துபொசுச்சே கடலையும் புசலையும் அமரக் கட்டளை பண்ண அமர்த்துபோச்சது. இன்ன மொருநாள் கடல்மீ டுந்து சேஷுகளண்டையிலேவந்து அப்படியே பேசு நுவென்கிற சேஷுகளையும் கடல்மேலே நடந்துவர வரங்கொ ண்ந்தார். இன்னமுஞ் சேஷுக்கள் இராமமுதும் வலைவிடி ஒருமீனும் மகப்படாமலிருக்கச்சே தம்முடைய கட்டளை யாய் வலையை வீச்சுசொல்லி இரண்டு உருகிறைய மீனெ டுக்கொண்டி. இதுவுமல்லாமல் ஒருபயணம் போகையிலே மீனெ டுக்கொண்டி வகையில்லாத யிடத்திலே மின்வயிற்றிற் பொன் னெடுத்துக்கொடுத்தார்.

கே.—பசாசுக்களை யோட்டிவித்த தெப்படி?

ம.—ஒருதடவையிற் பசாசி னுவேசத்தால் ஊமை யாய்நுந்த வொருவன் வந்தபோது பசாசைப் போகக் கட்டளையிட விட்டுப்போய் லுமைபேசலாச்சது. மற்றொ ருதடவையிற் பெய் ஆவேஷமான இரண்டுபேர் கல்லறை யின் வழியில்வந்து வருந்துப்போக்களை வதைக்கிற லைக்கண்டு அதுகளுக்கு வாதையுண்டாக்கவே முறையிட் டப்பன்றிக்கிடகளி லேறிப்போக வுத்தாரங்கேட்டு அத் தோடேகடலிலேபோ யமிழ்ந்திப்போச்சது. இன்னமொ ருத்தனைப்பசாசு பதிவுகளி லேவாதித்து நெருப்புத்தன் ணரிவிடுத்துக்கொண்டு போகிறதைக்கண்டு அந்த ஆவே ஷத்தைப்பிடுக்கினார். இப்படியே ப்ராஜேஷத்தை நீக்கின தெப்படி.

கே.—ஊமை, செவடு, குணமான தெப்படி?

ம.—ஊமை, செவடு ஆயிருந்த ஒருவனுடைய காதிலே திருவிரலையிட்டு உயிழ் கிரால் தொட்டுப்பேசவுந்

கேழ்க்கவும் பண்ணினார். இன்னமொரு நூறுவிதமுள்ள உயிர்மீரால் மண்ணைப்பிசைந்து கண்ணிலிட்டு ஒருகுளத் திற் குளிக்கச்செல்லிக் கண்ணைத்தெரிவாக்கினார். இன்னமும் கடைசியிலே கண்ட குருடர் தீரணிப்போப் பாருங்களென்று சொல்லக் கண்டிறந்தார்கள்.

கே.—குஷ்ட முதலான வியாதிகளாக் குணமாக்கித் தெப்படி?

ம.—குஷ்டவியாதிகளார் பத்துபோர்வந்தயிடத்திலே புகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தப் போங்களென்று சொல்ல அவர்கள்போகிறவழியிலேதானே சுகமானார்கள். இன்னமொரு தியிர் வாதக்காரனை ஆண்டவரிருந்த கட்டிவோடு போட்டவிடத்திலே முதல் அவன் பாலுத் தப்பொறுத்துப் பின் கட்டிலைத் தூக்கிக்கொண்டவன் வென்றுசொல்லச் சுகமானான். இன்னமொரு இராசமும்! ரன் சுரத்தாற் சாஹதைக் குணமாக்க ஆண்டவனிடங்கேக் கூப்பிட்டவிடத்திலே ஆண்டவ ரவன்வீட்டுக்குப் போகாமல் உன்மகன் சிவக்கிருனென்றுசொல்லிக் சுகமாக்கினார். இன்னமும் பன்னிருவருமாய்ப் பட்டினம் உள்ள ஒரு இஸ்திரி ஆண்டவருடைய சட்டையின் மூலையையெடுத்தாட்சி சுகமாவென்று விசுவசிக்கச் சுகமடையப்பண்ணினார்.

கே.—செத்தவர்களை உயிர்ப்பித்தவனை யெப்படி?

ம.—ஒரு மகராசன் குமாரத்தி செத்தயிடத்தில் அவன் மன்றாடினதினால் ஆண்டவ ரவன்வீட்டுக்குப்போய் பிள்ளை நித்திரையல்லாதே செத்ததல்லவென்றுசொல்ல அவுடத்திலிருந்த மனுஷருடைய சந்தடிகளை யமர்த்திப் பிள்ளையைக் கைப்பிடித்து யெழுந்திருவென்று சொல்லச் சிவனோடெழுந்திருந்தான். இன்னமொரு கைம்பெண்சா தியுடைய பிள்ளை செத்துப்புதைக்கக் கொண்டிப்போகிறதைக் கோட்டைவாசலிலே பாடையைத் தம்முடைய திருசறுவென்ற வொருவரை செத்துப்புதைத்து இன்னமும் லா போனதின்பின் ஆண்டவர் குழியிற் சென்று லாசறாவே வெளியிற் பிறப்படுவென்று சொல்ல லாசறாவே இலையோடே வெளியே வந்தான் இத்தொகைப்பட்டவனே

கையினுமகன் செய்தபின் கடையொய்த் தம்முடைய தெய்வீகத்தைச் சிறுக்குக் காண்பிக்கப்பண்ணினார்.

கே.—அப்படி?

ம.—தப்போன்ற மலையிலே பதுரு யுளானிதியா குவென்ற மூன்று சேஷரைக் கூட்டிக்கோண்டு போய்த் தம்முடைய முயற் சூரியனைப்போலப் பிரகாசமும் வஸ்திரங்கள் பால்போல வெண்மையாகவும் மோயீசன் எலியாக் வென்ற யிருவர் கூட்டப்பெருப்பிப்பற் காணச்செய்தார்.

கே.—அப்போ சம்பவித்ததென்ன?

ம.—பேதுருவென்ற சேஷன் அப்படிப்பட்ட நன்மை கண்டி விடத்திலே மூன்று கடாரம் போட்டிருக்கிறதா நல்லதென்று சொன்னபிடித்திலே மேகத்தால் தெருவென்று யெனது நேசமுள்ள குமாரான இவன் மறைந்து யெனது கேளுங்களென்று பிதாவாகிய சா டைய வார்த்தையைக் கேட்கக் கேட்கப்பட்டது அதைக் வேஸ்வரன் அருளின சத்தங் கேட்கப்பட்டது அதைக் கேட்டுச் சேஷர்கள் குப்புறவிழ ஆண்டவர் தேறுதல் பண்ணினார் இப்படிப்பட்ட காட்சி சர்வேஸ்வரன் ஏதுக்குக் கொடுத்தார் தாமரித்தகாலத்திலே தம்மைத் தேவனல்ல வவன் சேஷர் அவவிசுவாசமாக யெண்ணதபடிக்குத் தம்முடைய தெய்வீகத்தின் சூறிப்பக்காண்பித்து அதற்குச் சாட்சியாக மோயீசன் எலியாசென்கிற இரண்டு தீர்க்கத் தரிசிகளைக் காணப்பண்ணினான் ஒன்றறியக்கடவது.

பதினேராஞ் சருக்கம்.

ஆண்டவர் பாடுபட்டகாரணமும் அதற்காயித்தமாகப் பண்ணின கிரிகைகளுங் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—ஆண்டவர் பாடுபடக் காரணமென்ன? மறுமொழி.—மனுஷர்செய்தபாவம் மனுஷரால் உத்தரித்தமாட்டாமல் நாகத்தில் விழுகிறதினால் அவர்களை யீடேற்றப் பாடுபட்டார்.

கே.—மனிதன்செய்த பாவ மனிதனா லுத்தரிக்கமாட்டாமலென்ன?

ம.—அளவில்லாத பிதவமகிமைக்கு விரோதமானதினால் உத்தரிக்க அளவில்லாத புண்ணியேனும் மட்டி

143

சத்தியவேதாசம் சம்பந்தம்.

ள்ள மனிதனுக்கு மட்டில்லாத புண்ணுபல்தான். சத்தியவேதாசம் தினால் அளவில்லாத சர்வேஸ்வரன் முடிபாடுபட்டு உத்தரிக்கத் திருவுளமானார்.

கே.—அவர் பாடுபடாமல் வேறேயொருவரால் நம்மை விடேற்றப்படுகோ?

ம.—பாவத்துடன்ள்ள ஆக்கினைப்பாடுமல் விட்டுவிட்டால் தேவரீர்தான் பாடுபடாது, பாவத்துக்குப் பயமா யிருக்க அதைச்சரியாக வித்திக்கத் திருவுளமானார்.

கே.—அப்படியென்று வருடைய வொருவருடைய கிரிகையிலும் அளவில்லாத பெறு பேறுண்டாயிருக்கச் சே இத்தனைகஸ்திப்படைக் காரணமென்ன?

ம.—அவர் கமக்காகப்பட்ட கஸ்திகளைக்கண்டு நாமம் பரிசேயதிக தயவாயிருக்கவும் அவருக்காகப்பாடுபட்ட அணியவும் விசேஷமாக பாவத்துக்கு நாம் பயந்து நடக்கவும் வேறுமென்று அப்படியே செய்தார்.

கே.—ஆண்டவரிடத்தில் மனுஷகவாபமுற் தேவகவர் முன் உடையிருக்கும்போது மனுஷகவாபத்திற் படுகிறார்களே தவிர தேவகவாபத்திலும் படுக்கோ?

ம.—ஒருபோதும் படுக்காது.

கே.—அதற்குக் காரணமென்ன?

ம.—கண்ணாடிக்குள்ளிருக்கிற கார்த்தியானது கண்ணாடியை நகக்கி புடைத்தாலு மந்தக் கார்த்திசங்காமலும் உண்டாகாது. மிருப்பதுபோல தெய்விகம் கஸ்திப்பாடவு மரிக்கவுங் கூடியதல்ல.

கே.—பூத ராண்டவரைப் பாடுபடுத்தின காரணமென்ன?

ம.—அவருடைய புதுமைகளையும் பாடிப்பினைகளையும் கண்டு லுஞ்சனங்கள் தங்கள் வேதத்தைவிட்டு அவரைப் பின்புச்செல்லுகிறதினால் பூதகுருமார் வன்மங்கொண்டு அவரைக்கொல்ல வசாவதில் பண்ணினார்கள்.

கே.—அவரைப்பிடிக்க வுளவுசொன்னதார்?

ம.—பூதாசென்ற அவர் செவ்வந்தானே முப்பதுவெள்ளிக்குப் பொருத்தி யவரைப்பிடிக்க ஆணையிடமும் நேரமும் பார்த்துக் காட்டிக்கொடுத்தான்.

கே.—அவர் பூதர்கையி லகப்படுமுன்னே காண்பித்த கிரிகைகளென்ன?

ம.—பாடுபடப்போகிற அன்று பால்சுத்திருளாநிற பழைய வேதச்சுடங்கின்படியே சிவர்களைவிட செம்மறி பொசித்ததின்பின் னந்தப்பழைய சங்கு இனிமேல் வழங்காதபடிக்கு அதினிடமாகச் சற்பித்ததை யுண்டாக்கி கொடுத்து சிவரத்தருடைய பூதாசெவ்வந்த திருவுளமாகக் காக்கோயும்.

கே.—சற்பிரசாத மாவதென்ன?

ம.—ஆண்டவருடைய மாங்கிஷொத்தமாம்.

கே.—புதுவுண்டானதெப்படி?

ம.—கோதும்பை யப்பத்தையு முந்திரிகைசத்தையுங்கொண்டு இது பென்னுடைய மாங்கிஷொத்தமென்று சொல்ல மெய்யாகவே அது அவர் மாங்கிஷொத்தமாய் சிவரர்களுக்கு அனுபவிக்கக் கொடுத்தார் இதல்லாமல் அதை இனிமேலு முண்டாக்கிக் கொடுக்கக் குருமாருக்குக் கொப்பண்ணினார்.

கே.—கோதும்பை யப்பமும் முந்திரிகை வாகவாங்கிஷ இரத்தமான தெப்படி?

ம.—எந்த வஸ்துக்கும் மேலே தோற்றப்படுகிற குணச்சாயல் வேறேயும் உட்கவாப ததவவம் வேறேயும் உண்டாயிருக்கிறதினால் அப்பத்தின் குணவிய ருசி நிறங்கனங் கண்டிப்பு முதலானதாக எழியாமலிருக்காமல்திரம் மாங்கிஷ இரத்தமாக்கினார். அதனால் கண்ணுக்குங் கைக்கும் நாவுக்கும் அப்பம்போலத் தோற்றிலும் விசுவாச வறுதிக்குத் தேவசரீராயிருக்கும்.

கே.—அதிலுள்ள தேவசரீரத்தின் மகிமையென்ன?

ம.—ஆண்டவருடைய வுயிர்த்த சரீரத்துக்குள்ள வரமாகிய சாகாதவண்ணமும் கனங் கண்டிப்புத்தோற்றதவண்ணமமாகிய இந்தவரங்க னந்த சரீரத்துக்குண்டு. அதினால் அப்பம் பிரிபட்டாலும் அதிலுள்ள சரீரம் பிரிவுபடாமல் அதின் சிறிய ஒவ்வொரு துண்டுக்குள்ளேயு முழுதுமாயிருக்கும்.

கே.—எதுக்குச் சர்வேஸ்வரன் விப்படிப்பட்ட காரணத்தை யுண்டாக்கினார்?

ம.—அந்த மாங்குலெடுத்தும் வெவ்வேறுபாடுகளை
அவருடைய மரணத்தை நினைக்கவும் அதை யனுபவித்து
நம்முடைய சரீர ஆந்தமமவரோடேகூடித் திவ்வியப் பிர
சாதபல னடையவும் வனுமென் னுண்டாக்கினார்.

கே.—அது எங்கு காலத்திலே யாரா னனுபவிக்கக்
கடனுண்டு?

ம.—வருஷத்தின் கொடுக்கால் பாஸ்குத் திருநாட்க
ளிலுஞ் சாகித அவஸைகளைத் தடுத்துத் திறீஸ்துவர்களால்
லாரு மனுசரிக்கக் கடனுண்டு. அப்படியே அது செபுரா
தவர்களுக்கு மோகூங்கிடையாதென்று ஆண்டவரோடு
ளம் பற்றினுமென்றியவும்.

கே.—சீஷர்களுடைய காலகூழுவின் தேப்படி?

ம.—பனிரெண்டு சீஷரையும் பந்திலமர்த்தி ஓர்
பாத்நிரத்திற் றண்ணர்வார்த்து ஒவ்வொருவருடைய கால்
களைக்கூழவித் தம்முடைய அரையிலேயிருந்த சிறுதுண்டி
லால் துடைத்துவந்தார்.

கே.—அந்நேரஞ் சம்பவித்ததென்ன?

ம.—பேதுருவென்ற சீஷன் தன்னுடைய தந்தை
யுடைய காலகூழைக் கொண்டு என்னையிலே அந்தக்
கூழுவாவிட்டால் தம்மோடு பங்கில்லையென்று ஆண்டவர்
திருவுளம்பற்றினதினான் காலங்கையுந் தலையுங்கூடக் கழு
வலமென்று சொன்னார்.

கே.—உவ்வுப்பட்ட காரணம் ஆண்டவரோடுகூட

ம.—கால்களைச் சுத்திப்பண்ணுகிறதைக்கண்டு ஆத்து
மத்தை சுத்திப்பண்ண யதிகமாய் வேனுமென்று நினைக்க
வும் ஒருவனுக்கொருவன் கூசாமற் கீழ்ப்படியவும் படிப்பி
னையாகக் காண்பித்தாரென் றறியக்கடவது.

பனிரொண்டாஞ் சருக்கம்.

ஆண்டவர்பட்ட பாடுகள் காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—ஆண்டவர் பாடுபட்ட வகை யெப்படி?

ம.—ஒரு வியாழக்கிழமை பொழுதுபடச் சீஷாக்க
ளோடு இரத்திரி அசனம்பண்ணினதின்பின் முந்தின சா

மத்திலே தலைத்தோப்பிற் பிதாவைப் பிரார்த்தித்திருக்க
பூதர்கையிற் பிடிபட்டி மற்ற மூன்றுசாழமும் ஆளுகைப்
பாச அரண்மனையில் தாழ்மைபட்டுப் பாடுபட்டு வெள்
ளிக்கிழமை விடிய பிராத்து நடுவநர் சபையிலும் எரோ
தைராயன் சபையிலும் நடுக்காட்டிற் பிராத்துவினா
அசியாயத் தீர்வை யடைந்து மத்தியானத்திலே கபாலமகி
யேறிச் சிலுவையி லறையுண்டு அடர்வான் காலமரித்து அந்
தமாணகாலத்திலே அடக்கப்பட்டார்.

கே.—அந்தந்த ஸ்தலங்களிலே யதிகமாய்ப் பட்ட பா
டுகளும் திருவுளம்பற்றின வசனங்களும் கண்ட அதிசயங்க
ளுமென்ன?

ம.—அசனம்பண்ணின் தருணத்திலே உங்களிலே
ஒருவன் என்னைக் கட்டிக்கொடுப்பான், அவன் பிறந்ததி
லும் பிறவாமலிருப்பானாகில் அவனுக்கு அதிகநலமென்று
திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—பூங்காவனத் தோப்புக்குப் போகிறவழியில் தி
ருவுளம்பற்றின தென்ன?

ம.—பதினொரு சீஷர்களோடு போகையில் நீங்களெல்
லாரும் இன்று யென்னிமித்தியம் ஆவலாதிக்கப்படுவீர்கள்,
இடையன் பிடிபட்டக்கிடையாடுகள் சிதறிப்போமென் றெ
ழுதியிருக்கிறதென்றும் பேதுருவைப்பார்த்து இன்று பிரா
வு இருமுறை சேவற் கூப்பிடுமுன்னமே நீ மூன்றுமுறை
யென்னை மறுதலிப்பாயென்றுந் திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—தோப்பிலே பட்டபாடுகள் என்ன?

ம.—மூன்றுமுறை பிதாவைப் பிரார்த்தித்துத் தங்க
கு ஆறுதல் கிடையாமற் சர்வாங்கமு மிரத்தம்வேர்த்து வி
ழுந்ததினாலும் சீஷர்களில் ஒருவன் காட்டிக்கொடுத்து
மற்றவர்கள் கைவிட்டோடிப்போனதினாலும் பூதர் நிஷ
ரேமாய்க் கட்டி யிழுத்துக்கொண்டு போனதினாலும் வியா
குலவாதை யதிகப்பட்டது.

கே.—அவடத்திற் றிருவுளம் பற்றின வசனமென்ன?

ம.—என்னுத்தம மரணத்துக்கான கேவல மனுபவி
க்குதென்றும் கடையிருந்த மூன்று சீஷாக்களைப்பார்த்துப்
பசாசின் தந்திரத்தி லகப்படாமல் விழித்திருக்கென்றும்
பிதாவைப்பார்த்து யித்துக்கம் விலகலாமென்றால் வில
கட்டும். ஆனாலும்முடைய சித்தமல்லாதே யென்மனதின்

படி வேண்டாமென்றும் பூதாசனப்பவனைப்பார்த்து அன்
பனை முத்தமிட்டுக் காட்டிக்கொடுக்க வந்தாயெவன்
யும் பிடிக்கவந்த செவகனுப்பார்த்துக் கள்ளனைப் பிடிக்க
வருகிறாபோல ஆபுதங்ளோடு வருவதெதென்றும் ஒரு
சேவகனுடைய கண்தொட்டினைப் பெறுவதுப்பார்த்துக்
கத்தியினாலே வெட்டிவிறவன் கத்தியினாலே வெட்டுண்டு
காவானென்றும் உன்னை உறையிலிடு எனக்கு வேணு
மென்றால் தெவதூதர்களுடைய அநேகஞ்சேனைகளைப் பழை
ப்படிக்கப் போகாதோவென்றும் இந்தமொழிகளை வசனம்
தார்.

கே.—அதிற் காணப்பட்ட புதுமைகளைன்ன?

ம.—தேவதூதன்வந்து ஆண்டவனைக் கைதாக்கித்
கேற்றரவு பண்ணினதும் தேடிவந்த சேவகருக்கு கான்ருள்
சேவகனோவென்று சொல்ல அவர்கள் குப்புறவிழுந்த
தும் மாற்குவென்ற சேவகனுடைய வெட்டுப்பட்ட காதை
பொட்டிக்கொடுத்ததும் இவ்வித புதுமைகள் காணப்பட்
டது.

கே.—ஆனக கைப்பாக வென்கிறவர்களுடைய
ண்மனையிலே பட்டபாடுகளென்ன?

ம.—தாம் தேவதூதனென்று சொன்னதற்குச் சேவ
கன் கன்னத்தி லடிபட்டதும் தேவதூதனைக் கொன்ற
னென்று இராசருள்வினால் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டதின
லும் இருகண்களையும் கட்டி யடிக்கச் செய்ததினாலும் சேவ
கன் மூன்றுமுறை மறுதலித்ததினாலும் துக்க
மதிக்கமாகப்பட்டது.

கே.—அவடத்திற் றிருவுளம்பற்றின வசனமென்ன?

ம.—ஈ தேவதூதனானோ வென்று குருகேட்டதற்கு
உன்வாயால் சொல்லப்பட்டதுமல்லாமல் இனிமேல் மே
ங்கள் மீதே வரப்போகிறதைக் காண்பாயென்றும் அடித்த
சேவகனைப்பார்த்து யேன் என்கையடித்தாய் குற்றமுண்
டானற் சொல்லென்றுத் திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—இதற் காணப்பட்ட வதிகையங்களென்ன?

ம.—பூதத்தேடின பொய்ச்சாட்சிக ளொன்றுக்கொ
ன்று ஒத்துவராமற் போனதும் சேவகனுடையபேரிலே கண்
னோக்க அவன் தன் பாவத்துக்கு மனஸ்தாப்பப்பட்டு அழு

ததிஞ் சதிபண்ணின் சேஷன் தானக நானுக்கொண்டு
செத்ததும் இந்தவிசேஷங்கள் அநிசய மாகப்பட்டது.

கே.—பிலாத்துசபையிலும் எரோதேச சபையிலும்
பட்டபாடுகளென்ன?

ம.—பிலாத்துவின் முத்தியானால் கள்ளச் சிறை
யடிமையைப்போலே கட்டியடித்ததினாலும் மெய்யாங்க ரா
சனையிருக்கப் பொய்யாங்கராசனாய்ப் பரியாச ராசாவின்
கோலாய்க் கோரணி பண்ணினதினாலும் தேவபரம ஞர்
வருங்குக் கோரணையார் பயித்தியனாக வெள்ளைச்சகலா
த்தைப் பொதிந்ததினாலும் தேவப்பிரஸிய னென்றுபிலாத்
து அந்நீதத் தீர்வையிட்டதினாலும் துக்கமதிக்கப்பட்டது.

கே.—இதற் றிருவுளம்பற்றின வசனமென்ன?

ம.—ஈ பூதர் ரா றவென்று பிலாத்து கேட்டதற்கு
உன்வாயார் சொல்லப்பட்டது ஆனாலென் னிராச்சியம்
இவ்வுலகத்தா லல்லவென்று திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—இதற் காணப்பட்ட புதுமைகளென்ன?

ம.—அவனை வாதைப் படுத்தாதபடிக்குப் பிலாத்து
பண்சாதிக்குச் சொற்பனற் தோற்றப்பட்டதும் இத்
தலை அடாப்பழி சுமத்தியும் அவர்பேரிலே குற்றமில்லை
யென்று பிலாத்து கைகழுவினதும் அதிசயமாகப்பட்டது.

கே.—கபாலமலைக்குச் சிலுவை சுமந்துக் கொண்டு
போகிறபோது பட்டபாடுகளென்ன?

ம.—இருவர் தாங்கமாட்டாத சிலுவையினுடைய பார
மவர்பேரிற் சுமத்தினதினாலும் அந்தப்பாரத்தால் அனேக
விடத்தில் விழுந்ததினாலும் அதிகநேயமுள்ள தமது மாதா
வினர் துயரங்கண்டதினாலும் வியாகுலவாதை யதிகப்பட்
டது.

கே.—இதில் மொழிந்த வசனமென்ன?

ம.—தமது புறகா லமுதுவந்த இஸ்திரிகளைப்பார்த்
து நீங்க ளாங்களுக்காகவு முங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கா
கவும் அழுகிறதல்லாதே எனக்காக அழவேண்டாம் பச்
சைமரத்தி விப்படியாய்த் தீப்பற்றுவதென்றால் பட்ட
மரத்தி லெப்படியாய்ப் பற்றுமென்று திருவுளம்பற்றினார்.

கே.—இதிலே கண்ட புதுமை யென்ன?

ம.—விரேணிக்காவனற் இஸ்திரி இத்தனை சத்து
ராதி சேவகருக்கும் பயப்படாமல் அவர்களோடேபோய்

ஆண்டவருடைய திருமுகம் அடைத்ததும் அடைத்த சீலையில் திருமுகம் பதியப்பட்டதும் அநிசயமாச்சு.
கே.—கபாலமலையிற்பட்ட பாடுகளென்ன?

ம.—அனேகசனங்கள் முன்பாகச் சீலையில் லாமற் சிலுவையினைப் பட்டதினும் இருள்னர் மெயிலே நிறுத்தினதினும் தேவசுதனென்ற லிப்போ சிலுவையிலிருந்திறங்கிப் போமென்றும் யூதர் சாசனத்தினாலும் பிச்சுக் காடியு மூட்டக் கொடுத்ததினும் பிதாவைக் கூப்பிட்டும் ஒரு ஆறுதலும் கிடையாததினும் பாதையதிகப்பட்டு ஆத்தமம் பிரிந்தது.

கே.—சிலுவையிலிருந்து மொழிந்த வசனங்களென்ன?

ம.—ஏழுவசன மொழிந்தார். புதின முதலாவது: ஆகணைப் படுத்தினவர்களுடைய பாவம் பொறுக்கப் பிதாவை மன்றாடினதும், இரண்டாவது: தீஸ்மாசென்ற கள்ளனைப்பார்த்து இன் னென்னோடே மோக்கிஷ ராசியத்திலே யிருப்பாயென்றும், மூன்றாவது: மாதையையும் யூவானியையும் பார்த்து தாயும் பிள்ளையுமாக யிருப்பீர்களாம், நாலாவது: தாகமாயிருக்கிறெனென்றும், ஐந்தாவது: ஏன் சர்வேஸ்வரா என்னைக் கைநெகிழ்ந்த தேவனாய் ஆறுவது: சகலதாம் நிறைவேறப்பட்டதென்றும், ஏழாவது: பிதாவே உம்முடைய திருக்கரங்களிலே யென்னாத்து மத்தைக் கையளிக்கிறே னென்றும் இந்த திருவசனங்கள் மொழிந்தார்.

கே.—இதற்காணப்பட்ட புதுமைகளென்ன?

ம.—பொழுதுமறைந்ததும் தேவாலயத்தின் திரைச் சீலைகள் கிழிந்ததும் குழிகள் திறக்கப்பட்டு சுவர்கள் சீர்தெழும்பினதும் ஈட்டியால் விலாவில் குத்தத் தண்ணீருயிரத்தமும் பாய்ந்ததும் அநின்றுளியொன்று குத்தின குழுவைய கண்ணிலவிழக் கண்தெளிந்ததும் பாடுபடுத்தின அனேகம் யூதர் அவரை பிறிந்து பாவத்துக்கு மனஸ்தாப்பப்பட்டதும் குசே நீக்குகோமுஸ்யென்றவர்கள் தார்காவந்து அவரைச் சிலுவையினின் றிறக்கியடக்கினதும் பிதே மூடின புடைவையின் அவருடைய சர்வாங்க சூரபம் பதியப்பட்டதும் இத்தொகைப்பட்ட மகா ஆச்சரியங்களெல்லாம் காணப்பட்டது இப்படியே சகலவாதைகளோடு ஆண்டவர்

தந்து பிராணனைச் சுவபலியாகக் கொடுத்து நமதாத்த மந்தைகூடேற்றினு னென்றியக் கடவுளாக.

பதின்மூன்றாம் கட்டி.

ஆண்டவர் மரித்து வயிர்த்த மகிமைகாணப்படுவது.

கே.—ஆண்டவர் மரித்துயிர்த்தவகையெப்படி?

ம.—மாத்தனின் அவருடைய திருஆத்தமம் ஆநீதாக்களிருந்த பாதாளங்களிலே போய் திருச்சீரம் கல்லறையிலே வைத்து சேவகர் காத்திருக்கையிலே மூன்றாளாகி நூயிற்றுக்கிழமை பதிகாலமே ஆத்தமஞ் சரீததோடேகூடி நுகரு சுவமான நாலுவரங்களுண்டா யெழுந்தருளினார்.

கே.—அந்தநாலுவரங்களு மென்று?

ம.—சாகாதவண்ணமுந், திரையிபிரகாசமுந், கணங்கண்டிப்புத் தோற்றத் வண்ணமுமென்ற இந்த நாலுவரங் டானதினும் கல்லறை திறவாமற் புறப்பட்டு மறைமூர் தெரியவுமா யிருந்தார்.

கே.—அவரொழுந்தருளினவகை லோகத்திலே யறியப்படாதெப்படி?

ம.—பூமிநடுக்கத்தாற் காத்திருந்த சேவகர் விழித்துக் கல்லறையில் ஆண்டவர் சரீரமில்லாததைக்கண்டு தங்கன குருமாருக்குப் போய்ச்சொன்னார்கள் இதல்லாம் மரியமதலேனாலும் பேதுரு சுவானியென்ற சீலாக்கமும் வந்துபார்க்கத் திருத்தேகமுடின பரிவட்டமல்லாதே தேகத்தைக் காணாமல் அதிலொரு தேவதூதனிருந்து அவரொழுந்தருளினதைச் சொன்னதினால் அவர்களுமறிந்து மற்றவர்களுக்கும் பிரச்சித்தமாச்சுது.

கே.—ஆண்டவரொழுந்தருளினபின் கண்டவரார்?

ம.—பத்தியுள்ள இஸ்திரிகளுக்கு ஷோக்கனும் அனேக முறை கண்டார்கள்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—முதலாவது தமது மாதாவுக்கு மகாசன சாலையில அலங்கார ஷோமாபுத்தோன்றி மின்வினார். இரண்டாவது மரியமதலையிடுகக் தோன்றி கல்லறை யடியிலே

தோட்டக்காரன் வேஷமாய் மரியவென்று கூப்பிட்டு வித்தார். மூன்று மீட்டர் எம்மவ்வென்கிற பட்டைக்குப் போகிற இரண்டு சேஷருக்கு வழிப்போக்கன் வேஷமாய்த் தோன்றி அவர்களை விடுகியிலே அப்பம் பகந்து கொடுக்கையிலே தாங்கள் பப்பண்ணினார். அந்த ஓருவீட்டிலே மறைந்திருந்த பத்துச் சேஷர்களுக்குத் தோல் பாவம்பொறுக்க வரங்கொடுத்தார். அஞ்சாவது பிறகு சேஷர்களுக்குத் தோன்றி தோமை யப்போஸ்து தம்முடைய காயங்களைக்காணித்து விசுவச்சமாக ஆறாவது இன்னமவர்களுக் கரியாத ரூபத்தைக்கொண்டு அந்தரவாசமாய்க் காணித்து வேதவாக்ஷியங்களுடைய அர்த்த மறியவரங்கொடுத்தார். ஏழாவது அப்போஸ்தலமார்களிற் கிலபேர்கள் கடலில் மீட்டித்துக் கொண்டிருக்கையில் முகமறியாத மனுஷனுய்த் தோன்றி யனேகமீன்களகப்பட யங்கொடுத்தார் தவிரப் பேதுருவென்ற சேஷனுக்கு யென்னுண்ட ஆடுகளை மேயென்று முறமுசொல்லிக் கிறீஸ்து சபைக் கவனத் தலைமையாக்கினார். எட்டாவது கலிலேய ராச்சிய மலையின்மீதே எல்லாருங்ருக்கையிலே தோன்றி லோகத்தாருக்கு வேதம் பிரசுத்திக்கவும் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கவும் வரங்கொடுத்தார். பத்தியே பலவிதமா யனேகமுறை தோற்றிச்சொல்லப்பட்ட வரங்கள் கொடுத்ததவிர எழுதேவ நன்மையாகிய தேவத்திரவிய அனுமானங்களையும் காணித்துக் கொடுத்தார்.

கே.—அதெப்படி?

ம.—பிதாச்சுதனிஸ்பிரீத்துசார்து நாமத்தினால் ஸ்நானம் பண்ணுவியுங்களென்று சொன்னதினும் பிரசாதத்தின் நெறியையும் பிதாவென்னை யனுப்பினது பாலநானுங்களை யனுப்புகிறே னென்று சேஷப்பேரிலே ஆவட்டினால் அபியுறுதி அப்பியாங்கத்தையும் பூசை குருவாமென்கிற நெறிகளையும் யெம்மூர் வாகியானவரு சேஷருக்கு அப்பம் ஆசீர்வதித்து கொடுத்ததினும் சந்திரசாதத்தின் நெறியையுஞ் சேஷர்களைப்பார்த்து நீங்கள் பாவம் பொறுத்தவர்களுக்குப் பொறுக்கப்படுமென்று வரங்கொடுத்ததனும் பாபோச்சாரணத்தின் நெறியையுந் தம்முடைய சரீரஞ் சாகுமுன் அபிஷேகம்பண்ணி வியாதிக்காரருக்கு அபிஷேகம்

பண்ண வரங்கொடுத்ததினால் சருந்த அபிஷேக நெறியையும் உங்களோடு அப்போது மிருப்போமென்ற திருச்சபைக்கு அஞ்சொன்னதினும் பிரிபடாத ஆசீர்வக் காபந்தின் நெறியையும் காண்பித்தார். இப்படியே பரலோகத்துக்குத் தருமுன் ஏழு அனுகூலப்பிரசாதத்தின் குறிப்புகளையும் காண்பிக்கச் செய்தான் றறியக்கூடவது.

பதினொன்று சருக்கம்.

ஆண்டவர் பரலோகத்துக் கெழுந்தருளினவகையும் இஸ்பிரீத்து சார்துவந்த வகையுந் காண்பிக்கப்படுவது.

கே.—ஆண்டவர் பரலோகத்துக் கெழுந்தருளினவகையெப்படி?

ம.—தம்முடைய மாதர் சேஷர்களுக்கையெய் மற்றபத்தியுள்ளபேர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு வெத்தானியாவென்ற கரிகரில் தயிலத்தோப்பின் மலையிற்போய் எல்லாருக்கும் கடைசியான ஆசீர்வதங்கொடுத்துத் தாயிருந்த கலீன்மீதே திருப்பாத வடையாளம் பதித்துவைத்து * வரவாதல் ஆகாசத்துக் கேறினர்.

கே.—அப்போ தேவதாதர் அவரெழுந்தருளின மகிமையைக் கொண்டாடின தெப்படி?

ம.—திரளான சம்மனசுக்கள் இறங்கிவந்து சங்கீத நாதஞ்செய்து ஆண்டவருடைய திருச்சரீரத்தின் காயங்களைக்கண்டு அதிசயித்து ஸ்துதிகளைப் பாடினார்கள்.

கே.—தேவபிதாவும் இஸ்பிரீத்துசார்துவும் பண்ணின வெதுமான மென்ன?

ம.—அவருடைய மனுஷப்பாவத்திலே பூலோகத்திற் பாதிகளுக்குஞ் செய்த விரியங்களுக்கும்மான வெகுமானமா யவருக்கு வலது சிங்காசனங் கொடுக்கப்பட்டது.

கே.—தரிசன மறைந்ததின்பின் சேஷர்களுக்குக் கிடைத்த வுத்தாரமென்ன?

ம.—இரண்டு தேவதாதர் தோன்றி இன்னமு மாகாசத்தைப்பார்த்திருக்கிறதென்ன! இப்போ தேழுந்தருளின

* நால்வரத்தொன்று—இலகு.

ஆண்டவர் மூலத்திலும் அந்தப்பிரகாரமாய் வருகிறதைக் காண்பீர்களேயா சொல்ல எல்லோரு மலையைவிட்டிறங்கிப்போனார்களே?

கே.—இப்பின் இஸ்பிரீத்துசார்து வந்தவகையெப்படி?

ம.—சேஷர்களுடன் தேவமாதா தந்தவான பத்தியுள்ள பேர்கள் துற்றிருப்பது சனமளவும் மகாசனசாலையிற் கூடிய பிரார்த்தித்திருக்கையிலே ஆண்டவர் மோட்சத்துக்கு வருந்தருவின பத்தானாகிற ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று சாமமாகிறபோது புயலடித்ததுபோற் சத்தமுண்டாயிற்று அவர்களிருந்த வீட்டிற் கூடர்விசிப் பிரகாச நிறைந்து ஒவ்வொருவருடைய உச்சியில் அக்கினிநாவுகள் தோற்றி இஸ்பிரீத்து சார்துவின் வரப்பிரசாத மவர்க்கு மனதிற் றேன்றி அவர்களிருதயங்களிலே நிறையப்பட்டு.

கே.—அந்த பிரசாத மென்ன?

ம.—ஞானம், புத்தி, விமரிசை, திடம், அறிவு, பத்தி, தேவபயமென்ற இந்த யேசுவிதவரங்களாம். இவையெல்லாம் அக்கினிநாவில் தோற்றப்பட்டது.

கே.—அதெப்படி?

ம.—அக்கினிச்சுடரால் தேவபத்தியும், தரல் ஞானமும், நாவின்னையானத்தாற் பலபாஷையிற் தெளிவுமுண்டாய் அநுபந்தம் கூடிய மற்ற சகலவர்க்கு ஞர் தோன்றிற்று. இப்படியே யவ்விடத்திலிருந்த சகலமான சனங்களும் இஸ்பிரீத்துசார்து வரப்பிரசாதங்க ளடைந்தார்களென் றறியக்கடவீர்களாக.

பதினேந்தாஞ் சருக்கம்.

முந்தின கிறிஸ்துசபை யுண்டாகி வந்ததிக்கப்பட்ட காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—அவர்க்கத்திற் கிறிஸ்துசபை யுண்டாக்கப்பட்டவகையெப்படி?

ம.—அப்போஸ்தலர்கள் இஸ்பிரீத்து வரமடைந்தபின் அன்றுதானே புறப்பட்டுப் பேதுரு அப்போஸ்தலர் ஓசே பாணையிற் பண்ணின பிரசங்கம் அவனை வன் சொந்தப்

வையிற் பண்ணினதுபோல் விளங்குமா? மூவாயிரம் பேர்கள் வேதத்துக் குடப்பட்டார்கள். தின்னின் அப்போஸ்தலர்கள் செய்த புதுமைகளைச் சண்டு வேறே யனோகமாயிரப்பேர்கள் கூடி மகாகூட யுண்டாக்கப்பட்டது.

கே.—அவர்களை அப்போஸ்தலர்கள் நடப்பித்ததெப்படி?

ம.—வாராதனைகளைப் படிப்பித்து ஆத்தம ஈடேயுள்ள சம்பிரசாங்களைக்கொடுத்து சரிப்பிழைப்புக்குயெல்லாருடைய சொத்துக்களையும் பொதுவிலைவைத்து அவர்களுடைய செலவுக்குத்தக்கது பகுத்து எளிமை பெருமையிலலாம லீனவரும் ஓர் ஆத்தமம்போலே சிவனம்பண்ணி வருவார்கள்.

கே.—இப்படி நடந்துவருகையிலே காணப்பட்ட விசேஷமென்ன?

ம.—அனனியாச சப்பிராஸென்ற இரண்டுபேர் தங்கள் நிலத்தையும் போகங்களையும் விற்பவருடமையில் சரிபாதிசய வஞ்சித்து மற்றபாதியை அப்போஸ்தலர்களையில் புருஷன் கொண்டுபோய் கொடுக்க அந்த வஞ்சகத்தைப் பின்பு அப்போஸ்தலர் அறிந்து சர்வேஸ்வரன்முன்பாக வஞ்சனைசெய்வ தேதென்று கோபிக்க ஷடனே விழுந்து செத்தான். அவன் செத்ததை யவன் பெண்சாதி யறியாமற் றானு மப்படியே பொய்சொல்ல அவளும் அப்போஸ்தலரின் கோபத்தா ஷடனே செத்துப்போனாள். இந்தக்காரியங்களைக்கண்ட சகலரும் பயந்து பொய் வஞ்சகமில்லாமல் நடக்கத் திருச்சபை வெருவாய் வர்த்தித்துவந்தது.

கே.—நிரளான சனங்கள் கூடினதின் பின் அவர்களை அப்போஸ்தலமார் நடப்பித்த தெப்படி?

ம.—அந்த ஐனங்களை வேவ்வேறே கூட்டமாய்ப் பிரித்து மெல்லாருக்கும் பகிர்ந்துகொடுக்கத் தங்களுக்குச் சாவா ஈசம், போதாததினால் அதற்குத் தீருமநெறி மிகுந்த ஏழு பேரைத் தெரிந்துகொண்டார்கள்.

கே.—அவர்களார்?

கே.—இவர்கள் நடப்பித்து வரும்போது சம்பவித்த தென்ன?

ம.—முடியுபர் ஞானத்திலும் தேவந்திப் பிரசாதத்திலும் திகழ்ந்தவராய் யூதர் அறிவாளிகளோடு தர்க்கிடுகிறபோது ஒருவரு முத்தாரஞ்சொல்லி வெல்லமாட்டாததினால் யூதகுருமார் வன்மங்கொண்டு கல்லெறியா லவனைக் கொன்றுப் போட்டார்கள். அத்தார் முந்தமுந்த பிராணபரித்தியாகி மோட்சமுடி யுடைந்தார்.

கே.—அதின்பின் இன்னமுஞ் சம்பவத்ததென்ன?

ம.—பாவனு அப்போஸ்தலர் தேவப்பிரசாதம் மட்டையு முன்னே சவுலுவென்ற பேருண்டாய்க் கிறிஸ்து அவரு கு விரோதம்பண்ணிக் கிறிஸ்துவர் கோப் பிடித்துச் சிறைப் படுத்த நிருபம் கொண்டுமேயிவழியில் ஆசாசவரியாய்த் துவ்விய கதிர்கள்வந்து அவன்கண்ணற் பட்டுமே சவுலு வே யென்னை நெருக்குவதேதென்ற சந்த முண்டாச்சது.

கே.—அதற்கு வன்னென்ன சொன்னான்?

ம.—அப்போஸ்தலர் அடியேன் செய்யவேண்டிய தேதென்று கேட்க, நீ நெருக்கம்பண்ணுகிற சேகக்கிறிஸ்து நாம் தான். நீ செய்யவேண்டியதை தமாஸ்குவென்ற நகரியிற்போ யறியலாமென்று ஆண்டவர் திருவுளம்பட்டதைக் கேட்டான்.

கே.—அப்போ தென்னுச் செய்தான்?

ம.—இரண்டினுள் மறைந்துபோன தினால் ஒருவரை கைப்பிடித்து தமாஸ்குவென்ற நகரியிலேபோய் மூன்று நாள் அன்னமில்லாதிருக்க அனனியாசென்றருரு தேவ வரத்தால்வந்து அவனுக்கு வேதம்போதிவித்தார். அத்தால்வருடைய சீரர்கண்ணு மாத்துமக்கண்ணுந் தெளிந்து கிறிஸ்து வேதத்திலே வெகு பத்தியுந் துணிவுமுண்டாய் அப்போஸ்தலர்மாரோடே பிரசங்கியாய்க்கடி மிகுதியு மனேக செனங்களைக் கிறிஸ்து வேதத்திலே தெளிவித்தார்.

கே.—இந்தவேதம் பலசாதிக்கும் பரம்ப சர்வேஸ்வரன் வரங்கொடுத்த தெப்படி?

ம.—அன்னியசாதியான கொர்னேலியென்ற சேர்வைக்காரன் பிச்சை, தாபதருமஞ் செய்துக்கொண்டிருந்ததினால் அவனுடைய ஆத்துமத்தைக் கண்பெற்றது சர்வேஸ்வரன் திருவுளமாய்ப் பேதுரு அப்போஸ்தலருவர்ப்பழத் து புத்திகளென்று தேவனுதனைக்கொண்டு அவனுக்குப் பிரகாசம்.

கே.—தற்குப் பேதுரு அப்போஸ்தலருவர்த் சர்வேஸ்வரன் வரங்கொடுத்த தெப்படி?

ம.—அவரைச் சேர்வைக்காரனுடைய ஆளழைக்கப் போன விடத்திலே ஒரு காட்சியைக்கண்டு தெளிவடைந்தார்.

கே.—அந்தக் காட்சி யென்ன?

ம.—அவர் தியானத்திலிருக்கச்சே பலசாதி விலங்குகளும் பறவைகளும் நிறைந்த ஒருபாத்திரம் புடைவையபோல உடைந்துவிடும்படியாக இதைத் தின்னென்ற சந்தமுண்டாச்சது.

கே.—அதற்குப் பேதுரு அப்போஸ்தலர் யென்ன சொன்னார்?

ம.—இந்த அசுத்தப் பலசாதி மிருகபட்சிகளை நானொருக்காலும் தின்றதில்லையென்ற விடத்திலே நான் சத்தம்பண்ணினதை நீ யசுத்தமென்றெண்ணுமேயன்றி முறை அந்தப்படி சத்தமுண்டாடி அந்தச் சறபாத்திரம் உயர்வேற்றியு.

கே.—அப்போது பேதுரு அப்போஸ்தலர் என்ன சொன்னார்?

ம.—பலசாதி மிருகபட்சிகளைத் தின்னென்ற சந்தம் கேட்டதினால் பலசாதிக்கும் வேதம்போதிக்கச் சர்வேஸ்வரன் காண்பித்த காட்சியென்றறிந்து வந்த தூதர்களோடே சேர்வைக்காரன் விட்டுக்குப்போய் அவனுக்கு மவன் சமுசாரத்துக்கும் வேதம் போதிவைத்து அன்றுதுவக்கி மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் லோகத்தினுடைய சகல சாதிக்கும் வேதம் போதிவிக்கச் சகல லோகத்திலே கிறிஸ்துவேத விசுவாசம் பரம்பப்பட்டது. இதனால் கிறிஸ்துவேதம் பல சாதியாரான எல்லவர்க்கும் பொது யாக் கற்பித்த சாதாரணவேதமென் றறியக்கடவீர்களாக.

பதினாறஞ் சுருக்கம்.

இதவுந்தாலும் அப்போஸ்தலர்களும் மரணமடைந்து பாஸ்கொத்துக்குச் சேர்ந்தவரை காண்பிக்கப் படுவது.

கேழ்வி.—பரிசுத்தத் தேவமாதா யூலோகத்திலே யெவருவு நிற்குந்தான்?

மறுமொழி.—ஆண்டவர் பரலோகத்துக் கெழுந்தரு
ளினதின்னின் உபப்போஸ்தலுமாருக்கும் புதுநீர்ஸ்தவர்க
ளுக்கும் தெளிவு தேற்றாவுகொடுத்துத் தம்முடைய எழு
பதாம் பிராயத்தில் மரித்து உயிர்த்துப் பரலோகந்
தாள்.

கே.—மரணமடைந்தவகை யெப்படி?

ம.—தம்முடைய திருக்குமாரனைக் காணவேண்டுமெ
ன்று வெகு ஆசையாயிருக்கிறபோது சர்வேஸ்தாரர்
தேவதூதனைக்கொண்டு அவனை யழைப்பிக்கிறநாள்தான்
து அங்கங்கிருந்த அப்போஸ்தலுமாரையும் அந்தநேரத்
தான் வரப்பண்ணி அவர்களு மாத்துமபத்தியுள்ள கிறிஸ்த
வர்களுக்கும் திருக்கச்சே ஆண்டவ் தேவதூதர்களுமி
வந்து அவருடைய ஆத்துமத்தைக் கையேற்றிக்கொண்
டார்.

கே.—அவருடைய திருத்தேக மடைக்கின வகையெப்
படி?

ம.—கூடப்பட்ட சகலமானபேர்கள் அந்தத் தேகத்
தைத் திருவிழாக் கொண்டாட்டமாய் போகேய்
வெளியிலே எழுந்தேற்றம்பண்ணி புதுக்கல்லையைய
டக்கி அப்போஸ்தலர்கள் மூன்றுநாட் காத்திருக்கிற
மூன்று நாளுந் தேவதூதர்களுடைய சங்கேதம் கேட்கப்
பட்டது.

கே.—அவன் பரலோகத்திற் சேர்ந்த மகிமையெப்
படி?

ம.—கிறிஸ்துநாதர் மரித்த மூன்றாந் ஞாயித்தது
போல இவளுடைய ஆத்துமமு மூன்றாந் சந்திந்
கூடி வுயிர்த்ததுந் தவிரத் தேவவரத்தால் ஆத்தும சீரத்
தோடேபரலோகத்திற் சேர்க்கப்பட்டான்.

கே.—அந்தவகை லோகத்தி லறியப்பட்டதெப்படி?

ம.—அவளுடைய மரண அவஸ்தைக்குத் தோமை
அப்போஸ்தலர் கூடிராமையினால் அத்திருத்தேகத்தை
க் காணவேண்டுமென்று கல்லறையைத் திறந்து பூக்க
அதில் அவளுடைய திருத்தேக மூடியிருந்த அயிலல்லா
தே தேகமில்லாததைக் கண்டு ஆத்தும சீரத்தோடு பர
லோகத்துக்குச் சேர்ந்த மகிமையறிப்பட்டது.

கே.—நீன் பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளின மகி
மையும் அந்தத் தேவகுமானமு மெப்படி?

ம.—அப்போஸ்தலராகிய அர்ச் யோவான் அருளப்
பெற்ற சர்வேஸ்வரன் காட்சியாகக் காண்பித்த பிரகாரமா
வது திருத்தேகம் திருக்கிறபோது நிலவு பாதந்தாமவியும்
பொழுது தன்பிச்சத்தை வஸ்திரமாக அணிவித்தும்
பண்ணிரண்டு நகைத்திரங்கள் சிரசில் முடியாய் வளைந்தும்
பொத்திதைக்கண்டார். இதல்லாமல் தேவதூதர் சங்கீதம்
பாடி ஸ்துதித்து வா வா முடிபெறவாவென்று சொல்லுந்
த சத்தந் கேட்கப்பட்டதினற் பரலோக கிராஸேஸ்வரியா
சர் சர்வேஸ்வரன் அவளுக்கு முடியைச் சூடினானது
அறியப்பட்டது.

கே.—அப்போஸ்தலர்கள் நுண் ணிடந்த வகையெப்
படி?

ம.—அர்ச். இராயப்பருஞ் சீர்ஸ்ப்பரும் உரோமபுரி
நிலையும், அர்ச். யாகப்பர் செருசலேம் பட்டணத்திலேயும்
மரித்து அப்போஸ்தலர்கள் அவரவர் யிருந்த தேசங்களிலும்
கேட்கப்பட்டதுக் கொண்டிருக்கையிலே வேதவிரோ
தனாகிய இராச பிரதானிகளாற் கொல்லுண்டு வேதசா
ட்சி பிறைபற்றார்கள். இப்படியே முந்தின திருச்சபைகள்
முகாமையாய் வந்திருக்கப்பண்ணினவர்கள் மரித்துத் தந்
கள் பிராயாசத்துக்கு வெகுமான மடைந்தார்களென் றறி
யக்கூடவர்களா.

பதினேழாந் சருக்கம்.

கிறிஸ்துவேதத்தின் உண்மை காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—முந்தின திருச்சபையை நடப்பித்த அப்
போஸ்தலர்கள் மரித்ததின்னின் திருச்சபை நடந்துவருகிற
தெப்படி?

மறுமொழி.—கிறிஸ்துநாதர் பேதுரு அப்போஸ்தல
ருக்கு வரங்கொடுத்த பிரகாரம் அந்தவிடமாய் வேறே குரு
புத்திரசாரியைத் தெரிந் பாப்புவென்று பேராய அவரா
ல் கூறப்பட்டது.

கே.—பூலோகத்திலே யனேகவித மமுண்டாய் நக்க வந்த வேதந்தான் உண்மையான (வெண்மன்கிற தெய்வம்).

ம.—உண்மையான வேதத்துக்கு ஒர்திலக்ஷணங்களுண்டு.

கே.—அவைகளென்ன?

ம.—முதலாவது. தேவதிருவக்ஷியப் புத்தகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பிசுகின்றி யிருக்கவேண்டும். இரண்டாவது. அந்தப் புத்தகங்களிலுள்ள வசனங்களுக்குச் சிறுவன வியாக்கியானஞ்செய்ய இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் வரம்பெற்ற ஒருதலைமையானகுரு வேணும். மூன்றாவது. தேவபிரசாத மடையவேண்டிய வழிபாடு எடங்கியிருக்கவேண்டியனாகவது. புண்ணிய படிப்பினைகளைக் கற்பிக்கிற யிரு வேண்டும். ஐந்தாவது. அந்தவேதத்தை விசுவாசமாகக் கைக்கொண்டு நடந்தவர்களுக்கு உண்டான நன்மைகளும் அதை நம்பும்படிக்கான புதுமைகள் முதலிய தேவவல்லமையி னடையாளங்களுங் காணப்படக்க வேணும். ஆந்த வைந்துவகை யிலக்ஷணங்களுமுள்ள வேதம் ஒன்றே வுண்மையான வேதமென்று மற்றவர்களும் பொய்மதமென்று மறியலாம்.

கே.—இந்த ஐந்திலக்ஷணங்களு மெந்ததே சத்தியம்?

ம.—சாதாரண உரோமான் கத்தோலிக்குக் கிறிஸ்து வேதத்தி லல்லாதே மற்றவேதங்களிலில்லை.

கே.—சாதாரண வேதத்திலே அது எண்கிற வகை யெப்படி?

ம.—முதலாவது. இதிலே வழங்குகிற எல்லாந் தேவவாக்குப் புத்தகம் அன்றுள்ள பாஷையும் எழுத்துமாய் அச்சப்படுத்தி வருகிறதினற் பிசுகில்லை. இரண்டாவது. அதைத்தெரிவிக்கிற குரு பேதுரு அப்போஸ்தலரிடமாயிருக்கிறதினால் ஆண்டவரவருக்குக் கொடுத்தவரம் இவருக்கு முண்டு. மூன்றாவது. தேவப்பிரசாதத்தின் வழிபாடாகிய வரு தேவத்தி னியாதமானங்களுங் காண்காவது. செபதவம் ஒறுத்தல் அமைச்சல் முதலாக புண்ணியங்களைப் படிப்பிக்கிற கற்பனைகளும். கூந்தாவது. இந்தத் தேவவேத விசுவாசத்தின் படியே நடந்தவர்களுக்கும்

ஞ்சேர்ந்த ஆண்டபாளங்களும் அவர்களால் காணிக்கப்பட்ட புதுமைகளும், சிலர் சரீரம் இந்நாள்மட்டு அழியாமற் சுகந்தம் சித்திகாண்டிருப்பதையுங் காண்கிறதினால்தான் உண்மையான வேதமென்றறியலாம்.

கே.—இந்த ஐந்திலக்ஷணங்கள் மற்றவேதங்களினி லில்லையென்று காண்பிக்கிற தப்படி?

ம.—முதலாவது. அதிலவழங்குகிற பைபிலென்ற புத்தகம் அவனவன் நினைத்தபடி பல பாஷைப்படுத்தியும் அந்தந்தங்களை வேறுபடுத்தியும் விபரீதமாய் நடக்கிறதில் முன்னுள்ள வாக்கியத்தின் உற்பனமும் பொருளின் நிறமையும் உண்மையுமில்லை. இரண்டாவது. அதைச்சார்ந்த குருக்கள்மா கள் பேதுரு அப்போஸ்தலருக்குத் தானத்தை மறுத்தித்துத் தங்களுக்குத் தமது முடிபாய் வேதம் நடப்பிக்கிறதினற் பேதுரு அப்போஸ்தலருக்கு மறுவர் கொடுத்த வர மவர்களுக்கில்லை. மூன்றாவது. பேதுரு ஆராதனையை உலர் ஆசாரமாக்கினதினால் அதில தேவப்பிரசாதமில்லை.

கே.—அதெப்படி?

ம.—இதிலவ ரனுபவிக்கச்சொன்ன தம்முடைய மாய்மையினை அப்பமும் இரகமும் அனுபவிக்கிறார்கள். குருக்களுக் கறிவிக்கச்சொன்ன பாபோச்சாரணத்துக்கு மனிதர் முன்பாக வெகுமான ஒப்பாசாரம் பண்ணுகிறார்கள். பிஷோப்புப் பட்டம்பெற்ற மேற்றிராணியார்கையா குருப்பட்டம் பெறுகிறதற்குப் பதிலாய் ஊரிலுள்ள லைவர்களால் பிரசங்க நிலைமையடைகிறார்கள். பேதுரு தபந்தமாய்ப் பண்ணுகிற ஆசீர்வாத விவாகத்திற்கு உலகப்பொருத்தமாகக் கலியாணம் பண்ணுகிறார்கள். இப்படியே தேவ ஆசாரங்களை உலக ஆசாரமாக்கினதினால் தேவப்பிரசாத மடைகிற வழிபாடுகளில்லை.

கே.—புண்ணிய படிப்பினைகளில்லாததைக் காண்கிறவன் யெப்படி?

ம.—இதிலேஸ்வரானுஸந்தியம் கருத்தகோவிலம், பிடம் சூரபம், பூசை யாரணம், கொண்டாட்டம் ஒன்றுடன் வண்டாமென்றும் தத்தம் சந்தத்துக்கடுத்த கள்ளிகத்தம், விசுவத்தம், பாவ நிவாரணம், உபவாசம் சந்தியம், திருமுதலான கிரிகைகளை விலக் கிழித்து

புண்ணியத்தைவிட வேறேபுண்ணியம் வேண்டாமென்றும்
சான்றுகிறதினால், தருமவழி யடைந்து பாலத்துக்குத்
தவாசலாகக் காணப்படுகின்றது.

கே.—இந்தப்புண்ணிய கிரினைக் கொல்லாது விட்டு
நாதர் விலக்கினதுண்டோ?

ம.—படிப்பித்த தல்லாதே விடத்திலில்லை. ஆனால்
அந்தக்கிறிஸ்துவென்ற சத்தாராதினால்தான் அதைவிலக்குவ
னென்று தனியேல் தீர்க்கத்தொரிசி யெழுதி யிருக்கின்றார்.

கே.—அவர்கள் படிப்பித்திற வேடிக்கைவாசம் உலக
வாளுக்கு ஏற்கும் ஏற்காதென்று அறிவித்தெப்படி?

ம.—அந்தவேதத்திலே நடந்தவர்க ளொருவராகிலும்
அதனையும் வெறுத்துச் சூத்திரராகி அச்சிய
சிஷ்டவாதம் பேர்கொண்டது மில்லை. மோட்சஞ்
சேர்ந்ததற்குச் சர்வேஸ்வரனால் யாதொருபுதுமையும
யாளங்கள் காண்பிக்கப்படவுமில்லை. அதனால் உண்
யான வேதத்துக்குள்ள லுந்து அடையாளங்களு
தத்திலே யில்லையென் றறியலாம்.

இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மோட்சமில்லை யென்
றறியத்தக்கதாக ஆண்டவர் திருவுளம்பற்றியபாடுரு
வாக்கியமுண்டோ?

ம.—அதை யறிவித்திறதற்கு அநேகவாக்கிய
ருக்கினு மவைகளைவிட்டு அதிக பிரசித்தமா யிருக்கிற
வொருவாக்கியமாவது மோட்சத்துக்குப் போகிறவழி நெரு
க்கம், நாகத்துக்குப்போகிறவழி விசாலமென்று ஆண்டவர்
திருவுளம்பற்றி யிருக்கின்றார். ஆகையால் அவர்கள் சாதார
ணவேதம் நெருக்கமென்று தங்களை மனதிற் படிக்கிற
விசாலவழியாகிய வேதத்தைத் தேடினபோதே அந்தவ
ழிக்கான துறையிற் சேர்வார்களல்லாதே மோஷஞ் சேர
மாட்டார்களென்று வெளிப்பொருளாய்க் காணலாமென்
றறியக்கடவீசுனாக.

பதினெட்டாம் சருக்கம்.

உலகமுடிவு காலத்துப்படுவது.

கேழ்வி.—இந்தவுலக மெப்போது பிறங்குமென்று சொ
ல்லுமா?

மறுமொழி.—முடிந்துபோகிற துண்மை.

கே.—அதே காலமே முடிந்துபோம்?

ம.—சர்வேஸ்வரர் தம்முடைய மயிமையைக்
பித்தக்கந்தாக உலகத்தை யுண்பிபண்ணினது மல்லா
மல் மீளவுனுக்குக் கியாகவு முண்பெண்ணினதினாலே
அவன்வன் தன்னுடைய சியமகதியை யடைந்தபின் உல
கத்தை யழித்துப்போவார்.

கே.—இந்த உலகமுடிவு எக்காலத்திலேவரும்.

அது சர்வேஸ்வரனுடைய சித்தத்திலிருக்கின்ற
யல்லாமல் மறுவுருக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை.

கே.—ஏறினால் வெளிப்படுத்தவில்லை?

ம.—அவன் சாகிறநேரமும் உலகமுடிசிப தன்மு
மறிந்தார் பயந்து ஓடித் தமாட்டாளென்கிறதினால்தான்
வெளிப்படுத்தவில்லை. ஆனால் மயன்வான் நனைக்காக்கும்ப
டி அந்தக்கு முன்வருகிற சில வையாளங்களைக் காண்

கே.—அந்தவடையாளங்க ளென்ன?

ம.—மறுவுள் சாகிறபோது வாதபித்த சிஷ்டமும்
மெய்யாகியும் மெய்யாகியும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதப்
பட்டி உத்திரியங்களெல்லாம் தமோநிப்போகிறதுபோல,
உலகம் அழிவுவருமுன்னே அப்பு, பிரிதிவு, தேய்வு, ஆகா
சமென்ற இந்நான்கு புதியங்களுடைய குணங்களும் விபரீத
மாட்ப்போய் அதனால் உலகத்திற் பஞ்பம் படை நோய் வி
ளை முத்தான கொள்கைகள் மிகுந் தனிதர்களுடைய ச
வாபகுணங்களுட் மாறுபாடாம். இதல்லாமல் நல்
மோர் போருடைய அவசகாசமும் வசவாசமும் தெளி
யும்படிச் சொதனையாக அந்திக்கிறிஸ்தென்கிற தேவசத்து
ராதி உலகமழிவுக்கு முன்றரை வருஷத்துக்குமுந்தி வந்து
அனேக கெருக்கங்களைப் பண்ணுவான்.

கே.—அவன் பண்ணுகிற கெருக்கம் என்ன?

அனைக்கிறிஸ்து சேவனுட் வணங்கச்சொல்லி
அப்படியே வணங்கி நவர்களுக்கு வேருமான சம்பத்தும்
வசங்குதலர்களுக்குத் தாமதமான ஆக்கினைகளும் பண்

அனை யெல்லாரும் வணங்குவார்களென்று

கே.—அப்போ அவர்கள் சிவீகிருதுக்
ப்படி?

ம.—அதற்கு நவமான நாலுவரக ளை
கள்.

கே.—அந்தவரங்களென்ன?

ம.—அகஸ்யமென்ற சாகாதவண்காரமும், பி
ன்ற திவ்விய டேரிலும், லு
புத் தோற்றதவண்ணமு முண்டாய் ப்பார்கள். அ
சரிசுக்குக் காரணமாகிய இப்போது படு
கிடுகெடும் உயில்லாமற் சர்வேஸ்
முதர்வுத்தினுலே மனம்பூரித்து அவருடைய பிரகாசத்தால்
அலங்கரித்து வேறே ஆனுடுப்புத் தவன் லுலர் திருப்பா
கள்.

கே.—உயிர்த்தத்தின்பின்
திலே கூடியிருப்பார்கள்?

ம.—யோசேப்பாது பப் பள்ளவெளிவென்ற
லே நகரிக்கருகில் தேவதாதர்களாற் கொண்டுவந்
ப்படுவார்.

கே.—அப்போதாண்டவர் நடுத்திர்க்கை
ரமெப்படி?

ம.—முந்த முந்த மிக்கேலென்ற தேவதாதன் ஆ
டவருடைய சிலுவையைக் கொண்டு வந்து எல்லாருடைய
பாவபுண்ணியத்துக்குச் சாட்சியாக வுயர்ந்தல் தலத்திலே
நிறுத்திவைக்க ஆண்டவர் மேகசிங்காசனத்தி
சகல மோகஸுவாசிகள் துணைசெய்ய அந்ததலத்துக்கு
வருவார்.

கே.—பாவபுண்ணியத்தைத் தெரிவிக்கிறவகை
ப்படி?

ம.—அவனவனுடைய கிரியைகள் நிறை கோலா
த்தவனவனவ லீண்வார்த்தை லீண்நினை
நடக்கைமுதலான க ளொன்றுந்
வஞ்சகம் குரோதம் கலதம் வெளியாக்கிப்
யபாவம் அவர்கள் சூழத்திலே வெட்டின யெழுத்துப்
போலவும் புண்ணியவான்களுடைய புண்ணிய மயங்களு
டைய வஸ்திராபரணங்களிலே பதி
வும் விளக்கிக் காணப்பண்ணுவார்.

இப்படியே காணப்படுகிற காரணமென்ன?

புண்ணியவான்கள் இவ்வுலகத்திலே பிந்திக்கப்
பட்டதின்ற புதும்சரியவையவும் பாபிகள் புகழ்ச்சியடைந்
ததினால நிற்கக்கப்படவும் தேவநீதிக்குக் குறைசொன்னவ
ர்கள் நீதியினுண்மை காணவேனுமென்கிற படியால் அப்
படியே பிரதித்தமாக்குவார்.

கே.—சயா பவா தனக்கென்கிற தீர்வைப்படி?

ம.—புண்ணியவான்களைப்பார்த்து நீங்கள் தமக்குப்
பரிதாகமா யிருக்கிறபோது அன்னபாளங் கொடுத்திடுக
ள் வஸ்திரமில்லா யிருக்கிறபோது வ
கள் வியாதி யிருக்கிறபோது யினவியர்கள் இந்தப்படி
தரித்திருக்குச் செய்கிரியைகள் தமக்குச்செய்யத்தக
க்காண்பித்து வல்ல ஆசிர்பதிக்கப்பட்ட மக்
களா யிருக்கிற பின்பு உங்களுக்கு காயித்தமா யிருக்கிற
யோக்கிஷ ர சியத்திலே சகலன்மகளையும் முடிவிலுலா
திராலத்துக்கும் அனுபவிக்க வாரங்களுள்ளு திருவுளம்
பயறுவார்.

கே.—பாபிகளுக்குக்கிற தீர்வைப்படி?

ம.—நீங்களுன்னுடைய பரிதாகம் பார்க்கவில்லை வஸ்
திராக்குறை பார்க்கவில்லை விபாதிநோஷ பார்க்கவில்லை அதி
னாலே தூஷணிக்கப்பட்ட பசாசின்மக்களே உங்களுக்கும்
பசுக்குக்கும் ஆயித்தமா யிருக்கிற அக்கினியை யனுபவிக்க
ப்படு
ன்னு திருவுளம் பற்றுவார். அத்தாற் பாபிக
ளைப் பூம் விழுங்கும் புண்ணியவான்கள் ஆண்டவரோடே
மோட்ச விராச்சியத்திற் போயிருப்பார்கள்.

ம.—அதன்பின் உலகமெப்படி யிருக்கும்?

ம.—புதுவானமும் புதுப்பூமியும் அழிவுதல் விளைவு
தனில் அமலும் கடல் மலை காணாமலும்
க்கு நிலைபோ லொளிவுண்டாய் நிலவுக்குப் போழுதுபோ
லொளி பொழுதுக்கு யேழுபங்கதி லொளிவுமுண்டா
ய் இப்படியே வானமும் பூமியும் சூரு அலங்காரமாபச் சர்
வேஸ்வரனுடைய மகிமையை விளங்கப்பண்ணுமென் றறி

இருபதாஞ் சருக்கம்.

மனுஷ்யத்வம் அல்லவென்றிலே போய்க் கிடந்த
ஸ்தலங்களும் அதிலுள்ள சுதாக்கங்களுக்கான்
பிடிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—இவ்வுலகத்தைவிட்ட மனுஷ்யத்வம்
அவ்வுலகத்திலிருந்து ஸ்தலங்களை விட்டு
வெளியேறியது.—வானத்தி லொருவருமே
இல்லை ஸ்தலமுமுண்டு.

கே.—இவ்வுலகங்களுக்குப் போனன?
ம.—வானத்தி லிருக்கிறது மோகக்ஷராசியமென்றும்
பாதாளத்தி லிருக்கிறார்கள் பிதாபிதாருடைய ஸ்த
லம் சிறுபிள்ளைகளுடைய விலகல் சந்தித்த ஸ்தலம் நா
கமென்கிற இந்த நாலுவித ஸ்தலம்.

கே.—இப்படிப்பட்ட பிரிவான ஸ்தலங்களுக்கான்
கிற காரணமென்ன?

ம.—இரண்டிவத புண்ணியங்களும் மூன்றுவித புல
ங்களுடைய யிருக்கிறபடியால் அந்தப் பாவபுண்ணி
யங்களுக்குள்ள நீதிகாண்பிக்க அந்தந்தவித சுன்மை இ
மை யுள்ள ஸ்தலங்கள் பிரிவினையர் யிருக்கின்றது.

கே.—இரண்டிவத புண்ணியமாவதேது?

கே.—ஆண்டவர் பூலோகத்திலே வருமுன் பழைய
வேதத்தின்படியே செய்த புண்ணியமும் அவர் வந்தபின்
பின் னவர் பெறுபேறுகளோடு செய்த புண்ணியமும்
மென்ற யிந்த இரண்டிவகைப் புண்ணியமாம்.

கே.—அதற்கு ஸ்தலங்களென்ன?

ம.—ஆண்டவர் வருமுன் செய்தபுண்ணியம் மோ
சஞ் சேருதலுக்குப் போதாததினால் அந்தப் புண்ணியவான்
கள் அவர் வருமளவும் ஆதிபிதாக்களுடைய பாதாள
களில் அல்லவென்றிலே போய்க் கிடந்தபின்
டைந்து புண்ணியம் செய்கிறவர்கள் மோட்ச விராட்டியத்தி
லே போகிறார்கள்.

கே.—மூன்றுவித பாவமென்ன?

ம.—சென்மப்பாவமும், கன்மப் பாவமென்றும்
ப்பாவமும், சாவாபாவமும் ஆகிய இந்த மூன்றுவித
வங்களாம்.

கே.—அந்தந்தப்பாவங்களுக்குள்ள நீதியான ஸ்தலங்
களென்ன?

கே.—சென்மப்பாவம் ஞானஸ்தானத்தார் சுத்திகா
ரணம் செய்த சிறுபிள்ளைகள் தங்கள் மனதாய்ச் செ
ய்த நன்மை தின்மை யொன்றுமில்லாததினால் அதற்கு
வேறே ஆக்கிராயம் சம்பாவணையு மில்லாத இருட்டுள்ள
ஸ்தலமாகிற பாதாளத்திலேபோகிற பாவங்களுறை
வைத்து அதற்குவித்த அபராதங்களையும் பின்னியத்
தார் நீர்க்குளம் செந்தவர்கள் அதையக்கினியாது தூய்
சுத்தியாய்ப் போகவே னுமென்கிறதினால் சுத்தியுடைய
கமென்கிற உத்தரிக்கித ஸ்தலத்திற் போகிறது. சாவாப பா
வத்தோடே செந்தவர்கள் ஒருக்காலு லீடேற்றம் காணாமல்
ஆக்கினை உபபவியுடைய னுமென்கிறதினால் நித்திய சாவெ
ன்கிற நரசத்திலே போகிறது. இப்படியே யிந்த மூன்றுவி
த பாவங்களுக்கும் இரண்டிவிதப் புண்ணியங்களுக்கான்
நீதி நியமவேறும் படிக்கு அஞ்சு திசைகளு முண்டென
றறிக் கடவுள்களாக்.

இருபத்தொராஞ் சருக்கம்.

நாகதுக்கமு மோகக்ஷகமுங் காண்பிக்கப்படுவது.

கேழ்வி.—நாகத்திலே யதுபவிக்கிற துக்கமென்ன?

மனுஷ்ய.—அங்கே விசேஷமான நாலுவித வாதை
களுண்டு அதேதென்றால் இருள்வாதை, மனப்புழுவாதை,
செரிவாதை, இந்திரியவாதை ஆகிய நான்காம்.

கே.—இருள் வாதையறவதென்ன?

கே.—ஒருக்காலும் திவ்வுலோக அல்லலோக நன்மை
நனைக் காணப்படாத படிக்கு இருக்கண்களால் பார்ப்பதாய்
தவறிப்படுகிற வாதையாம்.

கே.—மனப்புழு வாதையென்ன?

ம.—தன்மனதாய் மோகப்பிழந்துபோனே னென்ற
சலிப்பும் மனப்புழுபோலே நித்தமு மனதை யறிக்கிறவாதை
யாம்.

கே.—அக்கினி வாதையென்ன?

ம.—ஆத்திரமுன் சரீரமு நித்தமுந் தணியாந்
துக்கொண டிருக்கிற வந்தையாம்.

கே.—இந்திரிய வாதையென்ன?

ம.—அந்தந்தப் பாவங்களில் அகிகமா யுட்படுதற்குக் காரணமாகின்ற இந்திரியம் அததற்கான வெவ்வேதையாக்கிகளை யனுபவிக்கும். அதே புடியென்றும் பஞ்சாயிரத்தங்களை ண்டதற்கு பஞ்சகோணங்களையுருத் தூற்றப்படும். காதாற் பஞ்சநாத கேட்டினைக் கேட்டதற்குப் பதிலாகப் பஞ்சபாதகளைச் சொல்லித்துவ்வினத்துச் சாபிக்கிற அபையசத்தக் கேட்கப்படும். கண்ணால் அசுத்த கூத்தாட்டமுதலாக உலக வின்பங்களைப் பார்த்ததற்குப் பங்கரமான விபரீதச் செய்வேஷங்கள் தோற்றப்படும். சாசியாற் செற்றிப்பதனைச் சுகந்தப் புஷ்பங்களை முகர்ந்ததற்குச் சுகந்த ராப்பிணங்கள் நாட்டலால் மோகம் அனுபவித்ததற்கு அச்சுறுத்தும் ஆறுதலை ண்டாய் இப்படியே மறுமுண்டான பாவங்களுக்கும் அததற்கேற்ற ஆக்கினை யுண்டாயிருக்கும்.

கே.—இந்த ஆக்கினை எத்தனைகாலமிருந்து மு

ம.—ஒருக்கால முடியாது.

கே.—அதேதிலை?

ம.—அவர்கள் செய்தபாவஞ் சர்வேஸ்வரனுடைய அளவில்லாத மகிமைக்கு விரோதமா யிருப்பதினாலே பதற்களவில்லாத காலமாக்கினை யனுபவிக்க வியாயம்.

கே.—அளவில்லாத காலமாவதெம்மாதிரம்?

ம.—இந்த ஷுமையாற் பார்க்கலாம்: ஒவ்வொரு நாழிகை ஒவ்வொரு வருஷமாய்க் கணக்கேற்றிக் கணக்கித்ய இலக்கங்கள் லோகந்துவக்கி லோகமுடியந்தனையும். ண்ணினாலும் அப்போது கணக்குத் துவக்கிறதாக்கிறதல்லாதே இந்த இலக்கங்காணமாட்டாது. சமுத்திரத்திலே யுள்ள தண்ணீரை ஆயிரம் வருஷத்துக் காலவெருதுனியாக வெடுத்துச் சமுத்திரம் எப்போற்றுமோ பூமியிலிருக்கிற மணல் மணிகளை ஆயிரம் வருஷத்துக்கொவ்வொன்று யெடுத்து ஆகாசமட்டாய்க் குவிக்க எப்போதுமுடியுமோ அது முடிந்தாலும் அளவில்லாத காலத்தின் முடியாமல் அடியு துவரிய மில்லாத வளையஞ்

சுற்றினதுபோலிருக்கும். மமாத்நிங்காலம் பாவிகள் நரகத்திலேயாக்கினைப் படுவார்களென்றாய்வு.

கே.—மோகத்தி லனுபவிக்கிற சுகமென்ன?

ம.—பூலோகத்திலுள்ள சுகதிரிய வொருமர்னங்களை லாம் பாலோகத்திலே ணான விதமுடிண்டாயிருக்கும்.

கே.—அதே புடிய?

ம.—கண்ணுக்கின்பத் தேவதாசனை, கண்க்கின்பத் தேவதாசனுடன் சந்தேநாதம், நாசிக்கின்பத் தன்ம சுகந்தம், நாவுக்கின்பத் தேவதோத்திரம், பித்தாகத்தூக்கின்பத் தேவத்தியின் பூர்த்தி, புத்திக்கின்பத் சுகல சாஸ்திரதெளிவு, உடலுலகம்குத் தவவியப்பிரகாச அலங்காரம், இருப்பிடத்துக்கு மண்ணிக்கமாளினை துணைக்கு மோட்சவாசிகருடைய சுகாதத்தி வெருடின் துக்கு மோட்சமுடி இது மதலான சுகசெல்வம் அழியாத விதமா யுண்டாயிருக்கும்.

கே.—தூர்ப்பெலான சரீரம் தானைச் சர்வேஸ்வரனுடைய மகிமைப் பிரதாபம் காண்பதெப்படி?

ம.—புகைச்சலான கண்துக்குக் கண்ணுடையவக்கிறதென்ற ஆந்த மோட்சவாருடைய கண்ணிலேயும் புத்திசாணியும் பதிக்கப்படுகிற திவ்விய பவாளியால் தெய்வீகமகிமை காண்பிக்கப்படும்.

கே.—சர்வேஸ்வரனைக்கண்ட ஆத்துமாக்க ள்ளந்தப் பிரகாசம் யிருப்பார்கள்.

ம.—காய்ச்சின இரும்பு கறுப்புந் கடினமுந் குளிர்ச்சி ள்ளதிட்டு நெருப்பங்கமாய்ப் போவதுபோலத் திவ்விய தெய்விய சர்வேஸ்வரனைக் கண்டவுடனே மானிடகுணமெல்லாமாறி திவ்வியகுண வட்சணமா யிருப்பார்கள்.

கே.—அவடத்திலிருக்கிற ஒழுங்கு மகிமையும் அலங்காரமுடையது?

ம.—எல்லாத்துக்கு முயாத்திற் சர்வேஸ்வரன் குரிகளெப்போது அதின் பணியில் தேவமாதா சந்திரன்போலவும், அதற்குப்பின் தேவதாதர் முனீவோர்கள் கிரகந்தாரைப்போலவும் தங்கள் புண்ணிய மகிமைக்குத்தக்கது ஆசனம்பெற்றிருக்கிறதற்கு மலங்காரமுயாய் இவ்வித ஆனந்த மகிமையிலிருப்பார்கள்.

கே.—இந்த மகிமைக்கியாதோருமையுண்டோ?

ம.—புலோகத்திற் காணப்பட்ட அகதிரவியை வெகு
மான மகிமையெல்லாம் அதற்குவமை. மிட்டாலும் யிரவுக்
கும் பகலுக்கும் பூமிக்கும் வானத்திற்கும் மண்ணுக்
கும் மாணிக்கத்துக்குள்ளுள்ள வேற்றுமையுந் துலையும்போலும்.

கே.—அப்படிப்பட்ட மோக்ஷராச்சியத்தின் அகம்
த்தனைநாளிருக்கிறது.

ம.—மோக்ஷராச்சியத்திலே சந்திர சூரியன் பாய்ந்த
டாமல் எல்லாருஞ் சர்வேஸ்வரனுடைய பிரகாசத்திலே
நடக்கிறதினுலே யெப்போது மொருநாளாய் நீடுநீதல
மிருப்பார்களென் றறியக்கடவேமாம்.

சத்தியவேதாசனம் சத்தியம் முற்றிற்று.

114542